

សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រៃចុងក្រោយ • ខែ តុលា ឆ្នាំ 2011

លីអាហ្គាលី

ព្រះគម្ពីរមរមនៈ
សក្ខីបទមួយទៀតអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ដោយអំណោយទាន និងអំណាចនៃព្រះ ដោយស៊ីម៉ូន ឌីវី

ព្រះគម្ពីរមរមនដែលបាននាំមកដោយព្យាភារិយ៉ូសែប ស៊ីដ គឺជាការបកប្រែ
នៃផ្ទាំងចំណារបុរាណ «សរសេរតាមរយៈការបញ្ជា ហើយដោយ
វិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ និងវិវឌ្ឍន៍—សរសេរហើយបិទត្រាជិត
ហើយលាក់ទុកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីពុំអាចនឹងត្រូវបំផ្លាញបានឡើយ—
សម្រាប់នឹងនាំចេញមកឱ្យឃើញ ដោយព្រះអំណោយទាន និងដោយ
ព្រះចេស្ដានៃព្រះ តាមការបកប្រែនេះ— ...។

«... ដើម្បីបង្ហាញដល់សំណល់នៃវង្សត្រៀមស្រាវជ្រាវ អំពីរឿងដ៏អស្ចារ្យ
ទាំងឡាយ ដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់ពួកអប្សរកោត; ហើយ
ដើម្បីឱ្យពួកគេយល់សេចក្តីសន្យាទាំងឡាយនៃព្រះអម្ចាស់ថាគេនឹងមិនត្រូវ
បោះបង់ចោលបរហូតឡើយ—ហើយក៏ដើម្បីធានាបេរិក្ខន៍ដល់សាសន៍យូដា
និងសាសន៍ដទៃថា ព្រះយេស៊ូវ គឺជា ព្រះគ្រីស្ទ» (ទំព័រចំណងជើងនៃ
ព្រះគម្ពីរមរមន)។

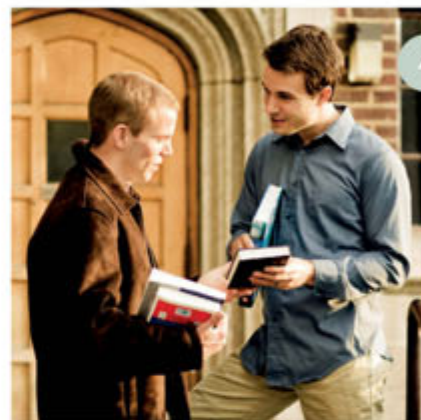

សូមស្វាគមន៍ចំពោះលេខពិសេសនេះ

ប្រធានបទមួយចំនួនមានតម្លៃសម្រាប់លេខច្បាប់ទាំងមូល ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាប្រធានបទមួយនៅក្នុងចំណោមប្រធានបទទាំងនោះ។ នៅក្នុងលេខនេះពួកយើងកំពុងពិចារណា និងនាបច្ចុប្បន្នភាពជាសមាជិកនៃអង្គការពិភពលោកបានផ្តល់ឱកាសដល់ព្រះគម្ពីរដើរសេសសល់នេះ។ ច្បាប់ដើមរបស់វាពិតជាអស្ចារ្យណាស់។ វាគឺជាកត្តាសំខាន់ក្នុងការស្តារឡើងវិញ។ វាគឺជាសិល្បៈនៃសាសនារបស់យើង។ ហើយវាត្រូវបានសរសេរឡើងសម្រាប់ជំនាន់របស់យើង—ដោយបង្រៀនពីគោលលទ្ធិនៃព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងច្បាស់លាស់សាមញ្ញ ដើម្បីសាងសេចក្តីជំនឿ និងពង្រឹងក្រុមគ្រួសាររបស់យើង។

ទោះបីជាអ្នកមិនឃើញផ្នែកដែលផ្តល់ឱកាសឃើញនៅក្នុង *លិខិតណា* ក្តី សារលិខិតរបស់គណៈប្រធានទីមួយ (ទំព័រ 4) និងសារលិខិតបង្រៀនស្តីពីសុខុមាលភាព (ទំព័រ 46) នោះទេ។ សារលិខិតទាំងនេះនឹងអត្ថបទផ្សេងទៀតចែកចាយទីបន្ទាល់ និងការបង្រៀនពីព្រះគម្ពីរមរមន។

យើងសូមអញ្ជើញអ្នកឱ្យសិក្សាលេខនេះប្រកបដោយការអធិស្ឋាន សូមពិចារណាពីសារលិខិតនេះ ហើយចែកចាយវា—និងព្រះគម្ពីរមរមន—ជាមួយនឹងអ្នកដទៃ។

សារលិខិត

- 4 សារលិខិតគណៈប្រធានទីមួយ៖
ការសន្យាដ៏មានតម្លៃពីព្រះគម្ពីរមរមន
ដោយ ប្រធាន ថូម៉ាស អេស ម៉ានសុន
- 46 សារលិខិតបង្រៀនស្តីពីសុខុមាលភាព៖ ប្រសិនបើ
យើងមិនសង្ស័យ

នៅលើតំប

ខាងមុខ ៖ រូបភាពរចនាដោយ ចន លុក ដើម្បីឱ្យអ្នកអានដឹង ដោយ ក្រុម កាប រចនារូបភាពដោយលោក និង លោកស្រី អារីត ឡាស័រ ហាមឥតចម្លង។
ខាងក្រោយ ៖ រូបភាពព្រះគ្រីស្ទ ដោយ ហែនរីច ហូមែន រចនារូបភាពនៃក្រុមហ៊ុន ស៊ី ហែរីសុន ខុនរយ

អត្ថបទពិសេសៗ

6 ព្យាករណ៍យ៉ូសែប ស្ទីង ៖ អ្នកបកប្រែ ព្រះគម្ពីរមេរមន
យូរផងដែរពុំបានរៀនសូត្រជ្រៅជ្រះ បានក្លាយទៅជាអ្នកបកប្រែ «សៀវភៅដែល ត្រឹមត្រូវជាងគេបំផុតនៅលើផែនដី...»។

10 អ្វីដែលព្រះគម្ពីរមេរមនបង្រៀនអំពី សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ
ដោយ អែលឌើរ វ៉ែលស្ក អិម ណិលសុន តើអ្នកចង់កើតជាអ្នកវិញ្ញាណ ហើយទទួល បានអំណាចដើម្បីមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដូចជា ព្រះដែរឬទេ? ព្រះគម្ពីរមេរមនបានពន្យល់ ពីរបៀបធ្វើយ៉ាងនោះ។

16 ដំណើររឿងនៃព្រះគម្ពីរមេរមន
អត្ថបទនេះអាចជួយអ្នកបង្រៀនដល់កូនចៅ របស់អ្នកពីដំណើររឿងសំខាន់នៃព្រះគម្ពីរ នេះ។

20 តារាងពេលវេលាក្នុងព្រះគម្ពីរ មេរមន
រូបភាពរបស់មនុស្ស សំខាន់ៗដែលជាកស្រង់ ចេញពីពួកសាសន៍យ៉ាវ៉ែត នៅក្នុងឆ្នាំ 2200 ម.គ.ស. រហូត ដល់ទីបញ្ចប់នៃអារម្ភធម៌របស់ ប្រជាជននីហ្វែ នៅក្នុង គ.ស.ឆ្នាំ 420។

22 តើនរណាជាអ្នកសរសេរព្រះគម្ពីរមេរមន?
កិច្ចការរបស់ពួកព្យាករណ៍បុរាណ អ្នកចងក្រង ដ៏បំផុសគំនិត និងអ្នកបកប្រែថ្លៃថ្លង់ក្រោយ ដែលបាននាំព្រះគម្ពីរមេរមនចេញមក ។

24 ព្រះគម្ពីរមេរមន ៖ ជាសាក្សីមួយទៀតជា មួយនឹងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ
ទាំងនេះគឺជាគោលលទ្ធិគ្រឹះទាំង 14 ដែលបាន បង្រៀននៅក្នុងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ដែលព្រះគម្ពីរ មេរមនបន្ថែមជាសាក្សីបន្ថែម។

28 របៀបដើម្បីសិក្សាព្រះគម្ពីរមេរមន
ដោយអែលឌើរ ឌី ថត ត្រីស្កូហ្វីស៊ីន មានមូលហេតុបីយ៉ាង និងវិធីបីយ៉ាងដើម្បី សិក្សានូវព្រះគម្ពីរដ៏ពិសេសនេះ។

32 សុបិន្តរបស់លីហ្វា
កាន់ដំបងដែកយ៉ាងខ្លាំង
ដោយអែលឌើរ ដាវីឌ អេ បេដណា សុបិន្តរបស់លីហ្វា បង្រៀនយើងពីរបៀបដើម្បី កាន់ឱ្យខ្លាំងនូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

38 ព្រះគម្ពីរមេរមន ៖ ពង្រឹងសេចក្តីជំនឿរបស់ យើងទៅលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដោយ អែលឌើរ វ៉ែលស្ក អែល អាន់ឌើស៊ីន ព្រះគម្ពីរមេរមនអាញ្ញាញយើង ហើយក្រុម គ្រួសាររបស់យើងឱ្យប្រកាន់ខ្ជាប់សេចក្តីជំនឿ លើព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលនឹងជួយ ក្រុមគ្រួសាររបស់យើងទទួលបានជោគជ័យ។

47 តន្ត្រី៖ កងពលកំន្លោកពីរពាន់នាក់
ដោយ ប្រូផេ ហាថ មេរី និង ជេនីស ខាប ផែរ។

48 ការបង្រៀនសម្រាប់សម័យរបស់យើង
ព្យាករណ៍ និងសាវ័កដែលនៅរស់ចែកចាយ សេចក្តីពិតចេញពីព្រះគម្ពីរមេរមន ដែលអាច ដឹកនាំយើងនៅក្នុងសម័យនេះ។

52 ព្រះគម្ពីរមេរមន—សិលាគ្រឹះនៃសាសនា របស់យើង
ប្រធាន អ៊ែសវ៉ា ថាហ្វ ប៊ែនស៊ីន សន្ទរកថាពីបុរាណនេះ បានថ្លែងកាលពី 25 ឆ្នាំកន្លងទៅហើយ ដែលមាននូវទីបន្ទាល់ និង ពាក្យប្រឹក្សាមិនចេះចប់អំពីព្រះគម្ពីរមេរមន។

59 កិច្ចការពិសិដ្ឋ
ដោយ ដេវីឌ អេ ហ្វែលស្ក មានទង្វើដ៏សាមញ្ញមួយដែលបានបង្រៀនខ្ញុំ នូវ មេរៀនមួយអំពីការគោរពដល់ភាពដ៏ពិសិដ្ឋនៃ ព្រះគម្ពីរមេរមន។

ការសន្យាដ៏មានតម្លៃពី ព្រះគម្ពីរមរមន

ជាច្រើនឆ្នាំកន្លងទៅហើយ ខ្ញុំបានឈរនៅក្បែរគ្រែរបស់ឪពុកវ័យក្មេង នៅពេលដែលគាត់ស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលជីវិត និងសេចក្តីស្លាប់។ ភរិយាដ៏រវើកវាយ និងកូនពីរនាក់របស់គាត់ឈរជិតគាត់។ គាត់បានកាន់ដៃរបស់ខ្ញុំ ដោយមានទឹកមុខអង្វរករនិយាយថា ៖ «បើស្អែក ខ្ញុំដឹងថា ខ្លួនខ្ញុំនឹងស្លាប់ហើយ។ សូមប្រាប់ខ្ញុំថាអ្វីនឹងកើតឡើងចំពោះវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំបន្ទាប់ពីខ្ញុំស្លាប់ទៅ»។

ខ្ញុំបានពោលពាក្យអធិស្ឋានក្នុងចិត្តសុំឱ្យការណែនាំពីព្រះវរបិតាស្នូតិ ហើយបានឃើញថានៅលើគ្រែរបស់គាត់មានបណ្តុំនៃគម្ពីរទាំងបី។ ខ្ញុំបានឈោងយកគម្ពីរហើយបានបើកទំព័រមើល។ រំពេចនោះខ្ញុំបានដឹងខ្លួនថាដោយមិនបានប្រឹងប្រែងក៏បានឈប់នៅជិតទី 40 នៃគម្ពីរអាល់ម៉ា ក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន។ ខ្ញុំបានអានពាក្យទាំងនេះឱ្យគាត់ស្តាប់ ៖

«មើលចុះមានទេវតាបានប្រាប់ឱ្យឪពុកដឹងថា វិញ្ញាណរបស់មនុស្សទាំងអស់ នៅមួយរំពេចដែលចាកចេញពីរូបកាយសាច់ឈាមនេះទៅ ... គឺទៅជួបនឹងព្រះដែលទ្រង់បានប្រទានជីវិតដល់គេ។

«ហើយ ... វិញ្ញាណរបស់ពួកសុចរិតនឹងបានទទួលស្ថានភាពនៃសុភមង្គល ដែលជាស្ថានបរមសុខដែលជាស្ថានភាពឈប់សម្រាក ស្ថានភាពសុខសាន្ត ជាកន្លែងដែលគេនឹងបានសម្រាកពីអស់ទាំងកង្វល់ ពីអស់ទាំងការព្យាបាល និងពីទុក្ខព្រួយ» (អាល់ម៉ា 40:11-12)។

នៅពេលដែលខ្ញុំបានបន្តអានអំពីការរស់ឡើងវិញ ពន្លឺបានចែងចាំងឡើងនៅលើមុខរបស់យុវជនរូបនោះ ហើយស្នាមញញឹមបានបង្ហាញឡើងនៅលើបម្រាស់របស់គាត់។ នៅពេលដែលខ្ញុំបញ្ចប់ការសួរសុខទុក្ខ ខ្ញុំក៏បានដរាបលាដល់ក្រុមគ្រួសារដ៏ផ្តុំផ្គុំល្អមនេះ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានទៅជួបភរិយា និងកូនចៅនៅក្នុងពិធីបុណ្យសព។ ខ្ញុំបានសព្វឯកិតិយសនោះ នៅពេលដែលយុវជនរូបនោះបានសូមអង្វរចង់ដឹង រួចបានទទួលចម្លើយពីសេចក្តីពិតពីព្រះគម្ពីរមរមន។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនបានផ្តល់ឱ្យនូវសេចក្តីសន្យាដ៏មានតម្លៃផ្សេងទៀត ដោយរួមទាំងសេចក្តីសន្យានៃសេចក្តីសុខសាន្ត សេរីភាព និងពរដ៏យ៉ាងឡាយដែលយើង «គ្រាន់តែបម្រើព្រះនៅដែនដីនេះដែលជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» (អេដេរី 2:12)។

ក្នុងគម្ពីរនេះមាននូវសេចក្តីសន្យាដែលជា «សុភមង្គលគ្មានទីបញ្ចប់» ដល់ «អ្នកទាំងឡាយណាដែលគោរពតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ព្រះ»។ ត្បិតមើលចុះពួកគេបានពរគ្រប់យ៉ាងទាំងខាងសាច់ឈាម និងខាងវិញ្ញាណផង» (ម៉ូសាយ 2:41)។

នៅក្នុងគម្ពីរនេះមាននូវសេចក្តីសន្យាដែលជា «សេចក្តីអំណរដ៏មិនអាចថ្លែងអស់បាន» ដល់អ្នកទាំងឡាយណាដែលក្លាយជា «គ្រូបង្រៀនឧបករណ៍[ដ៏ជាច្រើន] នៅក្នុងព្រះហស្តនៃព្រះ» ក្នុងការសង្គ្រោះដល់បុត្រាបុត្រីដ៏រស់សំរាប់ទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ (អាល់ម៉ា 28:8; 29:9)។

នៅក្នុងទំព័រនៃគម្ពីរនេះមាននូវសេចក្តីសន្យាដែលថាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដែលត្រូវបានខ្ចាត់ប្រាត់ នឹងត្រូវបានប្រមូលផ្តុំ—ដោយកិច្ចការដែលយើងអាចធ្វើឡើងតាមរយៈកិច្ចប្រឹងប្រែងដ៏អស្ចារ្យរបស់អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាទូទាំងពិភពលោក (សូមមើល រីហ្វេទី 3 16; 21-22)។

នៅក្នុងទំព័រនៃគម្ពីរនេះមាននូវសេចក្តីសន្យាថា ដរាបណាយើងអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះក្រុមគ្រួសាររបស់យើងត្រូវបានប្រទានពរដ៏យ៉ាង (សូមមើល រីហ្វេទី 3 18:21)។

តាមរយៈការសិក្សានៅក្នុងទំព័រនៃគម្ពីរនេះបានបំពេញនូវសេចក្តីសន្យាដែលបានព្យាករណ៍ដែល «នឹងកើតមាននៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ហើយនិងនៅក្នុងផ្ទះសំបែងរបស់អ្នកដែលបន្ថែមទៅលើព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់ ដែលជាការតាំងចិត្តដើម្បីដើរនៅក្នុងការគោរពប្រតិបត្តិតាមព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ និងមានទីបន្ទាល់កាន់តែរឹងមាំពិភពពិតនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ»។¹

ហើយដោយសារតែព្រះគម្ពីរនៃព្រះគម្ពីរមរមនធ្វើឱ្យមាននូវសេចក្តីសន្យារបស់មរិណា ដែលថាតាមរយៈការអធិស្ឋាន មានចេតនាពិត សេចក្តីដ៏រឿលើព្រះគ្រីស្ទ

នោះយើងអាចដឹងពីសេចក្តីពិតនៃសេចក្តីសន្យាទាំងនេះ «ដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ» (សូមមើល មរិណែ 10:4–5)។

ដោយសារតែព្យាករណ៍ ថ្ងៃចុងក្រោយដទៃទៀត ខ្ញុំសូមថ្លែងទីបន្ទាល់ពីសេចក្តីពិតដ៏ពេញលេញនេះថាជា «សៀវភៅដែលត្រឹមត្រូវជាងគេបំផុតនៅលើផែនដី»^២ ថាព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាសក្ខីបទមួយទៀតពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សារលិខិតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនបានមានពាសពេញនៅលើផែនដី ហើយធ្វើឱ្យអ្នកមាននូវចំណេះដឹងពីសេចក្តីពិត។ វាគឺជាទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំថា ព្រះគម្ពីរមរមនធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរក្នុងជីវិត។ សូមឱ្យយើងម្នាក់ៗអានព្រះគម្ពីរម្តងហើយម្តងទៀត។ ហើយសូមឱ្យយើងរីករាយនឹងការថែទាំយន្តរបស់យើង ពីសេចក្តីសន្យាដ៏មានតម្លៃជាមួយនឹងកូនចៅរបស់ព្រះទាំងអស់។ ■

កំណត់ចំណាំ

1. ហ្គេដេន ប៊ី ហ្វីលីពី «Testimony Vibrant and True» (*Liabona* ខែ សីហា ឆ្នាំ 2005 ទំព័រ 6)។
2. *Teachings of the Presidents of the Church: យ៉ូសែប ស្ទ័រ* (ឆ្នាំ 2007 64 ទំព័រ)។

ការបង្រៀនដកស្រង់ចេញពីសាលាខិតនេះ

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន «យើងរកឃើញគោលការណ៍នៃសេចក្តីពិតដែលនឹងដោះស្រាយរាល់ការភាន់ច្រឡំ និងរាល់បញ្ហា រាល់កង្វល់ដែលក្រុមគ្រួសារមនុស្សលោកប្រឈមមុខ» (*Teaching, No Greater Call* [ឆ្នាំ 1999] ទំព័រ 51)។ នៅពេលដែលអ្នកធ្វើការថែទាំយាយពីសារលិខិតរបស់ប្រធានមិនសុន ជាមួយក្រុមគ្រួសារ សូមអញ្ជើញពួកគេឱ្យស្តាប់នូវ «សេចក្តីសន្យាដ៏មានតម្លៃទាំងឡាយ» ដែលគាត់បានលើកឡើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន។ អ្នកអាចថែទាំយាយសេចក្តីសន្យានៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនដែលមានអត្ថន័យចំពោះអ្នក។

ព្យាការីយ៉ូសែប ស៊ីធី៖ អ្នកបកប្រែ ព្រះគម្ពីរមរមន

ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាព្រះគម្ពីរមួយដ៏វិសេសវិសាល។ ទោះជាពួក
ព្យាការីពិបុរាណបានសរសេរព្រះគម្ពីរនេះក្តី ក៏ព្រះគម្ពីរនេះពុំបាននាំ
មកដល់យើងដូចជាព្រះគម្ពីរដទៃទៀតដែរ។ ព្រះគម្ពីរដើមត្រូវបានគេ
កត់ត្រានៅក្នុងអ្នកជ្វាសម្បជ័យដ៏ធំនៅក្នុងពិភពចាស់ជាព្រះគម្ពីរដាច់ៗពីគ្នា
ហើយត្រូវបានចម្លងដោយពួកអ្នកសរសេរទាំងឡាយអស់រយៈពេលជាច្រើន
សតវត្ស។ លុះដល់សតវត្សទីបួននៃគ្រិស្តសករាជ ទើបព្រះគម្ពីរទាំងនេះត្រូវ
បានដាក់បញ្ចូលគ្នា ហើយបានក្លាយជាព្រះគម្ពីរមួយដែលមានឈ្មោះថា
ព្រះគម្ពីរមរមន។

ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះគម្ពីរមរមនត្រូវបានកត់ត្រាដោយពួកព្យាការីពិបុរាណនៅ
ក្នុងពិភពថ្មីនៅលើផ្ទាំងលោហធាតុ ហើយត្រូវបានចងក្រងដោយព្យាការីម្នាក់
ឈ្មោះ—មរមន (ហេតុដូច្នេះហើយទើបព្រះគម្ពីរនេះមានចំណងជើងថា
មរមន)—នៅទសវត្សទីប្រាំនៃគ.ស.។ ជាក់ណាស់ត្រាមួយនៅលើផ្ទាំង
ចំណារមាស ។ ក្រោយមក កូនប្រុសរបស់លោក មរិណ បានកប់ផ្ទាំងចំណារ
នេះនៅទីកន្លែងមួយដែលវាត្រូវបានរក្សាទុករហូតដល់ឆ្នាំ 1827 ជាពេល
ដែលមរិណ នៅក្នុងរូបកាយដែលបានរស់ឡើងវិញ បានប្រគល់វាទៅឱ្យ
យុវជនម្នាក់ឈ្មោះ យ៉ូសែប ស៊ីធី។

រឿងបន្តទៅទៀតនេះគឺជាដំណើររឿងពីរបៀបដែលយ៉ូសែបបានទទួល
ផ្ទាំងចំណារនោះ ហើយបានបកប្រែ និងបោះពុម្ពវា ដែលឥឡូវនេះមាន
ចំណងជើងថា ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ សក្ខីបទមួយទៀតអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់បានថ្លែងទីបន្ទាល់ថាព្រះគម្ពីរនេះ គឺជាព្រះគម្ពីរពិត
(សូមមើល គ. និង ស. 17:6)។

ចាប់ពីឆ្នាំ 1830 មក មានមនុស្សរាប់លាននាក់បានអានព្រះគម្ពីរមរមន ហើយ បានចូលរួមនឹងសាសនាឧក្រិដ្ឋនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយ ដោយសារតែសាក្សីរបស់ព្រះគម្ពីរមរមនអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ ព្រះគម្ពីរនេះក៏ជា

ភស្តុតាងផងដែរថា យ៉ូសែប ស្ទីង គឺជាព្យាករិម្នាក់របស់ព្រះ ហើយថាព្រះអង្គ សង្គ្រោះបានដឹកនាំសាសនាឧក្រិដ្ឋរបស់ទ្រង់នៅសព្វថ្ងៃនេះ។ មានមនុស្សរាប់លាន នាក់បានសាកល្បង ហើយបានរកឃើញការសន្យាដ៏ពិតរបស់ម្ចាស់វិណ័យដ៏អស់

4. នៅថ្ងៃទី 21 ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ 1823 នៅ ពេលយ៉ូសែប កំពុងអធិស្ឋានស្រាប់តែមាន ពន្លឺភ្លឺពេញនៅក្នុងបន្ទប់ដេកដ៏តូចរបស់គាត់ ហើយទេវតាមូរីណាក៏បានលេចចេញមក។ មូរីណាបានប្រាប់យ៉ូសែប អំពីការសរសេរ ដោយពួកព្យាករិម្នាបុរាណមួយចំនួន។ កំណត់ត្រានេះ ដែលបានចារិកនៅលើផ្ទាំង ចំណារមាស ត្រូវបានកប់ទុកនៅលើភ្នំមួយ ក្បែរនោះ។ យ៉ូសែបត្រូវបានប្រាប់ថា គាត់ នឹងត្រូវបកប្រែកំណត់ត្រានេះ។

5. ទីបំផុត នៅថ្ងៃទី 22 ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ 1827 យ៉ូសែប បានទទួលផ្ទាំងចំណារនោះ ដោយ យកវាចេញពីប្រអប់ផ្ទៃមួយដែលបានកប់នៅក្រោមផ្ទៃមួយដ៏ធំលើភ្នំក្បែរភូមិប៉ាម៉ែរ៉ា រដ្ឋនូវហ្វែក។

6. ដោយរស់នៅក្នុងតំបន់ជនបទនាសម័យ នោះ យ៉ូសែប ស្ទីង ពុំបានទទួលការអប់រំ ជ្រៅជ្រះនោះទេ។ ដើម្បីជួយដល់គាត់នៅ ក្នុងការបកប្រែនេះ ព្រះបានប្រទាន នូវឧបករណ៍បុរាណសម្រាប់បកប្រែដល់គាត់ ដែលមានឈ្មោះថា យូរីម និងធូមីម។ គាត់ ក៏ត្រូវបានប្រទានឱ្យនូវជំនួយការ ដើម្បីជួយ សរសេរពីអ្វីដែលគាត់បានអាន នៅពេល គាត់បកប្រែ។ នៅក្នុងចំណោមជំនួយការ ទាំងនេះ រួមមាន ភរិយារបស់គាត់ អ៊ីមម៉ា, ម៉ាទិន ហារីស ដែលជាសិក្សកម្មករ ដ៏ស្មុកស្មម និងអូលីវីរ ខេរី ដែលជា គ្រូបង្រៀន។ កិច្ចការបកប្រែនេះត្រូវបានចប់ សព្វគ្រប់មិនដល់បីខែផង បន្ទាប់ពីអូលីវីរ បានចាប់ផ្តើមបម្រើជាអ្នកជំនួយការ។ អ៊ីមម៉ាបានរៀបរាប់ពីទិដ្ឋភាពនៃ ការបម្រើជាកិច្ចការរបស់យ៉ូសែបថា៖ «គ្មានមនុស្សណាម្នាក់អាចសូត្រអក្សរនៅ លើចំណារនោះបានឡើយ លើកលែងតែ គាត់បានទទួលការបំផុសគំនិត ពីព្រោះថា ពេល(ខ្ញុំ) ធ្វើជាកិច្ចការរបស់គាត់ (យ៉ូសែប) និងសូត្រឱ្យខ្ញុំស្តាប់ជាច្រើនម៉ោង

ដោយសែលខៀវ
វិសុល ភិម ណិលសុន
នៃក្រុមប្រឹក្សាសាវ័កដប់ពីរនាក់

អ្វីដែលព្រះគម្ពីរមរមនបង្រៀនអំពី សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ ព្រះ

គំរូ៖ ក្នុងគំរូដ៏អស្ចារ្យពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអម្ចាស់
គឺត្រូវបានកត់ត្រានៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន។

ពួកអ្នកកាន់សាសនាគ្រីស្ទជាច្រើនស្គាល់នូវ
បុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូចដែលមាននៅក្នុង
ព្រះគម្ពីរមរមន។ ពួកគេស្ងប់ស្ងែងចំពោះសេចក្តីស្រឡាញ់
ដែលទ្រង់បានបង្ហាញដល់ជនក្រីក្រ អ្នកជម្ងឺ និងអ្នកមានទុក្ខព្រួយ។
អស់អ្នកដែលចាត់ទុកខ្លួនឯងថាជាសិស្សរបស់ទ្រង់ ក៏ព្យាយាមធ្វើ
តាមគំរូរបស់ទ្រង់ និងធ្វើតាមការទូន្មានរបស់ពួកសាវ័កជាទី
ស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ៖ «យើងត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូច
សេចក្តីស្រឡាញ់មកពីព្រះ ឯអស់អ្នកណាដែលមានសេចក្តីស្រឡាញ់
នោះឈ្មោះថាមកពីព្រះ ហើយក៏ស្គាល់ទ្រង់ដែរ។ ... ពីព្រោះទ្រង់
ជាសេចក្តីស្រឡាញ់នោះឯង» (និហ្វទី 1 4:7-8)។

គំនិតនេះត្រូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ដោយព្រះគម្ពីរមរមន។
ព្រះគម្ពីរមរមនពិពណ៌នាពីរបៀប ដែលមនុស្សម្នាក់កើតមកពីព្រះ
និងរបៀប ដែលមនុស្សម្នាក់ទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យដូច
ជាទ្រង់។ ព្រះគម្ពីរមរមនបញ្ជាក់ពីការលាងសំខាន់ៗយ៉ាង
ដែលនាំឱ្យមានអំណាចនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះនៅក្នុងជីវិត
របស់យើង។

ទីមួយ ព្រះគម្ពីរមរមនបង្រៀនថា ការអនុវត្តន៍សេចក្តីជំនឿលើ
ព្រះគ្រីស្ទ និងការចុះក្នុងសេចក្តីសញ្ញា ជាមួយទ្រង់ ដើម្បីរក្សា
ព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់ គឺជាគន្លឹះនៃការកើតសារជាថ្មីខាង
វិញ្ញាណ។ ចំពោះប្រជាជននៃព្រះគម្ពីរមរមនដែលបានចុះនូវ
សេចក្តីសញ្ញារបបនោះ ស្តេចបេនយ៉ាមីន បានថ្លែងសន្ទរកថាថា
«ហើយឥឡូវនេះ មកពីសេចក្តីសញ្ញាដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើ អ្នក
រាល់គ្នានឹងត្រូវបានហៅថា ជាកូនចៅនៃព្រះគ្រីស្ទ គឺជាបុត្រារបស់
ទ្រង់ និងជាបុត្ររបស់ទ្រង់ ដូចមើលចុះ ថ្ងៃនេះទ្រង់បានអ្នកខាង
វិញ្ញាណហើយ ដូចអ្នករាល់គ្នាបាននិយាយថា ចិត្តរបស់អ្នកបាន
ផ្លាស់ប្តូរ តាមរយៈសេចក្តីជំនឿលើព្រះនាមទ្រង់ ហេតុដូច្នេះ
ហើយ អ្នករាល់គ្នាបានកើតមកពីទ្រង់ ហើយបានក្លាយទៅជាបុត្រា
របស់ទ្រង់ និងបុត្ររបស់ទ្រង់ដែរ» (ម៉ូសាយ 5:7)។

ទីពីរ ព្រះអង្គសង្គ្រោះទ្រង់ផ្ទាល់បង្រៀនថា អំណាចដើម្បីប្រែ
ក្លាយដូចជាទ្រង់គឺបានមកតាមរយៈការទទួល ពិធីការទាំងឡាយនៃ
ដំណឹងល្អ ៖ «ហើយឥឡូវនេះ នេះគឺជាបញ្ញត្តិថា ៖ «ចូរប្រើចិត្តចុះ
ឱ! អ្នករាល់គ្នានៅចុងផែនដីអើយ ហើយចូរមករកយើង ហើយ

ទទួលបានបុណ្យជ័យជំនះ ដោយនាមយើងចុះ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានញែកចេញជាបរិសុទ្ធ ដោយការទទួលនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចឈរដោយគ្មានទោសនៅចំពោះយើង នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់» (និហ្វទី 3 27:20)។

ទីបី ទ្រង់បានអញ្ជើញយើងឱ្យធ្វើតាមគំរូរបស់ទ្រង់ ៖ «តើអ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើជាមនុស្សបែបណាទៅ?» ទ្រង់បានចោទសួរដោយផ្ទាល់មាត់។ ទ្រង់បានឆ្លើយថា ៖ «យើងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ត្រូវឱ្យបានដូចជាយើង» (និហ្វទី 3 27:27)។ ជាការពិត

ទីបន្ទាល់របស់ព្យាករ

«ព្រះគម្ពីរមរមនបាននាំមកដោយអំណោយទាន និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ។ ព្រះគម្ពីរមរមនជាសម្លេងពិសេសនៅក្នុងទីបន្ទាល់នៃព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ព្រះគម្ពីរមរមននិយាយពីការប្រសូតរបស់ទ្រង់ពីការបម្រើរបស់ទ្រង់ និងពីការផ្តាច់ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ហើយនិងការយាងទៅជួបប្រជាជនសុចរិតនៅលើដីនៃបរិបូណ៌ ក្នុងទីបរិសុទ្ធិ។»

«ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាវត្ថុបីយដែលអាចជូនឱ្យគ្នាបាន វាអាចអានបាន ដែលអាចសាកល្បងបាន។ ព្រះគម្ពីរមរមនមាននូវសេចក្តីសន្យាពីទេវភាពដើមរបស់គម្ពីរនេះ។ មនុស្សរាប់លាននាក់ឥឡូវនេះបានសាកល្បង ហើយបានដឹងថាព្រះគម្ពីរនេះគឺពិត និងជាកំណត់ត្រាពិតស្និដ្ឋ»។

ប្រធាន ហ្គេដុន ប៊ី ហ៊ុនត្រី (ឆ្នាំ 1910–2008) «រឿងដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះបានបើកសម្តែង» *Liahona* ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2005 ទំព័រ 81–82។

ណាស់ទ្រង់ចង់ឱ្យយើងប្រែក្លាយដូចជាទ្រង់។

គំរូមួយចំនួននៃគំរូដ៏បំផុសគំនិតបំផុតសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់គឺត្រូវបានចងក្រងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន។ គំរូទាំងនេះអាចអនុវត្តនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង នៅពេលដែលយើងព្យាយាមដើម្បីប្រែក្លាយដូចជាទ្រង់។

គំរូនោះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះក្រុមគ្រួសាររបស់លីហៃ—និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ពួកគេចំពោះទ្រង់—ដែលបាននាំពួកគេមកដល់ប្រទេសអាមេរិក ជាដែនដីសន្យារបស់ពួកគេ ជាទឹកដីដែលពួកគេបានរីកចំរើនឡើង។¹

វាគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះសម្រាប់យើង ដែលបានបំផុសទ្រង់អស់ជាច្រើនសតវត្សរ៍ទៅហើយ ដើម្បីបញ្ជាព្យាករនិហ្វទីឱ្យរក្សាទុកនូវកំណត់ត្រាពិតស្និដ្ឋពីប្រជាជនរបស់ពួកគេ។ មេរៀនទាំងឡាយដែលដកស្រង់ចេញពីកំណត់ត្រា នោះទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះ និងការលើកកម្ពស់របស់យើង។ ការបង្រៀនទាំងនេះឥឡូវគឺមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន។ អត្ថបទពិតស្និដ្ឋនេះគឺជាសាក្សីយ៉ាងពិតប្រាកដពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ចំពោះកូនចៅទាំងអស់នៃកូនចៅរបស់ទ្រង់ នៅទូទាំងពិភពលោក។²

វាគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទចំពោះ «កូនចៀមដទៃទៀត» របស់ទ្រង់ដែលនាំទ្រង់មកកាន់ពិភពលោកថ្មី។³

ដោយសារព្រះគម្ពីរមរមនយើងរៀនថាគ្រោះធម្មជាតិដ៏ធំ និងសេចក្តីដ៏តរះពេលបីថ្ងៃបានកើតឡើងនៅក្នុងពិភពលោកថ្មី

ការដឹងគឺជាការដឹងពីសេចក្តីស្រឡាញ់

ជំនាញដ៏ស្មុគស្មាញនៃសាសនាគ្រៃនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយ ហើយចំពោះខ្ញុំព្រះគម្ពីរមរមនគឺមិនគ្រាន់តែជាសៀវភៅមួយក្បាលប៉ុណ្ណោះទេ។ ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាការបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថាព្រះ រវបិតាស្នូតស្រឡាញ់យើង។ វាបញ្ជាក់ថាពួកបរិសុទ្ធនៅសម័យដើមស្រឡាញ់យើង ហើយចង់ឱ្យយើងត្រឡប់ទៅផ្ទះ វិញ។ វាបញ្ជាក់ថាផែនការនៃសុភមង្គលរបស់ព្រះគឺមានដដែល និងឥតខ្ចោះ។

ការដឹងថាព្រះគម្ពីរនេះពិតគឺជាការដឹងថាព្រះរវបិតាស្នូត និងព្រះរាជបុត្ររបស់ទ្រង់នៅមានព្រះជន្ម។ វាគឺជាការដឹងថាជីវិតនេះគឺស្រស់ស្អាត និងអស់កល្បជាទីរំលឹក។ វាគឺជាការដឹងថា ដរាបណាអ្នកបន្តព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពរបស់អ្នក និងប្រែចិត្ត នៅពេលដែលអ្នកធ្លាក់ចុះ នោះអ្នកនឹងតែងតែត្រូវបានអភ័យទោសឱ្យ។ វាគឺជាការដឹងពីអត្ថន័យពិតនៃក្រុមគ្រួសារ។ វាគឺជាការដឹងថា អ្នកនឹងមិនដែលបាត់បង់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នកឡើយ គឺគាត់ ឬនាងកំពុងតែរង់ចាំអ្នក។ វាគឺជាការដឹងពីពរដ៏ល្អទាំងឡាយនៃព្រះរវបិតាស្នូត។ វាគឺជាការដឹងពីការល្អឈោមចិត្តថា នៅពេលណាដែលខ្យល់ព្យុះនៅពីមុខផ្លូវរបស់អ្នក គឺអ្នកអាចប្រឈមមុខបាន ដោយសារតែការប្រឈមនោះគឺសម្រាប់ជាប្រយោជន៍របស់អ្នក។ វាគឺជាការដឹងថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាដៃគូដ៏ខ្លាំងខ្លួនរបស់អ្នក។ ជាការពិតណាស់ ព្រះគម្ពីរមរមនស្គាល់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់គ្រប់ស្ថានភាពទាំងអស់។

អ៊ឹមម៉ា អាឌីសេយ៉ា មកពីប្រទេសស្លូវេនី

បន្ទាប់ពីការសុគតរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងពិភពលោកចាស់។
បន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់ដែលបានសិរីរុងរឿងនិងដែលបានមានព្រះជន្ម
រស់ឡើងវិញបានយាងមកពីស្ថានសួគ៌ និងបានបម្រើនៅក្នុងចំណោម
ប្រជាជននៃពិភពលោកថ្មី។

«យើងជាពន្លឺហើយជាជីវិតនៃពិភពលោក» ទ្រង់បានប្រាប់ពួកគេ
«ហើយយើងបានដឹកនាំព្រះវរបិតាដែលព្រះវរបិតាបានប្រគល់ដល់
យើង ហើយបានដំកើងព្រះវរបិតាដែលបានទទួលមកដាក់លើខ្លួននូវ
បាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក» (និព្វេទី 3 11:11)។

បន្ទាប់មកទ្រង់បានឱ្យនូវគំរូដឹកក្តៅបំផុតដែលមនុស្សត្រូវគ្នាអាច
មានជាមួយនឹងទ្រង់។ ទ្រង់បានអញ្ជើញពួកគេឱ្យស្ថាបនាបន្ទីរស្នាមរបស់
របស់ទ្រង់នៅចំហៀងរបស់ទ្រង់ និងស្នាមដែកគោលនៅលើព្រះហស្ត
និងព្រះបាតទ្រង់ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចបានដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា ទ្រង់គឺជា
«ព្រះនៃអ្វីស្រាវអែល និងជាព្រះផែនដីទាំងមូល ហើយត្រូវគេធ្វើគត់
ជំនួសអំពីបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក» (និព្វេទី 3 11:14)។

បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវបានប្រទានដល់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នូវសិទ្ធិ
អំណាចដើម្បីធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ដើម្បីប្រគល់អំណោយទាននៃ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងបម្រើនូវពិធីសាស្ត្រថ្មី។ ទ្រង់បានប្រទានឱ្យ

ដល់ពួកគេនូវអំណាច ដើម្បីស្ថាបនាសាសនាច្បាប់របស់ទ្រង់នៅក្នុង
ចំណោមពួកគេ ដែលត្រូវបានដឹកនាំដោយពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់។

ទ្រង់បានផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវគ្រឹះនៃការបង្រៀនមួយចំនួន ដែលទ្រង់
បានផ្តល់ឱ្យពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នៅក្នុងពិភពលោកចាស់។ ទ្រង់បាន
ព្យាបាលអ្នកដែលឈឺ។ ទ្រង់បានលុតជង្គង់ចុះ ហើយបានអធិស្ឋាន
ទៅព្រះវរបិតា ដែលជាព្រះបន្ទូលដ៏មានព្រះចេស្ដា និងពិសិដ្ឋដែល
ពួកគេមិនអាចកត់ត្រាបាន។ ជាការអធិស្ឋានដ៏មានអំណាចរបស់ទ្រង់
ដែលធ្វើឱ្យអស់អ្នកណាដែលបានស្លាប់ទ្រង់មាននូវសេចក្តីអំណរ។
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ផ្ទាល់បានព្រះកន្សែង ដោយបានយកឈ្នះ តាមរយៈ
សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះពួកគេ និងតាមរយៈសេចក្តីដំណើរ
របស់ពួកគេចំពោះទ្រង់។ ទ្រង់បានព្យាករណ៍ពិភពលោករបស់ព្រះនៅ
ក្នុងសតវត្សរ៍ដែលបានដឹកនាំទៅរកហេតុការណ៍នៃការយាងមកជា
លើកទីពីររបស់ទ្រង់។⁴

បន្ទាប់មក ទ្រង់បានសុំឱ្យពួកគេនាំយកកូនៗរបស់ពួកគេមក
ទ្រង់។

«ទ្រង់បានយកកូនក្មេងរបស់ពួកគេម្តងម្នាក់ៗ ហើយបានប្រទាន
ពរដល់ពួកគេ ហើយបានអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតាសម្រាប់ពួកគេ។

ព្រះអង្គសង្គ្រោះទ្រង់
ផ្ទាល់បង្រៀនថា
អំណាចដើម្បីប្រក្សាយ
កាន់តែដូចជាទ្រង់
បានមកតាមរយៈ
ការទទួលនូវពិធីការ
ទាំងឡាយនៃដំណឹងល្អ។

បន្ទាប់មកទ្រង់បានឱ្យ
ពួកគេនាំកូនចៅរបស់
ពួកគេទៅជួបទ្រង់។
«ហើយទ្រង់បានយក
កូនក្មេងរបស់ពួកគេ
ម្តងម្នាក់ៗ ហើយបាន
ប្រទានពរដល់ពួកវា
ហើយបានអធិស្ឋាន
ដល់ព្រះវរបិតា
សម្រាប់ពួកគេ»។

«ហើយកាលទ្រង់បានធ្វើការណ៍នេះចប់ហើយ នោះទ្រង់ក៏
ព្រះកន្សែងឡើង។
«ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅហ្វូងមនុស្សថា មើលន្ទី! កូនតូចៗ
របស់អ្នករាល់គ្នា។
«ហើយនៅពេលពួកគេក្រលេកមើលទៅ នោះពួកគេបានសម្លឹង
ទៅលើផ្ទៃមេឃ ហើយឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហរ ហើយពួកគេឃើញពួក
ទេវតាហោះចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហាក់បីដូចជានៅកណ្តាលភ្លើង ហើយ
ពួកទេវតាក៏ចុះមកហែរហមជុំវិញពួកកូនក្មេងទាំងនោះ ... ហើយពួក
ទេវតាបានធ្វើការបម្រើដល់ពួកកូនក្មេង» (និព្វេទី 3 17:21–24)។
ទាំងនោះគឺជាសច្ចភាពនិងអំណាចនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ
ដូចដែលបានបើកសម្តែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន៍។
នៅក្នុងសម័យចុងក្រោយទាំងនេះ យើងដែលជាអ្នកមាន
ឱកាសដើម្បីមានព្រះគម្ពីរមរមន៍ ដើម្បីក្លាយជាសមាជិកនៃ
សាសនាចក្ររបស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីមានដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ និង
រក្សាព្រះបញ្ញត្តិទាំងឡាយបានដឹងពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏គួរឱ្យរាប់
របស់ទ្រង់។ យើងដឹងពីរបៀបដើម្បីមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដូចជាទ្រង់។
នៅពេលដែលយើងក្លាយជាសិស្សពិតប្រាកដរបស់ទ្រង់ យើងទទួល
បានអំណាច ដើម្បីស្រឡាញ់ដូចជាទ្រង់ដែរ។ កាលណាយើង

គោរពតាមបទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ នោះយើងកាន់តែប្រែក្លាយដូចជា
ទ្រង់។ យើងនាំមកនូវរង្វង់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង
នៅក្នុងការជួយដល់មនុស្សគ្រប់សញ្ជាតិ ពូជសាសន៍ និងភាសា។
ជាមួយកតព្វតាមជ្រៀមជ្រែងចំពោះជីវិតដ៏ជាក់រូបរបស់ទ្រង់
យើងអាចធ្វើឱ្យព្រះគម្ពីរនេះជាបទដ្ឋាន របស់យើង៖ «ចូរ
អធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា ដោយអស់ពីកម្លាំងចិត្តដើម្បីឱ្យអ្នករាល់
គ្នា បានពោរពេញ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់នេះ ដែលទ្រង់បាន
ប្រទានដល់អ្នកណាដែលជាអ្នកដើរតាមដំណឹង នៃព្រះរាជ បុត្រា
របស់ទ្រង់ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចក្លាយទៅ
ជាកូនព្រះ ដើម្បីកាលណាទ្រង់ នឹងលេចមក នោះយើងរាល់គ្នា
នឹងបានដូចជាទ្រង់ ត្បិតយើងនឹងឃើញទ្រង់ជាទ្រង់ពិតប្រាកដ»
មរិណេ 7:48។⁵ ■

- កំណត់ចំណាំ**
1. សូមមើល និព្វេទី 1 17:35–44; ម៉ូសាយ 7:20; អាលម៉ា 9:9–11; និព្វេទី
3 5:20–22។
 2. សូមមើល ទំព័រចំណងជើងព្រះគម្ពីរមរមន៍; និព្វេទី 1 13:35–41; និព្វេទី 2 33:4;
ម៉ូសាយ 1:2–7; មរមន៍ 8:13–41។
 3. សូមមើល ប្តូរ 10:16; និព្វេទី 3 15:11–24។
 4. សូមមើល និព្វេទី 3 11–14; 18–20។
 5. សូមប្រៀបធៀប ប្តូរ 1 3:1–3។

ការស្គាល់ព្រះចេស្ដានៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់

នៅពេលដែលខ្ញុំបានចូលជាសមាជិកដំបូងឡើយ អំឡុងពេលឆ្នាំសិក្សាទីមួយនៅក្នុងមហា វិទ្យាល័យ ខ្ញុំបានមានអារម្មណ៍ល្អចំពោះ
ការផ្លាស់ប្តូរ ដែលខ្ញុំបានធ្វើចំពោះជីវិតរបស់ខ្ញុំ ហើយបានឃើញកាន់តែប្រសើរឡើងនូវការណ៍ដែលដំណឹងល្អបានធ្វើនៅក្នុង
ជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ រំពេចនោះខ្ញុំបានមានអារម្មណ៍ថា អតីតកាលរបស់ខ្ញុំគឺវិវាទដល់ការរីកចម្រើនដែលខ្ញុំអាចធ្វើ
បាន។ តើព្រះវរបិតាស្នូគឺប្រើប្រាស់ខ្ញុំដើម្បីជួយស្ថាបនាគម្ពីររបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តធ្វើរឿងមិនល្អនោះយ៉ាងដូចម្តេច?
បន្ទាប់មកនៅថ្ងៃមួយ ខ្ញុំបានបើកព្រះគម្ពីរមរមន៍ដល់ទំព័រចុងក្រោយ។ ខ្ញុំបានអានពាក្យស័ដរបស់មរិណេថា៖ «មែនហើយ ចូរមករក
ព្រះគ្រីស្ទ ហើយឱ្យបានល្អឥតខ្ចោះនៅ ក្នុងទ្រង់ ... បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងលះបង់នូវរាល់អំពើដែលឥតបរិសុទ្ធ ហើយស្រឡាញ់ទ្រង់ឱ្យ
អស់ពីសមត្ថភាព អស់ពីគំនិត និងអស់ពីកម្លាំងរបស់អ្នក នោះព្រះគុណរបស់ទ្រង់ល្អដល់អ្នកហើយ ដោយសារព្រះគុណនៃព្រះ នោះ
អ្នករាល់គ្នានឹងបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយបើសិនជាដោយសារព្រះគុណនៃព្រះដែលអ្នករាល់គ្នាបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុង
ព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងពុំអាចបដិសេធព្រះចេស្ដានៃព្រះបានឡើយ» (មរិណេ 10:32)។ ខ្ញុំបានសម្លឹងមើលពាក្យទាំងនេះ។ ខ្ញុំបាន
មានអារម្មណ៍ថា ព្រះវិញ្ញាណប្រាប់ខ្ញុំថា ពាក្យស័ដទាំងនេះគឺពិត។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមដឹងខ្លួនថា ខ្ញុំមិនបានរារាំងព្រះចេស្ដារបស់ព្រះធ្វើការ
ដោយការសន្មតថាទ្រង់មិនអាចប្រើប្រាស់ខ្ញុំតាមអ្វីដែលទ្រង់ជ្រាបថាល្អនោះទេ។
ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តថា ចាប់ពីពេលនោះមកខ្ញុំនឹងមិន «បដិសេធព្រះចេស្ដានៃព្រះឡើយ» ប៉ុន្តែនឹងទទួលយកអតីតកាលរបស់ខ្ញុំ
ហើយទន្ទឹងទៅមុខនឹងអនាគតរបស់ខ្ញុំ។ កាលណាខ្ញុំកាន់តែផ្តោតយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើអនាគត ជំនួសឱ្យអតីតកាលរបស់ខ្ញុំ ហើយ
ទុកចិត្តទៅលើព្រះគុណដ៏បរិសុទ្ធរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះខ្ញុំក៏កាន់តែទទួលបាននូវអារម្មណ៍នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ
ផងដែរ ហើយនោះគឺជាសុភមង្គលដ៏ច្រើនដែលខ្ញុំមានចំពោះខ្លួនខ្ញុំ។
គ្រីស្ទ ភីធី មកពីទីក្រុងវ៉ាស៊ីនតោន សហរដ្ឋអាមេរិក

ដំណើររឿង នៃព្រះគម្ពីរមរមន

តើមានអ្វីកើតឡើងនៅក្នុង
ព្រះគម្ពីរមរមន? សូមប្រើប្រាស់
រូបភាពទាំងនេះដើម្បីរៀនអំពី
ព្យាករណ៍ទាំងឡាយ និងដំណើរ
រឿងនៅក្នុងគម្ពីរដ៏
អស្ចារ្យនេះ។

ព្រះគម្ពីរមរមនចាប់ផ្តើមឡើងដោយ
ព្យាករណ៍ម្នាក់ ឈ្មោះថា លីហៃ។ លោក
បានប្រមាណដល់ពួកមនុស្សទួលនៅក្នុង
ទីក្រុងយេរូសាឡឹមឱ្យប្រមូល ប៉ុន្តែមនុស្ស
ពុំស្តាប់តាមទេ។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់
ទៅលីហៃឱ្យនាំក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់
រួមទាំងភរិយារបស់គាត់ សាវ័រ
និងកូនៗរបស់ពួកគាត់—លេមមិន
លេមយូល សេម និងនីហៃ—ទៅកាន់
ទីរហោស្ថាន។ (សូមមើល និហៃទី 1
1-2)។

លីហៃបានបញ្ជូនកូនប្រុសរបស់គាត់
ត្រឡប់ទៅយកព្រះគម្ពីរ ដែលត្រូវបាន
សរសេរនៅក្នុងចំណារស្ពាន់មកវិញ។
ចំណារទាំងនេះមាននូវប្រវត្តិសាស្ត្រនៃ
ជីវិតជិតរបស់ពួកគេ និងកិច្ចការរបស់
ព្រះអម្ចាស់ដទៃទៀតត្រូវបានប្រាប់ដល់
ពួកគេឱ្យសរសេរ។ លីហៃ និងនីហៃ បាន
ថែរក្សាចំណារទាំងនេះ។ ពួកគេក៏បាន
សរសេរនៅលើចំណារលោហៈ ពីអ្វី
ដែលបានកើតឡើងចំពោះក្រុមគ្រួសារ
របស់ពួកគេផងដែរ។ (សូមមើល
និហៃទី 1 3-5)។

ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់លីហៃនូវ
គ្រិស័យមួយ ហៅថា លីអាហ្វណា
ដើម្បីទុកជាការណែនាំដល់ក្រុមគ្រួសារ
របស់គាត់នៅក្នុងទីរហោស្ថានទៅកាន់
ដែនដីសន្យា។ (សូមមើល
និហៃទី 1 16)។

ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ នីហៃ ឱ្យសង់សំពៅ
មួយដើម្បីដឹកក្រុមគ្រួសាររបស់លីហៃទៅ
កាន់ដែនដីសន្យា។ នីហៃបានគោរពតាម
ឪពុករបស់គាត់ និងព្រះអម្ចាស់
ប៉ុន្តែលេមមិន និងលេមយូល មិនបានធ្វើ
តាមទេ។ (សូមមើល និហៃទី 1 17)។

កូនប្រសរបស់ម៉ូសាយ អាំម៉ូន បានធ្វើឱ្យ
ពួកសាសន៍លេមីនជាច្រើនផ្លាស់ប្រែ
ចិត្តជឿ បន្ទាប់ពីអាំម៉ូន បានការពារដល់
ហ្វូងច្យុះរបស់លេមីន និងទទួល
ការទុកចិត្តពីសំណាក់ទ្រង់។ (សូមមើល
ម៉ូសែ 27–28)។

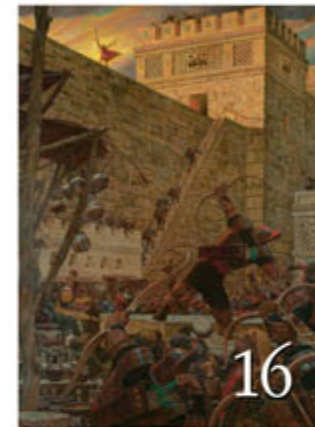
មេទ័ពម៉ូរីណា បានសរសេរចំណងជើង
សេរីភាព ហើយបានតបន្តដើម្បី
ការពារសេរីភាពនៃប្រជាជនរបស់ទ្រង់។
(សូមមើល អាលម៉ា 46, 48)។

ហេលេមីន បានដឹកនាំកងទ័ព
សុទ្ធវិភាពម្នាក់ៗ 2,000 នាក់។
(សូមមើល អាលម៉ា 53, 56–58)។

ព្យាករិសាសន៍លេមីនមួយរូបឈ្មោះ
សាំយ៉ូសែល បានព្យាករណ៍ថា
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងប្រសូតក្នុងពេល
ឆាប់ៗ។ (សូមមើល អាលម៉ា 53,
56–58)។

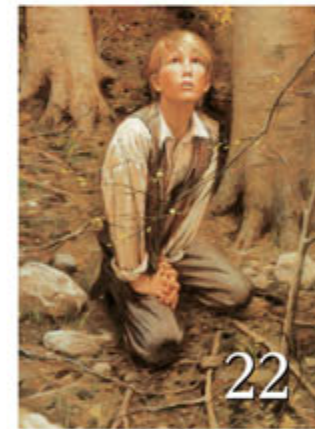
ក្មេងប្រុសអាយុ 10 ឆ្នាំម្នាក់ឈ្មោះ
មេមរ បានជ្រើសរើសដើម្បីសរសេរនៅ
លើផ្ទាំងចំណារនៅពេលដែលគាត់
ចម្រើនវ័យឡើង។ នៅក្នុងវ័យ 24 ឆ្នាំ
គាត់បានចាប់ផ្តើមចងក្រងដំណើររឿង
សំខាន់ៗបំផុតចេញពីកំណត់ត្រា
ទាំងអស់ នៅលើផ្ទាំងលោហៈមួយ
ច្បាប់។ (សូមមើល មេមរ 1)។

ពីមុនមេមរបានទទួលមរណភាព គាត់បាន
ប្រគល់ផ្ទាំងចំណារទៅឱ្យកូនប្រសរបស់
គាត់ ម៉ូរីណា។ ម៉ូរីណា គឺជាមេទ័ពនៅ
ក្នុងកងទ័ព។ គាត់គឺជាមនុស្សចុងក្រោយ
ដែលមានជីវិតរស់នៅក្នុងឆ្នាំដំបូង
រវាងសាសន៍លេមីន និងសាសន៍
នីវីហ្វ។ (សូមមើល មេមរ 6 8)។

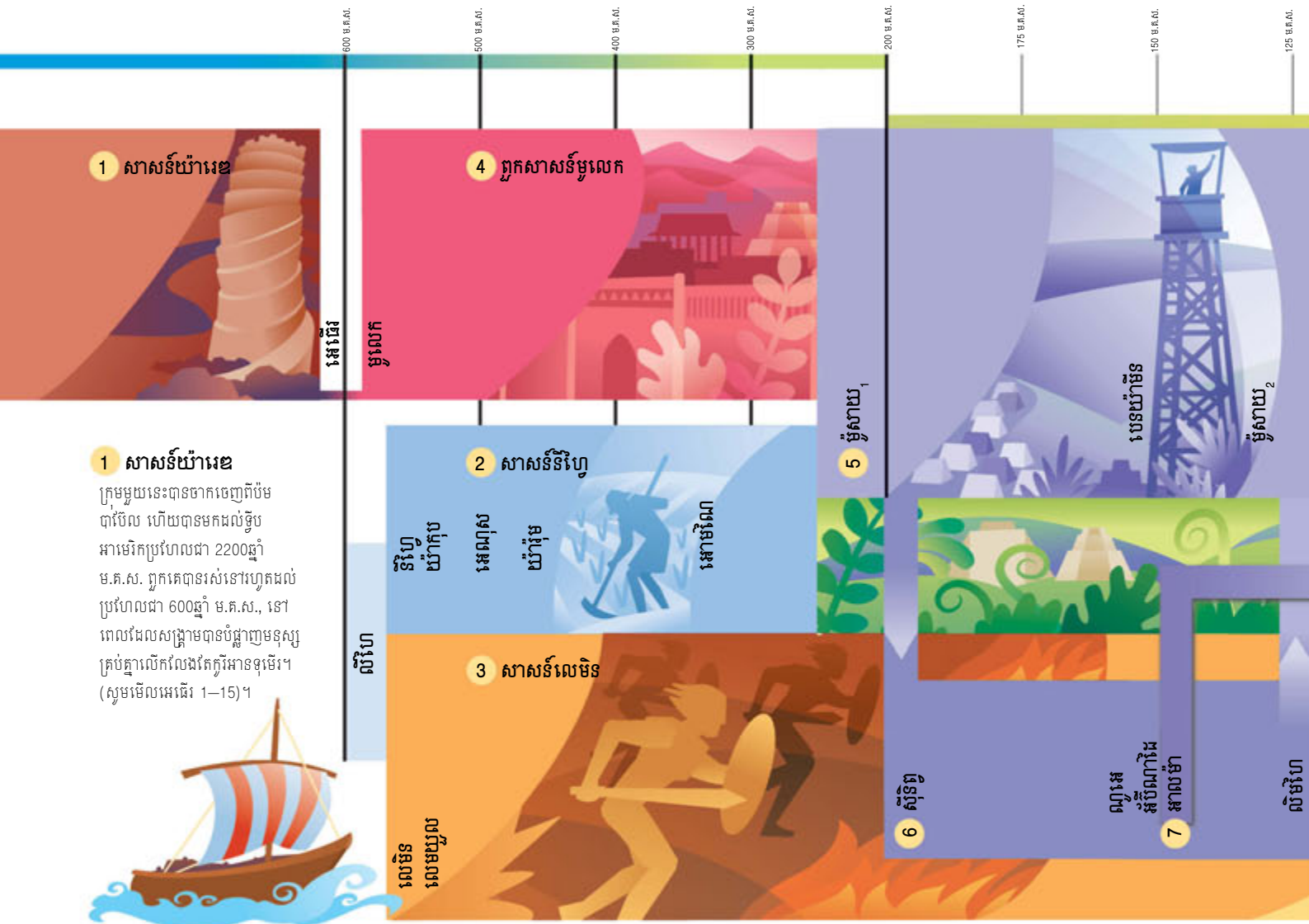

មុននឹងម៉ូរីណាបានស្លាប់ គាត់បានកប់
ផ្ទាំងចំណារនៅកន្លែងមួយដែលហៅថា
កូម៉ូរ៉ា។ ប្រហែលជា 1,400 ឆ្នាំ បន្ទាប់
ពីម៉ូរីណា បានកប់ផ្ទាំងចំណារ មានក្មេង
ប្រុសម្នាក់ដែលមានអាយុ 14 ឆ្នាំ មាន
ឈ្មោះថា យ៉ូសែប ស្ទីនបានអធិស្ឋាន
ដើម្បីដឹងថាតើព្រះវិហារណាមួយ
ត្រឹមត្រូវ។ (សូមមើល យ៉ូសែប ស្ទីន—
ប្រវត្តិ 1:5–16)។

ព្រះវរបិតាស្ទីន និងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
បានទៅជួបយ៉ូសែប ស្ទីន ហើយបាន
ប្រាប់ដល់គាត់ថា គ្មានព្រះវិហារណា
មួយពិត និងពេញលេញនោះទេ។
យ៉ូសែប ស្ទីន ជួយស្ថាបនា
សាសនាចក្រពិតប្រាកដរបស់ព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទ។ (សូមមើល យ៉ូសែប ស្ទីន—
ប្រវត្តិ 1:17–20)។

តារាងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់

1 សាសន៍ឃ្លាំងខេត្ត

ក្រុមមួយនេះបានចាកចេញពីប្រទេស ប៉ាប៊ីល ហើយបានមកដល់ទីប្រជុំ អាមេរិកប្រហែលជា 2200 ឆ្នាំ ម.គ.ស. ពួកគេបានរស់នៅរហូតដល់ ប្រហែលជា 600 ឆ្នាំ ម.គ.ស., នៅ ពេលដែលសង្គ្រាមបានបំផ្លាញមនុស្ស គ្រប់គ្នាលើកលែងតែកូរ៉េអានទុមេរ។ (សូមមើលអេដេរ 1-15)។

2 សាសន៍និរិហ្វ

ក្រុមរបស់លីវិហា បានចាកចេញពី យេរូសាឡឹមប្រហែលជា 600 ឆ្នាំ ម.គ.ស. ហើយបានមកទីប្រជុំអាមេរិក។ បន្តិចម្តងៗកូនចៅរបស់គាត់បានត្រូវ បំបែក។ បន្ទាប់ពីលីវិហាបានស្លាប់ ពួក មនុស្សស្មុចបានធ្វើតាមកូនប្រុស របស់គាត់និរិហ្វ ដែលនៅទិសខ្ពស់។ ពួកគេត្រូវបានហៅថា សាសន៍និរិហ្វ។ (សូមមើល និរិហ្វទ 1 1-22; និរិហ្វទ 2 1-5)។

3 សាសន៍លេមីន

បន្ទាប់ពីមណោភាពរបស់លីវិហា ពួកមនុស្សស្មុចបានបន្តទៅតាមកូន ប្រុសរបស់គាត់ លេមីន ហើយបាន ត្រូវហៅថា សាសន៍លេមីន។ (សូម មើល និរិហ្វទ 2 5)។

4 ពួកសាសន៍មូលេក

មូលេក ជាកូនប្រុសរបស់ស្តេច សេដេគា ដែលបានដឹកនាំក្រុមមួយ មកពីយេរូសាឡឹម នៅប្រហែលជា 587 ឆ្នាំម.គ.ស. ហើយបានមកទីប្រជុំ អាមេរិក។ ពួកគេបានរកឃើញ កូរ៉េអានទុមេរ។ (សូមមើលអេមណូ 1:14-21)។

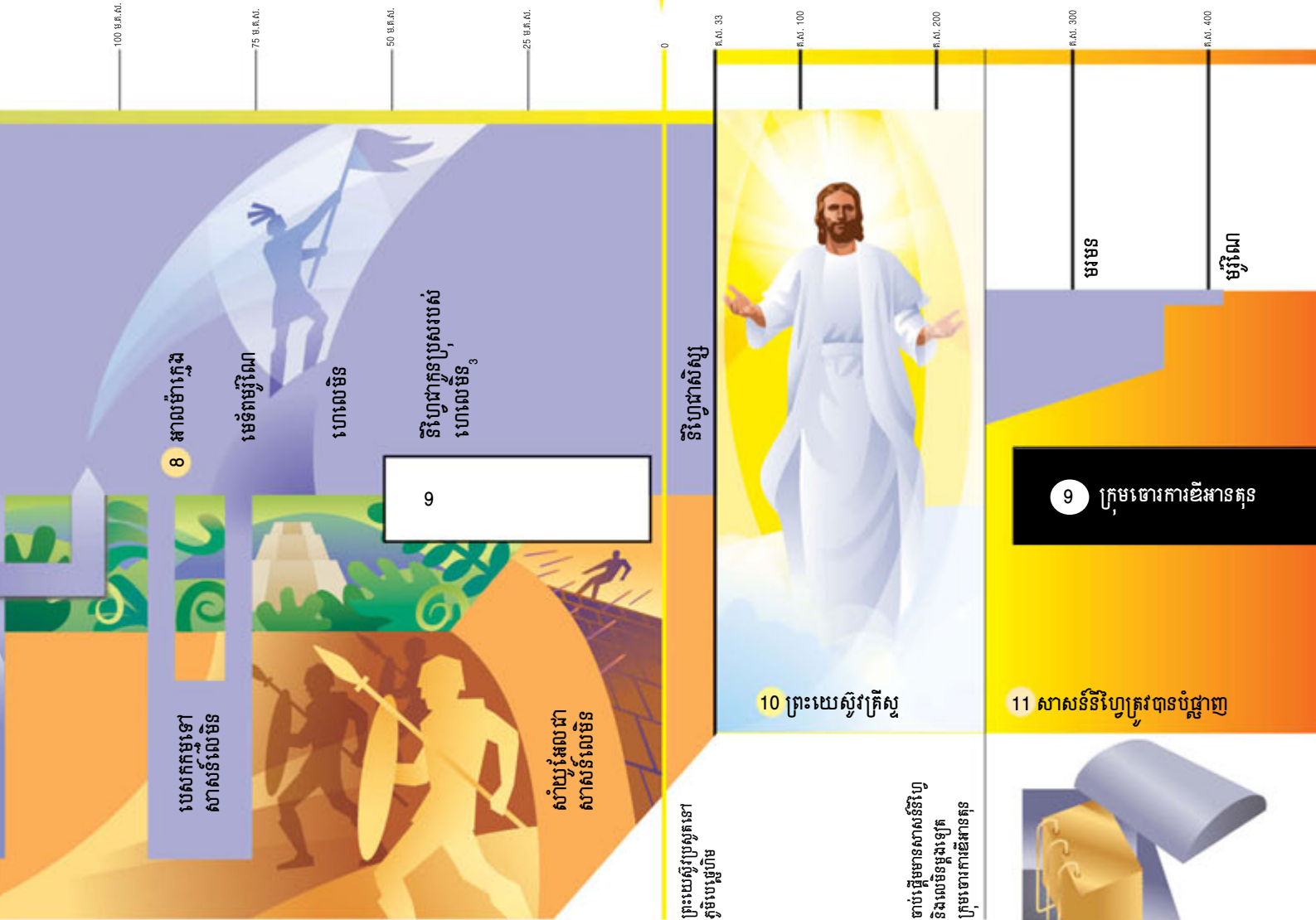
5 ម្ចីសាយ

ដល់ប្រហែលជាឆ្នាំ 225 ម.គ.ស. សាសន៍និរិហ្វ បានក្លាយជាមនុស្ស ស្មុចវិច ដូច្នេះម្ចីសាយ បានដឹកនាំ ក្រុមសាសន៍និរិហ្វទៅកាន់ សារ៉ាហ្សីម ហើយបានចូលរួមជា មួយ នឹងសាសន៍មូលេក។ ពួកគេបាន ហៅខ្លួនឯងថា សាសន៍និរិហ្វ។ ម្ចីសាយបានក្លាយជាស្តេចស្មុចវិច របស់ពួកគេ។ ស្តេចបេនយ៉ាមីន គឺជា បុត្ររបស់ម្ចីសាយ។ (សូមមើល អេមណូ 1:12-23)។

6 ស៊ីនិញ

នៅប្រហែលជាឆ្នាំ 200 ម.គ.ស. ស៊ីនិញ ជាសាសន៍និរិហ្វ បានទាំក្រុម មួយទៅកាន់ប៉ែកខាងត្បូង ដើម្បី បង្កើតដែនដីនិរិហ្វ។ នៅពេលដែល ស៊ីនិញ និងក្រុមរបស់គាត់បានមកដល់ ពួកសាសន៍លេមីនបានដាក់ពួកគេ នៅក្នុងសេវាកាតា។ ក្រោយមក ស្តេចម្ចីសាយ បានបញ្ជូនអ្នកមុន ទៅ ស្វែងរកក្រុមនោះ ហើយអ្នកមុន បាន ធ្វើឱ្យស្តេចលីវិហាផ្លាស់ប្តូរចិត្ត។ (សូមមើល ម្ចីសាយ 7; 9-22)។

ព្រះគម្ពីរមរមន

7 អាលម៉ា

បានកើតនៅក្នុងចំណោមពួកស៊ុនិញ អាលម៉ា បានក្លាយជាសង្ឃមុនគេ ម្នាក់របស់ស្តេចណូអេ។ ព្យាករណ៍អំពីណាវែ បានត្រូវគេសម្លាប់ បន្ទាប់ពីបានហៅឱ្យស្តេចណូអេធ្វើ ការប្រែចិត្ត។ ប៉ុន្តែអាលម៉ា បានជឿ ដល់ការបង្រៀនរបស់អំប៊ីណាវែ ហើយបានរត់គេចចូលក្រុមរបស់ អ្នកជឿ នៅទីបំផុតបានចូលជា សាសន៍និហ្សា។ (សូមមើល ម៉ូសាយ 11; 17-18; 23-24)។

8 អាលម៉ាតូច និងបុត្រា របស់ស្តេចម៉ូសាយ។

កាលពីនៅជាយុវជន អាលម៉ាតូច និងពួកបុត្រារបស់ស្តេចម៉ូសាយ បាន ខិតខំធ្វើការបំផ្លាញសាសនាចក្រ។ ទេវតាបានស្តីបន្ទោសដល់ពួកគេ ហើយពួកគេបានប្រែចិត្ត។ អាលម៉ាតូច បានក្លាយជាអ្នកដឹកនាំសុចរិត។ (សូម មើល ម៉ូសាយ 27-29)។ ពួកបុត្រា របស់ស្តេចម៉ូសាយបានក្លាយជាពួក អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាសាសន៍លេមិន។ បន្ទាប់ពីទទួលបានជោគជ័យជាច្រើន ដង ពួកគេ និងអាលម៉ាបានជួបជុំគ្នា និងរីករាយជាមួយគ្នា។ (សូមមើល អាលម៉ា 42:8)។

9 ក្រុមចោរការឌីអានតុន

ឥទ្ធិពលរបស់ក្រុមពិយាគសម្ងាត់នេះ ខ្លាំងក្លាបំផុត នៅពេលដែល សង្គមពោរពេញទៅដោយ ភាពទុច្ចរិត នៅពេលដែល សង្គមសុចរិត។ ប្រហែលជា គ.ស. 350 ពួកគេបានគំរាមគំហែងដល់ សុវត្ថិភាពរបស់ប្រជាជនទាំងអស់។ (សូមមើល ហេលេមិន 2; 6; និហ្សាទី 4 1:42-46)។

10 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញនៅក្រុង យេរូសាឡឹម ព្រះអង្គសង្គ្រោះបាន យាងទៅទីបំផុត បានបង្រៀនដល់ ប្រជាជន បានបង្រៀនដល់សាសនាចក្រ របស់ទ្រង់ឡើងវិញ។ អស់រយៈពេល 200ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីទស្សនកិច្ចរបស់ទ្រង់ ប្រជាជនបានរស់នៅក្នុង សន្តិភាព។ (សូមមើល និហ្សាទី 3 11-28)។

11 សាសន៍និហ្សាត្រូវបានបំផ្លាញ

បន្តិចម្តងៗ អំពើទុច្ចរិតបានកើតឡើង ម្តងទៀត សង្គ្រាមកើតមាន ហើយ ពួកសាសន៍និហ្សា ត្រូវបានបំផ្លាញ។ មានតែមរិណ ប៉ុណ្ណោះដែលនៅ មានជីវិត ជាអ្នករក្សាកំណត់ត្រា របស់សាសន៍និហ្សា ហើយបន្ទាប់មក បានកប់កំណត់ត្រាទុកពីមុនគាត់បាន ស្លាប់។ (សូមមើល និហ្សាទី 4 1:24-28; មរមន 8:1-8; មរិណ 10)។

តែវណាជាអ្នកសរសេរ

ព្យាភារីពិបុរាណ អ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រ និងពួកអ្នកដឹកនាំបានផ្សារភ្ជាប់ទីបន្ទាល់ និងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកគេនៅលើផ្ទាំងមាស។ បន្ទាប់មក ដោយ អំណោយទាន និងព្រះចេស្ដារបស់ព្រះ យ៉ូសែប ស្ទីវ បានបកប្រែ សេចក្តីសង្ខេបនៃផ្ទាំងចំណារទាំងនោះ។

អ្នកនិពន្ធ ឬប្រភពនៃកំណត់ត្រាបុរាណ

និហ្វេទី, យ៉ាកុប អេណុស យ៉ាវ៉ុម អោមណៃ
និងពួកអ្នកដទៃទៀត

មរមន

ផ្ទាំងលក្ខន្តិករបស់ឡាប៉ាត់ (សូមមើល និហ្វេទី
1 5:10–14)

ស៊ីនីញូ

លីហៃ (សូមមើលនិហ្វេទី 2 1:1–4, 11;
គ. និង ស. 3, ក្បាលកណ្ត); បេនយ៉ាមីន
(សូមមើលអោមណៃ 1:12–23; ពាក្យសំដី
របស់មរមន 1:16–18; ម៉ូសាយ 1–6);
ម៉ូសាយ₂ (សូមមើល អោមណៃ 1:23–25;
ម៉ូសាយ 6:3); អាសម៉ាតូច ពួកបុត្រារបស់
ស្តេចម៉ូសាយ, ហេលេមីន₂, ផាវ៉ោន,
មេទ័តមរណៃ, និហ្វេទី₂, និហ្វេទី₃

មរ្យុណៃ

សាសន៍យ៉ាវេឌ កត់ត្រាលើ 24 ចំណារ
ដោយ រួមបញ្ចូលទាំងការសរសេររបស់
អេដើរ (សូមមើល អេដើរ 1:1–5)

មរមន

កំណត់ត្រាដែលធ្វើឱ្យមានផ្ទាំងចំណារឡើង

ផ្ទាំងតូចរបស់និហ្វេ (កំណត់ត្រាខាងវិញ្ញាណ
ដែលមានរយៈពេលប្រហែលជា 600 ឆ្នាំ
ម.គ.ស. ទៅ 130 ម.គ.ស.)

ពាក្យសំដីរបស់មរមន (ជាប់ទំនាក់ទំនងនឹង
ផ្ទាំងចំណារតូច និងសេចក្តីសង្ខេបនៃផ្ទាំង
ចំណារធំរបស់និហ្វេ សូមមើលខទី 1–18)

ផ្ទាំងធំរបស់និហ្វេ (កំណត់ត្រាបណ្តោះអាសន្ន
និងប្រវត្តិសាស្ត្រសាសនាចក្រ ប្រហែលជា
130 ឆ្នាំ ម.គ.ស. ដល់ គ.ស. 321)

កំណត់ត្រារបស់មរមន (ប្រហែលជាក្នុង
គ.ស. 345 ឆ្នាំដល់ គ.ស. 385)

គម្ពីរអេដើរ ត្រូវបានកែតម្រូវទៅជា
កំណត់ត្រារបស់សាសន៍យ៉ាវេឌ (ប្រហែលជា
2400 ឆ្នាំម.គ.ស. ដល់ 600 ឆ្នាំម.គ.ស.)

កំណត់ត្រារបស់មរ្យុណៃ (សូមមើល មរមន
9:30–37; ប្រហែលជា គ.ស. 385 ឆ្នាំដល់
គ.ស. 421)

សវនាព្រះគម្ពីរមរមន?

នៅរាត្រីថ្ងៃទី 21 ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ 1823 ទេវតាមរិណ បានយាង ទៅជួបនឹងយុវជនវ័យក្មេងយ៉ូសែប ស្ទីដ ហើយបានប្រាប់គាត់ថា ផ្ទាំង មាសដែលត្រូវបកប្រែជាព្រះគម្ពីរមរមន។ បួនឆ្នាំក្រោយមក យ៉ូសែប ស្ទីដ អាចយកផ្ទាំងចំណារដើម្បីធ្វើការបកប្រែផ្ទាំងចំណារ ទាំងនោះ (សូមមើល យ៉ូសែប ស្ទីដ—ប្រវត្តិ 1:27–54)។

ផ្ទាំងមាសត្រូវបានប្រគល់ឱ្យទៅព្យាការីយ៉ូសែប ស្ទីដ ដោយទេវតាមរិណនៅថ្ងៃទី 22 ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ 1827

ផ្ទាំងចំណារមរមន (កំណត់ត្រាបានចងក្រង ហើយសង្ខេបដោយមរមន និងមរិណ)

ផ្នែកដែលត្រូវបានបិទភ្ជាប់ (មិនបានបកប្រែ)

ច្បាប់បកប្រែដើមដែលសរសេរដោយដៃត្រូវបាន បញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំ 1829 ការបោះពុម្ព ការបកប្រែបានបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំ 1829–30 ហើយព្រះគម្ពីរមរមន 5,000 ក្បាលដំបូងត្រូវ បានបោះពុម្ពនៅក្នុងឆ្នាំ 1830។

ព័ត៌មាននៅក្នុងតារាងនេះត្រូវបានចងក្រង ដោយការដកស្រង់ចេញពីអ្នកកុំចាំ និង អត្ថបទនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន។

ព្រះគម្ពីរមរមន

ទំព័រចំណងជើង*	និហ្វទី 4
និហ្វទី 1	មរមន
និហ្វទី 2	អេដើរ
យ៉ាកុប	មរិណ
អេណុស	
យ៉ារ៉ុម	
អោមរិណ	
ពាក្យសំដែងរបស់	
មរមន	
ម៉ូសាយ	
អាលម៉ា	
ហេលេមិន	
និហ្វទី 3	

*យ៉ូសែប ស្ទីដ បានពន្យល់ថា «ទំព័រ ចំណងជើងនៃព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាការបកប្រែដ៏ ត្រង់ៗ ដែលត្រូវបានចំរាញ់ចុងក្រោយរបស់ ដែលមាននៅខាងឆ្វេងនៃការចងក្រង ឬគម្ពីរ នៃផ្ទាំងចំណារ» (History of the Church 1:71)។

តំបន់ទាំងនេះ មិនប្រើដោយ ដង ឆ្នាំ 1829 ទេវតាមរិណ បានយាង ទៅជួបនឹងយុវជនវ័យក្មេងយ៉ូសែប ស្ទីដ ដោយ ទេវតាមរិណ បានប្រាប់គាត់ថា ផ្ទាំង មាសដែលត្រូវបកប្រែជាព្រះគម្ពីរមរមន។ បួនឆ្នាំក្រោយមក យ៉ូសែប ស្ទីដ អាចយកផ្ទាំងចំណារដើម្បីធ្វើការបកប្រែផ្ទាំងចំណារ ទាំងនោះ (សូមមើល យ៉ូសែប ស្ទីដ—ប្រវត្តិ 1:27–54)។

ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ ជាសាក្សីជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ

សេចក្តីនេះច្បាប់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធថា «ត្រង់ការ
ទាំងអស់នឹងបានសម្រេច ដោយទូរមាត់សូរច្បាស់ពីរបួសនាក់»
(កូរិនថូសទី 2 13:1) ទាំងព្រះគម្ពីរមរមន និងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ
ថ្លែងទីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការបង្រៀនពីដំណឹងល្អរបស់
ទ្រង់។ ដែលខ្មែរ វិស្វល អិម ណិលសុន នៃក្រុមនៃសាវកដ៏បំរើនាក់
បានបង្រៀនថា «សាក្សីរបស់ព្រះគម្ពីរគឺជាការបញ្ជាក់ពីគ្នាទៅវិញ
ទៅមក។ នៅក្នុងគំនិតនេះគឺត្រូវបានពន្យល់ជាយូរយាមកហើយ នៅ
ពេលដែលព្យាករិបានសរសេរថា ព្រះគម្ពីរមរមនគឺត្រូវបានសរសេរ

ឡើង ក្នុងគោលបំណងដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ [ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ]
ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាជឿដល់ [ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ] នោះអ្នកនឹង
ជឿដល់ [ព្រះគម្ពីរមរមន] ផងដែរ» [មរមន 7:9]។ គម្ពីរនិមួយៗ
យោងទៅគ្នាទៅវិញទៅមក។ គម្ពីរនិមួយៗឈរជាភស្តុតាងថា ព្រះ
មានព្រះជន្មរស់ ហើយនិយាយទៅកាន់កូនចៅរបស់ទ្រង់ តាមរយៈ
វិវរណៈដល់ព្យាករិរបស់ទ្រង់»។¹

ខាងក្រោមនេះគឺជាបញ្ជីពីគោលការណ៍គ្រឹះដែលបានបង្រៀននៅ
ក្នុងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ដែលព្រះគម្ពីរមរមនបានបន្ថែមជាសាក្សីពិសេស។

ផែនការរបស់ ព្រះសម្រាប់យើង

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ និង
ព្រះគម្ពីរមរមនបង្រៀនថា
ព្រះគឺជាព្រះវរបិតាស្ថិតិ
របស់យើង។ ដូចជាទ្រង់
បានរៀបចំ «ផែនការរ៉ែន
សេចក្តីសង្គ្រោះ» (អាលម៉ា
24:14) ដែលយើងអាច
ត្រូវបានសង្គ្រោះតាម
រយៈពេលដង្ហាយធូនរបស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ព្រះវរបិតាស្ថិតិជាទីស្រឡាញ់ដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «ត្បិតគឺដោយសារទ្រង់ហើយ ដែលយើងរាល់
គ្នាបានរស់ កំណើត ហើយមាននៅផង ដូចជាពួកអ្នកលើក
កំណាព្យនេះរបស់អ្នករាល់គ្នា បាននិយាយដែរថា មនុស្សយើងជា
ពូជព្រះដែរ» (កិច្ចការ 17:28; សូមមើលផងដែរ ទំនុកជំរើង
82:6; ហេប្រើរ 12:9)។

ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ «ខ្ញុំដឹងថា [ព្រះ]អង្គទ្រង់ស្រឡាញ់កូនចៅរបស់
ទ្រង់» (និហ្វេទី 1 11:17; សូមមើលផងដែរ និហ្វេទី 1 17:36)។

សេចក្តីស្លាប់ និងពិភពវិញ្ញាណ

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «ហើយឆ្ងល់ត្រឡប់ជាដំបូងដើមវិញ និង
វិញ្ញាណត្រឡប់ទៅជាព្រះ ដែលទ្រង់បានប្រទានមកនោះ» (សាស្តា
12:7; សូមមើលផងដែរ ពេត្រុសទី 1 3:19–20; 4:6)។
ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ «វិញ្ញាណរបស់មនុស្សទាំងអស់នៅមួយរំពេច
ដែលចាកចេញពីរូបកាយសាច់ឈាមនេះទៅ មែនហើយ វិញ្ញាណ

របស់មនុស្សទាំងអស់ទោះបីពួកគេអាក្រក់ក្តីនឹងបានត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ
គឺទៅជួបនឹងព្រះ» (អាលម៉ា 40:11; សូមមើលផងដែរខទី
12–14)។

ការរស់ឡើងវិញ

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «ហើយក្រោយដែលសំបកកាយខ្ញុំនេះត្រូវ
រលាយទៅ គឺក្រៅពីរាងកាយនោះខ្ញុំនឹងបានឃើញព្រះ» (យ៉ាកុប
19:26; សូមមើលផងដែរ អេសេគាល 37:12; កូរិនថូសទី 1
6:14; 15:54)។

ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ «ខ្ញុំដឹងថាអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា រូបកាយរបស់
យើងរាល់គ្នា ត្រូវបាត់បង់ស្លាប់ទៅ ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងរូបកាយរបស់យើង
យើងនឹងបានឃើញព្រះ» (និហ្វេទី 2 9:4; សូមមើលផងដែរ និហ្វេទី
2 9:12; អាលម៉ា 11:43–45; 40:23)។

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយ ផ្តល់ឱ្យនូវការណែនាំ

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធបង្រួបថា
ព្រះបានប្រទានបទបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយ ហើយនឹង
ប្រទានពរដ៏យល់យើងនៅ
ពេលដែលយើងគោរពតាម។
ព្យាករណ៍ព្រះគម្ពីរមរមនក៏បាន
កត់ត្រា និងធ្វើតាម
បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយផងដែរ។

ព្យាករណ៍ផ្ទៃងទីបន្ទាល់

«សូមកុំទុកចិត្តលើខ្លួនរបស់អ្នក
ប៉ុន្តែសូមសិក្សាសៀវភៅដ៏ល្អ
បំផុត—ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ និង
ព្រះគម្ពីរមរមន—សូម
អោយក្រសោបព័ត៌មានដែលអ្នក
អាចរកបាន ហើយបន្ទាប់មក
សូមតោងជាប់ទៅនឹងព្រះ ហើយ
ធ្វើឱ្យខ្លួនរបស់អ្នកបានរួចផុតពីអំពើ
ពុករលួយ និងក៏ដែលគ្រប់ប្រភេទ
ទាំងអស់ ហើយនិងពរដ៏យន់នៃព្រះ
ដ៏ខ្ពស់បំផុតនឹងនៅជាមួយអ្នក»។

ប្រធាន យ៉ូហាន ថេលីរ
(ឆ្នាំ 1808–87) *Teachings of
Presidents of the Church:
John Taylor* (ឆ្នាំ2001) ទំព័រ
148។

ពរដ៏យន់នៃការគោរពប្រតិបត្តិ

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «ហើយព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់បានបង្ហាត់ឱ្យយើងរាល់
គ្នាប្រព្រឹត្តតាមអស់ទាំងច្បាប់ទាំងនេះ ហើយឱ្យភោគខ្លួនដល់
ព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះនៃយើង ដើម្បីឱ្យយើងរាល់គ្នាបានសប្បាយជា
ដរាប ហើយឱ្យទ្រង់បានថែរក្សាទុកជីវិតយើងរាល់គ្នា។ ... កាន់
តាមបញ្ញត្តិទាំងនេះ ... និងបានរាប់ជាសេចក្តីសុចរិតដល់យើង
ហើយ» (ចេចក្តីយកថា 6:24–25; សូមមើលផងដែរ សូភាសិត
4:4; យ៉ូហាន 14:21)។

ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ «ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាន់តែកែតម្រូវឱ្យអ្នកកាន់តាម
បញ្ញត្តិទាំងឡាយរបស់ទ្រង់តែប៉ុណ្ណោះ ហើយព្រះអង្គទ្រង់បានសន្យា
នឹងអ្នកថា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងបានចម្រើនឡើងនៅលើផែនដី
ហើយព្រះអង្គទ្រង់ពុំដែលផ្លាស់ទីអ្វីដែលព្រះអង្គទ្រង់មានបន្ទូលនោះ
ឡើយ ហេតុដូច្នេះហើយ បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាកាន់តាមបញ្ញត្តិ
ទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់អ្នក
ហើយធ្វើឱ្យអ្នកបានចម្រើនឡើង» (ម៉ូសាយ 2:22; សូមមើលផងដែរ
និហ្វេទី 2 1:20)។

បទបញ្ញត្តិដប់ប្រការ

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ ព្រះអម្ចាស់បានបើកសម្តែងបទបញ្ញត្តិដប់ប្រការ
ដល់ម៉ូសេ (សូមមើលនិក្ខមន៍ 20:1–17)។

ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ អ័ប្បិណាណៃបានបង្រៀនបទបញ្ញត្តិដប់ប្រការដល់ពួក
សង្ឃរបស់ស្តេចណូអេ (សូមមើល (ម៉ូសាយ 12:33–36;
13:12–24)។

ដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «ចូរនាំយកដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ទាំងអស់មក
ដាក់ក្នុងឃ្លាំងចុះ ដើម្បីឱ្យមានស្បៀងនៅក្នុងដំណាក់នៃអញ»
(ម៉ាទ្វាតិ 3:10; សូមមើលផងដែរលេវីនិយ 27:30)។

ព្រះមរមន ៖ «ហើយគីមីលគីស្យាដែកនេះហើយ ដែលលោក
អ័ប្រាហាំបានថ្វាយដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ មែនហើយគីលោកអ័ប្រាហាំ
ជាអយ្យការរបស់យើងបានថ្វាយមួយភាគក្នុងដប់នូវអ្វីៗដែលលោក
មានដែរ» (អាលម៉ា 13:15; សូមមើលផងដែរ និហ្វេទី 3 24:8–10)។

ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «បើមិនបានកើតអំពីទឹក ហើយអំពីព្រះវិញ្ញាណ
នោះគ្មានអ្នកណាអាចនឹងចូលទៅក្នុងនគរព្រះបានទេ» (យ៉ូហាន
3:5; សូមមើលផងដែរ ម៉ាកុស 16:16; កិច្ចការ 2:36–38)។

ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ «ចូរព្រមព្រៀងចុះ ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅចុងផែនដីអើយ
ហើយចូរមករកយើង ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ដោយនូវ

ព្រះនាមយើងចុះ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានញែកចេញជា
បរិសុទ្ធដោយការទទួលនូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រយោជន៍ឱ្យអ្នករាល់
គ្នាអាចឈរដោយគ្មានទោសនៅចំពោះយើង នៅថ្ងៃចុងក្រោយ
បង្អស់» (និហ្វេទី 3 27:20; សូមមើលផងដែរ និហ្វេទី 2 9:23;
31:5–9)។

ដង្ហាយធូនរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ និង
ព្រះគម្ពីរមរមន៍ថ្លង់
ទីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ព្រះរាជបុត្ររបស់ព្រះ និង
ដង្ហាយធូនរបស់ទ្រង់។ ព្រះ
គម្ពីរទាំងពីរនេះបង្ហាញថា
ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានទទួល
យកអំពើបាបរបស់យើង
ដាក់លើខ្លួនរបស់ទ្រង់
ហើយបានឈ្នះលើ
សេចក្តីស្លាប់។

ព្យាករណ៍ថ្លង់ទីបន្ទាល់

«ព្រះគម្ពីរមរមន៍ ... ប្រកាសថា
ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធគឺពិត ហើយវា
បញ្ជាក់ពីព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ហើយ
ព្រះគម្ពីរទាំងពីរបញ្ជាក់គ្នាទៅវិញ
ទៅមក»។

ប្រធានព្រឹកហ្នំ យ៉ង់
(ឆ្នាំ 1801–77) *Teachings of
Presidents of the Church:
Brigham Young* (ឆ្នាំ 1997)
ឆ្នាំ 121។

ព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយ

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «ត្បិតព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់មនុស្សលោក
ដល់ម្ល៉េះបានជាទ្រង់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាតែមួយ ដើម្បីឱ្យអ្នកណា
ដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានោះ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺឱ្យមានជីវិត
អស់កល្បជានិច្ចវិញ» (យ៉ូហាន 3:16; សូមមើលផងដែរ ម៉ាថាយ
16:16; យ៉ូហាន 6:69)។

បានធូនសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «ត្បិតនេះជាឈាមខ្ញុំ គឺជាឈាមនៃសញ្ញាថ្មី
ដែលបានច្រូចចេញ សម្រាប់មនុស្សជាច្រើន ប្រយោជន៍នឹងបាន
ផ្តាច់បាប» (ម៉ាថាយ 26:28; សូមមើលផងដែរ ហេព្រើរ 9:28;
1 ពេត្រុស 3:18)។

ទទួលយកទុក្ខសោករបស់យើង

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «ទ្រង់បានទ្រាំទ្រនឹងអស់ទាំងសេចក្តីឈឺចាប់
របស់យើង ហើយបានទទួលផ្ទុកអស់ទាំងសេចក្តីទុក្ខក្រយរបស់យើង
ជាពិត» (អេសាយ 53:4; សូមមើលផងដែរ ហេព្រើរ 2:18)។

ឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «តែឥឡូវនេះ ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពី
ស្លាប់ឡើងវិញជាពិត ជាផលដ៏ច្បាស់ពីពួកអ្នកដែលបានដេកលក់ទៅ
ហើយ» (កូរិនថូសទី 1 15:20; សូមមើលផងដែរ យ៉ូហាន 14:19;
កិច្ចការ 26:23)។

ព្រះគម្ពីរមរមន៍ ៖ «ខ្ញុំដឹងថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងយាងមក មែនហើយ
ព្រះរាជបុត្រាដែលជាព្រះរាជបុត្រាបង្កើតតែមួយនៃព្រះ វរបិតា
ពោរពេញទៅដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីមេត្តាករុណា និង
សេចក្តីពិត» (អាលម៉ា 5:48; សូមមើលផងដែរ និហ្វេទី 1
11:16–21; ម៉ូសាយ 3:5–8)។

ព្រះគម្ពីរមរមន៍ ៖ «មើលចុះទ្រង់ថ្វាយរូបអង្គទ្រង់ដោយញាបូជា
ជំនួសអំពើបាប ដើម្បីតបស្នងការចុងបំផុតនៃក្រឹត្យវិន័យ ដល់អ្នក
ណាដែលមានចិត្តសង្ឃឹម និងវិញ្ញាណទទេស» (និហ្វេទី 2 2:7;
សូមមើលផងដែរ និហ្វេទី 1 11:33; អាលម៉ា 34:8–10;
និហ្វេទី 3 11:14)។

ព្រះគម្ពីរមរមន៍ ៖ «ទ្រង់នឹងយាងទៅដោយការឈឺចាប់ និង
ទុក្ខវេទនា និងការល្បួងគ្រប់បែបយ៉ាង ... ថា ទ្រង់នឹងលើកដាក់លើ
ខ្លួនទ្រង់នូវការឈឺចាប់ និងជម្ងឺទាំងឡាយរបស់វាស្ត្រទ្រង់»
(អាលម៉ា 7:11–12; សូមមើលផងដែរម៉ូសាយ 14:3–5)។

ព្រះគម្ពីរមរមន៍ ៖ «ជឿដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ថាទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រា
នៃព្រះ ហើយថាទ្រង់ត្រូវពួកសាសន៍យូដាធ្វើគត ហើយដោយ
ព្រះចេស្ដានៃព្រះវរបិតា នោះទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ដោយ
ហេតុនេះហើយ ទ្រង់មានជ័យជំនះលើផ្ទុក» (មរមន៍ 7:5; សូមមើល
ផងដែរ ម៉ូសាយ 16:7–8; ហេលេមិន 14:17)។

សាសនាចក្រនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅ ក្នុងសម័យបុរាណ

ព្រះអម្ចាស់បានស្ថាបនា
សាសនាចក្ររបស់ទ្រង់
នៅក្នុងយេរូសាឡឹម និង
នៅទ្វីបអាមេរិក។ ព្រះគម្ពីរ
បរិសុទ្ធ និងព្រះគម្ពីរមរមន
គឺជាសាក្សីពិសេសដែល
ទ្រង់បានប្រើប្រាស់ឡើង
ហើយបានដឹកនាំ ប្រជាជន
របស់ទ្រង់ តាមរយៈពួក
ព្យាករិ និងសាវក។

ពួកព្យាករិ

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «ពិតប្រាកដជាយេហូវ៉ាទ្រង់នឹងមិនធ្វើអ្វីដូច្នោះ
ឡើយ លើកលែងតែទ្រង់សម្តែងឱ្យពួកហោរា ជាអ្នកបម្រើទ្រង់យើ
ញគំនិតលាក់កំបាំងរបស់ទ្រង់ផង» (អេម៉ិស 3:7; សូមមើលផងដែរ
យេរេមា 1:7; 7:25)។

ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ «រឿងទាំងនោះត្រូវបានផ្តើមប្រាប់ដល់ព្យាករិ
ដោយសម្លេងនៃព្រះវិញ្ញាណ» (និហ្វិទី 1 22:2; សូមមើលផងដែរ
យ៉ាកូប 4:4–6)។

ពួកដប់ពីរនាក់

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «ទ្រង់ហៅពួកសិស្សមក ក៏រើសយកដប់ពីរនាក់
ដែលទ្រង់ហៅថាសាវក» (លូកា 6:13; សូមមើលផងដែរ អេភេសូរ
2:19–20; 4:11–14)។

ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ «មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នា បើសិនជាអ្នករាល់គ្នា
ស្តាប់បង្គាប់តាមពាក្យសំដីនៃពួកដប់ពីរនាក់នេះ ដែលយើងបានរើស
ពីចំណោមអ្នករាល់គ្នា» (និហ្វិទី 3 12:1; សូមមើលផងដែរ
និហ្វិទី 1 11:29)។

សិទ្ធិអំណាចបព្វជិតភាព

ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ៖ «មិនមែនអ្នករាល់គ្នាដែលបានរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំទេ
តើដែលរើសអ្នករាល់គ្នាវិញ ទាំងតាំងអ្នករាល់គ្នាឱ្យទៅបង្កើតផល
ហើយឱ្យផលរបស់អ្នករាល់គ្នាបានទៅដល់ផង» (យ៉ូហាន 15:16;
សូមមើលផងដែរ ម៉ាថាយ 16:19; លូកា 9:1–2; ហេប្រើរ 5:4)។

ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ «[អាលម៉ា] បានតែងតាំងពួកសង្ឃ និងពួក
ដែលខ្ចី ដោយការដាក់ដៃរបស់លោកតាមរបៀបនៃព្រះ ដើម្បី
ឱ្យត្រួតត្រា ហើយមើលគន់លើសាសនាចក្រ» (អាលម៉ា 6:1; សូម
មើលផងដែរ និហ្វិទី 2 6:2; ម៉ូរីណា 3)។

ព្យាករិផ្ទៃដីបន្ទាល់

«នៅក្នុងសម័យនេះ នៅពេលដែលព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធគឺត្រូវបានផ្តាក់
ចុះដោយមនុស្សជាច្រើនដែលបានធ្វើឱ្យលាយឡំនឹងទស្សនវិជ្ជា
របស់ពិភពលោកជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ដើម្បីធ្វើឱ្យសាបសូន្យ
អត្ថន័យពិតប្រាកដរបស់វា ឱ! វាគឺជាសំណាងខ្លាំងណាស់ដែល
ព្រះបិតាសូតិរបស់យើង ដែលទ្រង់តែងតែខ្លាចខ្លាច

ពីសុខុមាលភាពខាងវិញ្ញាណរបស់កូនចៅទ្រង់ បានប្រទានដល់យើងនូវដៃគូមួយនៃព្រះគម្ពីរ
ដែលត្រូវបានស្គាល់ថាជាព្រះគម្ពីរមរមន ទុកជាការការពារសម្រាប់សេចក្តីពិតនៃព្រះគម្ពីរ
បរិសុទ្ធ ដែលត្រូវបានសរសេរ និងនិយាយដោយព្យាករិទាំងឡាយ តាមដែលព្រះអម្ចាស់
បានណែនាំ។ ...

«... តាមរយៈសាក្សីទីពីរនេះ យើងអាចដឹងកាន់តែច្បាស់នូវអត្ថន័យនៃការបង្រៀន
របស់ពួកព្យាករិពីបុរាណ និងជាការពិតណាស់ពីលោកចៅហ្វាយ និងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់
នៅពេលដែលពួកគេអនុវត្ត និងបង្រៀននៅក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងឡាយ។ ការណ៍នេះ
គប្បីបំផុសគំនិតដល់អស់អ្នកដែលជាអ្នកស្វែងរកសេចក្តីពិតដ៏ស្មោះត្រង់ ដើម្បីដាក់
ព្រះគម្ពីរដ៏ពិសិដ្ឋទាំងពីរនេះរួមគ្នា ហើយសិក្សាព្រះគម្ពីរទាំងពីរនេះជាព្រះគម្ពីរតែមួយ
ដោយយល់ពីទំនាក់ទំនងដ៏ពិតរបស់វា»។

ប្រធាន ហារូល ប៊ី លី (1899–1973) *Ye Are the Light of the World* (ឆ្នាំ 1974) ទំព័រ 89
ទំព័រ 91។

ការសិក្សាបន្ថែម

តារាងនេះគឺមិនមែនជាបញ្ជីដែលពេញលេញនោះទេ។ ដោយសារវាគឺជា
ផ្នែកមួយនៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរផ្ទាល់ខ្លួន ឬជាក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នក នោះអ្នក
អាចបន្ថែមសេចក្តីយោងទៅនឹងតារាងនេះ ហើយស្វែងរកបន្ថែមទៀតនូវ
គោលការណ៍ដែលបានបង្រៀន ទាំងនៅ ក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន និងព្រះគម្ពីរ
បរិសុទ្ធ ដោយប្រើប្រាស់សេចក្តីណែនាំដល់បទគម្ពីរទាំងនេះទៅនឹងព្រះ
គម្ពីរ និងឧបករណ៍សិក្សាព្រះគម្ពីរតាមអ៊ិនធើណែត តាម
scriptures.lds.org។ ■

កំណត់ចំណាំ

1. វ៉ែលស អិម ណិលសុន «សាក្សីនៃព្រះគម្ពីរ» *Liabona* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2007 ទំព័រ 43។

ដោយដៃលេខីរ
ឌី ថេត ត្រីស្ទូហ្វីសិន
នៃក្រុមប្រឹក្សាសាវ័កដប់ពីរនាក់

របៀបសិក្សា

ព្រះគម្ពីរមរមន

កាលពីប្រាំឆ្នាំមុន ប្រធាន អែសវ៉ា ថាហ្វូ ប៊ែនស័ន (ឆ្នាំ1899–ឆ្នាំ1994) បាននិយាយលំអិតពី «ហេតុផលធំៗបីយ៉ាង ដែលពួកបរិសុទ្ធតប្បីធ្វើការសិក្សាព្រះគម្ពីរមរមនពេញមួយជីវិត»។¹ ហេតុផលទាំងនោះរួមមាន ៖

- ទីមួយ ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាថ្នាក់នៃសាសនារបស់យើង—ជាថ្នាក់នៃសាក្សីរបស់យើងអំពីព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ អំពីគោលលទ្ធិរបស់យើង និងអំពីទីបន្ទាល់របស់យើង។
- ទីពីរ ព្រះគម្ពីរមរមនត្រូវបានសរសេរឡើងសម្រាប់ជំនាន់របស់យើង។
- ទីបី ព្រះគម្ពីរមរមនជួយយើងឱ្យទិចទោជិតព្រះ។

មូលហេតុទាំងនេះចំពោះការសិក្សាព្រះគម្ពីរមរមនក៏ផ្តល់នូវវិធីមួយចំនួន ដើម្បីយើងអាចធ្វើការសិក្សាព្រះគម្ពីរដ៏រស់រវើកនេះផងដែរ។

ថ្នាក់នៃសាសនារបស់យើង

ដោយសារព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាថ្នាក់នៃសាក្សីរបស់យើងអំពីព្រះគ្រីស្ទ និងមានពោរពេញនៃដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់ វាគឺជាការសំខាន់ដែលយើងត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសចំពោះការបង្រៀន និងទីបន្ទាល់ជាច្រើនរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរនោះ។ មានមនុស្សមួយចំនួនបានធ្វើការនេះដោយការមានព្រះគម្ពីរថ្មីដែលមានគម្លឹមថ្នាក់មួយក្បាល ហើយត្រូវចំណាំរាល់ខគម្ពីរដែលយោងឬបង្រៀនអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ ការបម្រើ និងបេសកកម្មរបស់ទ្រង់។ នេះនាំមកទាំងសាក្សីមួយជំនាន់តែជ្រៅអំពីព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ និងអំណរគុណដ៏ថ្មីស្រឡាងមួយអំពីអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ និងបន្តធ្វើសម្រាប់យើង។

បានសរសេរសម្រាប់ជំនាន់របស់យើង

ពួកអ្នកនិពន្ធព្រះគម្ពីរមរមនបានសរសេរជាមួយជំនាន់អនាគតនៅក្នុងគំនិត ជាពិសេសនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ នៅក្នុងការសង្ខេបកំណត់ត្រានិហ្វូ មរមនបាននិយាយថាគាត់មិនអាចសរសេរ «មួយភាគរយ» បានឡើយ (សូមមើល និហ្វូទី 3 5:8; សូមមើលផងដែរ ពាក្យសំដីនៃមរមន 1:5)។ ម៉្យ៉ាស់ណេសង្ខេបថា «ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ហាក់បីដូចជាអ្នករាល់គ្នានៅទីនេះ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាពុំនៅទីនេះទេ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់បង្ហាញអ្នករាល់គ្នាដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងនូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ» (មរមន 8:35)។ អ្នកនិពន្ធទាំងពីរនេះ និងអ្នកនិពន្ធផ្សេងទៀតដោយសរសេរក្រោមការបំផុសគំនិត បានសរសេរពីអ្វីដែលនឹងក្លាយជាប្រយោជន៍ដ៏ធំធេងបំផុតចំពោះយើងនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ។

ដូច្នេះយើងតប្បីសិក្សាដោយគិតនូវសំណួរទាំងនេះ ៖ «ហេតុអ្វីបានជាមានការណ៍នេះ? តើការណ៍នេះអនុវត្តនៅសព្វថ្ងៃ និងចំពោះខ្ញុំយ៉ាងណាដែរ?» ឧទាហរណ៍ ប្រធាន ប៊ែនស័ន បានសង្កេតឃើញថានៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនយើងរកឃើញនូវតន្ត្រីមួយចំពោះការរៀបចំសម្រាប់ការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ យើងរៀនពីរបៀបដែលពួកសិស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទរស់នៅក្នុងគ្រាមានសង្គ្រាម ប្រឈមមុខការបៀតបៀន និងការត្រួតសាសនា ធ្វើកិច្ចការផ្សាយសាសនា និងឆ្លើយតបចំពោះគ្រោះថ្នាក់នៃសម្ភារនិយម។² ដូចដែលនិហ្វូបានធ្វើ នៅពេលយើងសិក្សា យើងតប្បី «ប្រដូច» ព្រះគម្ពីរមរមនយើង នោះគឺ ព្យាយាមរកឱ្យឃើញពីរបៀបដើម្បីអនុវត្តនូវអ្វីដែលយើងរកឃើញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន (សូមមើល និហ្វូទី 1 19:23)។

ការបន្តការសិក្សាដើម្បីទទួលបានចំណេះដឹង

តាំងបង្អស់ដែលខ្ញុំបានអានព្រះគម្ពីរមរមន ខ្ញុំមិនមែនជាសមាជិកឡើយ។ ខ្ញុំមានអាយុ 16 ឆ្នាំ ហើយខ្ញុំបានអានវាចប់ក្នុងមួយសប្តាហ៍។ នៅជិតចុងបញ្ចប់នៃការអានរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានជួបប្រទះនឹងបទគម្ពីរមួយដែលបានអះអាងថា ប្រសិនបើសាសនាចក្រមួយជាសាសនាចក្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ នោះវានឹងមាននូវព្រះនាមរបស់ទ្រង់ (សូមមើល និហ្វេទី 3 27:8)។ នៅពេលនោះ ទឹកភ្នែករបស់ខ្ញុំក៏បានចាប់ផ្តើមហូរចុះមកលើផ្តាស់របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានដឹងថា ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាព្រះគម្ពីរពិត ហើយខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។

បន្ទាប់ពីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានអានព្រះគម្ពីរនេះម្តងទៀត ប៉ុន្តែពេលនេះខ្ញុំបានទិញប៊ិចគ្រួសចំណាំមួយ ហើយបានគូសចំណាំនូវបទគម្ពីរ ឬសារលិខិតដែលបានបំផុសគំនិតដល់ខ្ញុំ។ នៅក្នុងការអានក្រោយមកទៀត ខ្ញុំបានធ្វើដូចគ្នានេះដែរ លើកលែងថា ខ្ញុំបានបន្ថែមកំណត់ចំណាំនៅលើបទគម្ពីរដែលបានគូសចំណាំនៅតែមុន។ ពេលក្រោយមកទៀត ខ្ញុំបានថែមសេចក្តីយោងទៅនឹងបទគម្ពីរដែលជាប់ទាក់ទង មិនថាមកពីព្រះគម្ពីរ មរមន ឬមកពីព្រះគម្ពីរបទដ្ឋានផ្សេងទៀតនោះទេ។

បន្ទាប់មក នៅដើមឆ្នាំមួយ ខ្ញុំបានទិញព្រះគម្ពីរថ្មីមួយក្បាលដោយសារព្រះគម្ពីរដែលខ្ញុំមានគឺមានការកត់ចំណាំពេញអស់ហើយ ជាពិសេសបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានប្រើវានៅក្នុងបេសកកម្មរបស់ខ្ញុំ ហើយបានរៀបចំមេរៀនជាច្រើនជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរនេះ។ ពេលនេះការសិក្សា និងការកំណត់ចំណាំរបស់ខ្ញុំគឺផ្តោតទៅលើប្រធានបទ។ ខ្ញុំបានកំណត់ពណ៌មួយដើម្បីកំណត់ប្រធានបទនានា—ឧទាហរណ៍ ពណ៌ទឹកក្រូចសម្រាប់សេចក្តីជំនឿ ពណ៌បៃតងសម្រាប់ការប្រែចិត្ត ជាដើម។

ដោយបន្តការសិក្សាព្រះគម្ពីរមរមនតាមរយៈការប្រើមធ្យោបាយទាំងនេះ ខ្ញុំបានរៀនថា ការអានព្រះគម្ពីរតែម្តងគឺមិនគ្រប់គ្រាន់នោះឡើយ។ យើងរៀនមួយបន្ទាត់ម្តងៗ នៅពេលយើងបន្តសិក្សា។ ខ្ញុំក៏បានរៀនផងដែរថា ទោះជាយើងបានអានប៉ុន្មានដងហើយក្តី ក៏តែងតែមាននូវអ្វីមួយដែលនឹងធ្វើឱ្យយើងនិយាយថា «ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមើលមិនឃើញឡើយ នោះកាលពីមុនអញ្ចឹង? វាមាននៅទីនេះយូរហើយ»។

ព្រះគម្ពីរ—ជាពិសេសព្រះគម្ពីរមរមន—បង្រៀនយើងអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងអំពីព្រះវរបិតាយើងដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌។ ការសិក្សាព្រះគម្ពីរបានធ្វើឱ្យខ្ញុំខិតទៅជិតទ្រង់ទាំងពីរអង្គ។

គ្រីស្ទណា វីហ្គារ៉ា វ៉ាមីហ្សូ ប្រទេសឈីលី

ការខិតខំទៅជិតព្រះ

ការដកស្រង់របស់ប្រធាន ប៊ែនស៍ជាថ្មីម្តងទៀតគឺ ៖ «ព្រះគម្ពីរមរមន៍មែនគ្រាន់តែបង្រៀនយើងអំពីសេចក្តីពិតដែលមានប៉ុណ្ណោះទេ។ ព្រះគម្ពីរមរមន៍ពុំមែនគ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យយើងដឹងអំពីព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុណ្ណោះនោះទេ។ ប៉ុន្តែមានអ្វីច្រើនទៀត។ មានអំណាចមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនេះដែលនឹងចាប់ផ្តើមដើម្បីហូរចូលនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកនៅពេលអ្នកចាប់ផ្តើមការសិក្សាព្រះគម្ពីរយ៉ាងហ្មត់ចត់នោះ»។³

ព្យាករណ៍ផ្ទៃដងទីបន្ទាល់

«ខ្ញុំបានអានព្រះគម្ពីរមរមន៍មុនពីមុនខ្ញុំមានអាយុគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើជាឪពុកម្តាយ ហើយខ្ញុំបានអានព្រះគម្ពីរនេះតាំងពីពេលនោះមក ហើយខ្ញុំដឹងថាព្រះគម្ពីរនេះគឺជាព្រះគម្ពីរពិត។ ...
«... ចំពោះខ្ញុំ ខ្ញុំគិតថាសមាជិកសាសនាចក្រនេះគ្រប់រូបនឹងមិនទទួលបានសុមង្គលដ៏ពេញលេញឡើយ រហូតដល់គាត់បានអានព្រះគម្ពីរមរមន៍ហើយម្តងទៀត ហើយពិចារណាវាយ៉ាងពេញលេញដើម្បីឱ្យគាត់អាចផ្លែផ្កាជាសាក្សីថា វាគឺពិតជាកំណត់ត្រាមួយដែលមានការបំផុសគំនិតពីព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូជ្ញ ហើយថាប្រវត្តិរបស់វាគឺជារឿងពិត»។

ប្រធាន យ៉ូសែប ហ្វីលីដ ឡី (ស្នា 1876–1972) នៅក្នុង Conference Report ខែ តុលា ឆ្នាំ 1961 ទំព័រ 18។

ពិតណាស់ ការសិក្សាព្រះគម្ពីរអញ្ជើញព្រះវិញ្ញាណ ហើយព្រះវិញ្ញាណគឺជាឧបករណ៍នៃវិវរណៈ។ ការណ៍នេះណែនាំថា ឱ្យយើងសិក្សាដោយពិចារណា និងភារវនា ដោយសញ្ញាគិត អធិស្ឋាន និងប្រហែលជាដោយការរកគំនិតចំណាំពេលយើងអាន។ ការណ៍នេះដាក់យើងនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌមួយដើម្បីទទួលបាន និងការយល់ដឹងបន្ថែម ទាំងអំពីអ្វីដែលយើងកំពុងសិក្សា និងអំពីបញ្ហាផ្សេងទៀត។ ពេលខ្លះវាមានសារប្រយោជន៍ដើម្បីអានព្រះគម្ពីរទាំងមូល នៅក្នុងពេលមួយដ៏ខ្លីដើម្បីបានដឹងពីដំណើររឿង និងសារលិខិតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនោះ។ ប៉ុន្តែជាទូទៅ វាគឺជាប្រសើរបំផុតដើម្បីផ្តោតទៅលើការលះបង់ពេលវេលាល្មមគ្រប់គ្រាន់រាល់ថ្ងៃ នៅក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរនេះ ដោយផ្ទុយពីការអានចំនួនគម្ពីរ ឬទំព័រក្នុងមួយថ្ងៃថេរជាទីនោះទេ។

ជំនួយសិក្សា

សព្វថ្ងៃនេះយើងមានសំណាងដែលមានឧបករណ៍ដ៏ច្រើនដែលអាចជួយដល់ការសិក្សាព្រះគម្ពីរមរមន៍របស់យើង។ មួយចំនួននៅជាប់នឹងព្រះគម្ពីររបស់យើង ដូចជា សេចក្តីណែនាំតាមប្រធានបទរចនាស្ត្រព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ និងលិខិតក្រមជាភាសាអង់គ្លេស និងសេចក្តីណែនាំដល់បទគម្ពីរទាំងឡាយជាភាសាជាច្រើន។ ហើយយើងមានព្រះគម្ពីរដែលបោះពុម្ពដោយពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយដែលមានលេខយោង និងសេចក្តីយោងបទគម្ពីរដ៏ច្រើននៅគ្រប់ទំព័រ។

ជំនួយការសិក្សាផ្សេងទៀតជាសៀវភៅ រួមមានសៀវភៅមគ្គុទ្ទេសសិក្សារបស់សិស្សសម្រាប់ថ្នាក់សាលាថ្ងៃអាទិត្យ សៀវភៅមគ្គុទ្ទេសក៍សិក្សារបស់សិស្សថ្នាក់សិក្សាសាលា និងសៀវភៅសិក្សារបស់សិស្សថ្នាក់វិទ្យាស្ថាន។ វាជួយសម្រាប់គ្រូ និងជំនាន់របស់យើងគឺជាការរីកចម្រើននូវចំនួននៃឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិក ដែលបានរៀបរាប់នៅប្រអប់គ្រឿងទំព័រ 31។

ឧបករណ៍នៃការផ្លាស់ប្តូរប្រែចិត្តជឿ

ព្រះគម្ពីរមរមន៍គឺជាធនធានមួយក្តីដ៏មានតម្លៃបំផុត និងជាឧបករណ៍នៃការផ្លាស់ប្តូរប្រែចិត្តជឿ ដែលព្រះអម្ចាស់បានរៀបរៀងឡើង ហើយបានផ្តល់ក្នុងត្រាកាន់កាប់ត្រួតត្រារបស់យើង។ ខ្ញុំបានដឹងថាព្រះគម្ពីរនេះជាគ្រឹះនៃទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អំពីការហៅជាព្យាករណ៍របស់យ៉ូសែប ឡី និងអំពីសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយថា «នគរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានស្ថាបនាឡើងម្តងទៀតនៅលើផែនដី»។⁴ ខ្ញុំរីករាយដើម្បីចូលរួមទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំជាមួយនឹងទីបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទថា «ដូចជាព្រះអម្ចាស់របស់អ្នក និងព្រះរបស់អ្នកទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ការណ៍នោះពិតមែន» (គ. និង ស. 17:6)។ សូមឱ្យការសិក្សាព្រះគម្ពីរមរមន៍ដ៏ពេញក្នុងជីវិតធ្វើឱ្យការផ្លាស់ប្តូរប្រែចិត្តជឿរបស់អ្នកចាក់ឫសកាន់តែជ្រៅ ហើយបានដឹកនាំអ្នកនៅក្នុងផ្លូវឆ្ពោះទៅកាន់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជាទីច្នៃ។ ■

កំណត់ចំណាំ

1. Ezra Taft Benson «The Book of Mormon—Keystone of Our Religion» *Ensign* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1986 ទំព័រ 5–7។ សុន្ទរកថានេះត្រូវបានបោះពុម្ពជាទីក្នុងលេខនោះទៅទំព័រ 52–58។
2. សូមមើល Ezra Taft Benson, *Ensign* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1986 ទំព័រ 6–7។
3. Ezra Taft Benson, *Ensign* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1986 ទំព័រ 7។
4. បុព្វកថានៃព្រះគម្ពីរមរមន៍

ព្រះគម្ពីរលើអ៊ីនធឺណែត និងប្រព័ន្ធទូរស័ព្ទដៃ

បន្ថែមទៅលើការបំពាក់ការស្វែងរកពាក្យសំខាន់ៗយ៉ាងលឿន និងសេចក្តីយោងរវាងបទគម្ពីរ ព្រះគម្ពីរលើអ៊ីនធឺណែត (scriptures.lds.org) និងនៅក្នុងប្រព័ន្ធទូរស័ព្ទដៃ (mobile.lds.org) ផ្តល់នូវជម្រើសថ្មីមួយចំនួនដែលអាចជួយអ្នកនៅក្នុងការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ៖

សៀវភៅកត់ចំណាំការសិក្សារបស់ខ្ញុំ (notebook.lds.org)

សៀវភៅកត់ចំណាំការសិក្សាលើអ៊ីនធឺណែតផ្តល់នូវឧបករណ៍ជាច្រើនដូចដែលអ្នកធ្លាប់ប្រើនៅក្នុងការសិក្សា—ដូចជា ការគូសចំណាំ ការកត់ចំណាំ និងសេចក្តីយោងរវាងបទគម្ពីរ—ប៉ុន្តែវាអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រើ ហើយរក្សាទុកកិច្ចការទាំងនេះដោយប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក។ ជាងនេះទៀត អ្នកអាច «ដាក់ស្លាក» ឬរៀបចំការកត់ចំណាំរបស់អ្នក និងជ្រើសរើសដទៃទៀត នៅពេលវាមានសម្រាប់ប្រើប្រាស់។ ដោយសារអ្នកចុះឈ្មោះទទួលបាននៅក្នុងសៀវភៅកត់ចំណាំការសិក្សារបស់ខ្ញុំ ជាមួយនឹងគណនីអ៊ី.ឌី.អេស. របស់អ្នក នោះសៀវភៅកត់ចំណាំរបស់អ្នកនឹងបន្តធ្វើបច្ចុប្បន្នភាព ទោះបីជាអ្នកប្រើឧបករណ៍ផ្សេងៗគ្នាដើម្បីចូលទៅប្រើវាក៏ដោយ។ ឧបករណ៍ទាំងនេះអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកបង្កើតបណ្តាសារជ្ជាននៃប្រធានបទរបស់អ្នក ដាច់ដោយឡែកសម្រាប់ការសិក្សា និងការបង្រៀនដំណឹងល្អ។

ការរៀបចំ និងភាសានៃព្រះគម្ពីរ (scriptures.lds.org)

អត្ថបទជាអេឡិចត្រូនិក និងការថតព្រះគម្ពីរជាសម្លេង ឥឡូវមាននៅ LDS.org និងមានសម្រាប់បណ្តាញទូរស័ព្ទជាច្រើនភាសា ហើយកំពុងដំណើរការសម្រាប់ភាសាផ្សេងទៀតជាច្រើន។

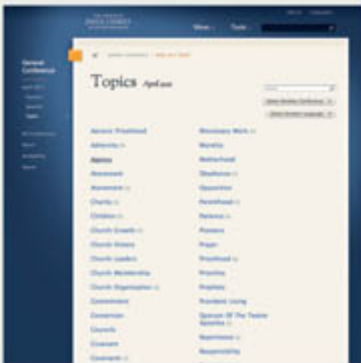
បន្ថែមទៅលើការអាន និងការស្តាប់លើអ៊ីនធឺណែត អ្នកក៏អាចទាញយក ហើយប្រើឯកសារជាសម្លេង ជា ePub និងជា PDF ដោយមិនភ្ជាប់ប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណែតផងដែរ។ កំណែចុងក្រោយបង្អស់នៃព្រះគម្ពីរលើអ៊ីនធឺណែតរបស់សាសនាចក្រក៏ បំពាក់នូវរបៀបដ៏ងាយស្រួលក្នុងការចែកចាយសារលិខិត និងកំណត់ចំណាំផ្ទាល់ខ្លួនជាមួយនឹងមនុស្សដទៃទៀតតាមរយៈអ៊ីម៉ែល និងបណ្តាញប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយខាងសង្គម។

ព្រះគម្ពីរនៅ LDS.org ពេលនេះមានជា 21 ភាសា។ កម្មវិធីសម្រាប់ទូរស័ព្ទដៃក៏មានប្រមាណជា 10 ភាសា ដោយអាស្រ័យទៅលើម៉ូដែលទូរស័ព្ទ។

លិបិក្រមនៃការដកស្រង់ចេញពីព្រះគម្ពីរអ៊ី.ឌី.អេស. សូមចូលទៅកាន់ (scriptures.byu.edu)

ធនធាននេះ បានបង្កើតឡើងជាភាសាអង់គ្លេសដោយគ្រូបង្រៀនពីររូបនៃសាកលវិទ្យាល័យព្រឹកហ៊ាំ យ៉ង់ វាភ្ជាប់បទគម្ពីរជាមួយនឹងសេចក្តីផ្តើមការណ៍មកពីពួកព្យាករិ និងពួកសាវ័កសម័យទំនើប។ ឧទាហរណ៍ ថា អ្នកចង់ដឹងថាតើអ្នកណាបានដកស្រង់ ទីហ្វូទី 1 3:7 នៅក្នុងសន្និសីទទូរទៅ។ សូមចុចលើតំណភ្ជាប់ព្រះគម្ពីរមេរមននៅផ្នែកខាងស្តាំនៃអេក្រង់ ហើយរំកិលចុះក្រោមទៅរក ទីហ្វូទី 1 3 នោះអ្នកនឹងរកឃើញនូវចម្លើយ។

លិបិក្រមនៃប្រធានបទនៅក្នុងសន្និសីទទូរទៅ (conference.lds.org)

ធនធានមួយទៀតដើម្បីជួយអ្នកឱ្យភ្ជាប់ការសិក្សាព្រះគម្ពីរជាមួយប្រសាសន៍នៃពួកព្យាករិទៅរស់ គឺសូមចូលទៅកាន់ conference.lds.org ដែលមានបង្ហាញនូវតារាងប្រធានបទសម្រាប់សន្និសីទទូរទៅនីមួយៗ។ ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងសិក្សាអំពីដង្វាយជូននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ នោះអ្នកអាចរកឃើញសុទ្ធនៃកថាខ្លួនព្រំដែលបានពិភាក្សាអំពីប្រធានបទនេះនៅក្នុងសន្និសីទទូរទៅ ខែ មេសា 2011។

សូបិនរបស់លីហៃ

កាន់ដំបងដែកយ៉ាងខ្ជាប់

អត្ថបទដែលមានឥទ្ធិពលរបស់ព្រះគម្ពីរមរមន—ការអញ្ជើញគ្រប់គ្នាឱ្យមកឮព្រះគ្រីស្ទ—
គឺជាភាពពិសេសវិសាលនៅក្នុងការនិមិត្តរបស់លីហៃ។

ដោយអែលឌើរ
ដាវីឌ អេ បេដណា
នៃកូរ៉េនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់

ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះគម្ពីរមរមន។ ការចាំបាច់ខ្លះៗពីដំណឹងល្អដ៏បង្ហាញបំផុតរបស់ខ្ញុំ គឺការអានរឿងឱ្យស្តាប់របស់ម្តាយខ្ញុំចេញពី រឿងនានានៃព្រះគម្ពីរមរមន សម្រាប់ពួកបរិសុទ្ធវ័យក្មេង ដោយ អែមម៉ា ម៉ារី ភីធីរសិន។ នៅក្នុង បទពិសោធន៍ជាកុមារភាព និងអំឡុងឆាកជីវិតមួយនៃការសិក្សានិងការអធិស្ឋាន ផ្ទាល់ខ្លួន ដែលចេះតែបន្តទៅមុខ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្វើជាសាក្សីដល់ព្រលឹងខ្ញុំ ម្តងហើយម្តងទៀតថា ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ខ្ញុំសូមធ្វើជាទីបន្ទាល់ថា ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាសក្ខីបទមួយទៀតអំពីព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ។ ខ្ញុំដឹងថាពួកកាវ៉ិយ៉ូសែប ស្ទីប បានបកប្រែព្រះគម្ពីរមរមនដោយសារ ព្រះចេស្តានៃព្រះ។ ហើយខ្ញុំសូមធ្វើជាសាក្សីថាព្រះគម្ពីរមរមនគឺជា «គម្ពីរដ៏ត្រឹមត្រូវ បំផុតជាងគម្ពីរនានាទាំងអស់នៅលើផែនដីនេះ ហើយជាមូលដ្ឋាននៃសាសនារបស់ យើង ហើយបុគ្គលម្នាក់ៗអាចចូលទៅជិតព្រះបានដោយសារការធ្វើតាមសក្ខីបទ ទាំងឡាយនៃគម្ពីរនេះជាជាងគម្ពីរដទៃទាំងអស់»។¹

និមិត្តសញ្ញាដ៏សំខាន់នៅក្នុងសុចរិតរបស់លីហៃ

សារៈសំខាន់នៃការអាន ការសិក្សា ការស្រាវជ្រាវ និងការពិចារណាព្រះគម្ពីរ ទាំងឡាយជាទូទៅ ហើយនឹងការអានព្រះគម្ពីរមរមនជាពិសេសដោយឡែកនោះត្រូវ បានផ្ដុះបញ្ចាំងនូវធាតុជាច្រើននៃការនិមិត្តរបស់លីហៃអំពីដើមជីវិត (សូមមើល និហ្វេទី 1:8)។

លក្ខណៈសំខាន់នៅក្នុងសុចរិតរបស់លីហៃគឺដើមជីវិត—ជាតំណាងនៃ «សេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះ» (សូមមើល និហ្វេទី 1:11:21–22)។ «ត្បិតព្រះទ្រង់ ស្រឡាញ់មនុស្សលោកដល់ម្ល៉េះបានជាទ្រង់ប្រទានព្រះរាជបុត្រាទ្រង់តែ1 ដើម្បីឱ្យអ្នក ណាដែលជឿដល់ព្រះរាជបុត្រានោះមិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺឱ្យមានជីវិតអស់កល្ប ជានិច្ចវិញ» (យ៉ូហាន 3:16)។ ដូច្នេះ កំណើត ជីវិត និង ពលកម្មផ្ទេររបស់ព្រះអម្ចាស់ ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទគឺជាការបើកបង្ហាញដ៏ធំបំផុតនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះសម្រាប់ កូនចៅរបស់ទ្រង់។ ដូចដែលនិហ្វេបានធ្វើទីបន្ទាល់ថា សេចក្តីស្រឡាញ់នេះគឺជា

សុចរិតរបស់លីហៃ ដោយព្រះពុទ្ធ អូស្ត្រីន ហាមឡូឡូ

ទីបន្ទាល់ទាំងឡាយរបស់

ព្យាករណ៍

«ខ្ញុំសូមធ្វើទីបន្ទាល់ទៅកាន់អ្នកថាព្រះគម្ពីរមែនពិតព្រះបន្ទូលនៃព្រះយ៉ាងពិតប្រាកដថាទំនាក់ទំនងរវាងផែនដីនិងស្ថានសួគ៌ត្រូវបានបើកម្តងទៀតហើយនោះជារបៀបដ៏ពិតនៃព្រះអម្ចាស់ដែលបានសម្តែងទៅកាន់មនុស្សនៅលើផែនដីការបង្ហាញនូវមធ្យោបាយនានាដែលសេចក្តីត្រូវការខាងចំណេះដឹងទាំងឡាយ និងពរជ័យអាចនឹងទទួលបានដោយពួកអ្នកជឿពិតក្នុងព្រះគ្រីស្ទ»។

ប្រធាន ដេវីឌ អូ ម៉ាកយេ (ឆ្នាំ 1873–1970), “Marks Pointing to Authenticity of Book of Mormon,” *Instructor*, ខែតុលា ឆ្នាំ 1952 ទំព័រ 318។

«ប្រាថ្នាដ៏លើសលប់ជាងអ្វីៗទាំងអស់» ហើយដូចជាទេវតានៅក្នុងការនិមិត្តរបស់លោកបានប្រកាសថា «វិករាយបំផុតដល់ព្រលឹង» (និព្វេទី 1 11:22–23 សូមមើលផងដែរ និព្វេទី 1 8:12, 15)។ ជំពូកទី 11 នៃនិព្វេ ទី1ផ្តល់ជាភាពពិតណាស់លើកម្ពស់ដ៏មើម៉ាត់ដូចជានិមិត្តសញ្ញាសម្រាប់ជីវិត កិច្ចការបម្រើ និងការធ្វើពលកម្មរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ—«ការយាងចុះមកនៃព្រះ» (និព្វេទី 1 11:16)។ ផ្លែឈើនោះលើដើមគឺជានិមិត្តសញ្ញាមួយសម្រាប់ពរជ័យនៃដង្ហាយអន្តរាគមន៍។ ការទទួលបានផ្លែឈើតំណាងឱ្យការទទួលយកពិធីបរិសុទ្ធនិងសេចក្តីសញ្ញា ដោយហេតុនេះដង្ហាយអន្តរាគមន៍ប្រជាសក្តិសិទ្ធិដោយពេញលេញនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ ផ្លែត្រូវបានពិពណ៌នាដូចជា «ធ្វើឱ្យមនុស្សសប្បាយរីករាយ» (និព្វេទី 1 8:10) ហើយបានធ្វើឱ្យមានសេចក្តីអំណរដ៏អតិបរមា និងចង់ដើម្បីចែកចាយសេចក្តីអំណរនោះជាមួយអ្នកដទៃ។

អត្ថបទមានឥទ្ធិពលដ៏សំខាន់របស់ព្រះគម្ពីរមែនពិត—ការអញ្ជើញគ្រប់រូបឱ្យមកក្នុងព្រះគ្រីស្ទ—គឺជាភាពពិតសេសសល់នៅក្នុងការនិមិត្តរបស់លីហៃ។ អ្វីដែលសំខាន់នោះគឺ ដំបងដែកបាននាំ

ទៅកាន់ដើមឈើនោះ (សូមមើល និព្វេទី 1 8:19)។ ដំបងដែកគឺជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។

ដើរស្ទើរនឹងកាន់ដំបងយ៉ាងខ្ជាប់ជាទី

លីហៃជាទីពុកបានឃើញហ្វូងមនុស្សប្អូនក្រុមនៅក្នុងការនិមិត្តរបស់លោក។ ហ្វូងមនុស្សប្អូនក្រុមកំពុងតែប្រជ្រៀតគ្នាឆ្ពោះទៅមុខនៅលើផ្លូវត្រង់និងចង្អៀត តស៊ូរដើម្បីបានទៅដល់ដើមឈើនិងផ្លែរបស់វា។ ក្រុមទីបួនពុំស្វែងរកដើមឈើឡើយ សម្រេចចិត្តយកអគារដ៏ធំនិងទូលាយធ្វើជាទីដៅចុងក្រោយរបស់គេទៅវិញ (សូមមើល និព្វេទី 1 8:31–33)។

នៅក្នុង និព្វេទី 1 8:21–23 យើងរៀនអំពីហ្វូងមនុស្សក្រុមទីមួយដែលបានប្រជ្រៀតគ្នាទៅមុខនិងបានចាប់ផ្តើមនៅលើផ្លូវដែលនាំទៅដើមជីវិត។ ថ្វីបើដូច្នោះក៏ដោយ នៅពេលដែលមនុស្សបានជួបប្រទះនឹងអំពូនសេចក្តីងងឹត ដែលតំណាងឱ្យ «ការល្អៗរបស់អារក្ស» (និព្វេទី 1 12:17) ពួកគេបានផ្លាស់រង្វង់ផ្លូវ ខ្វាត់ខ្វាយបាត់ទៅអស់។

ឥតយកចិត្តទុកដាក់ដល់គេឡើយ

ពេញមួយជីវិត ខ្ញុំបានចម្រើនកម្លាំងឡើងខាងវិញ្ញាណចេញពីឃ្លាថា «ពួកយើងឥតយកចិត្តទុកដាក់ដល់គេឡើយ» (និព្វេទី 1 8:33)។ នៅក្នុងនិព្វេទី 1 មានអ្នកខ្លះដែលកំពុងតែដើរនៅលើផ្លូវទៅដើមជីវិតមិនយកចិត្តទុកដាក់ដល់សម្លេងចម្លែកឡើយទាំងឡាយឡើយ។ ម្រាមដៃនៃការមើលងាយទាំងឡាយកំពុងតែចង្អុលដល់គេ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអើពើរឡើយ។ ពួកគេមិនស្តាប់ពួកគេក៏ពួកសម្លេងការល្អៗដ៏ខ្លាំងៗនាពេលសព្វថ្ងៃនេះផងដែរ។ ពេលខ្លះវាអាចជាការតស៊ូដ៏ពិតមួយដើម្បីមិនយកចិត្តទុកដាក់ដល់សម្លេងទាំងនោះ ប៉ុន្តែលីហៃបានបង្ហាញថាវាអាចកើតឡើងបាន។

ខ្ញុំបានរកឃើញថា ខ្ញុំអាចធ្វើឱ្យសម្លេងនោះស្ងាត់បាន នៅពេលខ្ញុំចូលក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ អានព្រះគម្ពីរ ទៅព្រះវិហារ និងធ្វើតាមព្យាករណ៍។ នៅពេលខ្ញុំធ្វើកិច្ចការងាយៗទាំងនេះ ខ្ញុំអាចស្តាប់សម្លេងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នោះគឺជាសម្លេងដ៏មានតម្លៃ ដែលគប្បីនឹងស្តាប់។ ហើយនៅពេលខ្ញុំយកចិត្តទុកដាក់ដល់សម្លេងរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ខ្ញុំចម្រើនកម្លាំងបន្ថែមទៀតដើម្បីទប់ទល់នឹងសេចក្តីល្អៗ។

នៅពេលយើងធ្វើតាមគំរូរបស់លីហៃហើយ «ឥតយកចិត្តទុកដាក់ដល់ ... គេឡើយ» យើងអាចឈរនៅលើផ្លូវត្រង់ និងចង្អៀតនិងទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះជាទីធ្មេញ។

ម៉ាលីហ្សា ហ្សេតុន រដ្ឋយូថាហ៍ សហរដ្ឋអាមេរិក

សូមកំណត់ចំណាំថាគ្មានការបញ្ជាក់អំពីដំបងដែក នៅក្នុងខ
ទាំងនេះឡើយ។ អស់អ្នកដែលមិនយកចិត្តទុកដាក់ឬគោរពតាម
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះតិចតួចពុំអាចទទួលបាននូវតម្រូវការនៃទេវភាព
ដែលចង្អុលផ្លូវទៅរកព្រះអង្គសង្គ្រោះបានឡើយ។ សូមគិតពិចារណា
ថា ក្រុមនេះបាននាំលើផ្លូវ ហើយបានប្រជ្រៀតគ្នាឆ្ពោះទៅមុខ
ការបង្ហាញពីទំហំនៃសេចក្តីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទ និងជំនឿសំប៉ងខាង
វិញ្ញាណមួយ ប៉ុន្តែពួកគេបានភ្លើតភ្លើនតាមការល្បួងរបស់អារក្ស
ហើយបានរង់ចាំព្រឹត្តិការណ៍។

នៅក្នុង និហ្វេទី 1 8:24–28 យើងបានអានពីហ្វូងមនុស្សក្រុម
ទីពីរដែលបាននាំលើផ្លូវត្រង់និងចង្អៀតដែលនាំទៅដើមជីវិត។
ក្រុមនេះ «ពួកគេបានប្រជ្រៀតពុះពុះអំពីនៃសេចក្តីឯងទៅមុខ
ដោយដើរសួរតាមដំបងដែករហូតដល់ពួកគេទៅដល់ ហើយ
ទទួលបានផ្លែឈើនោះ» (ខ 24)។ ទោះយ៉ាងនោះក៏ដោយ
នៅពេលពួកមនុស្សដែលស្លៀកពាក់ល្អប្រសើរពីអាគារដ៏ធំនិង
ទូលាយ បានអក់ឡកឡើយដល់មនុស្សក្រុមទីពីរនេះ «ពួកគេមាន
ការខ្មាស់អៀន» និង «បានធ្លាក់តាមផ្លូវហាមឃាត់ទាំងឡាយ
ហើយបានរង់ចាំអស់ទៅ» (ខ 28)។ សូមកំណត់ចំណាំថាក្រុម
នេះត្រូវបានពិពណ៌នាដូចជា «ដើរសួរ តាមដំបងដែក»
(និហ្វេទី 1 8:24 បានបញ្ជាក់បន្ថែម)។

វាគឺជាការសំខាន់ដែលក្រុមទីពីរបានប្រជ្រៀតទៅមុខដោយ

សេចក្តីជំនឿ និងការតាំងចិត្ត។ ពួកគេក៏បានពង្រីកដំបងដែក
បន្ថែមទៀតដែរ ហើយពួកគេបានកំពុងតែដើរសួរតាមវា! ទោះជា
យ៉ាងនោះក្តី នៅពេលពួកគេជួបប្រទះនឹងការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ និង
ភាពលំបាក ពួកគេបានធ្លាក់តាមផ្លូវហាមឃាត់ទាំងឡាយ ហើយ
រង់ចាំអស់ទៅ។ សូម្បីតែដោយសេចក្តីជំនឿ ការតាំងចិត្ត និង
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នៅទីបំផុតក្រុមនេះបានត្រូវរង់ចាំ—លើកលែង
តែពួកគេត្រូវតែ អាន យ៉ាងឡើងទាត់ ឬ បានសិក្សា ឬ បាន
ស្រាវជ្រាវព្រះគម្ពីរទាំងឡាយតែប៉ុណ្ណោះ។ ការដើរសួរតាម
ដំបងដែកណែនាំដល់ខ្ញុំឱ្យសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះតែមួយ
«សន្ទុះ» តែប៉ុណ្ណោះ ឬសិក្សាមិនជាប់លាប់ ជាជាងការសិក្សា
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាប់លាប់។

នៅក្នុងខទី 30 យើងបានអានអំពីហ្វូងមនុស្សក្រុមទីបីដែលបាន
ប្រជ្រៀតទៅមុខ «ដោយកាន់ដំបងដែកយ៉ាងខ្លាំងជាទីច្នៃ រហូតដល់
ពួកគេបានមកដល់ហើយជួលចុះហើយបរិភោគផ្លែឈើនោះទៅ»។
ឃ្លាតនេះនៅក្នុងខនេះគឺ ការដំបងដែក យ៉ាងខ្លាំងជាទីច្នៃ។

ក្រុមទីបីក៏បានប្រជ្រៀតទៅមុខដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់និងជំនឿ
សំប៉ង ថ្វីបើដូច្នោះក្តី នោះគ្មានការបង្ហាញថាពួកគេបានខ្ចាត់ខ្ចាយ បាន
ធ្លាក់តាមផ្លូវហាមឃាត់ ឬរង់ចាំផ្លូវនោះទេ។ ប្រហែលជាមនុស្ស
ក្រុមទីបីនេះ បានអាន ដោយឡើងទាត់ និង បានសិក្សា ហើយ បាន
ស្រាវជ្រាវព្រះគម្ពីរ។ ប្រហែលវាជាការប្រឹងប្រែង និងលះបង់ ដើម្បី

ទោះជាត្រូវទីពីរមាន
សេចក្តីជំនឿ ការតាំងចិត្ត
និងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ប្រជ្រៀតទៅមុខនៅលើផ្លូវ
ត្រង់ និងចង្អៀត
តោងតាមដំបងដែក
ក៏ដោយ នៅទីបំផុត ពួកគេ
ត្រូវបានរង់ចាំ—ប្រហែល
មកពីពួកគេ អាន ឬ សិក្សា
ឬស្រាវជ្រាវ ព្រះគម្ពីរ
ទាំងឡាយតែម្តងម្កាល
ប៉ុណ្ណោះ។

រូបថតដោយ ធានា អេស៊ីរ៉ា

**ការកាន់ដាច់និង
ដំបងដែកគិតម្រូវឱ្យមាន
ការប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរឱ្យ
បានច្រើន ប្រកបដោយ
ការអធិស្ឋាន ជាប់លាប់
និងដោយអស់ពីចិត្ត ដែល
ជាប្រពៃណីនៃការបើក
សម្តែងសេចក្តីពិត និង
ការដឹកនាំដ៏ទុកចិត្ត
សម្រាប់ការធ្វើដំណើរលើ
ផ្លូវត្រង់ និងតូចចង្អៀត
ឆ្ពោះទៅកាន់ដើមជីវិត—
និងទោងព្រះអម្ចាស់
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។**

មើលឃើញថា «[កិច្ចការ]តូចតាចនិងងាយ» (អាលម៉ា 37:6)
ដែលបានសង្គ្រោះក្រុមទីបីចេញពីការវិនាស។ ប្រហែលវាគឺបាន
«ស្គាល់ព្រះអម្ចាស់» និង «ស្គាល់សេចក្តីពិត» (អាលម៉ា 23:5,
6) បានចម្រើនតាមរយៈការសិក្សាព្រះគម្ពីរដោយស្មោះត្រង់ដែល
ប្រយោជន៍ឱ្យបានអំណោយទាននៃសេចក្តីរាបសារខាងវិញ្ញាណ—
គឺដូចជាក្រុមមនុស្សនេះដូច្នោះដែល «បានដួលចុះ ហើយបរិភោគ
ផ្លែឈើនោះទៅ» (និហ្វេទី 1 8:30 បានបញ្ជាក់បន្ថែម)។ ប្រហែល
វាត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវការបិទបាំងនិងការពង្រឹងខាងវិញ្ញាណដោយ
«ទទួលបាននូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ» ជានិច្ច (និហ្វេទី 2 31:20)
ដែលអាចធ្វើឱ្យក្រុមនេះមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការមើលងាយ
និងការចំអកឡាក់ឡើយពីក្រុមមនុស្សនៅក្នុងអគារដ៏ធំហើយទូលាយ
នោះ (សូមមើល និហ្វេទី 1 8:33)។ អ្នកនិងខ្ញុំគួរតែព្យាយាមដើម្បី
ចូលរួមជាមួយក្រុមនេះ។
ពួកបងប្រុសរបស់និហ្វេបានសួរថា «ចុះតើដំបងដែកដែលឱក
យើងបានឃើញដែលនាំទោងដើមឈើនោះមានន័យដូចម្តេច?»
«ហើយ [និហ្វេ] បាននិយាយទៅពួកគេថា នោះគឺជាព្រះបន្ទូលនៃ
ព្រះហើយអស់អ្នកណាដែលប្រុងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយ
គោរពជាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ នោះនឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ សូម្បីតែ
ការល្អឯទាំងឡាយ និងព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយរបស់មាសត្រូវក៏មិនអាច
ឈ្នះលើគេដល់ទៅធ្វើឱ្យគេខ្វះក៏ដើម្បីនាំគេទោងសេចក្តីបំផ្លាញ

បានដែរ» និហ្វេទី 1 15:23–24 បានបញ្ជាក់បន្ថែម)។
ដូច្នេះ តើអ្វីជាភាពខុសគ្នារវាងការដើរសួរ និងការកាន់
ដំបងដែកយ៉ាងខ្ជាប់នោះ? ខ្ញុំសូមណែនាំថា ការកាន់ដាច់និង
ដំបងដែកគិតម្រូវឱ្យមានការប្រើប្រាស់ព្រះគម្ពីរឱ្យបានច្រើន ប្រកប
ដោយការអធិស្ឋាន ជាប់លាប់ និងដោយអស់ពីចិត្ត ដែលជាប្រភព
នៃការបើកសម្តែងសេចក្តីពិត និងការដឹកនាំដ៏ទុកចិត្តសម្រាប់ការធ្វើ
ដំណើរលើផ្លូវត្រង់ និងតូចចង្អៀតឆ្ពោះទៅកាន់ដើមជីវិត—និងទោ
ងព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
«ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា ខ្ញុំបានឃើញថាដំបងដែក
ដែលឱកខ្ញុំបានឃើញមកនោះ គឺជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលនាំទោង
ប្រភពនៃទីករស់ ឬទោងដើមជីវិត» (និហ្វេទី 1 11:25)។
ព្រះគម្ពីរមរមនគឺសម្រាប់យើងនៅសម័យនេះ
ព្រះគម្ពីរមរមនបង្កើតនូវសេចក្តីពិតបួនយ៉ាងដែលមានទំនាក់ទំនង
និងភាពចាំបាច់នៅក្នុងសម័យរបស់យើង នឹងកាលៈទេសៈទាំងឡាយ
របស់យើង។ ទំនាក់ទំនងខាងវិញ្ញាណនិងការប្រតិបត្តិនៃព្រះគម្ពីរមរមន
នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង ត្រូវបានគូសបង្ហាញដោយអ្វីដែលថា ៖ «មើល
ចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាហាក់បីដូចជាអ្នករាល់គ្នានៅទីនេះ
ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាពុំទៅទីនេះទេ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទ្រង់
បង្ហាញអ្នករាល់គ្នាដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងនូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ»។

(មរមន 8:35)។ ការមើលឃើញពីសម័យកាល និងកាលៈទេសៈរបស់យើងតាមរយៈការចេះដឹងជាមុននៃព្រះ ពួកអ្នកសរសេរគោលការណ៍ចំបងនៃព្រះគម្ពីរមរមនបញ្ចូលនូវប្រធានបទនិងគំរូនៃភាពសំខាន់ដ៏មហិមាបំផុត ទៅកាន់មនុស្សនៅលើផែនដីនាថ្ងៃចុងក្រោយនេះ។

ខ្ញុំសូមអញ្ជើញអ្នកឱ្យគិតពិចារណាដោយប្រុងប្រយ័ត្ននិងប្រកបដោយការអធិស្ឋាននូវសំណួរដូចខាងក្រោម ៖ **តើខ្ញុំអាចរៀននិងគូររៀនមេរៀនអ្វីចេញពីការនិមិត្តរបស់លីហោតិដើមជីវិតនិងចេញពីគោលការណ៍នៃការ កាន់ដំបងដែក យ៉ាងខ្លាចខ្លួន និងអាចធ្វើឱ្យខ្ញុំឈរយ៉ាងរឹងមាំខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងលោកិយដែលយើងរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះបាន?**

នៅពេលអ្នកធ្វើការយ៉ាងឧស្សាហកម្មយាមនិងស្វែងរកដោយការបំផុតគំនិតដើម្បីឆ្លើយនឹងសំណួរដ៏សំខាន់នេះ អ្នកនឹងដឹងច្រើនបន្ថែមទៀតដោយសារព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទាំងនៅក្នុងអង្គចិត្តនិងនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក នូវភាពសំខាន់នៃ *ការកាន់*

ដំបងដែកយ៉ាងខ្លាច ជានិច្ច។ ហើយអ្នកនឹងត្រូវបានប្រទានពរដើម្បីអនុវត្តមេរៀនទាំងនោះ ដោយសេចក្តីជំនឿ និងឧស្សាហកម្មនៅក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកនិងនៅក្នុងគោលការណ៍របស់អ្នក។

ចូរយើងរាល់គ្នាប្រើភ្នែកទុកមើលនិងប្រើត្រចៀកទុកស្តាប់ដល់មេរៀនបន្ថែមទៀតចេញពីការនិមិត្តរបស់លីហោដែលនឹងជួយយើងឱ្យ «ឈានទៅមុខដោយខ្លាចខ្លួននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយមានការភ្លឺថ្លា នៃសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ឥតខ្ចោះហើយដោយមានចិត្តស្រឡាញ់ព្រះនិងមនុស្សគ្រប់រូប។ ហេតុដូច្នេះហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នា ខិតខំជឿនទៅមុខដោយទទួលនូវព្រះបន្ទូល នៃព្រះគ្រីស្ទហើយកាន់ខ្លាចដរាបដល់ចុងបំផុតមើលចុះនោះព្រះវរបិតាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ អ្នករាល់គ្នានឹងមានជីវិតដ៏រស់នៅអស់កល្បជានិច្ច» (និហៃទី 2 31:20)។ ■

កំណត់ចំណាំ

1. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (ឆ្នាំ 2007) ទំព័រ 64។

កុំចេញពីផ្លូវនេះឡើយ!

ប្រសិនបើខ្ញុំបាននាំខ្ញុំទៅព្រះវិហារ ហើយខ្ញុំចូលចិត្តវាខ្លាំងណាស់ដែលពុំយូរប៉ុន្មានខ្ញុំបានជ្រមុជទឹក។ សូម្បីតែខ្ញុំចុះអានអក្សរក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំបានបើកព្រះគម្ពីរមរមនមើលត្រឹមត្រូវដែរ។ ខ្ញុំបានមានបំណងដ៏ខ្លាំងក្លាចង់អានពាក្យទាំងឡាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនោះ។ សូម្បីខ្ញុំ ដែលក្រោយមកបានជ្រមុជទឹក បានហួសចិត្តដោយឃើញខ្ញុំអង្គុយគ្រាន់តែសម្លឹងមើលព្រះគម្ពីរហើយគាត់បាននិយាយថា ខ្ញុំកំពុងតែចំណាយពេលឥតប្រយោជន៍។

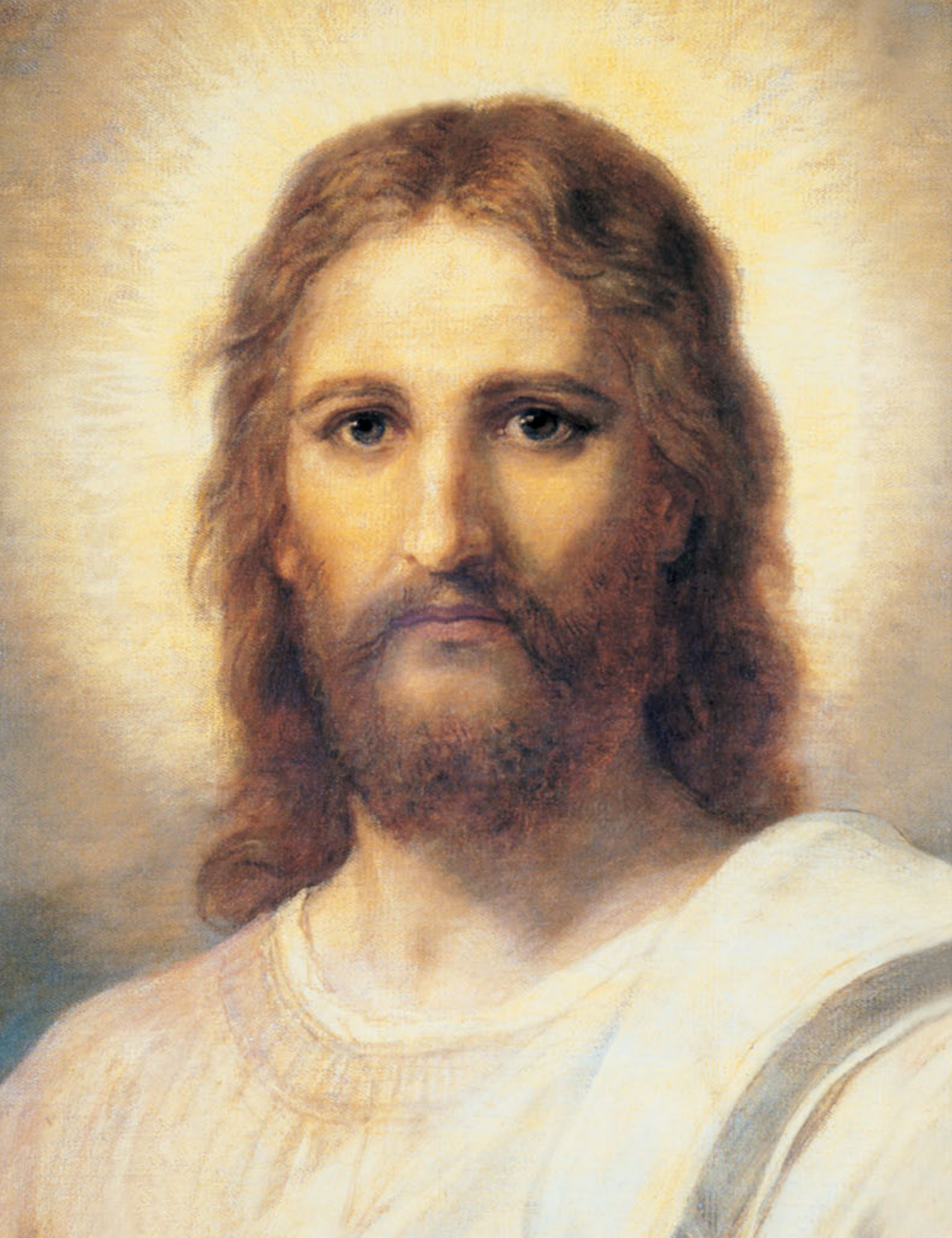
ដោយមានការលំបាកខ្លាំង និងដោយមានជំនួយពីបងប្អូន សមាគមន៍សង្គ្រោះ និងកូនៗរបស់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមព្យាយាមអាន។ ការអានព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាគោលដៅរបស់ខ្ញុំជានិច្ច។

នៅក្នុងកាលៈទេសៈដ៏លំបាកមួយ ពេលដែលខ្ញុំកំពុងតែមានអារម្មណ៍មិនល្អ ខ្ញុំបានឮពាក្យទាំងនេះយ៉ាងច្បាស់ថា ៖ «កុំចេញពីផ្លូវនេះឡើយ!» ខ្ញុំបានរកមើល បើសិនជាមាននរណាម្នាក់នៅក្បែរនោះ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់នោះឡើយ។

នៅថ្ងៃមួយខ្ញុំបានប្រាប់កូនស្រីខ្ញុំថា ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមអានដោយខ្លួនឯងបានហើយ។ នាងពុំបានជឿខ្ញុំឡើយហើយបានសុំឱ្យបង្ហាញដល់នាង។ នៅពេលខ្ញុំអាន នាងមានសេចក្តីរីកបក្រែល។

គោលដៅរបស់ខ្ញុំគឺដើម្បីអានព្រះគម្ពីរមរមនពីផ្ទះដល់ចប់។ ខ្ញុំអានយឺតយ៉ាវ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចយល់ ហើយសំខាន់ជាងនោះ គឺខ្ញុំអាចមានអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណតាមរយៈព្រះគម្ពីរដ៏អស្ចារ្យនេះ។

អេឌីត ហ្វីលីកអេណូ ឌី ភូឡា សៅ ពេជ្រ ប្រទេសប្រេស៊ីល

ដោយវិសេស
នៃល អិល អាន់ឌឺសិន
នៃក្រុមប្រឹក្សាភិបាលក្រុមប្រឹក្សាភិបាល

ព្រះគម្ពីរមរមន ៖ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ព្រះគម្ពីរមរមនអញ្ជើញយើងនិងក្រុមគ្រួសារយើងឱ្យដាក់សេចក្តីជំនឿលើ
ព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងថែកថ្វាយគោលការណ៍ទាំងឡាយដែលនឹង
ជួយក្រុមគ្រួសារយើងទទួលបានជោគជ័យ។

ប្រសិនបើអ្នកមិនបានដឹងពីការបង្រៀនរបស់ពួកព្យាករណ៍ជាច្រើន
សតវត្សរ៍ ព្រះគម្ពីរមរមនត្រូវបានសរសេរសម្រាប់ពេល
អនាគតនៅពេលការស្តារឡើងវិញនៃកូនសោរបូជាគភ៌ភាព
ទាំងឡាយ ព្រមជាមួយនឹងការប្រមូលផ្តុំដ៏ធំមួយនៃអ្នកស្រាវអែល
នឹងរៀបចំពិភពលោកសម្រាប់ការយាងត្រឡប់មកកាន់ផែនដីរបស់
ព្រះអង្គសង្គ្រោះ (សូមមើល និហ្វេទី 2 25; 27; និហ្វេទី 3
21)។ និហ្វេបានពិពណ៌នាអំពីអត្ថបទដ៏ពិសិដ្ឋមួយថា «សម្លេងនៃជន
ម្នាក់ដែលស្រែកចេញពីឆ្នើមដី» (និហ្វេទី 2 33:13)។ ម៉ូរីណេបាន
ប្រកាសថា ៖ «មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាហាក់បីដូច
ជាអ្នករាល់គ្នាទៅនេះ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាពុំទៅនេះទេ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ទ្រង់បង្ហាញអ្នករាល់គ្នាដល់ខ្ញុំ» មរមន 8:35។

ព្រះគម្ពីរមរមនត្រូវបានសរសេរឡើងសម្រាប់ជំនាន់របស់យើង
និងសម្រាប់សម័យកាលនាពេលខាងមុខ។ ព្រះគម្ពីរមរមនប្រមាណ
ជាមួយលានក្បាលត្រូវបានបោះពុម្ពនៅក្នុង 100 ឆ្នាំ ដំបូងបន្ទាប់ពី
ការស្តារឡើងវិញ។ មានបញ្ចូល 15 ភាសា នេះជាកិច្ចការដ៏
អស្ចារ្យបំផុត។ នៅ 50 ឆ្នាំ បន្ទាប់ (ឆ្នាំ 1930–80) មានជាង 25
លានក្បាលត្រូវបានបោះពុម្ពមាន 41 ភាសា។ ចាប់តាំងពីពេលនោះ
មក ជាង 30 ឆ្នាំកន្លងទៅហើយព្រះគម្ពីរមរមន 125 លានក្បាល

ត្រូវបានបោះពុម្ពបន្ថែមទៀត មាន 107 ភាសា រួមបញ្ចូលទាំង
ព្រះគម្ពីរមរមនដកស្រង់ផងដែរ។ អនុភាព និងឥទ្ធិពលព្រះគម្ពីរមរមន
នឹងបន្តរីកចម្រើនដូចជានរកនៃព្រះដែលត្រូវបាននាំទៅដល់គ្រប់ទាំង
សាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ប្រជាជន។

ចំណងជើងទំព័រ បានសរសេរដោយមរមន សម្តែងពី
គោលបំណងចម្បងរបស់ព្រះគម្ពីរ។ គោលបំណងដំបូង គឺនិយាយ
យ៉ាងច្បាស់ពីកូនចៅទាំងឡាយរបស់លីហៃ។ គោលបំណង
ចុងក្រោយគឺថា «ការបរិវត្តន៍ដល់ [មនុស្សគ្រប់រូប] ថាព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច» (ចំណងជើងទំព័រនៃព្រះគម្ពីរ
មរមន)។

សំខាន់សម្រាប់សម័យកាលរបស់យើង

ហេតុអ្វីបានជាសក្ខីបទមួយទៀតអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មាន
សារៈសំខាន់ខ្លាំងម្ល៉េះសម្រាប់សម័យកាលរបស់យើង? ហេតុអ្វីបាន
ជាព្រះអម្ចាស់នឹងនាំសាក្សីមួយទៀតដើម្បីពង្រឹងដល់សេចក្តីប្រកាស
ដ៏មានអនុភាពនៃព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ?

យើងរស់នៅក្នុងសម័យកាលមិនដូចគ្នានឹងសម័យកាលដទៃ។
ការសម្រេចជោគជ័យខាងវិទ្យាសាស្ត្រ អនុញ្ញាតឱ្យមានការថែទាំ

នៅក្នុងលោកិយបច្ចុប្បន្ន
នេះ ការប្រកែកអ្នកអាង
របស់កូរីហ្វេ អ្នកដែល
ទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ
ស្វែងរកមនុស្សដែល
ស្តាប់តាមវា។ ប៉ុន្តែ នៅ
ពេលមានសេចក្តីជំនឿ
ដ៏រឹងមាំលើព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទ ក្នុងប្រាសាទ
ទាំងឡាយរបស់យើង
នោះវានឹងនាំមកនូវ
ការប្រែចិត្តជឿជ័យប្រាកដ។

ខាងវេជ្ជសាស្ត្រ មធ្យោបាយធ្វើដំណើរ ភាពសុខស្រួល និង
ភាពងាយស្រួល ដែលជំនាន់មុនៗយើង មិនដែលនឹកគិតដល់។
ផែនដីត្រូវបានដោះដូរទៅដោយព័ត៌មាន និងបច្ចេកវិទ្យា ដែល
ជួយពន្លឿនដល់កិច្ចការពង្សាប្រវត្តិ និង ការចែកចាយដំណឹងល្អ
ប៉ុន្តែក៏ធ្វើឱ្យសាយភាយខាងរូបវាសន៍គ្រាម អំពើហិង្សាដ៏កាច
សាហាវ និង «អំពើអាក្រក់ទាំងឡាយនិងផែនការទាំងឡាយ
[ដែល] មាននៅក្នុងដួងចិត្តមនុស្ស» ជាច្រើនផ្សេងទៀត
(គ. និង ស. 89:4)។ នៅក្នុងលោកិយដែលសំបូរហូហែរ យើង
រស់នៅក្នុងសម័យកាលនៃការទាក់ទាញដ៏ខ្លាំងក្លាខាងសម្ភារៈ។
ក្នុងស្ថានភាពទាំងនេះ បើយើងមិនប្រុងខ្លួន វាបង្ខំ
ឬល្បងយើងឱ្យចេញច្នៃយ៉ាងណាដែលការណ៍ទាំងឡាយដែលជា
ភាពអស់កល្បជាទីចូរនិងជាសេចក្តីពិតសម្រាប់គ្រប់ជំនាន់ទាំងអស់។
នៅពេលខ្ញុំជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយវិវាយក្មេងម្នាក់នៅទីបំផុតនៅដើម
ឆ្នាំ1970 ដោយសារទេវភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានទទួល
ស្គាល់យ៉ាងទូលាយ យើងបានចាប់ផ្តើមការបង្រៀនរបស់យើង
ច្រើនដោយការពន្យល់ពីការក្បត់សាសនា។ នៅពេលខ្ញុំត្រឡប់មក
វិញក្នុងនាមជាប្រធានបេសកកម្មនៅ 20ឆ្នាំ ក្រោយមក យើងបាន

**ទីបន្ទាល់ទាំងឡាយរបស់
ព្យាករណ៍**
«ភាពប៉ិនប្រសប់ទាំងអស់នៃ
មនុស្សគ្រប់រូប ដែលនៅក្រោម
ស្ថានសួគ៌មិនអាចសរសេរ និង
បង្ហាញគម្ពីរមួយដល់ពិភពលោក
ដូចជាព្រះគម្ពីរមរមន៍បានឡើយ។ គោលលទ្ធិរបស់ព្រះគម្ពីរ
មរមន៍គឺល្អឥតខ្ចោះ—វាគឺមកពីព្រះ។ វាមិនអាច កើតមក
ពីគំនិតនៃអ្នកបោកបញ្ឆោតម្នាក់ ឬចេញពីគំនិតនៃមនុស្ស
ម្នាក់ដែលសរសេរប្រលោមលោកមួយឡើយ។ ហេតុអ្វី?
ព្រោះការសន្យា និងការព្យាករណ៍ទាំងឡាយដែលមាន
ក្នុងគម្ពីរនោះ កំពុងតែត្រូវបានបំពេញនៅចំពោះមុខនៃ
ផែនដីទាំងមូលនេះ»។

ប្រធាន វិលហ្វូដ វូឌ្រុដ (ឆ្នាំ 1807–98) *Teachings of
Presidents of the Church: Wilford Woodruff*
(ឆ្នាំ 2004) ទំព័រ 119។

ចាប់ផ្តើមការសន្ទនារបស់យើងនៅក្នុងរបៀបមួយផ្សេងទៀត ដោយសារការជឿលើ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាបគ្រានៃព្រះ ដែលបានប្រទានជីវិតទ្រង់សម្រាប់អំពើបាប ទាំងឡាយរបស់យើង និងបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបីនោះ គ្មានភាព សំខាន់ទៀតទេ។

នៅក្នុងលោកិយបច្ចុប្បន្ន ការប្រកែកអ្នកអារម្មណ៍របស់ភូមិភាគ អ្នកដែលទទឹងនឹង ព្រះគ្រីស្ទ ស្វែងរកមនុស្សដែលស្មោះចិត្តស្តាប់តាមវាថា ៖

«ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្វែងរកព្រះគ្រីស្ទ? ព្រោះគ្មានមនុស្សណាអាចដឹងនូវអ្វីដែល នឹងកើតឡើងនោះទេ។

«មើលចុះ ការណ៍ទាំងនេះដែលអ្នករាល់គ្នាហៅថា ពាក្យព្យាករណ៍នោះ ... គឺជា សណ្តាប់ដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់ទាំងឡាយរបស់ពួកអប្បបរមាអ្នកទេ។

«... អ្នករាល់គ្នាមិនអាចដឹងនូវអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាមើលមិនឃើញនោះទេ។ ...

«... មនុស្សគ្រប់រូបបានចម្រើន[ឡើង] ស្របតាមការឈ្លាសវៃ [របស់ខ្លួន] ហើយ ... ដណ្តើម[យក] ស្របតាមកម្លាំង [របស់ខ្លួន]» (អាលម៉ា 30:13-15, 17)។

យើងត្រូវការសេចក្តីជំនឿ ដ៏មាំមួន និងខ្ជាប់ខ្ជួនផ្ទាល់ខ្លួនលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយយើងត្រូវការជួយពង្រឹងក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់យើងប្រយោជន៍ឱ្យសេចក្តីជំនឿ នេះជ្រាបចូលទៅក្នុងដួងចិត្តកូនចៅទាំងឡាយរបស់យើង។ នៅពេលមាន សេចក្តីជំនឿដ៏រឹងមាំលើព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ក្នុងព្រលឹងទាំងឡាយរបស់យើង នោះវា នឹងនាំមកនូវការប្រែចិត្តជឿជំព្រកដ យើងកើតមាននូវការប្រែចិត្ត ភាពជាសាស្ត្រី ស្មោះត្រង់ អព្ភហេតុ អំណោយទានខាងវិញ្ញាណ និងការប្រកាន់កាប់នូវភាពសុចរិត ទាំងឡាយ។ នេះគឺជាចំណែកដ៏សំខាន់មួយនៃបេសកកម្មល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះគម្ពីរ មរមន។

កាលពីខ្ញុំជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាវ័យក្មេងម្នាក់ ខ្ញុំមាននូវការពិភាក្សាដ៏គួរឱ្យចាប់ អារម្មណ៍បំផុតមួយជាមួយនឹងអ្នកប្អូនម្នាក់។ គាត់បានប្រាប់យើងថា គាត់ពុំអាចទទួល យកព្រះគម្ពីរមរមនបានទេ ព្រោះថាវាបាននិយាយពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយ៉ាងបើកចំហរ ការប្រើព្រះនាមទ្រង់និងព្រឹត្តិការណ៍រាប់រយឆ្នាំនៃជីវិតទ្រង់ពីមុនកំណើតរបស់ទ្រង់។ គាត់បានរកឃើញរូបភាពគ្មានចរិតលក្ខណៈពិសេសពីគំនិតនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ដែលបាន បញ្ជាក់ពីភាពល្អិតល្អន់របស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះបន្ថែមទៀត។

ចំពោះរូបឱ្យវិញ ព្រះគម្ពីរមរមនដ៏មានព្រះចេស្ដា មាននូវការប្រកាសដ៏ច្បាស់ៗ អំពីព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ។ ពិតណាស់ យើងត្រូវតែទទួលបាននូវសាក្សីខាងវិញ្ញាណមួយ ថាព្រះគម្ពីរគឺជាបស់ព្រះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលណាមានការណ៍ទាំងនោះ គោលបំណង ទាំងឡាយនៃព្រះគ្រីស្ទ ភាពជាក់ស្តែងនៃជីវិត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ហើយ សេចក្តីសប្បុរសដែលជាភាពចាំបាច់ដើម្បីធ្វើតាមទ្រង់ និងបានជីវិតដ៏រស់នៅអស់កល្ប

អ្វីទាំងអស់ដោយសារតែព្រះគម្ពីរមរមន

វាបានប្រាំមួយខែហើយតាំងពីខ្ញុំបានជួបមុនៗទីក្នុង ហើយខ្ញុំពុំមាន ទីបន្ទាល់រឹងមាំមួយពីព្រះគម្ពីរមរមនឡើយ។ នៅថ្ងៃមួយនៅ ពេលខ្ញុំគ្មានបំណងចង់អានព្រះគម្ពីរ ខ្ញុំបានទឹកចាំប្រសាសន៍របស់ គ្រូបង្រៀនគោលការណ៍ទាំងឡាយនៃដំណឹងល្អថា «នៅពេល អ្នកគ្មានបំណងចង់អាន នោះដោយសារតែសាតាំងមិនចង់ឱ្យអ្នក អានព្រះគម្ពីរ»។ ដោយសារការព្រមាននោះ ខ្ញុំបានបើក ព្រះគម្ពីរមរមន។ ខ្ញុំបានអានថា «តើនរណាអាចគិតស្មានថាព្រះ របស់យើងមានសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់ម្ល៉េះ រហូតដល់បានទាញ យើងចេញពីស្ថានភាពរបស់យើង ដែលគួរឱ្យស្លេងខ្លាច ពេញ ទៅដោយបាបហើយក្នុងបែបនេះ?» (អាលម៉ា 26:17)។ ពាក្យពេចន៍ទាំងនេះបានធ្វើឱ្យព្រលឹងខ្ញុំពោរពេញ ដោយសេចក្តីអំណរ ព្រោះខ្ញុំបានចាំពីស្ថានភាពរបស់ខ្ញុំមុនពេល ខ្ញុំក្លាយជាសមាជិកម្នាក់នៃសាសនាចក្រដ៏ពិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះអម្ចាស់បានធ្វើទីបន្ទាល់ក្នុងដួងចិត្ត ខ្ញុំពីសេចក្តីពិតនៃព្រះគម្ពីរមរមន។

ខ្ញុំពុំដែលធ្លាប់ចង់ធ្វើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពេញម៉ោង ម្នាក់នោះទេ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីថ្ងៃនោះមកអ្វីៗទាំងអស់បានផ្លាស់ប្តូរ។ ខ្ញុំបានមានអារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងថា ពិតជាលោកត្រូវការដឹងពី សេចក្តីពិត ហើយខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមរៀបចំខ្លួន។ ខ្ញុំបានទៅជួបពួក អ្នកដឹកនាំរបស់ខ្ញុំ ហើយបានប្រាប់ពួកគេពីបំណងប្រាថ្នាដើម្បីបម្រើ របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានពន្យល់ដល់ឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំ ដែលបានរស់នៅ ស្រុកផ្សេង និងពុំមែនជាសមាជិកនៃសាសនាចក្រ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានលក់អ្វីៗទាំងអស់ដែលខ្ញុំមាន ហើយខ្ញុំបានទិញ សំលៀកបំពាក់សម្រាប់បេសកកម្មរបស់ខ្ញុំ។ លទ្ធផលចុងក្រោយគឺ ថាខ្ញុំបានបម្រើបេសកកម្មពីឆ្នាំ 2003 ដល់ 2005។

បច្ចុប្បន្ននេះ ត្រសាខាខ្ញុំ—រួមទាំងភរិយាខ្ញុំ និងកូនស្រីរបស់ យើង—ត្រូវបានផ្សាភ្ជាប់ អស់កល្បជាទីធ្លា។ ពរជ័យនេះគឺ ដោយសារតែទីបន្ទាល់ពីព្រះគម្ពីរមរមនរបស់ខ្ញុំផងដែរ។ ខ្ញុំដឹងថា ព្រះគម្ពីរមរមនជាគម្ពីរពិត ព្រោះព្រះគម្ពីរនេះធ្វើទីបន្ទាល់ពី ព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយខ្ញុំបានខិតជិតព្រះនៅពេលខ្ញុំ អានពីកំណត់ត្រាពីសិរីរុងរឿង។

អែតឌីលសុន លូស៊ីវី ខោស សាន់តូស ជាវ៉ាណា ប្រទេសប្រេស៊ីល

ការអាន និង
ការពិចារណាល់
ទេសនកថាដ៏
អស្ចារ្យអំពី
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន
ដែលនាំមកនូវ
សាក្សីដ៏ប្រាកដមួយ
នៃសេចក្តីពិតដ៏
ពេញលេញរបស់
ពួកគេ។

ការនិមិត្តរបស់ទីហ្វ

ទីបន្ទាល់របស់លីហ្វា

ទេសនកថារបស់ស្តេចបេនយ៉ាមិន

សាក្សីរបស់អំបិណាដៃ

ជានិច្ចជាមួយនឹងទ្រង់ គឺប្រាកដឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដនៅចំពោះមុខយើង។

ទីបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ

ដោយមានព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះការអាននិងការពិចារណាល់ទេសនកថាដ៏អស្ចារ្យអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន ដែលនាំមកនូវសាក្សីដ៏ប្រាកដមួយនៃសេចក្តីពិតដ៏ពេញលេញរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំចូលចិត្តបើកព្រះគម្ពីរមរមន ដើម្បីទទួលបាននូវគោលលិខិតនៃព្រះគ្រីស្ទដ៏មានព្រះចេស្តា៖ ការនិមិត្តរបស់ទីហ្វពិជេមជីវិត ដោយមានទេវតាស្នូរថា «តើអ្នកយល់ពីការយាងចុះមកនៃព្រះឬទេ?» (ទីហ្វទី 1 11:16) ទីបន្ទាល់របស់លីហ្វាថា «សេចក្តីប្រោសលោះនឹងមកដោយ និងតាមរយះព្រះម៉ែស៊ីដ៏បរិសុទ្ធ ត្បិតទ្រង់ពោរពេញទៅដោយព្រះគុណនិងសេចក្តីពិត» (ទីហ្វទី 2 22:6) ការបន្ថែមរបស់យ៉ាកូបថាទ្រង់គឺជា «ឆ្មាំទ្វារ ... ហើយមិនជួលប្រាក់ប្រើនៅទីនោះឡើយ» (ទីហ្វទី 2 9:41)។

បន្ទាប់មកយើងធ្វើតាមការបង្រៀនដោយស្តេចបេនយ៉ាមិន ពីលក្ខណៈសម្បត្តិនៃភាពជាសិស្សដល់យើងជាមួយនឹងការប្រកាសមិនប្រែប្រួលរបស់លោកថា ទីនោះគឺជា «ពុំមាននាមណាមួយឬផ្លូវឬក៏មធ្យោបាយណាទៀតឡើយ ដែលអាចនាំសេចក្តីសង្គ្រោះមកឱ្យកូនចៅមនុស្ស មានតែមធ្យោបាយមួយប៉ុណ្ណោះគឺតាមរយះព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ» (ម៉ូសាយ 3:17)។

មិនយូរប៉ុន្មានយើងនឹងបានរស់នៅជាមួយនឹងអំបិណាដៃ ដែលបានបូជាជីវិតរបស់លោកចំពោះអ្វីដែលលោកជឿថា ៖

«ប៉ុន្តែមានដំណើររស់ឡើងវិញ ហេតុដូច្នេះហើយ ផ្ទះគ្មានជ័យជំនះលើឡើយ ហើយទ្រង់នៃសេចក្តីស្លាប់ត្រូវបានលេបបាត់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

ទ្រង់ជាពន្លឺហើយជាជីវិតនៃពិភពលោក មែនហើយ ជាពន្លឺមួយដែលមិនចេះចប់មិនចេះហើយ ដែលពុំអាចធ្វើឱ្យងងឹតបានឡើយ» (ម៉ូសាយ 16:8–9)។

អាលម៉ានាំមកនូវគោលលិខិតដ៏ល្អនៃដង្ហាយឆ្នួន សេចក្តីយុត្តិធម៌ និងសេចក្តីមេត្តាករុណានៃជីវិតថា ៖ «ផែនការនៃសេចក្តីមេត្តាករុណាពុំអាចអនុវត្តទៅបានលើកលែងតែមានដង្ហាយឆ្នួនកើតឡើង ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះអង្គទ្រង់ផ្តល់បានធ្វើឱ្យទ្រង់នឹងអំពើបាបទាំងឡាយនៃមនុស្សលោក ដើម្បីនាំមកនូវផែនការនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា ដើម្បីធ្វើឱ្យស្តាប់ស្តល់ដល់ការទាមទារនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌ ដើម្បីព្រះជាព្រះដ៏ល្អឥតខ្ចោះ ហើយត្រឹមត្រូវនឹងជាព្រះដែលប្រកបដោយសេចក្តីមេត្តាករុណាផង។» (អាលម៉ា 42:15)។

បន្ទាប់មកយើងបានឃើញការយាងមកជួបដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះដល់កូនចៅទាំងឡាយនៃលីហ្វា។ យើងមានអារម្មណ៍ពីសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីមេត្តា ការបង្រៀន ទីបន្ទាល់ផ្ទាល់របស់ទ្រង់យ៉ាងខ្លាំងថា ៖

«នេះគឺជាដំណឹងល្អដែលយើងបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា—គឺយើងបានមកលោកិយនេះដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតារបស់យើង។ ...

«ហើយព្រះវរបិតាយើងទ្រង់បានចាត់ឱ្យយើងមក ដើម្បីឱ្យយើងអាចត្រូវបានលើកឡើងលើឈើឆ្កាង គឺប្រយោជន៍ឱ្យយើងអាចទាញនាំ គ្រប់មនុស្សទាំងអស់ឱ្យមករកយើងហើយដូចជាយើងត្រូវបានលើកឡើងលើឈើឆ្កាង ដោយមនុស្សលោកយ៉ាងណានោះមនុស្សលោកក៏នឹងត្រូវបានលើកឡើងដោយព្រះវរបិតាយ៉ាងនោះដែរ ដើម្បីឱ្យឈរចំពោះយើងដើម្បីទទួលបានការជំរុំជំរះស្របតាមកិច្ចការទាំងឡាយរបស់ខ្លួន ដើម្បីឱ្យយើងថា ពួកគេល្អ ឬក៏អាក្រក់» (ទីហ្វទី 3 27:13–14)។

នៅទីបញ្ចប់ការអំពាវនាវយ៉ាងជិតរបស់មរមននិងមូរីណាថា៖ «ចូរអ្នករាល់គ្នាជឿថា ... ប្រែប្រួលអស់ទាំងអំពើបាបនិងទុច្ចរិតរបស់អ្នក ហើយជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទថាទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ» (មរមន 7:5)។ «មែនហើយ ចូរមករកព្រះគ្រីស្ទ ហើយឱ្យបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងទ្រង់ ហើយចូរលះបង់ចោលនូវអស់ទាំងអំពើដ៏ឥតបរិសុទ្ធចុះ ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នានឹងលះបង់ចោលនូវអស់ទាំងអំពើដ៏ឥតបរិសុទ្ធ ហើយស្រឡាញ់ព្រះឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព អស់ពី

ដំណើររឿងរបស់
 ព្រះគម្ពីរគឺពេញទៅ
 ដោយការស្វែងរក
 របស់ឪពុកម្តាយ
 ដើម្បីណែនាំដល់កូន
 ចៅទាំងឡាយរបស់
 គេអំពីការសន្យា
 និងសេចក្តីសង្ឃឹមនៃ
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

«ពួកគេបានគោរពហើយប្រតិបត្តិតាមត្រង់ពាក្យបញ្ជាដោយត្រូវឥតល្បង មែនហើយ ហើយ ស្របតាមសេចក្តីជំនឿរបស់គេដែលបណ្តាលឱ្យគេធ្វើយ៉ាងនេះ ហើយខ្ញុំបានចាំរូបពាក្យពេចន៍ដែល គេបាននិយាយមកខ្ញុំថា ម្តាយរបស់គេបានបង្រៀនពួកគេ។ ...

«ឥឡូវនេះ នេះគឺជាសេចក្តីជំនឿនៃពួកអ្នកទាំងនេះដែលខ្ញុំបាននិយាយមកនេះ ពួកគេនៅក្មេង ហើយគំនិតគេរឹងប៉ឹង ហើយពួកគេដាក់ទីទុកចិត្តរបស់គេទៅលើព្រះរហូត។ ...

«... ពួកគេត្រូវបានបង្រៀនដោយម្តាយគេថា បើសិនជាពួកគេពុំសង្ស័យទេ នោះព្រះទ្រង់នឹង ដោះលែងពួកគេឱ្យរួច។

«ហើយពួកគេបានរៀបរាប់ប្រាប់ខ្ញុំរូបពាក្យពេចន៍របស់ម្តាយគេថា ៖ យើងខ្ញុំមិនសង្ស័យសោះ ថា ម្តាយយើងដឹងការណ៍នេះ» (អាលម៉ា 57:21, 27; 56:47-48)។

ខ្ញុំសូមអញ្ជើញអ្នកឱ្យពិចារណាដល់សំណួរទាំងនេះ ដើម្បីជួយអ្នកប្រៀបប្រដូចការបង្រៀន របស់ព្រះគម្ពីរមរមនដល់ក្រសួងអ្នកថា ៖

- តើវត្ថុទាំងឡាយណានៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនបង្រៀនយើងថា កូនៗត្រូវការដើម្បីមើល ឃើញសេចក្តីស្មោះត្រង់ និងសេចក្តីសុចរិតនៅក្នុងសេចក្តីជំនឿរបស់ឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ?
- តើនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនឪពុកទាំងឡាយផ្តល់ជំនួយអ្វីខ្លះដល់កូនកូនប្រុសរបស់ពួកគេ ដែល យើងអាចចង់ចែកចាយជាមួយនឹងកូនចៅរបស់យើង?
- តើយើងរៀនអ្វីពីការប្រឹងប្រែងទាំងឡាយរបស់យើងជាមួយនឹងកូនៗ ដែលមិនព្រមប្រតិបត្តិ តាម?
- តើឪពុកម្តាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនចែកចាយជំនឿដ៏ជ្រាលជ្រៅរបស់គេជាមួយនឹងកូនចៅ គេដោយរបៀបណា?
- តើយើងរៀនអ្វីពីសេចក្តីជំនឿ ខណៈដែលសេចក្តីជំនឿនៅបញ្ចូលពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយ?

គ្មានអ្វីសំខាន់ជាងការចែកចាយសេចក្តីជំនឿលើព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាមួយអ្នកដទៃ ឡើយ។ វាទាំងអស់នេះនឹងដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ជីវិតនេះ សុភមង្គលក្នុងចំណោមឧបសគ្គ និង ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បនៅក្នុងពិភពលោកបន្ទាប់។

មានឥទ្ធិពលខាងលោកិយជាច្រើនដែលទាញយើង និងក្រុមគ្រួសាររបស់យើងចេញពី សេចក្តីជំនឿដ៏សំខាន់បំផុតនេះ។ ព្រះគម្ពីរមរមនអញ្ជើញយើង និងក្រុមគ្រួសារយើងឱ្យដាក់ សេចក្តីជំនឿលើព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងចែកចាយគោលការណ៍ទាំងឡាយ ដែលនឹងជួយ ក្រុមគ្រួសារយើងទទួលបានជោគជ័យ។

ខ្ញុំធ្វើទីបន្ទាល់ថាព្រះគម្ពីរមរមនពិត ហើយថា វាការពិតដែលព្រះគម្ពីរនោះត្រូវបានប្រគល់ឱ្យ ព្យាករណ៍យ៉ូសែប ស្ទីដដោយទេវតាមូស៊ីណៃ ក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ វា គឺសម្រាប់សម័យកាលយើង សម្រាប់កូនចៅរបស់យើង។ នៅពេលយើងបើកវាវាវាដើម្បីដោយ សេចក្តីជំនឿ ខ្ញុំសូមថាព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងសណ្ឋិតនៅលើយើងហើយក្រុមគ្រួសារ យើងនឹងបានប្រទានពរជ័យរៀងរហូត។ ■

ព្រឹត្តិការណ៍ពីបុរាណ

ការអនុវត្តនាសម័យទំនើប

ខ្ញុំតែងតែអាចស្វែងរកចម្លើយទាំងឡាយក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន។ ខ្ញុំកំពុងតែរៀនច្រើនពីការសិក្សាព្រះគម្ពីរនេះ ហើយខ្ញុំមាន អារម្មណ៍ថាខ្ញុំកំពុងតែផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងផ្លូវរស់។

ថ្មីៗនេះខ្ញុំកំពុងតែគិតតើឥឡូវនេះខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីដើម្បីចិញ្ចឹមកូន ៗប្រាំមួយនាក់នោះ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើព្រះវរបិតាសូតិ សព្វព្រះទ័យឱ្យខ្ញុំធ្វើអ្វី។

នៅក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរតាមធម្មតារបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានអាន រឿងជាច្រើនអំពីសង្គ្រាម នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន។ ខ្ញុំត្រូវ ប៉ះទង្គិចនៅក្នុងដួងចិត្តដោយការអំពាវនាវរបស់មូស៊ីណៃ ឱ្យការពារក្រុមគ្រួសារ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ (សូមមើល អាលម៉ា 46:12)។ ពួកសាសន៍និហ្វបានប្តេជ្ញាចិត្តដើម្បី ការពារក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ នៅពេលខ្ញុំបានអានរឿង នោះ ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តថា មិនថាមានបញ្ហាអ្វីក៏ដោយ ខ្ញុំចង់ មានគោលបំណងដូចគ្នាទៅនឹងជីវិតខ្ញុំ ដើម្បីប្រយុទ្ធសម្រាប់ ក្រសួង។ វាគឺជាបទពិសោធន៍ទំនុកចិត្តផ្ទាល់ខ្លួនមួយ។

ខ្ញុំដឹងថាព្រះគម្ពីរមរមនត្រូវបានសរសេរឡើង ទុកសម្រាប់ សម័យកាលយើង។ ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរ ដែលខ្ញុំអាចអាន ព្រះគម្ពីរនេះសម្រាប់ជាការណែនាំក្នុងជីវិតខ្ញុំ វាគឺជាជំនួយដៃក មួយយ៉ាងពិតប្រាកដ (សូមមើល និហ្វទី 1 8)។

អ៊ិន ញុង ប្រទេសកូរ៉េ

បើយើងខ្ញុំមិនសង្ស័យសោះ

សូមសិក្សាឯកសារនេះ ហើយបើអ្នកធ្វើទៅបាន សូមពិភាក្សា វាជាមួយនឹងបងប្អូនស្រីដែលអ្នករាល់គ្នាចុះទៅសួរសុខទុក្ខ។ សូមប្រើសំណួរដើម្បីជួយអ្នកគ្រប់គ្នាដែលបងប្អូនស្រីរបស់អ្នក និងធ្វើឱ្យសមាគម សង្គ្រោះ ក្លាយទៅជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៅក្នុងជីវិតផ្ទាល់របស់អ្នក។

សេចក្តីជំនឿ • ក្រុមគ្រួសារ • ការសង្គ្រោះ

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមែនយើងអានអំពីយុវជនកុំរដែលជាអ្នក អង់អាច ក្លាហាន និងខ្លាំងក្លាដ៏យ៉ាងក្រៃលែង។ «មែនហើយពួកគេគឺជាមនុស្ស ស្មោះត្រង់ ហើយម៉ឺងម៉ាត់ ព្រោះពួកគេត្រូវបានបង្ហាត់ ឱ្យកាន់តាម ព្រះបញ្ញាក្តីទាំងឡាយនៃព្រះ ហើយឱ្យដើរដោយស្មោះត្រង់នៅចំពោះទ្រង់» (អាលម៉ា 53:21)។ យុវជនស្មោះត្រង់ទាំងនេះបានផ្តល់កិត្តិយសដល់ម្តាយ ទាំងឡាយរបស់គេ—គំរូនិងគ្រូបង្រៀនទាំងឡាយរបស់គេ។

ម្តាយទាំងឡាយនៃអ្នកចម្បាំងរបស់ហេលេមិនបានរស់នៅក្នុង សម័យកាលដែលមិនដូចគ្នានឹងម្តាយយើង។ កាលនេះទេសរបស់ពួកគេគឺ លំបាកនិងគ្រោះថ្នាក់ ហើយយុវជនត្រូវបានហៅឱ្យការពារ សេរីភាពខាង សាច់ឈាមនិងខាងវិញ្ញាណ។ សព្វថ្ងៃយើងរស់នៅលើពិភពលោកមួយជា កន្លែងដែលយើង «មិនមែនតែយុវជនសាច់ឈាមទេ គឺនិងពួកគ្រប់គ្រង ពួក មានអំណាច និងពួកម្ចាស់នៃសេចក្តីងងឹតនៅលើពិភពនេះវិញ ហើយទាស់ នឹងអំណាចអាក្រក់ខាងវិញ្ញាណនៅស្ថានដ៏ខ្ពស់ដែរ» (អេភេសូរ 6:12)។

សម័យកាលដ៏លំបាកតម្រូវឱ្យមានឪពុកម្តាយរឹងមាំនិងគំរូទាំងឡាយដែល បង្រៀនពីសេចក្តីពិតថាអ្នកចម្បាំងទាំងឡាយរបស់ហេលេមិនបានដឹងថា ៖ «បើសិនជាពួកគេពុំសង្ស័យទេនោះព្រះទ្រង់នឹងដោះលែងពួកគេឱ្យរួច» (អាលម៉ា 56:47)។ ការបង្រៀននិងការលើកឧទាហរណ៍ពីសេចក្តីពិតនៅ ពេលបច្ចុប្បន្ននេះត្រូវឱ្យមានការមើលថែ។ ទោះបីដូច្នេះក៏ដោយ យើងមិន ត្រូវភ័យខ្លាចឡើយ។ នៅពេលយើងស្គាល់ថាយើងជានរណានិង ស្គាល់នរណាជាព្រះហើយបានធ្វើសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងទ្រង់ យើង—ដូច ជាពួកអ្នកម្តាយនៃអ្នកចម្បាំងទាំងឡាយ—នឹងមានឥទ្ធិពលដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ សេចក្តីល្អ។

ដូចភាគច្រើន ដូចជាអ្នកចម្បាំង 2,060 នាក់របស់ហេលេមិនត្រូវបាន ទទួលឥទ្ធិពលពីម្តាយម្នាក់។ ប៉ុន្តែពួកអ្នកម្តាយទាំងនេះពុំបានធ្វើតែម្នាក់ឯង ឡើយ។ ព្រមជាមួយនឹងពួកបុរសនិងស្ត្រីសុចរិតដទៃទៀត អ្នកម្តាយទាំងនេះ ត្រូវតែមានសេចក្តីជំនឿមេត្តានិងគំរូរបស់គេដើម្បីបង្រៀនពីអំណាចនៃ សេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយ។ មនុស្សវ័យក្មេងនៃសម័យកាលបានយល់ពី សេចក្តីសញ្ញាដែលឪពុកម្តាយរបស់គេបានធ្វើមិនចូលប្រលូកក្នុងសង្គ្រាម ឡើយ។ ហើយសូម្បីតែនៅពេលដែលមើលទៅមិនអាចទៅរួច ព្រះវរបិតា សូមគាំទ្រស្រឡាញ់បានបើកផ្លូវសម្រាប់ឪពុកម្តាយទាំងនេះឱ្យរក្សា សេចក្តីសញ្ញារបស់គេ—និងដើម្បីការពារសេរីភាពរបស់គេ (សូមមើល អាលម៉ា 56:5–9)។ យើងក៏ត្រូវតែគោរពសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់ យើងដូច្នេះកូនចៅនិងយុវជន—កូនចៅផ្ទាល់របស់យើងនិងអស់អ្នកដែល នៅក្នុងផ្ទះ សាខា អ្នកឯកខាង និងសមាគមរបស់យើង—និងយល់ ហើយគាំទ្រដល់ការរក្សាសេចក្តីសញ្ញា។

តើខ្ញុំអាចធ្វើអ្វីបាន?

1. តើខ្ញុំអាចជួយពួក បងប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំទទួល ស្គាល់ និងអនុវត្តលើ អំណាចដែលគេមានដើម្បី មានឥទ្ធិពល លើជំនាន់ កំពុងពេញវ័យបានដោយ របៀបណា?
2. តើខ្ញុំនឹងរកឃើញ ការបំផុសគំនិតអ្វីនៅក្នុង ព្រះគម្ពីរមែនដើម្បីឆ្លើយ តបនឹងឧបសគ្គដែលខ្ញុំ ជួបសព្វថ្ងៃនេះ?

នៅពេលយើងគោរពសេចក្តីសញ្ញាទាំងឡាយរបស់យើង ព្រះវរបិតា សូមគាំទ្របើកផ្លូវសម្រាប់យើង។ យើងគួរតែធ្វើតាមសេចក្តីសញ្ញារបស់ យើងដោយភាពជាក់លាក់។ ជាឧទាហរណ៍យើងអាចធ្វើការអធិស្ឋានក្នុង ភាពជាក់លាក់ ក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ក្នុងការកាន់បណ្តុំព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ដែលមានបច្ចុប្បន្នភាព ក្នុងការស្លៀកពាក់យ៉ាងសមរម្យ ក្នុងការគោរពថ្ងៃ ឈប់សំរាក។ នៅពេលយើងធ្វើដូច្នេះ នោះកូនចៅរបស់យើងនឹងដឹងហើយ អាចនិយាយថា «យើងខ្ញុំមិនសង្ស័យសោះថា ម្តាយយើងដឹងការណ៍នេះ» (អាលម៉ា 56:48)។

ស្ត្រីពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃច្រើនក្រោយដែលស្គាល់ថាម្តាយរបស់គេបានមកពី ផ្ទះម្តាយរបស់ព្រះអម្ចាស់មិនបោះបង់ចោលក្នុងគ្រាលំបាកនិងពេលបាក់ ទឹកចិត្តទាំងឡាយឡើយ។ ក្នុងនាមជាពួកអ្នកថែរក្សាសេចក្តីសញ្ញា យើង លូតលាស់ឡើងនៅទីខ្ពស់បំផុត ការចិញ្ចឹម និងការការពារកូនៗនិងយុវជន ថាទៅថ្ងៃមួយយើងអាចនិយាយពីជំនាន់កំពុងពេញវ័យនេះថា «មិនដែលបាន ឃើញសេចក្តីក្លាហានដ៏ធំយ៉ាងនេះទេ ទោះនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍ និព្វេទាំងអស់ក្តី» (អាលម៉ា 56:45)។ ■

ជួលី ប៊ី បេក ប្រធានសមាគមសង្គ្រោះទូទៅ។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម សូមចូលទៅ www.reliefsociety.lids.org។

ចេញពីព្រះគម្ពីរ អាលម៉ា 53: 56–58

កងពលកំឡោះពីរពាន់នាក់

ដោយអង់អាច ♩ = 96-100

ទំនុកច្រៀងដោយ បួនទី ហាថ ម៉ូរ
ទំនុកភ្លេងដោយ ផេនទីស ខាប ផែរី

1. កង ពល កំ ឡោះ ពីរ ពាន់ នាក់ ដោយ អំ - ណាច និង ក - ម្លាំង ឆ្លើយ
2. ឆ - ទ្វះ កំ ឡោះ ទាំង នេះ បាន មក ពី ម្តាយ គេ ប - ង្រៀន ឱ្យ
3. ផា - មួយ មេ - ទ័ព ហេ - លេ - មិន បង ប្អូន ប្រុស ដ៏ ក្លា - ហាន រួម
4. កង ពល កំ ឡោះ ពីរ ពាន់ នាក់ មាន ចិត្ត អង្គ - អាច ហាន - ក្លា ឆ្លោះ

គប និង ការ ហៅ ឱ្យ ទៅ ច្បាំង ឱ នរ - ណា និង ឈរ តាំង ? មើល
ទុក ចិត្ត ព្រះ ឈរ ខ្ជាប់ - ខ្ជួន ពិត ទាំង ទ - ង្វើ និង កំ - រិត ។ ត្បិត
គ្នា ក្នុង ក្តី ធំ - ឡើ ដ៏ លើស លុប ឈរ ដោយ មិន ភ័យ ខ្លាច ។ ដោយ
ទៅ មុខ ដោយ ក - ម្លាំង នៃ ព្រះ មិន មាន បាត់ បង់ ម្នាក់ ឡើយ ។ ធំ -

នំ ព្រះ នៅ ផា - មួយ យើង ! យើង ធ្វើ តាម ប - ញ្ជា ទ្រង់ ។ គេ
ព្រះ និង ការ - ពារ ផ្តល់ រ - ង្វាន់ ដល់ ធំ - ឡើ ពួក គេ ។ គេ
គ្មាន បំ - ណង ប - ង្វរ ឈាម តែ ចង់ បាន សេ - រី - ភាព ច្បាំង
ឡើ ធ្វើ ឱ្យ ខ្លាំង ពូ - កែ ក - ម្លាំង គេ បាន កើន ទ្វេ ។ ច្បាំង

មិន ខ្លាច បាត់ បង់ ដ៏ - រិត តែ ឈរ ដោយ ភាព ក្លា - ហាន ពិត ។
មិន ស - ង្ស័យ អ្វី ដែល ម្តាយ គេ ដឹង គេ ទុក ចិត្ត ព្រះ អង្គ ។
ដៃ - ម្យ៉ាង ដ៏ - រិត និង សេ - រី ដៃ - ម្យ៉ាង ព្រះ និង ត្រូ - សារ ។
ដោយ អំ - ណាច លើស ពី គេ មាន ត្បិត ព្រះ នៅ ខាង ពួក គេ ។

© 2009 ដោយ បួនទី ហាថ ម៉ូរ និង ផេនទីស ខាប ផែរី ។ រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង ។

អាលម្ពិក 53, 56-57

បទចម្រៀងនេះអាចថតចម្លងយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងគោល សម្រាប់ការប្រើប្រាស់តាមសាសនាចក្រ
និងតាមផ្ទះ ដែលពុំមែនជាអាជីវកម្មឡើយ ។ សេចក្តីប្រកាសនេះត្រូវតែភ្ជាប់ទៅនឹងច្បាប់ថតចម្លងនីមួយៗ ។

ការបង្រៀនសម្រាប់ សម័យកាលរបស់យើង

ព្រះអម្ចាស់គិតអំពីយើង រាល់គ្នា

«ខ្ញុំត្រូវបានរំលឹកអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានរកឃើញនៅក្នុងសៀវភៅរបស់អេធើរ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន៍។ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា «ត្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនអាចឆ្លងកាត់ទីជំងឺនេះបានទេ លើកលែងតែ យើងរៀបចំឱ្យអ្នកគ្រប់រូបនឹងរលកនៃសមុទ្រ ហើយខ្យល់ដែលបក់នឹងទឹកជំនន់ដែលនឹងមក»

[អេធើរ 2:25]។ បងប្អូនប្រុស ស្រីទាំងឡាយ ទ្រង់បានរៀបចំសម្រាប់យើង។ បើយើងស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយរស់នៅតាមព្រះបញ្ញត្តិ យើងនឹងរស់នៅក្នុងសម័យកាលនៃភាពអណាធិបតេយ្យនិងអំពើអាក្រក់—ជាគ្រាដែលអាចយកមកប្រៀបធៀបទៅនឹងរលក និងខ្យល់ ហើយនិងទឹកជំនន់ ដែលអាចបំផ្លាញ។ ទ្រង់គិតអំពីយើងរាល់គ្នាទ្រង់ស្រឡាញ់យើងនិងប្រទានពរដល់យើងនៅពេលយើងធ្វើអ្វីដែលត្រូវ»។

ប្រធានថ្នាក់ស អេស. ម៉ិនសុន
«Closing Remarks,»
លិខិតណា, ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2009
ទំព័រ 109។

ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ

«ព្រះគម្ពីរមរមន៍គឺជាគម្ពីរដ៏មានឥទ្ធិពលយ៉ាងអស្ចារ្យ បានសរសេរទីបន្ទាល់ដែលយើងមានថាព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ តើវិបាកនិយាយអ្វី ដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? សេចក្តីជំនឿទៅលើព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ។ តើការអានព្រះគម្ពីរមរមន៍ឥឡូវនេះហើយនឹងក្រោយទៀតអាចធ្វើឱ្យមានសេចក្តីជំនឿរឹងមាំលើព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឬ? អ្នកពុំខ្វល់ខ្វាយឡើយបើអ្នកអានវិបាកដោយផ្អែកផ្ទាល់។ លោកបាននិយាយថានេះ ‘គឺជា

អំណោយទាន ... ដល់អស់អ្នកណាដែលព្យាយាមស្វែងរកទ្រង់។’ យ៉ាងព្យាយាមមានន័យថាយ៉ាងទៀងទាត់ដោយពិតប្រាកដ។ ហើយវាមានន័យថាការពិចារណានិងការអធិស្ឋានដោយពិតប្រាកដ។ ហើយការអធិស្ឋាននឹងរួមបញ្ចូលទាំងការប្រឹងប្រែងទទួលបានចង់ដឹងពីសេចក្តីពិតដោយពិតប្រាកដ។ អ្វីតិចជាងនេះ គឺពុំមែនជាការព្យាយាមឡើយ។ ហើយអ្វីដែលតិចជាងនឹងមិនល្អគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្នកនិងខ្ញុំឡើយ»។

ប្រធាន ហិរិ ប៊ី អារវីង ជាទីប្រឹក្សាទីមួយក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ
“Going Home,” in
Brigham Young University
1986–87 Devotional and
Fireside Speeches
(ឆ្នាំ 1987) ទំព័រ 77–78។

ការប្រកាសនៃដំណឹងល្អមួយ

«ធាតុសំខាន់ទាំងឡាយនៃសារដំណឹងត្រូវបានរកឃើញក្នុងគ្រប់ព្រះគម្ពីរពិសេសទាំងអស់ ប៉ុន្តែត្រូវបានផ្តល់ដល់យើងយ៉ាងច្បាស់បំផុតគឺនៅក្នុងវិវរណៈចំពោះព្យាករណ៍យ៉ូសេបស៊ីធី។ នៅទីនេះព្រះយេស៊ូវទ្រង់ផ្តល់ ប្រកាសគោលលទ្ធិនិងដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់យ៉ាងច្បាស់លាស់ ជាមួយនឹងអ្វីដែលកូនចៅរបស់ព្រះត្រូវតែប្រតិបត្តិតាមដើម្បីបាន ‘ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច’ (គ. និង ស. 14:7)»។

ប្រធាន ខ្សែច័រ អេសូ អុដធូហូ ជាទីប្រឹក្សាទីពីរក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ
“Have We Not Reason to Rejoice?” លិខិតណា ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2007 ទំព័រ 19។

យើងរៀនចេញពីពួកព្យាករិបុរាណថាព្រះគម្ពីរមែនមាន «សេចក្តីដ៏ច្បាស់និងពិសេសៗ» ជាច្រើនដែលត្រូវបានរក្សាទុកដើម្បីបង្ហាញយើងនូវសម័យរបស់យើង (សូមមើល និហៃទី 1 13:40-43)។ សេចក្តីពិតទាំងនេះបានផ្តល់នូវសេចក្តីសប្បុរស និងបង្កើនការយល់ដឹងពីភាពពេញលេញនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយជួយពួកសិស្សនៃព្រះគម្ពីរមែនឱ្យឆ្លងកាត់ឧបសគ្គទាំងឡាយក្នុងជីវិតបានដោយសេចក្តីសង្ឃឹមនិងភាពរឹងមាំ។ ពួកព្យាករិបុរាណនិងសាវ័កទាំងឡាយនាសម័យទំនើបធ្វើទីបន្ទាល់នៃការបង្រៀនដ៏សំខាន់ទាំងនេះ នៅក្នុងការដកស្រង់ដូចខាងក្រោម។

បុណ្យជ្រមុជទឹកដល់កូនក្មេងតូចៗ

«[មានមនុស្សខ្លះជឿ] ថាកូនក្មេងតូចៗត្រូវបានចាប់កំណើតឡើងក្នុងអំពើបាបហើយចូលក្នុងមគ្គភាពក្នុងស្ថានភាពនៃកំណើតពុករលួយ។ គោលលទ្ធិនោះគឺខុស!

«មែនបានសរសេរថា ‘បើសិនជាឪពុកបានដឹងដោយពិតមែន’ នោះមានការឈ្លោះប្រកែកគ្នាក្នុងចំណោមពួកកូន ដែលទាក់ទងនឹងបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់កូនក្មេងតូចៗ’ (មរិណា 8:5)។

«លោកបានហៅការឈ្លោះប្រកែកគ្នារបស់ពួកជា ‘កំហុសដ៏ធំ’ និងបានសរសេរថា ៖ ...

«ចូរស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះដ៏ប្រោសលោះរបស់អ្នក ជាព្រះអម្ចាស់របស់អ្នក និងជាព្រះរបស់អ្នកចុះ។ មើល

ចុះ យើងបានមកដល់ពិភពលោកពុំមែនដើម្បីហៅពួកសុចរិតឱ្យប្រែចិត្តទេ តែហៅពួកមនុស្សបាបឱ្យប្រែចិត្តវិញ មនុស្សជាតិត្រូវការត្រូវពេទ្យទេ តែមនុស្សឈឺទេតើដែលត្រូវការវិញ ហេតុដូច្នេះហើយ កូនក្មេងតូចៗជាមនុស្សជាតិពួកវាពុំអាចនឹងប្រព្រឹត្តអំពើបាបបានឡើយ

ហេតុដូច្នេះហើយ ពាក្យបណ្តាសាដល់លោកអ័ដាយត្រូវបានយកចេញពីពួកកូនក្មេងទាំងនេះ មានអំណាចទៅលើពួកវាបានឡើយ។ ...

«ហើយតាមរបៀបនេះហើយដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់បានសម្តែងព្រះបន្ទូលនៃព្រះប្រាប់ដល់ឪពុក ហេតុដូច្នេះហើយ ឱកាសប្រសើរឡាញ់របស់ឪពុកអើយ ឪពុកដឹងថាជាការចម្លងទុកឱ្យដឹងនូវចំពោះព្រះ ដែលពួកកូនត្រូវធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យកូនក្មេងតូចៗ’ (មរិណា 8:7-9)។ ...

«ចូរអានលិខិតទាំងមូលរបស់លោក។ វាគឺជាគោលលទ្ធិពិត»។

ប្រធាន ប៊ិយដ៍ យេ ជាកី ជាប្រធាននៃក្រុមនៃពួកសាវ័កដំបូងៗ “Little Children,” Ensign, ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1986 ទំព័រ 17។

ការព្រមានពីព្រះគម្ពីរមែន

«ក្នុងចំណោមមេរៀនដែលយើងរៀនចេញពីព្រះគម្ពីរមែនគឺជាបុព្វហេតុ និងលទ្ធផលនៃសង្គ្រាម និងនៅក្រោមស្ថានភាពដែលត្រូវបានធ្វើឱ្យត្រូវ។ វាប្រាប់ពីអំពើអាក្រក់និងគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយនៃបក្សព័ន្ធម្នាក់ ដែលបង្កើតឡើងដើម្បីយកអំណាចនិងរកកម្រៃលើមនុស្ស។ វាប្រាប់ពីការពិតនៃសាតាំង និងបង្ហាញនូវរបៀបមួយចំនួនដែលវាប្រើ។ វាជាសំភ័យនៃយើងលើការប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិឱ្យត្រឹមត្រូវ។ វាប្រាប់យើងពីសេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អជាភាពងាយស្រួលនិងពិសេសនិង

ភាពពិតនិងទេវភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងពលិកម្មធុនរបស់ទ្រង់សម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូប។ វាប្រាប់យើងពីការប្រមូលផ្តុំនៃវង្សអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។ វាប្រាប់យើងពីគោលបំណងនិងគោលការណ៍នៃកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា។ វាព្រមានយើងប្រឆាំងនឹងភាពឆ្លើងត្រូវ ក្រអឺតក្រអួម ការពន្យារពេល ជាគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយនៃវប្បធម៌មុខសត្វ ការលាក់ពុត និងភាពមិនបរិសុទ្ធ។

«ឥឡូវនេះវាអាស្រ័យលើយើងដើម្បីសិក្សាព្រះគម្ពីរមែននិងរៀនពីគោលការណ៍ទាំងឡាយរបស់វាហើយអនុវត្តវានៅក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់យើង»។

អែលខែរ អិល ថេ ភីវី នៃក្រុមនៃពួកសាវ័កដំបូងៗ “Blessings Resulting from Reading the Book of Mormon,” លីអាហ្វណា ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2005 ទំព័រ 8។

បន្ទះឈើពីរក្លាយជាមួយ

ខ្ញុំមានព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធសឹងតែចាប់តាំងពីកំណើតមកម្ល៉េះ ប៉ុន្តែរហូតដល់ខ្ញុំទទួលបាននូវព្រះគម្ពីរមែនមួយក្បាល ខ្ញុំពុំស្គាល់គោលការណ៍នៃដំណឹងល្អទាំងអស់ឡើយ។ ខ្ញុំបានរកឃើញថាដំណឹងល្អដ៏ពេញលេញនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺរកបានតែនៅក្នុងវគ្គនេះឯងនៃ «បន្ទះឈើ» ទីពីរនេះតែប៉ុណ្ណោះ (សូមមើល អេសេគាល 37:15-17)។

នៅពេលបន្ទះទាំងពីរផ្គុំចូលគ្នាវាបានផ្តល់នូវបទពិសោធន៍នៃការផ្លាស់ប្តូរជីវិតមួយសម្រាប់ខ្ញុំ—បានបង្កើនការចេះដឹងថាខ្ញុំជានរណា និងសក្តានុពលរបស់ខ្ញុំដើម្បីប្រែក្លាយជាផ្នែកមួយនៃគ្រួសារដ៏ទេវាសនកល្យដានិច្ចរបស់ព្រះ។ ការផ្តុំគ្នាដែលបានព្យាករណ៍នេះ—«ដើម្បីឱ្យបានជាប់ជាមួយគ្នាទៅដង» (ខ 17)—ប្រែក្លាយជារឿងពិតដោយសារតែពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាស្មោះត្រង់ស៊ីស្ទើរដ៏ស្មោះត្រង់ពីរនាក់ បានយកចិត្តទុកដាក់ និងបានទុកឱ្យខ្ញុំមួយច្បាប់នូវបន្ទះឈើទីពីរ។

ពីមុន ខ្ញុំបានដើរដោយពន្លឺឡើង ឥឡូវកន្លែងចន្លោះ និងកន្លែងប្រេះបែកត្រូវបានបិទជិតដោយភាពពេញលេញនៃពរដ៏ដ៏ដ៏ដ៏ល្អ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំត្រូវបានប្រទានឱ្យនូវកិច្ចសន្យាលើជីវិតថ្មីមួយ។

អាណិត សាឡា ប្រីសទីស ខ្លួនម្នាក់ ប្រទេសកាណាដា

គ្រួសារដ៏នៅអស់កល្បមួយ

បានអានព្រះគម្ពីរមរមនតាំងពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ខ្ញុំក្នុងឆ្នាំ 1995។ តែវាពុំបានធ្វើឱ្យខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍រហូតទាល់តែខ្ញុំបានរៀបការ ថាការអានអំពីការឆ្លើយតបរបស់កូនប្រុសលីហែទៅមកចេញពីយេរូសាឡឹម ប្រែទៅជាមានអត្ថន័យដ៏ខ្លាំងចំពោះខ្ញុំនៅក្នុងលក្ខណៈគ្រួសារផ្ទាល់របស់ខ្ញុំ។

វាមើលទៅថាព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យឱ្យលីហែមានគ្រួសារដ៏នៅអស់កល្បមួយ។ ដំបូងទ្រង់បានប្រាប់ដល់លីហែឱ្យបោះបង់អ្វីគ្រប់យ៉ាងចោល ហើយសង្គ្រោះគ្រួសារបច្ចុប្បន្ន របស់លោក ដោយនាំពួកគេទៅដែនដីសន្យា។ អំឡុងពួកគេនៅទីរំហោស្ថានព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់លីហែឱ្យបញ្ជូនកូនប្រុសទាំងឡាយរបស់លោកត្រឡប់ទៅយកបញ្ជីនៃ សមាជិកទាំងឡាយ ពីអតីត។ បន្ទាប់ពីនោះ ទ្រង់បានបញ្ជូនពួកគេឱ្យទៅយកអ៊ុសម៉ាអែល និងកូនស្រីទាំងឡាយរបស់លោក។ ការណ៍នេះគឺជាការរៀបចំសម្រាប់

ទីបន្ទាល់ទាំងឡាយពីព្រះគម្ពីរមរមនចេញពីពួកសមាជិកដទៃទៀតនៃក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់អាចរកបាននៅក្នុងលេខនេះនៅលើទំព័រ 10, 28, 32, 38, និង 80។

វត្ថុសព្វសារពើនិងត្រូវបានសាងឡើងវិញ

«តាមលក្ខណៈធម្មជាតិដ៏ពិត និងជាសាកលពីដំណើរការរស់ឡើងវិញត្រូវបានពិពណ៌នាយ៉ាងច្បាស់លាស់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន។ ពួកវាអាចរកបានបង្រៀនថា ៖

«ការសុគតនៃព្រះគ្រីស្ទនឹងផ្តាច់ចំណងទាំងឡាយនៃសេចក្តីស្លាប់ខាងសាច់ឈាមនេះ ដើម្បីឱ្យមនុស្សទាំងអស់អាចបានរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់ខាងសាច់ឈាមនេះ។

«វិញ្ញាណនិងរូបកាយនឹងផ្គុំគ្នាជាថ្មីក្នុងប្រាណដ៏ល្អឥតខ្ចោះ អរិយធម៌ទាំងអស់នឹងត្រូវបានផ្គុំគ្នាវិញដោយត្រឹមត្រូវដូចជារូបរាងយើងក្នុងពេលនេះដែរ ...

«ឥឡូវនេះការសាងឡើងវិញនេះ នឹងកើតឡើងដល់មនុស្សទាំងអស់ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ទាំងបុរស និងអ្នកស៊ើប ទាំងប្រុសទាំងស្រីទាំងពួកទុច្ចរិត និងពួកសុចរិត ហើយសូម្បីតែសក់មួយសរសៃនៅលើក្បាលពួកគេក៏ពុំបាត់ផង អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងនឹងបានប្រោសឡើងវិញដូចជារូបរាងដ៏ល្អឥតខ្ចោះ (អាលម៉ា 11:42—44)។

«អាលម៉ាដែលបានបង្រៀននៅក្នុងដំណើរការរស់ឡើងវិញផងដែរថា ‘អ្វីៗទាំងអស់នឹងបានសាងទៅជារូបរាងដ៏ត្រឹមត្រូវ និងល្អឥតខ្ចោះឡើងវិញ’ (អាលម៉ា 40:23)។ ...

«ជាការប្រពៃណាស់ដើម្បីដឹងថា អស់អ្នកណាដែលមិនមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ក្នុងជីវិត ... នឹងត្រូវបានរស់ឡើងវិញក្នុងរូបរាងដ៏ត្រឹមត្រូវ និងល្អឥតខ្ចោះ។»

អែលខ្មែរ ដាល្លិន អេក អូក នៃក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ «ការរស់ឡើងវិញ» លីអាហ្វណា ខែ កក្កដា ឆ្នាំ 2000 ទំព័រ 17។

គ្រោះថ្នាក់នៃបក្សពន្ធសម្ងាត់

«ព្រះគម្ពីរមរមនបង្រៀនថា បក្សពន្ធសម្ងាត់បានទាក់ទិននឹងបទឧក្រិដ្ឋធ្វើឱ្យមានបញ្ហាដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយ មិនត្រឹមតែចំពោះបុគ្គលម្នាក់ៗ និងក្រុមគ្រួសារប៉ុណ្ណោះទេ តែចំពោះប្រជាជាតិទាំងមូល។ ក្នុងចំណោមបក្សពន្ធសម្ងាត់ បច្ចុប្បន្នគឺក្រុមភ្នំពាល ការផ្ដួចផ្ដើមត្រឡប់មកវិញ និងបានបង្កើតក្រុមឧក្រិដ្ឋជន។ បក្សពន្ធសម្ងាត់ក្នុងសម័យយើងសព្វថ្ងៃមានមុខងារដូចគ្នាយ៉ាងច្រើន

ទៅនឹងពួកចោរកាមីអានគុននៃសម័យកាលព្រះគម្ពីរមរមន។ ... ក្នុងចំណោមគោលបំណងរបស់វាគឺដើម្បីធ្វើឃាត និងប្លន់ និងលួច និងប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់និងអំពើទុច្ចរិតគ្រប់បែបយ៉ាងដែលផ្ទុយនឹងក្រឹត្យវិន័យនៃប្រទេសគេ ហើយក្រឹត្យវិន័យនៃព្រះរបស់គេផង» [ហេលេមិន 6:23]។

«បើសិនជាយើងមិនបានប្រុងប្រយ័ត្នទេ នោះបក្សពន្ធសម្ងាត់សព្វថ្ងៃនេះអាចមានអំណាច និងឥទ្ធិពលយ៉ាងល្បឿន និងពេញលេញដូចដែលពួកវាបានធ្វើនៅក្នុងសម័យកាលព្រះគម្ពីរមរមនដូច្នោះដែរ»។

អែលខ្មែរ អិម វ៉ាសូល បាឡីដនៃក្រុមនៃពួកសាវកដប់ពីរនាក់ “Standing for Truth and Right,” Ensign, ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1997 ទំព័រ 38។

គ្រួសារនាពេល អនាគត របស់ពួកគេ។

ការបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងបច្ចុប្បន្ន អតីត និងអនាគតនៃគ្រួសារដ៏ទៃអស់កល្បរបស់យើង គឺជាការទទួលខុសត្រូវដ៏សំខាន់មួយដែលខ្ញុំត្រូវការសន្យាទុក—ដូចជាលិខិតបានធ្វើដែរ។ ប្រហែល បទពិសោធន៍ទាំងនេះបានជួយរៀបចំលិខិត សម្រាប់ការវិនិច្ឆ័យដើមជីវិតនិងការចេះដឹងមួយថា សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រូបានបណ្តុំឡើងក្នុងរង្វង់គ្រួសារដ៏ទៃអស់កល្បមួយ។ សាឡូត ម៉ាឡារី ម៉ាអ៊ីវីវី ហាវី សហរដ្ឋអាមេរិច

ការឆ្ពោះទៅមុខដោយពន្លឺ

នៅក្នុងជំពូក 2 នៃគម្ពីរអេដេមយើងបានដឹងថាបង របស់យ៉ាវេបានព្រួយបារម្ភ ដោយសារតែនៅ ទីនោះនឹងគ្មានពន្លឺនៅក្នុងទូករបស់គេឡើយ។ នៅពេល លោកបានទទួលស្នូរដល់ព្រះអម្ចាស់អំពីរឿងនេះ ព្រះអម្ចាស់បានឆ្លើយដោយសំណួរមួយថា ៖ «តើអ្នក រាល់គ្នាចង់ឱ្យយើងរៀបចំវិទ្យុអ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នា មានពន្លឺ?» (ខ 25)។

ខ្ញុំបានគិតច្រើនអំពីរបៀបដែលបងរបស់យ៉ាវេបាន ឆ្លើយតបសំណួររបស់ព្រះម្ចាស់។ ដំបូងលោកទៅឯភ្នំមួយ ជាកន្លែងដែលលោក «បានរំលាយថ្មមួយទៅជាក្រស 16 ដុំតូចៗ» (អេដេម 3:1)។ លោកបានយកក្រសទៅ លើកពូលភ្នំ ជាកន្លែងលោកបានអធិស្ឋាន។ លោកបាន ចាប់ផ្តើមដោយការបន្ទាបខ្លួនលោកនៅចំពោះ មុខព្រះអម្ចាស់។ លោកបានសុំសេចក្តីមេត្តាករុណា ហើយលោកបានដឹងពីព្រះចេស្ដាព្រះអម្ចាស់ដែលបាន ឆ្លើយដល់ការអធិស្ឋានរបស់លោក។ បន្ទាប់មកលោក បានសម្តែងសេចក្តីជឿរបស់លោកដោយនិយាយថា «យើងខ្ញុំដឹងថាទ្រង់អាចបង្ហាញព្រះចេស្ដាដ៏មហិមា» (អេដេម 3:5)។ បងរបស់យ៉ាវេបានទទួលសុំព្រះអម្ចាស់ឱ្យ ពាល់ក្រសដូច្នេះអាចបង្កើនពន្លឺ។

សារនេះបានផ្លាស់ប្តូររបៀបខ្ញុំអធិស្ឋាន។ ពីមុន ខ្ញុំតែងតែទូលសួរថា «ឱព្រះវរបិតា តើទ្រង់ សព្វព្រះទ័យឱ្យទូលបង្គំធ្វើអ្វី?» តាមពិតក្នុងស្ថានភាពជា ច្រើន តម្រូវឱ្យខ្ញុំចេះគិត វិភាគលើធនធានរបស់ខ្ញុំ មាន ផែនការមួយ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានអធិស្ឋានទៅ ព្រះវរបិតា ហើយទូលសួរទ្រង់បើសិនជាផែនការនេះ ត្រឹមត្រូវ—បន្ទាប់ពីការអធិស្ឋានសូមឱ្យកើតមាន អព្វហេតុកើតឡើងដែលខ្ញុំមិនអាចធ្វើដោយខ្លួនឯងបាន។ អ៊ីលីណា ហ្គេម៉ាស ឌី សាន់តូរីអុន ប្រទេស អ៊ីក្សូហ្គា

ដំណោះស្រាយបញ្ហាជីវិត

«ព្រះគម្ពីរមរមន្តរមមាននូវសារ ដែលបានសរសេរទុកក្នុងគម្ពីរ នោះ ដើម្បីបង្ហាញពីរបៀបនៃ ការកែតម្រូវឥទ្ធិពលនៃ របៀបមនុស្ស និងពីរបៀបដើម្បីទទួលបាននូវភាព ពេញលេញនៃជីវិត។ វាបង្កើន ពីរបៀបដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា និងឧបសគ្គ ដែលយើងប្រឈម មុខនាពេលសព្វថ្ងៃនេះ។ ... [ព្រះអម្ចាស់] បានប្រទានផ្លូវ ដើម្បីកែប្រែកំហុសដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៃ ជីវិត ប៉ុន្តែការណែនាំនេះវាគ្មាន តម្លៃឡើយបើសិនជាវាត្រូវបាន ចាក់សោទុកក្នុងព្រះគម្ពីរដែល បិទជិតនោះ»។

អែលឌើរ រីនាដ ជី ស្កតនៃកូរ៉េនៃពួក សាវកដ៏បរិសុទ្ធនាម "True Friends That Lift," *Ensign*, ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1988 ទំព័រ 76។

ការរំលឹកនៃសេចក្តីសង្ឃឹារបស់ យើង

«យើងត្រូវបានរំលឹកចេញពី ព្រះគម្ពីរមរមន្តរមថា បុណ្យជ័យ ទឹករបស់យើងគឺជាសេចក្តីសង្ឃឹា មួយ ដើម្បីឈរជាសាក្សីដល់ ព្រះ [និងនរករបស់ទ្រង់] នៅ គ្រប់ពេលនិងគ្រប់សេចក្តី និង គ្រប់ទីកន្លែង ដែលអ្នករាល់គ្នា អាចបានប្រោសលោះដោយព្រះ ហើយបានរាប់ជាមួយនឹងពួកអ្នក នៃដំណើររស់ឡើងវិញ ដើម្បីឱ្យ អ្នករាល់គ្នាអាចមានជីវិតដ៏នៅ អស់កល្បជានិច្ច» (ម៉ូសាយ 18:9 ការបញ្ជាក់បញ្ចូល បន្ថែម)»។

អែលឌើរ រ៉ូប៊ីន ឌី ហែលនៃកូរ៉េនៃ ពួកសាវកដ៏បរិសុទ្ធនាម "The Covenant of Baptism: To Be in the Kingdom and of the Kingdom," *សិរាហ្វណា* ខែ មករា ឆ្នាំ 2001 ទំព័រ 7។

ពរដ៏យូរទាំងឡាយនៃការ គោរពប្រតិបត្តិ

«នៅកន្លែងជាច្រើន ក្នុង ព្រះគម្ពីរមរមន្តរម ប្រជាជនត្រូវបាន សន្យាថាពួកគេនឹងបានចម្រើន ឡើងនៅលើផែនដី បើសិនជា ពួកគេនឹងកាន់តាមព្រះបញ្ញាត្តិ ទាំងឡាយ[សូមមើល និហ្វេទី 1 2:20 និហ្វេទី 2 4:4]។ ជា ញឹកញាប់ការសន្យានេះត្រូវបាន រួមគ្នាដោយការព្រមានថា បើសិនជាពួកគេមិនកាន់តាម ព្រះបញ្ញាត្តិទាំងឡាយនៃព្រះទេ នោះពួកគេនឹងត្រូវកាត់ចេញពី វត្តមានរបស់ទ្រង់ [សូមមើល អាលម៉ា 36:30]»។ ■

អែលឌើរ ឃ្វីនធីន អិល យុកនៃកូរ៉េនៃ ពួកសាវកដ៏បរិសុទ្ធនាម "Hope Ya Know, We Had a Hard Time," *សិរាហ្វណា* ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2008 ទំព័រ 104។

ដោយប្រធាន
អ៊ែសវ៉ា ថាហ្វ ប៊ែនស៊ីន
(ឆ្នាំ 1899—1994)

ព្រះគម្ពីរមរមន ជាមូលដ្ឋាននៃសាសនា របស់យើង

អ៊ែសវ៉ា ថាហ្វ ប៊ែនស៊ីន បានក្លាយជាប្រធានទី13នៃសាសនាចក្រ នៅថ្ងៃទី10 ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1985។
លោកត្រូវបានចងចាំនូវទីបន្ទាល់ដ៏រឹងមាំពីអំណាចនៃព្រះគម្ពីរមរមន និងការបញ្ជាក់របស់លោក ទៅលើភាពសំខាន់របស់វាក្នុង
ការសិក្សាព្រះគម្ពីរជាប្រចាំ កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា និងការបង្រៀនដំណឹងល្អ។ ឆ្នាំនេះបុណ្យគំរប់ខួបលើកទី
25 នៃការថ្លែងក្នុងសន្និសីទទូទៅនៅ ខែ តុលា ឆ្នាំ 1986 នេះ។

បងប្អូនប្រុសស្រីទាំងឡាយជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ថ្ងៃនេះខ្ញុំចង់
និយាយអំពីអំណោយទានដ៏សំខាន់មួយក្នុងចំណោម
អំណោយទានដ៏សំខាន់ដទៃទៀត ដែលបានប្រទានដល់
ពិភពលោកក្នុងពេលសម័យទំនើប។ អំណោយទានដែលខ្ញុំកំពុងគិត
គឺសំខាន់ជាងគ្នាដែលកើតចេញពីដ៏វត្តមានស្រស់ស្អាតនិងបញ្ចេញវិទ្យា។
នេះគឺជាអំណោយមួយដ៏មានតម្លៃបំផុត ចំពោះមនុស្សច្រើនជាង
ការលូតលាស់ដ៏អស្ចារ្យជាច្រើនដែលយើងបានមើលទៅដូចជាឱសថក្នុង
សម័យទំនើប។ អំណោយទាននេះ មានតម្លៃសក្តិសមចំពោះមនុស្ស ជាការអភិវឌ្ឍន៍
នៃការហោះហើរ ឬការធ្វើដំណើរលើអាកាសទៅទៀត។ ខ្ញុំនិយាយអំពីអំណោយទាន
នៃព្រះគម្ពីរមរមន ដែលបានប្រទានដល់មនុស្ស 156 ឆ្នាំកន្លងទៅហើយ។
អំណោយទាននេះ ត្រូវបានរៀបចំដោយព្រះហស្ត នៃព្រះអម្ចាស់អស់រយៈពេល
ជាងមួយពាន់ឆ្នាំ បន្ទាប់មកត្រូវបានលាក់ទុកដោយទ្រង់ ដើម្បីអាចរក្សាទុកក្នុង
ភាពបរិសុទ្ធរបស់វាសម្រាប់ជំនាន់របស់យើងនេះ។ ប្រហែលជាគ្មានអ្វីដែលថ្លែង
ទីបន្ទាល់នៃសារសំខាន់ អំពីព្រះគម្ពីរទំនើបច្បាស់ជាងអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ផ្តល់បាន
មានព្រះបន្ទូលអំពីការណ៍នេះឡើយ។
ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ផ្តល់ទ្រង់ បានធ្វើជាសាក្សី (1) ថាការណ៍នោះពិតមែន
(គ. និង ស. 17:6), (2) ថាមានសេចក្តីពិត និងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ (គ. និង ស. 19:26),
(3) ថាវាត្រូវបានបកប្រែដោយអំណាចមកពីស្ថានដ៏ខ្ពស់ (គ. និង ស. 20:8), (4) ថា

វាមានភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ (គ. និង ស. 20:9;
42:12), (5) ថាវាត្រូវបានប្រទានឱ្យមកដោយការប៉ុក្តិក់និត ហើយត្រូវ
បានបញ្ជាក់ដោយការបង្រៀននៃពួកទេវតា (គ. និង ស. 20:10)
(6) ថាវាផ្តល់ការបញ្ជាក់ថា បទគម្ពីរដ៏បរិសុទ្ធទាំងឡាយគឺត្រឹមត្រូវ
(គ. និង ស. 20:11) និង (7) ថាអស់អ្នកណាដែលទទួលវាក្នុង
សេចក្តីជឿនឹងបានទទួលជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច (គ. និង ស. 20:14)។
ទីបន្ទាល់ដ៏មានអំណាចទីពីរ ចំពោះសារសំខាន់ នៃព្រះគម្ពីរមរមន
គឺដើម្បីកត់សំគាល់ពីទីកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ បានធ្វើឱ្យព្រះគម្ពីរនេះ លេចចេញមក
បង្ហាញនូវការស្តារឡើងវិញនៅចំពោះពេលវេលាដ៏ត្រឹមត្រូវ។ ទស្សនៈនិមិត្តដ៏បង្អង់
គឺជាអ្វីមួយដែលបានធ្វើឱ្យកើតការណ៍នេះឡើង។ នៅក្នុងការសម្តែងដ៏អស្ចារ្យនោះ
ព្យាករណ៍យ៉ែស៊ែប ស៊ីធី បានរៀនពីលក្ខណៈពិតនៃព្រះហើយថាព្រះបានមានកិច្ចការមួយ
សម្រាប់លោកធ្វើ។ ការមកដល់នៃព្រះគម្ពីរមរមន គឺអ្វីមួយដែលនឹងកើតឡើងបន្តបន្ទាប់
ទៀត។
សូមគិតពីអ្វីដែលវាបានពាក់ព័ន្ធ។ ការមកដល់នៃព្រះគម្ពីរមរមន បានដឹកនាំដល់
ការស្តារឡើងវិញនៃបញ្ញតិកភាព។ វាបានបោះពុម្ពតែពីរបីថ្ងៃមុនសាសនាចក្រត្រូវបាន
បង្កើតឡើងតែប៉ុណ្ណោះ។ ពួកបរិសុទ្ធត្រូវបានផ្តល់ព្រះគម្ពីរមរមនឱ្យអានមុនពេលគេ
ត្រូវបានផ្តល់នូវគំរូវិវរណៈដូចជាគោលលទ្ធិដ៏អស្ចារ្យ ដូចជាកំរិតនៃភាពរុងរឿងបី
អាពាហ៍ពិពាហ៍សេឡេស្តាល ឬកិច្ចការសម្រាប់មរណៈជន។ វាបានកើតមុនក្តីរម

នៃទម្រង់ប្រែប្រួល ជាភីស៊ី អ្នកយើង ខាងឆ្វេង រូបថតនៃប្រធានប្រទេសនៃសាសនាចក្រ ប៊ែនស៊ីន

**ទីបន្ទាល់ទាំងឡាយរបស់
ព្យាករណ៍**

«[ព្រះគម្ពីរមរមន៍] គឺជា
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ វាគឺជា
សាក្សីទីពីរដ៏មានអំណាចនៃ
ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយពួកអ្នកជឿ
ទាំងអស់ដែលស្រឡាញ់ព្រះដ៏
ព្រោសលោះ និងស្វាគមន៍
ចំពោះភស្តុតាងបន្ថែមនៃ
ទេវភាពរបស់ប្រសូន។
«ព្រះគម្ពីរដ៏បំផុសគំនិតនេះ
មិនធ្លាប់ដែលកែប្រែដោយ
អ្នកបកប្រែដោយគ្មានសិទ្ធិ
អនុញ្ញាតឡើយ ឬដោយពួក
អ្នកទេវវិទូឡើយ ប៉ុន្តែមក
លោកិយដោយបរិសុទ្ធនិងដោយ
ផ្ទាល់ពីពួកអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រ និង
ពួកអ្នកសង្ខេបទាំងឡាយ។
ព្រះគម្ពីរនេះមិនមែនជា
ការសាកល្បង—ដល់ពួកអ្នក
អានរបស់វាឡើយ»។

ប្រធាន ស្តេចស៊ែរេបុលយូ យើមប៊ល
(1895–1985)។ *The Teachings
of Spencer W. Kimball* និពន្ធ
ដោយ អេដវ៉េដ អិល យើមប៊ល
(1982) ទំព័រ 133។

បញ្ញតិកភាពនិងអង្គការសាសនាចក្រ។ តើនេះមិនប្រាប់យើងអ្វីមួយពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បង្ហាញកិច្ចការពិសិដ្ឋនេះទេឬអី?

នៅពេលយើងដឹងពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ខ្លាចខ្លាចអំពីគម្ពីរនេះ វាក្មេងមិនធ្វើឱ្យយើងភ្ញាក់ផ្អើលដែលទ្រង់ប្រទានដល់យើងនូវការព្រមានដ៏ម៉ឺងមាត់ អំពីរបៀបដែលយើងទទួលបានដង្ហែម។ បន្ទាប់ពីការបង្ហាញថាអស់អ្នកណាដែលទទួលព្រះគម្ពីរមរមន៍ដោយសេចក្តីជំនឿ ធ្វើការសុចរិត និងបានទទួលមកុដនៃសិរីល្អដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច (សូមមើល គ. និង ស. 20:14) ព្រះអម្ចាស់បន្តជាមួយនឹងការព្រមាននេះថា ៖ «ប៉ុន្តែអស់អ្នកណាពង្រឹងចិត្តរបស់ខ្លួនដោយនូវការឥតជំនឿ ហើយមិនទទួលស្គាល់នោះការណ៍នេះនឹងបែរទៅជាសេចក្តីដាក់ទោសដល់ពួកគេវិញ» (គ. និង ស. 20:15)។

នៅឆ្នាំ 1829 ព្រះអម្ចាស់បានព្រមានដល់ពួកបរិសុទ្ធថា ពួកគេមិនត្រូវប្រហែសនឹងការណ៍ពិសិដ្ឋទាំងឡាយឡើយ (សូមមើល គ. និង ស. 6:12)។ ព្រះគម្ពីរមរមន៍គឺជាគម្ពីរពិសិដ្ឋមួយតែមួយទៅវិញមានមនុស្សជាច្រើនមិនឱ្យតម្លៃដល់គម្ពីរនេះ ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា ប្រើវាគិតតួច គិតថាវាជាបស់មិនសូវសំខាន់។

នៅឆ្នាំ 1832 នៅពេលមានពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយមុនៗត្រឡប់មកពីកន្លែងបេសកកម្មរបស់គេវិញ ព្រះអម្ចាស់បានស្តីបន្ទោសពួកគេពីមិនអើពើរចំពោះព្រះគម្ពីរមរមន៍។ ជាលទ្ធផលនៃការយឺតយ៉ាវនោះទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា គំនិតរបស់គេត្រូវបានដឹក។ មិនត្រឹមតែមិនអើពើរចំពោះព្រះគម្ពីរពិសិដ្ឋនេះដែលធ្វើឱ្យពួកគេបាត់បង់ពន្លឺនោះ ប៉ុណ្ណោះទេ គឺវាបាននាំឱ្យសាសនាចក្រទាំងមូលត្រូវធ្លាក់ទៅក្រោមការដាក់ទោស រួមទាំងកូនចៅក្រុងស៊ីហ្វើនទាំងអស់គ្នាផងដែរ។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលថា «ហើយពួកគេនឹងត្រូវនៅក្រោមការដាក់ទោសនេះ រហូតដល់ពួកគេប្រែចិត្ត ហើយនឹកថាដល់សេចក្តីសប្បាយ គឺជាព្រះគម្ពីរមរមន៍» (គ. និង ស. 84:54–57)។

តើមានកត្តាដែលថា យើងមានព្រះគម្ពីរមរមន៍អស់រយៈពេលជាងមួយសតវត្សរ៍កន្លះមកនេះបានធ្វើឱ្យព្រះគម្ពីរគ្មានប្រយោជន៍ចំពោះយើងនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះដែរឬទេ? តើយើងចាំសេចក្តីសប្បាយ ព្រមទាំងព្រះគម្ពីរមរមន៍ដែរឬទេ? នៅក្នុងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធយើងមានគម្ពីរសប្បាយចាស់និងគម្ពីរសប្បាយថ្មី។ ពាក្យថា *សប្បាយ* គឺសាសារអង់គ្លេសខ្ចីពីភាសាក្រិកដែលអាចបកប្រែថាជា *សេចក្តីសប្បាយ* ផងដែរ។ តើនេះជាអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់សង្កត់ធ្ងន់នៅ

ពេលទ្រង់បានហៅព្រះគម្ពីរមរមន៍ថា «សេចក្តីសប្បាយថ្មី» មែនទេ? វាគឺពិតជាសប្បាយ ឬជាសាក្សីមួយទៀតនៃព្រះយេស៊ូវ។ នេះគឺជាមូលហេតុមួយ ដែលសព្វថ្ងៃនេះយើងបានបន្ថែមពាក្យថា «សក្ខីបទមួយទៀតអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» នៅលើចំណងជើងនៃព្រះគម្ពីរមរមន៍។

បើសិនជាមានពួកបរិសុទ្ធដ៏នាំមុខៗ ត្រូវបានស្តីបន្ទោសដោយការមិនអើពើរចំពោះព្រះគម្ពីរមរមន៍នោះថា តើយើងស្ថិតនៅក្រោមការដាក់ទោសគិតជាងមែនទេ បើសិនជាយើងធ្វើដូចគ្នានោះដែរ? ព្រះអម្ចាស់ធ្វើទីបន្ទាល់ដោយផ្ទាល់ថា វាគឺជាសប្បាយដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។ តើចំនួនតិចតួចរបស់យើង មួយអាចនាំឱ្យសាសនាចក្រទាំងមូលស្ថិតនៅក្រោមការដាក់ទោសដោយសារយើងប្រហែសនឹងការណ៍ពិសិដ្ឋទាំងឡាយបានដែរឬទេ? តើយើងនឹងនិយាយយ៉ាងណានៅពេលយើងជំរុំរំនេះឈរចំពោះព្រះភក្ត្រទ្រង់ហើយទ្រង់ចង់ឱ្យប្រាប់ការពិត បើសិនជាយើងនៅក្នុងចំណោមអស់អ្នកដែលនិយាយថាបានឆ្លើយសេចក្តីសប្បាយថ្មី?

វាមាននូវមូលហេតុដ៏បីដែលពួកបរិសុទ្ធថែមព្រាយ គួរតែធ្វើការសិក្សាព្រះគម្ពីរមរមន៍ក្នុងការអោបក្រសោបពេញមួយជីវិត។

ទីមួយ គឺថាព្រះគម្ពីរមរមន៍ ជាមូលដ្ឋាននៃសាសនារបស់យើង។ នេះគឺជាសេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់ព្យាករណ៍យ៉ូសេប ស្ទីធី។ លោកបានធ្វើទីបន្ទាល់ថា «ព្រះគម្ពីរមរមន៍ គឺជាគម្ពីរដ៏ត្រឹមត្រូវបំផុតជាងគម្ពីរនានាទាំងអស់នៅលើផែនដីនេះ ហើយជាមូលដ្ឋាននៃសាសនារបស់យើង»។¹ សិលាគន្លឹះមួយគឺជាថ្មនៅកណ្តាលទ្វារកោងមួយ។ វាទប់ជំងឺដទៃទៀតឱ្យនៅជាប់បាន ហើយបើវាត្រូវដកចេញ ទ្វារកោងនោះនឹងបាត់ស្រេច។

វាមានរបៀបចំយ៉ាងដែលព្រះគម្ពីរមរមន៍ គឺជាមូលដ្ឋាននៃសាសនាចក្ររបស់យើង។ វាគឺជាសិលាគន្លឹះក្នុងភាពជាសាក្សីរបស់យើងអំពីព្រះគ្រីស្ទ។ វាគឺជាសិលាគន្លឹះមូលដ្ឋាននៃគោលលទ្ធិរបស់យើង។ វាគឺជាសិលាគន្លឹះនៃទីបន្ទាល់។

ព្រះគម្ពីរមរមន៍គឺជាសិលាគន្លឹះក្នុងភាពជាសាក្សីរបស់យើងអំពីព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ ដែលទ្រង់ផ្ទាល់ជាថ្មជ្រុងយ៉ាងឯកចំពោះអ្វីទាំងអស់ដែលយើងធ្វើ។ ព្រះគម្ពីរមរមន៍ធ្វើជាសាក្សីចំពោះសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់ដោយព្រះចេស្ដា និងសេចក្តីច្បាស់លាស់។ វាមិនដូចព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធទេ ដែលឆ្លងពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយនៃពួកអ្នកឥតចម្លង ពួកអ្នកបកប្រែ និងពួកអ្នកនិយមសាសនាពុករលួយកែប្រែដែលជាអ្នកបំប្លែងអត្ថបទ ព្រះគម្ពីរមរមន៍បន្តពីអ្នកសរសេរទៅអ្នកអានក្នុងដំណាននៃការបកប្រែដ៏បំផុតគំនិត។ ហេតុដូច្នេះហើយ ទីបន្ទាល់របស់

ព្រះគម្ពីរនេះមានភាពច្បាស់លាស់ បរិសុទ្ធ និងពេញដោយអំណាចពី ព្រះអម្ចាស់ស្រី។ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរនេះមានអ្វីច្រើនជាងនេះទៀត។ ត្រីស្មាន ជាច្រើននៅក្នុងពិភពលោកសព្វថ្ងៃនេះបដិសេធទេវភាពនៃព្រះអង្គ សង្គ្រោះ។ ពួកគេសង្ស័យពីកំណើតរបស់ទ្រង់ ជីវិតរបស់ទ្រង់នៅដំណុត ខ្លោះ និងភាពពិតប្រាកដនៃការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដ៏រុងរឿង របស់ទ្រង់ ដែលប្រកបដោយអព្ភុតហេតុ។ ព្រះគម្ពីរមរមនបង្រៀនក្នុង លក្ខខណ្ឌច្បាស់លាស់ និងគ្មានកំហុស អំពីសេចក្តីពិតនៃគ្រប់ការណ៍ នោះទាំងអស់។ វាក៏បានផ្តល់នូវការពន្យល់ដ៏ពេញលេញបំផុតពី គោលលទ្ធិនៃដង្វាយធួនផងដែរ។ ពិតណាស់ គម្ពីរដ៏បំផុសគំនិត ប្រកបដោយទេវភាពនេះ គឺជាសិលាគន្លឹះមួយក្នុងការធ្វើជា សាក្សីចំពោះពិភពលោកថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។^២

ព្រះគម្ពីរមរមនក៏ជាសិលាគន្លឹះនៃគោលលទ្ធិនៃការរស់ឡើងវិញ ផងដែរ។ ដូចដែលបានលើកឡើងពីមុន ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ផ្តល់បានថ្លែង ថា ព្រះគម្ពីរមរមនមាននូវ «ភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» (គ. និង ស. 20:9)។ នោះមិនមែនមានន័យថាវា មានគ្រប់ទាំងការបង្រៀន គ្រប់ទាំងគោលលទ្ធិដែលផ្តល់បានបើក សម្តែងនោះឡើយ។ តែផ្ទុយទៅវិញវាមានន័យថា ក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន យើងនឹងរកឃើញភាពពេញលេញនៃគោលលទ្ធិទាំងនោះដែលបាន តម្រូវសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង។ ហើយវាត្រូវបានបង្រៀន យ៉ាងច្បាស់ និងសាមញ្ញ ឆ្លើះហើយសូម្បីតែកូនក្មេងក៏អាចរៀនពីរបៀប របៀបទាំងឡាយនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនិងភាពលើកកម្ពស់បានដែរ។ ព្រះ គម្ពីរមរមនពង្រីកនូវការចេះដឹងរបស់យើងយ៉ាងច្រើន ពីគោលលទ្ធិនៃ សេចក្តីសង្គ្រោះ។ បើគ្មានគម្ពីរនេះទេ អ្វីដែលបានបង្រៀនដ៏ច្រើនក្នុង

ក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនយើង
នឹងរកឃើញភាព
ពេញលេញនៃគោលលទ្ធិ
ទាំងនោះដែលបានតម្រូវ
សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ
របស់យើង។ ហើយវា
ត្រូវបានបង្រៀនយ៉ាង
ច្បាស់ និងសាមញ្ញ
ឆ្លើះហើយសូម្បីតែកូន
ក្មេងក៏អាចរៀនពីរបៀប
ទាំងឡាយនៃ
សេចក្តីសង្គ្រោះនិង
ភាពលើកកម្ពស់បានដែរ។

ព្រះគម្ពីរដទៃផ្សេងទៀតនឹងមិនអាចមានភាពច្បាស់លាស់និងមានតម្លៃ ដូច្នេះបានឡើយ។

ទីបំផុត ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាសិលាគន្លឹះនៃទីបន្ទាល់។ ក៏ដូចជាទ្វារ កោងបាក់ស្រុតដូច្នោះដែរ បើសិនជាសិលាគន្លឹះក៏ដូចគ្នានឹងការឈរ ឡើងឬការធ្លាក់ចុះរបស់សាសនាប្រក្រតីអាស្រ័យលើភាពពេញលេញ នៃព្រះគម្ពីរមរមនយ៉ាងនោះដែរ។ ខ្លាំងសត្រូវនៃសាសនាប្រក្រតី ពីរឿងនេះយ៉ាងច្បាស់។ នេះជាហេតុដែលពួកវាខំប្រឹងយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីបង្ហាញថាព្រះគម្ពីរមរមនខុសឆ្គង បើសិនជាព្រះគម្ពីរនេះត្រូវបាន គេមិនឱ្យតម្លៃ នោះ ព្យាករណ៍យ៉ូសែប ស៊ីធីក៏ត្រូវគេមិនឱ្យតម្លៃយ៉ាង ដូច្នោះដែរ។ ឯកសិទ្ធិចំពោះកូនសោររបូជកភាព និងវិវរណៈ និង សាសនាប្រក្រតីដែលបានស្តារឡើងវិញរបស់យើងក៏ដូច្នោះដែរ។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងរបៀបដូចគ្នា បើសិនជាព្រះគម្ពីរមរមនពិត—ហើយឥឡូវ មនុស្សរាប់លាននាក់បានធ្វើទីបន្ទាល់ថា ពួកគេមានទីបន្ទាល់នៃ ព្រះវិញ្ញាណថា ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាពាក្យពិតមែន—នោះបុគ្គលនោះ ត្រូវតែទទួលយកការប្រកាសនៃការស្តារឡើងវិញនិងអ្វីៗទាំងអស់ ដែលមានមកជាមួយនឹងគម្ពីរនេះ។

ពិតណាស់ បងប្អូនប្រុសស្រីជាទីស្រឡាញ់ទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាមូលដ្ឋាននៃសាសនាប្រក្រតីរបស់យើង—ជា សិលាគន្លឹះនៃទីបន្ទាល់របស់យើង ជាសិលាគន្លឹះនៃគោលលទ្ធិរបស់ យើង និងជាសិលាគន្លឹះក្នុងភាពសាក្សីនៃព្រះអម្ចាស់និងព្រះអង្គ សង្គ្រោះរបស់យើង។

ទីពីរ ជាមូលហេតុមួយដ៏ធំថា ហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវតែយក ព្រះគម្ពីរមរមនជាស្នូលសំខាន់មួយនៃការសិក្សានោះ ព្រោះថាវាត្រូវ បានសរសេរឡើងសម្រាប់សម័យកាលរបស់យើង។ ពួកសាសន៍ និហ្វេត្តធំៗមានព្រះគម្ពីរនេះឡើយ ពួកសាសន៍លេមីនីពីនាន់ បុរាណក៏គ្មានដែរ។ វាសំខាន់សម្រាប់យើង។ មរមនបានសរសេរជិត ចុងបញ្ចប់នៃសម័យចំរុះច្រើនសាសន៍និហ្វេត្ត។ ក្រោមការបំផុសគំនិត នៃព្រះ ជាអ្នកដែលឃើញគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់តាំងពីការដំបូងមក លោកបានសង្ខេបសតវត្សរ៍ទាំងឡាយនៃបញ្ជី ការជ្រើសរើសរឿង ពាក្យពេចន៍ និងហេតុការណ៍ជាច្រើនទាំងឡាយដែលអាចជាជំនួយដ៏ ខ្លាំងបំផុតចំពោះយើង។

អ្នកសរសេរដ៏សំខាន់ៗនិមួយៗនៃព្រះគម្ពីរមរមនបានធ្វើទីបន្ទាល់ ថា លោកបានសរសេរសម្រាប់ជំនាន់ទាំងឡាយនាពេលអនាគត។ និហ្វេត្តបាននិយាយថា ៖ «ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះទ្រង់បានសន្យានឹងខ្ញុំថា រឿងទាំងឡាយដែលខ្ញុំសរសេរនេះនឹងត្រូវបានថែរក្សាទុក ហើយ

**ទីបន្ទាល់ទាំងឡាយរបស់
ព្យាករវិម្ពាត**

«ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាបញ្ជី
កំណត់ត្រាដ៏ពិសិដ្ឋមួយដែលពិត
ដែលមិនត្រូវបានរកឃើញក្នុង
ព្រះគម្ពីរដទៃណាទៀតឡើយ។
ព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាក់យើងឱ្យ
ចែកចាយដល់កូនចៅរបស់ទ្រង់
ទាំងអស់គ្នា នូវសេចក្តីពិតនៃ
ដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បអស់កាល
ជាទីចូរ ដែលបានសម្តែងដើម្បី
រៀបចំពួកគេសម្រាប់កន្លែងមួយ
នៅក្នុងនគរសេរីស្វាយ។ ...

«វាធ្វើឱ្យដឹងចិត្តខ្ញុំពេញ
ដោយសេចក្តីអំណរដើម្បីដឹងថា
មនុស្សគ្រប់រូបដែលនឹងអាន
[ព្រះគម្ពីរមរមន] ប្រកបដោយ
ការអធិស្ឋាន មនុស្សគ្រប់រូបដែល
មានបំណងប្រាថ្នាដើម្បីដឹងដឹង
ថាព្រះគម្ពីរនេះជារបស់ផង
ព្រះឬមិនមានការសន្យា មិនមែន
របស់យូសែប ស្ទីវ ឬក៏មនុស្ស
មានជីវិតច្រើនទៀត ប៉ុន្តែជា
ការសន្យារបស់ព្រះវរបិតាសូតិ
របស់យើងដែលពួកគេគួរតែដឹងពី
ភាពពិតមួយថាវាគឺជារបស់ផង
ព្រះ»។

ប្រធាន ចច អ៊លប៊ើត ស្ទីវ (ឆ្នាំ
1870–1951) នៅក្នុង Con-
ference Report ខែ មេសា ឆ្នាំ
1936 ទំព័រ 13–14, 15។

បន្តមកឱ្យព្រះខ្ញុំពិតណាមួយទៅតំណាងមួយ» (និហ្វេទី 2 25:21)។
ប្អូនប្រុសលោក ឈ្មោះយ៉ាកុប ដែលបានបន្តពីលោក បានសរសេរ
ពាក្យសំដីដូចគ្នានេះដែរថា ៖ «គ្លីត [និហ្វេ] បាននិយាយថាប្រវត្តិ
នៃប្រជាជនរបស់លោកត្រូវបានធ្លាក់នៅលើផ្ទាំងឡេតរបស់លោក
ហើយ ហើយថាខ្ញុំត្រូវការរក្សាផ្ទាំងទាំងនេះទុកឱ្យគង់វង្ស ហើយ
ប្រគល់ផ្ទាំងទាំងនេះដល់ព្រះខ្ញុំពិតណាមួយទៅតំណាងមួយ» (យ៉ាកុប
1:3)។ ទាំងអេណុសនិងយ៉ារ៉ុមបានចង្អុលបង្ហាញឱ្យឃើញថា
ពួកគេក៏មិនសរសេរសម្រាប់ប្រជាជនរបស់គេផ្ទាល់ឡើយប៉ុន្តែ
សម្រាប់ដំណឹងអនាគតទាំងឡាយ (សូមមើល អេណុស 1:15–16
យ៉ារ៉ុម 1:2)។

មរមនខ្លួនលោកផ្ទាល់បានមានប្រសាសន៍ថា «មែនហើយខ្ញុំ
និយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាដែលជាសំណល់នៃវង្សអ៊ីស្រាអែល»
(មរមន 7:1)។ ការពិតនោះម្យ៉ាងណា អ្នកសរសេរដ៏បំផុសគំនិត
ចុងក្រោយ ដែលឃើញពីពេលនិងសម័យរបស់យើង។ លោកបាន
និយាយថា «មើលចុះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំនូវការណ៍ដ៏
ធំហើយអស្ចារ្យទាំងឡាយអំពីអ្វីដែលត្រូវមកដល់ នៅពេលយ៉ាងខ្លី
ៗនៅក្នុងថ្ងៃដែលការណ៍ទាំងនេះនឹងកើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពួក
អ្នក»។

«មើលចុះ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ហាក់បីដូចជាអ្នករាល់
គ្នានៅទីនេះ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាពុំទាន់ដឹងទេ។ ប៉ុន្តែមើលចុះ
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់បង្ហាញអ្នករាល់គ្នាដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងនូវអ្វីៗ
ដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើ» (មរមន 8:34–35)។

បើសិនជាពួកលោកបានឃើញសម័យរបស់យើង និងបាន
ជ្រើសរើសការណ៍ទាំងនោះដែលអាចមានតម្លៃអស្ចារ្យបំផុតដល់
យើង តើនោះមិនមែនជារបៀបដែលយើងគួរតែសិក្សាព្រះគម្ពីរមរមន
ដែរឬទេ? យើងគួរតែសួរខ្លួនឯងជាញឹកញាប់ថា «ហេតុអ្វីបានជា
ព្រះអម្ចាស់បំផុសគំនិតមរមន (ឬម្យ៉ាងណា ឬ អាលម៉ា) ឱ្យបញ្ចូល
ការណ៍នោះក្នុងបញ្ជីរបស់លោក? តើមេរៀនអ្វីដែលខ្ញុំអាចរៀនចេញ
ពីនោះ ដើម្បីជួយខ្ញុំរស់នៅក្នុងសម័យកាលនេះនិងក្នុងស្ថានភាពនេះ
បាន?»

ហើយ មានគំរូមួយហើយមួយទៀតពីរបៀបសំណួរនោះនឹងត្រូវ
បានឆ្លើយតប។ ជាឧទាហរណ៍ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនយើងរកឃើញ
គំរូមួយសម្រាប់ការរៀបចំសម្រាប់ការយាងមកជាលើកទីពីរ។ ផ្នែក
មួយដ៏សំខាន់នៃព្រះគម្ពីរ គឺផ្នែកទោលើរយះពេលប៉ុន្មានទសវត្សរ៍
មុនការយាងមកដល់របស់ព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់ទីបំផុតអាមេរិក។ សូមសិក្សា

ពីព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងពេលនោះដោយប្រុងប្រយ័ត្ន យើងអាចកំណត់
បានពីមូលហេតុមនុស្សមួយចំនួនត្រូវបានបង្ហាញក្នុងការកាត់សេចក្តីដ៏
គួរឱ្យព្រឺខ្លាចពីមុនការយាងមករបស់ទ្រង់ ហើយអ្វីដែលនាំឱ្យ
អ្នកផ្សេងទៀតឈរនៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធលើដែនដីបរិច្ចរណ៍
ហើយលូកដៃរបស់ពួកគេទៅស្តាប់ស្នាមរបូសនៅត្រង់ព្រះហស្ថនិង
ព្រះបាទរបស់ទ្រង់។

ចេញពីព្រះគម្ពីរមរមនយើងអាចរៀនពីរបៀបដែលពួកសិស្ស
របស់ព្រះគ្រីស្ទរស់នៅក្នុងពេលនៃសង្គ្រាម។ ចេញពីព្រះគម្ពីរមរមន
យើងឃើញពីរូបភាពអាក្រក់នៃពួកបក្សព័ន្ធសម្ងាត់នៅលើក្រាហ្វិកនិង
ការភ័យខ្លាចពិតប្រាកដ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនយើងរកឃើញ
មេរៀនជាច្រើនសម្រាប់ទប់ទល់ទៅនឹងការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញនិង
ការក្បត់សាសនា។ យើងរៀនជាច្រើនអំពីរបៀបដើម្បីធ្វើ
កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា។ ហើយច្រើនជាងកន្លែងផ្សេងទៀត
យើងឃើញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមននូវគ្រោះថ្នាក់នៃសម្ភារនិយមនិង
ការខ្ជាយខ្ជល់របស់យើងលើរបស់ទាំងឡាយនៃលោកិយនេះ។ តើ
មាននរណាម្នាក់ចាប់អារម្មណ៍ថា ព្រះគម្ពីរនេះមានអត្ថន័យសម្រាប់
យើង និងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនេះយើងរកឃើញនូវអំណាចដ៏មហិមា
ការល្អឯលោមចិត្តដ៏អស្ចារ្យនិងការការពារដ៏ខ្លាំងក្លាដែរឬទេ?

ទីបី មូលហេតុដែលព្រះគម្ពីរមរមនមានតម្លៃបំផុតចំពោះពួក
បរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយនោះគឺត្រូវបានប្រគល់ឱ្យក្នុង ការផ្តល់ដោយ
ព្យាករវិម្ពាតយូសែប ស្ទីវបានប្រកាសពីមុនៗមក។ លោកបានមាន
ប្រសាសន៍ថា ៖ «ខ្ញុំបានប្រាប់បងប្អូនទាំងឡាយថា ព្រះគម្ពីរមរមន
គឺជាគម្ពីរដ៏ត្រឹមត្រូវបំផុតជាងគម្ពីរនានាទាំងអស់នៅលើផែនដីនេះ
ហើយជាមូលដ្ឋាននៃសាសនាចក្ររបស់យើងហើយបុគ្គលម្នាក់ៗអាច
ចូលទៅជិតព្រះបានដោយសារតែតាមសិក្ខាបទទាំងឡាយនៃ
គម្ពីរដទៃទាំងអស់»។ នោះគឺជាមូលហេតុទីបីសម្រាប់ការសិក្សា
ព្រះគម្ពីរ។ វាជួយយើងឱ្យខិតខំកាន់តែជិតព្រះ។ តើពុំមានអ្វីដែលនៅ
ក្នុងដួងចិត្តរបស់យើងដ៏ជ្រៅដើម្បីទាញយើងឱ្យខិតជិតព្រះ ដើម្បីឱ្យ
ប្រែក្លាយកាន់តែ ដូចទ្រង់នៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង ដើម្បីទទួល
បាននូវអារម្មណ៍ថាមានវត្តមានរបស់ទ្រង់នៅមួយនឹងយើងជាប់ជាទីពឹង
ទេឬ? បើសិនជាគ្មានទេនោះព្រះគម្ពីរមរមននឹងជួយយើងបានច្រើន
ជាងគម្ពីរដទៃផ្សេងទៀត។

វាមិនមែនគ្រាន់ទេដែលព្រះគម្ពីរមរមនមិនគ្រាន់តែបង្រៀនយើង
នូវការពិតប៉ុណ្ណោះទេ តែវាបង្រៀនច្បាស់លាស់។ ព្រះគម្ពីរមរមន
មិនត្រឹមតែធ្វើទីបន្ទាល់ពីព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះទេ តែវាធ្វើទីបន្ទាល់ច្រើន

ជាងនេះទៅទៀត។ ប៉ុន្តែមានអ្វីៗច្រើនជាងហ្នឹងទៀត។ នៅក្នុង ព្រះគម្ពីរមរមនមាននូវអំណាចមួយដែលនឹងចូលទៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក នៅខណៈពេលដែលអ្នកចាប់ផ្តើមសិក្សាព្រះគម្ពីរនេះឱ្យបានស៊ីជម្រៅ នោះ។ អ្នកនឹងរកឃើញអំណាចដ៏មហិមាដ៏ម្យ៉ាងម្យ៉ាងនឹង សេចក្តីល្អៗ។ អ្នកនឹងរកឃើញអំណាចដ៏ម្យ៉ាងម្យ៉ាងនឹង ការបោកបញ្ឆោត។ អ្នកនឹងរកឃើញអំណាចដ៏ម្យ៉ាងម្យ៉ាងនឹង ត្រង់និងចង្អៀត។ ព្រះគម្ពីរត្រូវបានហៅថា «ព្រះបន្ទូលទាំងឡាយនៃ ជីវិត» (សូមមើល គ. និង ស. 84:85) ហើយគ្មានព្រះគម្ពីរណា ដែលពិតជាងនេះជាងព្រះគម្ពីរមរមនឡើយ។ នៅពេលអ្នកចាប់ផ្តើម ស្រែកញ្ជាន់នូវព្រះបន្ទូលទាំងនោះ អ្នកនឹងឃើញថាជីវិតនឹងកាន់តែ មានភាពរីកចម្រើនយ៉ាងមហិមា។

បងប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់យើង, ប្រធានម៉ារីន ជី រ៉ែនី ... បានធ្វើទីបន្ទាល់ពីពរដ៏យូរដែលអោចកើតមានដល់ជីវិតនៃអ្នកទាំងអស់ ណាដែលនឹងអានហើយសិក្សាព្រះគម្ពីរមរមនថា។ លោកបានមាន ប្រសាសន៍ថា ៖

«ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ជឿជាក់ថា បើនៅក្នុងផ្ទះរបស់យើង ឪពុក ម្តាយអានព្រះគម្ពីរមរមនប្រកបដោយការអធិស្ឋានជាទៀងទាត់ ទាំង ពួកគេនឹងត្រឡប់មកវិញនូវព្រះបន្ទូលនៃព្រះគម្ពីរដ៏មហិមា នោះនឹងមកបំពេញនៅក្នុងផ្ទះរបស់យើងហើយនឹងអ្នកទាំងអស់ណា ដែលរស់នៅក្នុងនោះ។ ព្រះវិញ្ញាណនៃការភាពនឹងកើនឡើង ហើយការគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក និងការចុះគិតគូរចំពោះគ្នានឹង រីកលូតលាស់ឡើយ។ វិញ្ញាណនៃការឈ្លោះទាស់ទែងគ្នានឹង

*កើតមាននរណាម្នាក់ថាបំបាត់
អារម្មណ៍ថា ព្រះគម្ពីរនេះ
មានអត្ថន័យសម្រាប់យើង
និងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនេះ
យើងរកឃើញនូវអំណាច
ដ៏មហិមា
ការល្អនៃលោមចិត្តដ៏
អស្ចារ្យនិងការការពារដ៏
ខ្លាំងក្លាដែរឬទេ?*

ចាកចេញ។ ឪពុកម្តាយនឹងទទួលបានកូនចៅរបស់ពួកគេក្នុង សេចក្តីស្រឡាញ់និងព្រាជ្ញាដ៏ប្រសើរ។ កូនចៅនឹងកាន់តែយក ចិត្តទុកដាក់នឹងគោរពតាមពាក្យដ៏បន្ទាន់នោះ។ សេចក្តីសុចរិតនឹង កើនឡើង។ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីសង្ឃឹម និងសេចក្តីសប្បុរស— សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏សុទ្ធសាធនៃព្រះគ្រីស្ទ—នឹងសម្បូរនៅក្នុងផ្ទះ និងជីវិតរបស់យើង ដោយនាំមកក្នុងសេចក្តីសុខសាន្ត សេចក្តីអំណរ និងសុភមង្គលមកដល់ពួកគេ»។³

ការសន្យាទាំងនេះ—បានបង្កើនសេចក្តីស្រឡាញ់ និងភាពចុះ សង្កេតនៅក្នុងផ្ទះ ការគោរពគ្នាយ៉ាងដ៏រវាងឪពុកម្តាយនឹងកូនៗ បានកើនឡើងខាងវិញ្ញាណនិងសេចក្តីសុចរិត—គឺមិនមែនជា ការសន្យាគ្មានប្រយោជន៍ឡើយ ប៉ុន្តែពិតជាដូចអ្វីដែលព្យាករិយ័យសេប ស៊ីធីបានបញ្ជាក់នៅពេលលោកមានប្រសាសន៍ថាព្រះគម្ពីរមរមននឹង ជួយយើងឱ្យខិតកាន់តែជិតព្រះ។

បងប្អូនប្រុសស្រីទាំងឡាយ ខ្ញុំសូមអង្វរអ្នកដោយអស់ពីអង្គចិត្តខ្ញុំ ថាអ្នកគិតពិចារណាដោយឱ្យតម្លៃយ៉ាងខ្លាំងទៅលើភាពសំខាន់របស់ ព្រះគម្ពីរមរមន ដល់ខ្លួនអ្នកផ្ទាល់និងដល់សាសនាព្រះគម្ពីរ។

ជាង 10 ឆ្នាំ កន្លងផុតទៅហើយ ខ្ញុំបានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍អំពី ព្រះគម្ពីរមរមនដូចខាងក្រោមថា ៖

«តើលទ្ធផលដ៏អស់កល្បជាទីចូលចិត្តនៅលើការអនុវត្តរបស់ អ្នកចំពោះព្រះគម្ពីរនេះដែរឬទេ? ពិតមែនហើយ មិនថាចំពោះ ពរដ៏យូររបស់យើង ឬការដាក់ទោសរបស់យើងនោះទេ។

«ពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយគ្រប់រូប ត្រូវធ្វើការសិក្សាព្រះគម្ពីរ មរមនក្នុងការអោបក្រសោបពេញមួយជីវិត។ ម្យ៉ាងទៀតលោក កំពុងតែដាក់ព្រលឹងលោកក្នុងគ្រោះថ្នាក់ និងការធ្វេសប្រហែសដែល អាចផ្តល់ខាងវិញ្ញាណនិងបញ្ញាមគ្គុទ្ទេសក៍ដ៏រឹតបន្តិច លោកទាំងមូល។ មានភាពខុសគ្នាមួយរវាងអ្នកប្រើចិត្តជឿដែល សាងសង់លើថ្មនៃព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈព្រះគម្ពីរមរមនហើយកាន់ខ្ជាប់ ដំបងដែកនោះ និងអ្នកដែលមិនមែន»។⁴

ខ្ញុំបញ្ជាក់ពាក្យទាំងនោះដល់អ្នកនៅនាសម័យនេះបន្ថែមទៀត។ ចូរយើងកុំនៅក្រោមសេចក្តីដាក់ទោសឡើយ ជាមួយនឹងទុក្ខទោស និងការវិនិច្ឆ័យរបស់វា ដោយការមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះ អំណោយទានដ៏មហិមានិងអស្ចារ្យដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ យើងនេះឡើយ។ ដូចទៅវិញ ចូរយើងយកចិត្តទុកដាក់លើការសន្យា ទាំងឡាយដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានកប់ទុកក្នុងចិត្ត របស់យើង។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន
មាននូវអំណាចមួយ
ដែលនឹងចូលទៅក្នុង
ជីវិតរបស់អ្នកនៅខណៈ
ពេលដែលអ្នកចាប់ផ្តើម
សិក្សាព្រះគម្ពីរនេះឱ្យ
បានស៊ីជម្រៅនោះ។

នៅក្នុងគោលលទ្ធិនិងសេចក្តីសញ្ញា កណ្តុរ 84 ខទី 54 ដល់ 58 យើងអានថា ៖

«ហើយពេលកន្លងមកហើយ នោះគំនិតរបស់អ្នកត្រូវបានដឹក
ពីព្រោះតែការឥតជំនឿ ហើយពីព្រោះអ្នកបានរាប់ការណ៍
ទាំងឡាយដែលអ្នកបានទទួលមកទុកជាគ្មានផលប្រយោជន៍វិញ—

«វិធានការអសារឥតការនិងការឥតជំនឿនេះហើយ ដែលបាននាំ
សាសនាចក្រទាំងមូលឱ្យនៅក្រោមការដាក់ទោស។

«ហើយការដាក់ទោសនេះ គឺនៅលើពួកកូនចៅនៃក្រុង
ស៊ីយ៉ូនគឺគ្រប់ទាំងអស់គ្នា។

«ហើយពួកគេនឹងត្រូវនៅក្រោមការដាក់ទោសនេះរហូតដល់
ពួកគេប្រែចិត្ត ហើយនឹកចាំដល់សេចក្តីសញ្ញាថ្មី គឺជាព្រះគម្ពីរមរមន
ព្រមទាំងព្រះបញ្ញត្តិមុនៗដែលយើងបានប្រទានដល់ពួកគេ មិន
ត្រាន់តែសម្រាប់ថាទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់ប្រព្រឹត្តតាមអ្វីៗដែលយើងបាន
សរសេរទុកដែរ—

«ប្រយោជន៍ឱ្យពួកគេអាចបង្កើតផលដែលសំណំនិងនគរនៃ
ព្រះវរបិតារបស់ពួកគេ បើពុំនោះសោតទេ នោះមានការវាយនិង
ការជំនុំជំរះដែលនឹងចាក់មកលើពួកកូនចៅនៃក្រុងស៊ីយ៉ូន»។

តាំងពីសន្និសីទទូទៅចុងក្រោយនេះ ខ្ញុំបានទទួលសំបុត្រជាច្រើន
ពីពួកបរិសុទ្ធ ទាំងក្មេងទាំងចាស់ មកពីជុំវិញពិភពលោកដែលបាន
ទទួលយកឱកាសដើម្បីអាននិងសិក្សាព្រះគម្ពីរមរមន។

ខ្ញុំបានមានសេចក្តីរីករាយដោយដំណើររឿងរបស់ពួកគេ ពីរបៀប
ដែលជីវិតរបស់ពួកគេបានផ្លាស់ប្តូរនិងពីរបៀបដែលពួកគេបានខិតជិត
ព្រះអម្ចាស់ ដែលជាលទ្ធផលនៃការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ពួកគេ។ ទីបន្ទាល់ដ៏
អស្ចារ្យទាំងនេះបានរំលឹកដល់ព្រលឹងរបស់ខ្ញុំនូវពាក្យសំដែងរបស់
ព្យាករិយ្យសែប ស្តីថាព្រះគម្ពីរមរមនគឺជា «មូលដ្ឋាននៃសាសនាចក្រ
របស់យើង» យ៉ាងពិតប្រាកដហើយថាបុរសនិងស្ត្រី អាចចូលទៅជិត
ព្រះបានដោយសារធ្វើតាមសិក្ខាបទទាំងឡាយនៃគម្ពីរដទៃទាំងអស់»។

នេះគឺជាការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ថាព្រះគម្ពីរមរមនអាចក្លាយជា
សិលាគន្លឹះនៃជីវិតរបស់យើង។ ■

ការប្រកបពាក្យ និង អក្សរដ៏បានអនុលោមតាមបទដ្ឋាន។

កំណត់ចំណាំ

1. ច្បាប់ព្រះគម្ពីរមរមន។
2. សូមមើលចំណងជើងទំព័រព្រះគម្ពីរមរមន។
3. ប្រធានម៉ារីន ជី វ៉ែនទី “The Book of Mormon,” *Ensign*,
ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 1980 ទំព័រ 67។
4. វ៉ែលវ៉ា ថាហ្វ ប៊ែនស័រ “The Book of Mormon Is the Word of
God,” *Ensign*, ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 1975 ទំព័រ 65។

សម្រាប់រយៈពេល 25 ឆ្នាំ

តាំងពីឆ្នាំ 1965 ថ្ងៃបើកដំណើរការដ៏ស្មោះត្រង់ម្នាក់នៃ
សាសនាចក្រ នៅក្នុងពេលមួយក្នុងឆ្នាំ 1986 មាន
ព្រឹត្តិការណ៍មួយដែលបានធ្វើឱ្យទីបន្ទាល់នៃការស្តារឡើងវិញនៃ
ដំណឹងល្អរបស់ខ្ញុំចុះឡាយជាងពេលណាៗទាំងអស់។

នៅខែតុលាក្នុងឆ្នាំនោះ ខ្ញុំបានចូលទៅសាលាជំនុំក្នុង
រដ្ឋខនវែល អង់គ្លេស ដើម្បីមើលការចាក់ផ្សាយនៃសន្និសីទទូទៅ។
បន្ទាប់ពីការស្តាប់ការផ្តែងបញ្ជាក់ដោយប្រធាន វ៉ែលវ៉ា ថាហ្វ
ប៊ែនស័រថា «ព្រះគម្ពីរមរមន—ជាមូលដ្ឋាននៃសាសនាចក្រ
របស់យើង» ខ្ញុំបានដឹងថាខ្ញុំអាចបង្កើនក្នុងការប្រឹងប្រែងរបស់ខ្ញុំ
ដើម្បីអានព្រះគម្ពីរមរមន។

នៅយប់នោះខ្ញុំបានត្រឡប់មកផ្ទះ លុតជង្គង់ចុះ ហើយបានធ្វើ
សេចក្តីសញ្ញានិងព្រះអម្ចាស់ថា ខ្ញុំនឹងមិនរាប់ព្រះគម្ពីរមរមនជាឥត
ប្រយោជន៍ម្តងទៀតឡើយ។ ឥឡូវនេះ 25 ឆ្នាំក្រោយមក ខ្ញុំអាច
រាយការណ៍ថា ខ្ញុំពុំដែលខកខានការអានព្រះគម្ពីរមរមនមួយថ្ងៃ
ណាឡើយ។

ពរជ័យទាំងឡាយដែលខ្ញុំបានទទួលពីការសម្រេចចិត្តនេះ
មានចំនួនយ៉ាងច្រើនលើសលប់។ មាននូវព្រះវិញ្ញាណដ៏
ពិសេសមួយក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន ដែលអ្នកមិនអាចរកបាននៅកន្លែង
ផ្សេង សូម្បីតែនៅក្នុងព្រះគម្ពីរដទៃទៀតនោះ។ ខ្ញុំបានមាន
អារម្មណ៍ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្លែង កំពុងតែជួយខ្ញុំភ្លឺ
នូវវិញ្ញាណនៃការល្អឈោមចិត្តមួយនៅក្នុងឧបសគ្គនៃជីវិត
ទាំងអស់ ជាពិសេសនៅពេលភរិយារបស់ខ្ញុំអាយុជិត 50 ឆ្នាំ
បានស្លាប់នៅក្នុងខែ គុម្ភៈ ឆ្នាំ 2007។

អាឈីស្តែ យ៉ូសែប វិស ប្រទេសស្តុតលែន

កិច្ចការដ៏ពិសិដ្ឋ

ដោយ ដេវីដ អេ ហ្វីត

មានលាចមួយ ខ្ញុំ និងភរិយាផ្សាយរបស់ខ្ញុំបានគោរពបូជាបស់យុវជនម្នាក់ដែលជានិស្សិតបរទេសកំពុងសិក្សានៅក្នុងសាកលវិទ្យាល័យមួយក្នុងចំណោមសាកលវិទ្យាល័យជាច្រើនក្នុងទីក្រុងឡុងដ៍។ គាត់បានអញ្ជើញយើងឱ្យចូលក្នុង ហើយយើងបានពន្យល់គាត់ថាយើងជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនារបស់សាសនាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយ។ គាត់ហាក់ដូចជាទទួលបានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ក្នុងការស្តារឡើងវិញនៃជំនឿល្អ ដូច្នេះយើងក៏បានថ្លែងទិសនូវការពិព្យាករណ៍ យ៉ូសែប ស្ទ ព្រមទាំងបានប្រាប់គាត់អំពីស្បែកភោពិសិដ្ឋមួយមកពីព្រះវរបិតាស្ទូតិរបស់យើង ដែលមានឈ្មោះថាព្រះគម្ពីរមរមន៍។ យើងបានបញ្ជាក់ថា វាពិសិដ្ឋដោយសារតែវាធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

យើងបានពន្យល់ថា គាត់អាចដឹងពីសេចក្តីពិតដ៏ពេញលេញរបស់វាដោយខ្លួនគាត់បាន រួចយើងបានឱ្យព្រះគម្ពីរគាត់មួយក្បាល។ នៅពេលដែលខ្ញុំហូចព្រះគម្ពីរមរមន៍ឱ្យគាត់ គាត់បានងើបពីកៅអីរបស់គាត់ ហើយចេញពីបន្ទប់ដោយពុំមាននិយាយអ្វីសោះ។ ខ្ញុំកាន់ព្រះគម្ពីរមរមន៍នៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំមួយស្របក់ ហើយដៃគូរបស់ខ្ញុំ និងខ្ញុំបានមើលមុខគ្នាទៅវិញទៅមកទាំងឆ្ងល់ថាតើត្រូវធ្វើអ្វី។ ខ្ញុំដាក់ព្រះគម្ពីរនៅលើតុ។

យើងអាចឃើញមិត្តភក្តិយក្មេងរបស់យើងកំពុងតែលាង និងសម្អាតដៃរបស់គាត់នៅក្នុងចង្ក្រានបាយ។ គាត់បានចូលមកក្នុងបន្ទប់វិញហើយបានយកព្រះគម្ពីរមរមន៍ពីលើតុ ព្រមទាំងបាននិយាយដោយសាមញ្ញថា «ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំតែងតែលាងដៃរបស់ពួកគេ មុនពេលពួកគេប៉ះអ្វីដែលពិសិដ្ឋ»។ ទឹកភ្នែកបានហូរពីភ្នែករបស់ខ្ញុំ កាលដែលខ្ញុំបានមើលយុវជនវ័យក្មេងនេះបើកព្រះគម្ពីរមរមន៍ជាលើកដំបូងនិងបើកទំព័រដ៏ពិសិដ្ឋរបស់វាដោយដៃស្អាតរបស់គាត់។

អាលម៉ាបានបង្រៀនថា ព្រះគម្ពីរទាំងឡាយគឺពិសិដ្ឋ ហើយត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងការនាំព្រលឹងទាំងឡាយទៅកាន់សេចក្តីសង្គ្រោះ។

*គាត់ទទួលយកអ្វីៗ
ទាំងអស់ដែលពួក
យើងបានបង្រៀន។
ចុះតើហេតុអ្វីបាន
គាត់ពុំព្រមទទួលយក
ព្រះគម្ពីរមរមន៍នៅ
ពេលដែលខ្ញុំបាន
ហូចឱ្យគាត់?*

គាត់បានប្រកាសទៅកាន់កូនប្រុសរបស់គាត់ហេលេមិន ថា «ព្រះទ្រង់បានទុកដាក់មកលើកូននូវវត្ថុទាំងនេះដែលពិសិដ្ឋ ដែលទ្រង់បានរក្សាទុកឱ្យបានពិសិដ្ឋ ហើយដែលទ្រង់នឹងរក្សាទុកឱ្យបានគង់វង្ស ដើម្បីប្រយោជន៍ដ៏វែងវែងមួយដែលនៅក្នុងទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់អាចបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ដល់ពួកជំនាន់ក្រោយ (អាលម៉ា 37: 14)។

ខ្ញុំត្រូវបានចាត់ឱ្យទៅបេសកកម្ម ដើម្បីបង្រៀនដំណឹងល្អដែលបានស្តារឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តែខ្ញុំគឺមនុស្សដែលកំពុងតែត្រូវបានបង្រៀនដោយយុវជនវ័យក្មេងរូបនេះ ជាមួយនឹងដៃស្អាតរបស់គាត់។ នៅក្នុងវប្បធម៌ជាច្រើន—រួមទាំងវប្បធម៌របស់ខ្ញុំផ្ទាល់—គឺពុំចាំបាច់លាងដៃរបស់យើងទេ មុនពេលកាន់ព្រះគម្ពីរនោះ ប៉ុន្តែការគោរពដ៏សាមញ្ញរបស់គាត់គឺជាការរំលឹកមួយប្រកបដោយអនុភាព និងការវត្តមានចំពោះភាពពិសិដ្ឋនៃព្រះគម្ពីរមរមន៍។ ■

ដោយ អែល ឌឺរ
វិល ឌឺរ អែហ្វ ហ្គេស្សាឡូស្ស
នៃគណៈប្រធានាធិការជាតិសម្រាប់

បើអ្នកពិតជា ចង់ដឹង

ខ្ញុំមានការដឹងគុណគ្មានទីបញ្ចប់ចំពោះព្រះគម្ពីរមរមន។
វាបានផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់ខ្ញុំជារៀងរហូត
ហើយខ្ញុំដឹងថាវាអាចផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់អ្នកបាន។

នោះអ្នកនឹងដឹង

ខ្ញុំមានអាយុ 18ឆ្នាំ នៅពេលដែលខ្ញុំបានក្លាយជាសមាជិកនៃសាសនាព្រះគម្ពីរមរមន។ ព្រះគម្ពីរមរមនបានដើរតួយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងការផ្លាស់ប្តូររបស់ខ្ញុំ។ នៅពេលមួយ ខ្ញុំបានកំពុងតែស្រាវជ្រាវអំពីគំនិតថ្មីដែលអាចពន្យល់ដល់ពិភពលោកដែលនៅជុំវិញខ្ញុំ។ ខ្ញុំនាំចាំបានថា សាស្ត្រាចារ្យក្នុងមហាវិទ្យាល័យរបស់ខ្ញុំប្រើយុទ្ធសាស្ត្រដែលប្រកបដោយសម្ភារៈនិយមនៅក្នុងការបង្រៀនរបស់ពួកគាត់។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមទោរទន់ទៅរកគំនិតដែលពុំជឿថាមានព្រះ។

ថ្ងៃមួយខ្ញុំបានកត់សម្គាល់នូវសៀវភៅពណ៌ផ្ទៃមេឃមួយក្បាលដែលពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាមួយគូបានទុកនៅក្នុងផ្ទះរបស់យើងប្រហែលជាប្រាំមួយឆ្នាំមុន។ វាគឺជាព្រះគម្ពីរមរមន។ ភ្ជាប់ជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរនោះ ពួកគេបានទុកខិត្តប័ណ្ណមួយអំពីព្យាករណ៍យ៉ែសែប ស៊ីដ និងការណែនាំមួយចំនួនអំពីការអធិស្ឋានផងដែរ។

ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមអានព្រះគម្ពីរមរមន។ ខ្ញុំទើបតែអានបានពីរបីខែប៉ុណ្ណោះ ក្នុងគម្ពីរវិញ្ញាណ 1 ស្រាប់តែខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍ប្លែក។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមមានការប្រទាញប្រទង់រវាងអារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ និងបញ្ញារបស់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តសុំដល់ព្រះនៅក្នុងការអធិស្ឋាន។

នេះជាលើកដំបូងនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានធ្វើការអធិស្ឋានដោយការលត់ដង្ហំរបស់ខ្ញុំ។ បទពិសោធន៍ដែលបាន

ទទួលបាននោះ បានក្លាយទៅជាអ្វីមួយដែលពិសិដ្ឋបំផុតសម្រាប់ជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ អារម្មណ៍នៃសុភមង្គលដែលពុំអាចកាត់ថ្លៃបាន បានបំពេញដល់ខ្ញុំ ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំបានដឹងនៅក្នុងអង្គចិត្តរបស់ខ្ញុំថាព្រះគម្ពីរមរមនគឺមិនមែនគ្រាន់តែជាសៀវភៅមួយក្បាលប៉ុណ្ណោះទេ។ វាគឺជាព្រះគម្ពីរដ៏ទេវភាពមកពីព្រះ។ វាត្រូវតែជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ក្រោយមកទើបខ្ញុំដឹងថាអារម្មណ៍នោះ គឺជាព្រះវិញ្ញាណកំពុងតែបញ្ជាក់ពីសេចក្តីពិតដ៏ពេញលេញ នៃព្រះគម្ពីរនោះ។

ខណៈដែលមានមនុស្សមួយចំនួនមានបទពិសោធន៍ស្រដៀងគ្នានោះក៏មានរបៀបផ្សេងៗទៀតដែលមនុស្សម្នាក់អាចចាប់ផ្តើមដឹងថាព្រះគម្ពីរមរមនពិត។

តើអ្នកនឹងដឹងដោយរបៀបណា?

1. មនុស្សមួយចំនួននឹងដឹងដោយការស្តាប់។ អ្នកប្រហែលជានៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលនឹងដឹងដោយសាមញ្ញតាមរយៈការស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបង្រៀន។ ព្រះគម្ពីរមរមនប្រាប់អំពីមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ ដែលបានឮបុត្រាទាំងឡាយនៃស្តេចម៉ូសាយបង្រៀនដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយ «បានប្រែចិត្តឡើងលំព្រះអម្ចាស់» (សូមមើល អាល់ម៉ា 23:5-6)។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាសព្វថ្ងៃនេះបង្រៀនដំណឹងល្អដូចគ្នាដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន។ មនុស្សមួយចំនួននឹងដឹងថាព្រះគម្ពីរមរមនជា

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ តាមរបៀបមួយដ៏សាមញ្ញគឺដោយការស្តាប់ អ្នកដទៃចែកចាយការបង្រៀននៃព្រះគម្ពីរនោះ។

2. មនុស្សមួយចំនួននឹងដឹងដោយការអាន។ អ្នកប្រហែលជា ស្ថិតក្នុងចំណោមអស់អ្នកដែលនឹងដឹងតាមរបៀបដ៏សាមញ្ញ គឺដោយការអានព្រះគម្ពីរមែនដោយមានចេតនាពិតដើម្បីដឹងពី សេចក្តីពិត។ ករណីនោះគឺដូចជាភរិយារបស់ខ្ញុំដែរ។ នាងមាន អាយុ 12 ឆ្នាំនៅពេលដែលនាងបានដាក់ចិត្តធ្វើតាមការណែនាំ ដើម្បីអានព្រះគម្ពីរពីដើមរហូតដល់ចប់។ នៅពេលដែលនាងបាន ធ្វើយ៉ាងនេះ នាងបានដឹងថាវាពិត។ នាងបានទទួលអារម្មណ៍ពី ព្រះវិញ្ញាណយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលដែលនាងអានវា ដែលធ្វើឱ្យ នាងបានសម្រេចចិត្តដើរតាមព្រះអង្គសង្គ្រោះជារៀងរហូត។ នាង បានបន្តរស់នៅពិតតាមអ្វីដែលនាងបានទទួលអារម្មណ៍។

3. មនុស្សមួយចំនួននឹងដឹងដោយការប្រព្រឹត្តតាម។ អ្នកប្រហែលជានៅក្នុងចំណោមអស់អ្នកដែលនឹងដឹងដោយសាម ញ្ញ តាមរយៈការប្រព្រឹត្តតាមអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបង្រៀន។ មនុស្ស មួយចំនួនទទួលបានបន្ទាល់របស់ពួកគេ តាមរយៈការប្រព្រឹត្តតាម (សូមមើល យ៉ូហាន 7:17)។ និហៃ ជាព្យាភារីមួយរូបក្នុង ព្រះគម្ពីរមែន បានយល់ពីគោលការណ៍នេះយ៉ាងច្បាស់។ គាត់ បានសរសេរថាដើម្បី «បញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេឱ្យបានច្រើនថែម ទៀតឱ្យជឿដល់ព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះព្រាហ្មណ៍របស់ពួកគេ ... ភ្លឺកខ្ញុំប្រៀបធៀបបទព្រះគម្ពីរទាំងអស់ ទៅនឹងខ្លួនយើង ដើម្បី ទុកជាប្រយោជន៍ និងការចេះដឹងដល់យើង» (និហៃ 1 19:23 ការសង្កត់ន័យត្រូវបានបន្ថែម)។ ដោយការប្រៀបធៀប ឬការអនុវត្តន៍តាម ការបង្រៀននៃព្រះគម្ពីរមែននៅក្នុងជីវិត ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក អ្នកក៏អាចក្លាយជាអ្នកដែលត្រូវបានបញ្ចុះ បញ្ចូលពីទេវភាពមកពីព្រះរបស់វាផងដែរ។

4. មនុស្សមួយចំនួននឹងដឹងតាមរយៈការសួរដល់ព្រះ។ អ្នកប្រហែលជានៅក្នុងចំណោមអស់អ្នកដែលនឹងដឹង ដោយ ការអានព្រះគម្ពីរមែន ហើយបន្ទាប់មកសួរដល់ព្រះនៅក្នុង ការអធិស្ឋានប្រសិនបើព្រះគម្ពីរនោះពិត។ នេះគឺជាអ្វីដែលខ្ញុំបាន មានបទពិសោធន៍។ វាជាការសន្យាដ៏រិសេសបំផុត ដែលបាន សន្យាដោយព្យាករណ៍ថាទៀតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមែនគឺ មរិណា ដល់អស់អ្នកដែលស្វែងរកសេចក្តីពិតដោយចិត្តស្មោះស្មោះ ៖ «មើលចុះខ្ញុំសូមទទួលដល់អ្នករាល់គ្នាថា កាលណាអ្នករាល់គ្នា បានអានការណ៍ទាំងនេះ ... ឱ្យសួរសួរដល់ព្រះជាព្រះបិតាដ៏ គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ បើសិនជា ការណ៍ទាំងនេះមិនពិត ហើយបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាសួរសួរ ដោយចិត្តស្មោះស្មោះ គឺដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត ដោយមាន សេចក្តីជឿជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ នោះទ្រង់នឹងសម្តែងសេចក្តីពិតនៃ

ការសន្យារបស់មរិណ

នៅចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរមរមន មានពាក្យការិយ្យាក៏ឈ្មោះថាមរិណសន្យាថា ប្រសិនបើយើងនឹងអានព្រះគម្ពីរមរមន ពិចារណាពីសារដ៏ល្អរបស់វានៅក្នុងអង្គបស់យើង ហើយសួរដល់ព្រះនៅក្នុងការអធិស្ឋានបើសិនជាវាពិត នោះព្រះនឹងឆ្លើយតបដល់យើងដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (សូមមើល មរិណ 10:3–5)។

វិវរណៈផ្ទាល់ខ្លួនគឺសម្រាប់ផ្ទាល់ខ្លួន។ វាមកតាមរបៀប និងពេលវេលាផ្សេងៗគ្នាចំពោះយើងម្នាក់ៗ ស្របទៅតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ការយល់ពីគោលការណ៍ខាងក្រោមអាចជួយអ្នកឱ្យចាប់ផ្តើមដឹងដោយខ្លួនអ្នកផ្ទាល់។

1. ចូរពិចារណាពីវា

មុនពេលអញ្ជើញយើងឱ្យអធិស្ឋាន មរិណអញ្ជើញយើងឱ្យពិចារណា។ ការពិចារណាមានន័យថាគិតឱ្យស៊ីជម្រៅ។ ចូរសួរខ្លួនឯងថា ៖ តើខ្ញុំមានអារម្មណ៍យ៉ាងណានៅពេលដែលខ្ញុំអានព្រះគម្ពីរមរមន? តើហេតុអ្វីខ្ញុំមានអារម្មណ៍បែបនោះ? តើខ្ញុំបានរៀនអ្វីខ្លះ? តើវាជួយទេ?

ព្រះអម្ចាស់បានបង្រៀនគោលការណ៍នេះដល់អូលីវើរ ខេរី ៖ «អ្នកពុំបានយកមកគិតសោះ ក្រៅពីសុំតែយើង។ ប៉ុន្តែមើលចុះ យើងប្រាប់អ្នកថា អ្នកត្រូវសិក្សាក្នុងកំរិតរបស់អ្នក រួចហើយ អ្នកត្រូវសួរដល់យើង បើសិនជាការណាមួយនេះត្រឹមត្រូវ» (គ និង ស 9:7–8 ការសង្កត់ន័យត្រូវបានបន្ថែម)។

2. ចូរអធិស្ឋានដោយឧស្សាហ៍ព្យាយាម

ការផ្តោតគំនិត និងការយកចិត្តទុកដាក់របស់យើងចំពោះចម្លើយដ៏ស្ងប់ស្ងាត់ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាម្រូវឱ្យមានការខិតខំខាងអារម្មណ៍។ ប្រហែលនោះជាមូលហេតុដែលអេណុសនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនបាននិយាយអំពីការអធិស្ឋានរបស់គាត់ដូចជា «ការពុះពារ ... ចំពោះព្រះ» (អេណុស 1:2)។

នៅពេលដែលអ្នកអាន ពិចារណា ឬអធិស្ឋាន សូមរកពេល និងទីកន្លែងដែលពុំសូវមានការរំខាន។ ចូររកកន្លែងដែលនឹងជួយអ្នកឱ្យផ្តោតអារម្មណ៍។ ការអធិស្ឋានឱ្យបានជួយអ្នកឱ្យផ្តោតលើគំនិតរបស់អ្នក។

3. ចូរសួរសំណួរដែលត្រឹមត្រូវ

ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ អូលីវើរ ខេរី ថា ពុំគ្រាន់តែសុំប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវសួរ ប្រសិនបើកិច្ចការដែលគាត់កំពុងតែពិចារណានោះត្រឹមត្រូវដែរឬទេ។ ជាញឹកញាប់ ជាពិសេសនៅពេលដែលយើងមិនមានបទពិសោធន៍ក្នុងការទទួលបានចម្លើយពីព្រះវរបិតាសូមសួរដល់យើង វាជាការងាយស្រួលជាងក្នុងការយល់នូវចម្លើយចំពោះសំណួរដ៏សាមញ្ញតិចមែន ឬមិនមែន។

អែលឌើរ វីសាដ ជី ស្តត នៃក្រុមនៃពួកសាវកដ៏រឹងមាំបានបង្រៀនថា «គន្លឹះដើម្បីធ្វើឱ្យការអធិស្ឋានប្រសើរឡើងគឺត្រូវរៀនសូត្រសំណួរដែលត្រឹមត្រូវ»។¹

4. តើអ្នកមានគោលបំណងអ្វី?

គន្លឹះមួយដ៏សំខាន់អំពីការសន្យារបស់មរិណគឺថា យើងត្រូវសុំដោយ «ស្មោះស្ម័គ្រចិត្ត»។ ប្រធាន ហិនរី ប៊ី អាវីង ទីហ្វីក្សាទីមួយក្នុងគណៈប្រធានទីមួយបានមានប្រសាសន៍ថា នៅពេលដែលយ៉ូសែប ស្ទីដ ដែលមានអាយុទើបតែ 14 ឆ្នាំ បានចូលទៅក្នុងព្រៃដើម្បីអធិស្ឋាន «គាត់បានអធិស្ឋានដោយចិត្តស្មោះស ពុំគ្រាន់តែស្តាប់តែប៉ុណ្ណោះទេ តែដើម្បីគោរពតាម»។ «... ហើយដោយសារតែភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់ជាច្រើនថ្ងៃ ខែ និងឆ្នាំក្រោយមកការអធិស្ឋានរបស់គាត់ត្រូវបានទទួលចម្លើយដោយពន្លឺ និងសេចក្តីពិត»។²

5. ចូរកុំឱ្យខ្លាចឱ្យសោះ

ពុំមែនវិវរណៈមកតាមរយៈការដ៏អស្ចារ្យនោះទេ។ មនុស្សខ្លះតាមរយៈការយល់សុបិន ខ្លះតាមការនិមិត្ត ឬតាមការមកជួប។ ប៉ុន្តែយើងស្នើរតែគ្រប់គ្នានឹងជួបបទពិសោធន៍អ្វីមួយដែលស្នើរស្នាត់ និងស្រពិចស្រពិល ដូចជាភាពកក់ក្តៅ អារម្មណ៍សន្តិភាព។

ប្រធាន ស្តេនស៊ី ដប្បូល យើមប៊ីល (1895–1985) ជាប្រធានទី 12 នៃសាសនាចក្របានបង្រៀនថា «បើរំពឹងលើភាពអស្ចារ្យ នោះមនុស្សម្នាក់ប្រហែលជាមិនមានការប្រុងប្រយ័ត្នគ្រប់គ្រាន់ចំពោះទំនាក់ទំនងដែលបានបើកសម្តែងដ៏ខ្លាំងបំផុតនោះទេ»។³

កំណត់សំគាល់

1. Richard G. Scott, «Using the Supernal Gift of Prayer», *Liabona*, ខែ ឧសភា ឆ្នាំ 2007, ទំព័រ 8។
2. Henry B. Eyring, «Prayer», *រូបភាពអ្នក*, ខែ មករា ឆ្នាំ 2002, ទំព័រ 18។
3. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (ឆ្នាំ 2006), ទំព័រ 241។

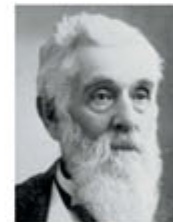
ព្យាករិម្នាក់ធ្វើ
ទីបន្ទាល់

និងការអធិស្ឋាន
ហើយនៅពេល

ដែលអ្នកធ្វើដូច្នោះ

ព្រះនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវទីបន្ទាល់នៃសេចក្តីពិតដ៏ពេញលេញរបស់វា ដូចដែលបានសន្យាដោយមរិណ (សូមមើលមរិណ 10:4)»។

លប្រធានមេឃី វីល្យាម ហ្វីលីប (1907–95), *The Teachings of Howard W. Hunter*, ed. Clyde J. Williams (1997), ទំព័រ 54។

ព្យាករិម្នាក់ធ្វើ
ទីបន្ទាល់

«ខ្ញុំគឺជាមនុស្ស
ម្នាក់ដែលបាន

ទទួលពីព្រះអម្ចាស់

នូវវិវរណៈដ៏ខ្លាំងក្លាបំផុត អំពីសេចក្តីពិតនៃ [ការស្តារឡើងវិញ រួមទាំងព្រះគម្ពីរមរមន]។ ការបើកសម្តែងនោះគឺនៅជាប់ជាមួយខ្ញុំប្រកបដោយព្រះចេស្ដាជាច្រើនម៉ោង ហើយទោះបីជាមានកាលនេះទេសះបែបណាក៏ដោយដែលអាចកើតឡើងមកលើជីវិតរបស់ខ្ញុំ ដរាបណាការចងចាំរបស់ខ្ញុំនៅតែមាន នោះចំណេះដឹងដ៏ឥតខ្ចោះនេះនឹងនៅជាប់ជាមួយខ្ញុំរហូត»។

President Lorenzo Snow
(1814–1901), នៅក្នុង Conference Report, ខែតុលា ឆ្នាំ 1900 ទំព័រ 61។

ការណ៍ទាំងនេះដល់អ្នក ដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ» (មរិណ 10:3-4)។ ខ្ញុំសូមធ្វើជាសាក្សីថា បើអ្នកអាន ហើយ អធិស្ឋានអំពីព្រះគម្ពីរមរមន ដោយធ្វើតាមការណែនាំរបស់មរិណ នោះអ្នកនឹងដឹងថាវាជាការពិត។

ព្រះទ្រង់បានសន្យាថា អ្នកនឹងដឹង

ប្រសិនបើអ្នកពិតជាចង់ដឹង នោះអ្នកនឹងចាប់ផ្តើមដឹងថា ព្រះគម្ពីរមរមនជាការពិត។ ព្រះទ្រង់បានសន្យាផ្តល់ចំណេះដឹងនេះ ដល់ជនទាំងឡាយណាដែលជាអ្នកស្វែងរកសេចក្តីពិតដោយ ស្មោះត្រង់ ត្បិតព្រះអង្គគឺជា «ព្រះនៃសេចក្តីពិត ហើយពុំ អាចកុហកឡើយ» (អេធើរ3:12)។

ព្យាករណ៍ម្នាក់ទៀតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនគឺ អាលម៉ា បាន បង្រៀនដល់កូនប្រុសរបស់គាត់ថា ព្រះទ្រង់បានសន្យាថា ទ្រង់ «នឹងថែរក្សា ព្រះគម្ពីរនេះ» សម្រាប់ប្រយោជន៍ដ៏វែងឆ្ងាយដែល នៅក្នុងទ្រង់ដើម្បីទ្រង់អាចបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ដល់ ពួកជំនាន់ក្រោយ។ ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ទ្រង់បានបំពេញ ប្រយោជន៍មួយរួចមកហើយ គឺការនាំ ... ជាច្រើនពាន់អ្នក ឱ្យស្គាល់សេចក្តីពិត ហើយទ្រង់បានបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ក្នុង ពួកគេ ហើយទ្រង់ក៏នឹងនៅតែបង្ហាញព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់នៅក្នុង

ពួកគេ ទៅដល់ជំនាន់ក្រោយ ហេតុដូច្នេះហើយ [ព្រះគម្ពីរនេះ] នឹងត្រូវបានថែរក្សាទុក» (អាលម៉ា 37:18-19)។

ព្រះចេស្ដាដែលបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យជឿដែលនោះត្រូវបានរក ឃើញនាសព្វថ្ងៃនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនេះ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹង បង្ហាញវាដល់អ្នកណាដែលចង់ដឹងដោយចិត្តស្មោះស។ ខ្ញុំអាច និយាយការណ៍នេះដោយភាពច្បាស់លាស់បាន នៅពេលដែលខ្ញុំ ងាកមើលពីពេលវេលាដែលខ្ញុំបានកំពុងរៀនអំពីសាសនាចក្រ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ដោយសារតែព្រះចេស្ដាដែលបញ្ចុះបញ្ចូលពីព្រះគម្ពីរ មរមន ខ្ញុំសូមថ្លែងទីបន្ទាល់ថាព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះ ហើយវាបង្រៀនថាព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះមែស៊ី បរិសុទ្ធ។ ព្រះគម្ពីរ គឺជាសក្តានុពលដ៏កំពុងថ្លា ការស្តារឡើងវិញ នៃដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់បានកើតឡើង ហើយថាឃ្លីសែប ស្ទីផ ជា ព្យាករណ៍ម្នាក់របស់ព្រះ។

ប្រសិនបើអ្នកស្ថិតក្នុងចំណោមអស់អ្នកដែលស្វែងរកសេចក្តីពិត ដោយចិត្តស្មោះស ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានសន្យាថាអ្នកនឹងដឹង។ អ្នក អាចចាប់ផ្តើមដឹងដោយការស្តាប់ដល់ការបង្រៀននៃព្រះគម្ពីរ ដោយ ការអានព្រះគម្ពីរ ដោយការប្រព្រឹត្តតាមអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបង្រៀន ដោយការអធិស្ឋានដើម្បីដឹងពីសេចក្តីពិតដ៏ពេញលេញរបស់វា ឬដោយការផ្អាកការណ៍ទាំងនេះបញ្ចូលគ្នា។ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងដឹង។ ■

របៀបដែលខ្ញុំដឹង

ទោះបីជាខ្ញុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅអាយុប្រាំបួនឆ្នាំក៏ដោយ ក៏ក្រុមគ្រួសាររបស់ពុំបានសកម្មក្នុងសាសនាចក្រឡើយ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល ខ្ញុំមានអាយុ 13ឆ្នាំ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានអញ្ជើញខ្ញុំឱ្យចូលរួមព្រះវិហារ ខ្ញុំបានធ្វើតាម។ ខ្ញុំក៏បានចូលរួមថ្នាក់សិក្សាសាលាផងដែរ។ វគ្គសិក្សានោះគឺ គោលលទ្ធិនៃសេចក្តីសញ្ញា ដែលហាក់ដូចជាមានការប្រកួតប្រជែងចំពោះខ្ញុំ។ ជាពិសេសខ្ញុំមានការពិបាកអំពីឃ្លីសែប ស្ទីផ និងព្រះគម្ពីរមរមន។ ខ្ញុំបានចង់ ស្វែងរកព្រះ ប៉ុន្តែខ្ញុំពុំប្រាកដថា ដោយរបៀបណា ឬនៅកន្លែងណាឡើយ។

ម្តងហើយម្តងទៀត ខ្ញុំបានគិតច្រើនអំពីការសន្ទនាជាមួយនឹងពួក អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា។ ខ្ញុំបានគិតអំពីថ្នាក់សិក្សាសាលា។ ខ្ញុំបានគិតអំពីការ សន្ទនាដែលខ្ញុំបានមានជាមួយនឹងសមាជិកនៃជំនឿគ្រីស្ទានផ្សេងទៀត។ យូរៗ ម្តង ខ្ញុំបានអធិស្ឋានដើម្បីដឹងពីអ្វីដែលត្រូវ ប៉ុន្តែភាគច្រើន វាជាគំនិតដែលចេះតែ មាន ជាជាងសំនួរដ៏ស្មោះស។ ក្រោយមក មានយប់មួយខ្ញុំបានសម្រេចចិត្ត អធិស្ឋានដោយ «ចិត្តស្មោះស»។

ខ្ញុំបានទូលទៅកាន់ព្រះវរបិតាថា ទូលបង្គំចង់ស្គាល់ទ្រង់ និងធ្វើជាផ្នែកមួយ

នៃសាសនាចក្រដ៏ពិតរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំបានសន្យាថា ៖ «ប្រសិនបើទ្រង់នឹង ឱ្យទូលបង្គំដឹងបើឃ្លីសែប ស្ទីផ ជាព្យាករណ៍ពិត និងព្រះគម្ពីរមរមនពិត នោះ ទូលបង្គំនឹងធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះអង្គសព្វព្រះទ័យឱ្យទូលបង្គំធ្វើ។ ប្រសិនបើ សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធថ្លែងក្រោយជាសាសនាចក្រពិត នោះទូលបង្គំនឹងធ្វើតាមសាសនាចក្រ ហើយនិងពុំដែលបោះបង់ចោលឡើយ។

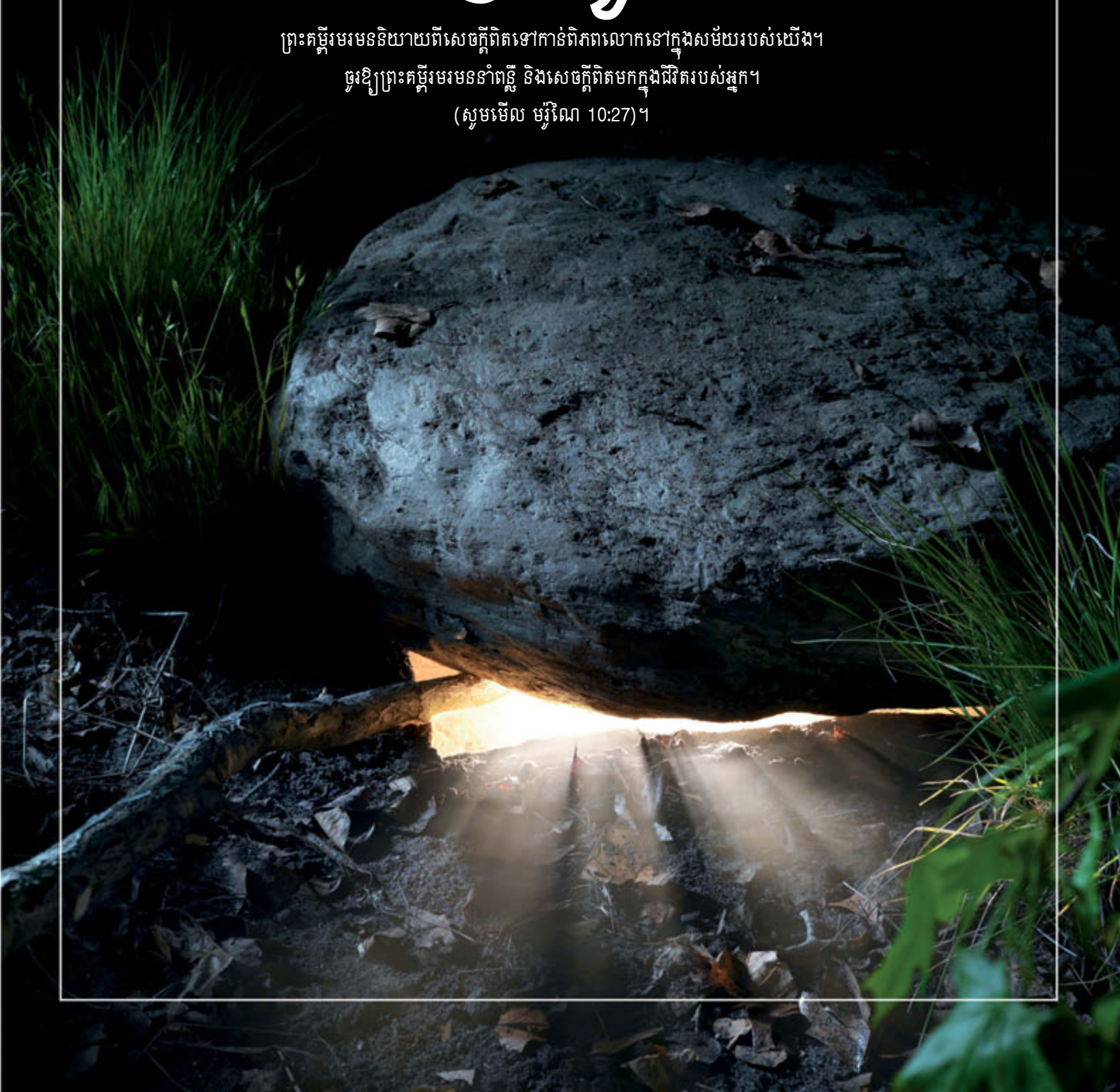
ខ្ញុំពុំមានការបើកសម្តែងដ៏អស្ចារ្យណាមួយនោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍ សន្តិភាព រួចបានចូលគេង។ ជាច្រើនម៉ោងក្រោយមកខ្ញុំបានក្រោកពីគេងដោយ មានគំនិតមួយផ្សេងទៀតថា ៖ «ឃ្លីសែប ស្ទីផ ជាព្យាករណ៍ពិត និងព្រះគម្ពីរមរមន ពិត»។ គំនិតនោះបានមានឡើងជាមួយនឹងសន្តិភាពដែលពុំអាចពិពណ៌នាបាន។ ខ្ញុំបានគេងលក់ម្តងទៀត ហើយក្រោកឡើងនៅពេលក្រោយ ដោយមានគំនិត និងអារម្មណ៍ដដែលដូចមុន។

ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ខ្ញុំពុំដែលមានអារម្មណ៍សង្ស័យថា ឃ្លីសែប ស្ទីផ ជាព្យាករណ៍ពិត ឬមិនពិតទៀតឡើយ។ ខ្ញុំដឹងថា នេះជាវិធានការរបស់ព្រះអង្គ សង្គ្រោះ ហើយថាព្រះវរបិតាស្នូតនឹងឆ្លើយតបការប្តឹងស្នូលដ៏ស្មោះសរបស់យើង។

វ័រមូ អាម៉ាន់ ពេជីស បូនីលឡា ដែល សាលវ៉ាដ៍

សម្លេង ចេញពីផ្ទៃដី

ព្រះគម្ពីរមរមនិយាយពីសេចក្តីពិតទៅកាន់ពិភពលោកនៅក្នុងសម័យរបស់យើង។
ចូរឱ្យព្រះគម្ពីរមរមនាំពន្លឺ និងសេចក្តីពិតមកក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។
(សូមមើល មរ្វិណ្ឌ 10:27)។

តើដំណឹងល្អ នៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ

នៅថ្ងៃដែលគាត់បានរៀនអាន ក៏ជាថ្ងៃដែល
អេក្វាដូ បានទទួលទីបន្ទាល់ពីព្រះគម្ពីរមរមន
និងព្រះចេស្ដារបស់វាផងដែរ។

ដោយ ម៉ែគល អរ ម៉ូរីស
ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

អេក្វាដូ ខុនទ្រេវ៉ាស បាននិយាយថា «លោកគារបស់ខ្ញុំធ្លាប់និយាយថា
‘ប្រសិនបើយើងចង់ក្លាយជាជនរណាម្នាក់ យើងត្រូវតែរៀនអាន’»។
«លោកគារបស់ខ្ញុំពិតជាជននិយាយត្រូវ»។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ផ្លូវឆ្ពោះទៅរកការអានគឺវែងឆ្ងាយណាស់
ចំពោះអេក្វាដូ។ ក្នុងនាមជាជនម្នាក់ក្នុងចំណោមកូនទាំងប្រាំនាក់ ដែលបានចិញ្ចឹម
ដោយម្តាយមេម៉ាយរបស់គាត់ នៅក្នុងទីក្រុងកូដូបា ប្រទេស អាហ្សង់ទីន គាត់បាន
ឈប់រៀននៅពេលដែលគាត់មានអាយុប្រាំបីឆ្នាំ ហើយទៅធ្វើការដើម្បីជួយផ្គត់ផ្គង់ក្រុម
គ្រួសាររបស់គាត់។
គាត់រំលឹកឡើងថា «យើងត្រូវរៀនណាស់»។ ដើម្បីជួយបំពេញតាមតម្រូវការ
អេក្វាដូ ខាត់ស្បែកជើង ធ្វើឥដ្ឋ រើសប៉េងប៉ោះ លក់ការសែត និងការងារចម្លែកៗផ្សេង
ទៀត រហូតដល់ក្លាយជាយុវជនមួយរូប ទើបគាត់ទទួលបានការងារពេញម៉ោងធ្វើការ
ជាមួយរដ្ឋាភិបាលក្នុងទីក្រុង។
ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក អេក្វាដូបានរៀបការ និងចាប់ផ្តើមក្រុមគ្រួសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់
គាត់។ រហូតដល់ពេលដែល កូនជាច្រើននាក់នៃកូនទាំងប្រាំនាក់របស់គាត់បានចាប់ផ្តើម
ចាកចេញពីផ្ទះ គាត់នៅតែពុំអាចអានបាន និងមានសង្ឃឹមតិចតួចថាត្រូវរៀនវាដោយ
របៀបណា។ ការណ៍នេះបានផ្លាស់ប្តូរនៅថ្ងៃមួយ គឺនៅពេលដែលគាត់បានជួបក្មេង
ប្រុសៗដែលកំពុងតែអាននៅក្នុងអង្គជួបផ្សាយសាសនាដែលពួកគេប្រើប្រាស់ក្រោយពី
នាក់ នៅខាងមុខផ្ទះរបស់គាត់។ គាត់បានអញ្ជើញពួកអ្នកជួបផ្សាយសាសនាចូលក្នុង

ចំពោះអេក្វាដូ ខុនទ្រេវ៉ាស ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាទ្វារឆ្ពោះទៅរកអក្ខរកម្ម
រូបភាពខាងលើជាមួយនឹងភរិយារបស់គាត់ ម៉ារី។ គាត់និយាយថា
«ខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណគ្រប់ពេលដែលខ្ញុំបើកវាអាន»។

ផ្ទះ ហើយវាមានរយះពេលយូរហើយពីមុនគាត់ និងភរិយារបស់គាត់ ម៉ារី បាន
ចាប់ផ្តើមពិភាក្សាមេរៀនអ្នកជួបផ្សាយសាសនា។
អេក្វាដូ រំលឹកឡើងថា «ខ្ញុំពិតប្រាកដណាស់ដែលពួកគេបាននិយាយណាស់
ដោយសារតែពួកគេចេះនិយាយភាសាអេស្ប៉ាញតិចតួច ប៉ុន្តែពួកគេបានបង្ហាញខ្លួន
ខិតខំណាស់មួយដែលមានរូបព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងព្យាភារី យ៉ូសែប ស៊ីធី
នៅក្នុងព្រែកពិសិដ្ឋ។ ខ្ញុំបានគិតថារូបភាពដែលពួកគេបានបង្ហាញ និងអ្វីដែលពួកគេបាន
បង្រៀនយើងគឺមានភាពអស្ចារ្យ»។
មិនយូរប៉ុន្មាន ពួកអ្នកជួបផ្សាយសាសនាទាំងនោះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយអ្នកផ្សេង
ទៀត រួមទាំងមានម្នាក់ដែលនិយាយភាសាអេស្ប៉ាញជាភាសាកំណើតទៀតផង។
អេក្វាដូ និងម៉ារី បានបាត់បង់ទំនាក់ទំនងយូរអង្វែងពីបង្អស់មុន ត្រូវបានធ្វើឱ្យដក់ដាប់ក្នុងចិត្ត
ដោយវិវេកសាសនាចក្រមួយដែលមានចំណងជើងថា ក្រុមគ្រួសារនៅជារូបរាងរហូត។
ក្រោយមក ពួកគេ និងកូនប្រុសពោររបស់ពួកគេ អូស្សាលូដូ បានទទួលបុណ្យជ័យជំនះ។
ក្លាប់ជាមួយពិធីបុណ្យជ័យជំនះរបស់អេក្វាដូ ក្នុងឆ្នាំ 1987 គាត់ក៏ចាប់ផ្តើមមាន
ចំណង់ដើម្បីពង្រឹងទីបន្ទាល់របស់គាត់ដោយការអានព្រះគម្ពីរមរមន។ «តើខ្ញុំរៀនអាន
ដោយរបៀបណា?» គាត់បានសួរភរិយារបស់គាត់។ ម៉ារី បានប្រាប់គាត់ឱ្យមើល
ក្នុងក្បួនទាំងឡាយ ហើយផ្តល់ឱកាសនាគ្នាគំនិតរបស់គាត់ រួចព្យាយាមបង្កើតជា
ពាក្យ បន្ទាប់មកសាកល្បងអានឱ្យឮ។ នាងបានបញ្ជាក់គាត់ថា ជាមួយនឹងការអនុវត្ត
នោះគាត់នឹងរៀនអានបាន។

ពេលនោះ អេក្លាដូ មានអាយុ 45 ឆ្នាំ បានស្គាល់សម្លេងតួអក្សរជាច្រើន ប៉ុន្តែ គាត់ពុំដែលបានសាកល្បងអានវាចាប់ពីលេខប្រាំមួយមកដែលមានរយៈពេលជិតបួន ទសវត្សរ៍ទៅហើយ។

ខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍ថាមានភ្លើងមួយ

ដោយមានការអធិស្ឋាននៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ នៅថ្ងៃមួយដ៏ក្តៅនាអធ្រាត្រ អេក្លាដូ បានអង្គុយនៅក្រោមម្លប់មួយនៅខាងក្រោយបរិវេណផ្ទះរបស់គាត់។ គាត់និយាយថា «នៅទីនោះ ខ្ញុំបានឮសូរចិត្តធ្វើការសាកល្បង»។

ម៉ារៀ និយាយថា នាងមិនបានគិតស្រមៃដល់ថា អ្វីនឹងកើតឡើងបន្ទាប់នោះទេ។ នៅពេលដែលនាងធ្វើការនៅក្នុងបន្ទប់បាយ នាងបានស្តាប់នៅពេលដែល អេក្លាដូ បានសាកល្បងលើកដាក់សម្លេងតាមតួអក្សរ និងពាក្យទាំងឡាយ។ នាងនិយាយថា «រំពេចនោះ ខ្ញុំបានឮគាត់និយាយបានយ៉ាងលឿន»។ «ខ្ញុំបានស្តាប់ ហើយបានដឹងថា គាត់កំពុងតែអានបាន—យ៉ាងស្ទាត់។ រយៈពេលតិចជាងកន្លះម៉ោងបានកន្លងផុតទៅ ហើយគាត់កំពុងតែអាន!»

អេក្លាដូ បានស្តង់ចូលទៅក្នុងការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់គាត់ រហូតដល់គាត់ពុំបានដឹង ថា គាត់កំពុងតែអាន។ គាត់រំលឹកឡើងថា «ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលខ្ញុំអាន ខ្ញុំបានទទួល អារម្មណ៍ថា ភ្លើងកំពុងតែដុតនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ»។ ដោយឥតស្ងៀម និងភ្ញាក់ផ្អើល អេក្លាដូ បានហៅករិយារបស់គាត់ «ម៉ារី តើអ្វីកំពុងតែកើតឡើងចំពោះបង?»។

ម៉ារៀ បានឆ្លើយតបវិញថា «នោះជាវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់»។ «បងកំពុងតែ អានយ៉ាងស្ទាត់!»

នៅពេលដែលនាងរំលឹកពីបទពិសោធន៍នោះ ម៉ារៀនិយាយថា «នោះគឺជាអ្វីដែល យើងនឹងមិនដែលអាចបដិសេធបាននោះទេ»។

អេក្លាដូ បន្ថែមទៀតថា «ថ្ងៃដែលខ្ញុំបានរៀនអាន ក៏ជាថ្ងៃដែលខ្ញុំបានទទួល ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំពីព្រះគម្ពីរមរមន និងព្រះចេស្ដារបស់វាដែរ»។

ចាប់ពីពេលនោះមក អេក្លាដូបានចាប់ផ្តើមក្រោកនៅម៉ោង 4:00 ព្រឹក ដើម្បីអាន ព្រះគម្ពីរមរមនពីមុនទៅធ្វើការ។ ក្រោយមកគាត់បានអានព្រះគម្ពីរគោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសង្ខេប បន្ទាប់មកទៀតព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះបណ្តាលយជាភាពលម្អផល គេហដ្ឋានរបស់ក្រុមគ្រួសារខុនទ្រេវ៉ាស ជាកន្លែងដែលមានសៀវភៅតែ ពីរបីក្បាលកាលពីមុនឆ្នាំ 1987។

នៅពេលដែលចំណេះដឹងខាងដំណឹងល្អរបស់អេក្លាដូ និងម៉ារៀ បានរីកចម្រើន ឡើង នោះទីបន្ទាល់របស់ពួកគេក៏ដូច្នោះដែរ។ នៅពេលដែលកូនប្រុសរបស់ពួកគេ អូស្សាលដូ បានស្លាប់ដោយគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍នៅក្នុងឆ្នាំ 2001 ទីបន្ទាល់របស់ ពួកគេ រួមជាមួយនឹងបទពិសោធន៍ខាងវិញ្ញាណដែលប្រកបដោយព្រះចេស្ដាក្នុងអំឡុង ពេលអធិស្ឋាន និងនៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ប៊ូនូស អ៊ែរេស ប្រទេសអាហ្សង់ទីន ជា កន្លែងដែលពួកគេ និងអូស្សាលដូ បានផ្សារភ្ជាប់—បានជួយពួកគេឈ្នះលើការបាត់បង់ របស់ពួកគេ។

វាជាប្រភពនៃការបំផុសគំនិត និងព្រះចេស្ដា

«តើព្រះគម្ពីរមរមនមានអត្ថន័យយ៉ាងណាចំពោះអ្នក? តើវាជាប្រភព នៃការបំផុសគំនិត និងព្រះចេស្ដានៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដែរឬទេ? តើវានឹងបន្តជាប្រភពឬទេ?

«ប្រសិនបើអ្នកពុំទាន់បានក្រេបយ៉ាងជ្រៅពីប្រភពនៃសេចក្តីពិតដ៏ បរិសុទ្ធនេះទេ ឱ្យសូមលើកទឹកចិត្តអ្នកដោយអស់ពីព្រលឹង របស់ខ្ញុំ ឱ្យធ្វើដូច្នោះ។ សូមកុំបណ្តោយឱ្យការសិក្សាដ៏ខ្ជាប់ខ្ជួនពី ព្រះគម្ពីរមរមន ជាអ្វីមួយដែលអ្នកមានបំណងដើម្បីធ្វើ ប៉ុន្តែពុំដែល បានជោគជ័យនោះឡើយ។ សូមចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃនេះ»។

Elder Richard G. Scott of the Quorum of the Twelve Apostles, «The Power of the Book of Mormon in My Life,» Ensign, ខែ តុលា ឆ្នាំ 1984 ទំព័រ 11។

អេក្លាដូ និយាយថា «ប្រហែលជាមានឪពុកម្តាយមួយចំនួនត្រូវភ្នែក ប៉ុន្តែយើង ទទួលអារម្មណ៍ដ៏សុខសាន្តថា ‘កូនប្រុសរបស់អ្នកមិនអីទេ’ ជាការពិតណាស់យើង បានឃើញ។ គាត់ជាកូនប្រុសម្នាក់ដ៏ល្អ យើងរីកគាត់។ ប៉ុន្តែយើងបានផ្សារភ្ជាប់ក្នុង ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ហើយយើងបានដឹងថាគាត់នៅទីណា»។

ពន្លឺនៃអក្ខរកម្ម

អេក្លាដូក៏បានរៀនសរសេរផងដែរ អរគុណចំពោះការបង្រៀនពីសមាជិកម្នាក់ក្នុង រូងរបស់គាត់។ គាត់និយាយថា «កាលពីមុន ខ្ញុំអាចទាំងសរសេរឈ្មោះរបស់ខ្ញុំបាន ផង»។

ដោយមានពន្លឺនៃអក្ខរកម្ម អេក្លាដូបានចាប់ផ្តើមយល់នូវភាពពិតដ៏ពេញលេញអំពី ប្រសាសន៍លោកការបស់គាត់។

គាត់និយាយថា «យើងស្ថិតនៅលើផែនដីនេះ ដើម្បីឱ្យយើងអាចរីកចម្រើនបន្តិច ម្តងៗជាដាច់ខាតថ្ងៃ»។ គាត់បន្ថែមថា តាមរយៈការរៀនអាន និងសរសេរ គាត់ កំពុងតែបង្ហាញដល់កូនចៅរបស់គាត់ថា វាពុំដែលយឺតពេលពេកនោះទេក្នុងការរៀន អភិវឌ្ឍ និងប្រែក្លាយទៅជាអ្វីដែលព្រះសព្វព្រះទ័យ។ គាត់និយាយថា «ដោយសារតែ ខ្ញុំអាចអានបាន ទើបខ្ញុំរៀននូវអ្វីៗដែលថ្មីជាម្សិញថ្មី»។

សព្វថ្ងៃនេះ បងប្រុសខុនទ្រេវ៉ាស អាចអាននូវអ្វីៗដែលគាត់ចង់បាន រួមទាំង ការសែតដែលគាត់ធ្លាប់លក់ក្នុងនាមជាក្មេងពុំចេះអក្សរម្នាក់។ ព្រះគម្ពីរនានានៅតែជា សៀវភៅជាទីពេញចិត្តរបស់គាត់ ជាពិសេសព្រះគម្ពីរមរមន។ គាត់បានអានវាពីពិធីម រហូតដល់ចប់ចំនួនប្រាំដង។

គាត់មានប្រសាសន៍ថា «ចំពោះខ្ញុំព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាទ្វារ» គាត់នៅតែមាន អំណរគុណចំពោះរបៀបដែលអក្ខរកម្ម និងដំណឹងល្អបានផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់គាត់។ «ព្រះគម្ពីរមរមនគឺជាអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងចំពោះខ្ញុំ។ វា ជា អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងចំពោះខ្ញុំ។ ខ្ញុំទទួល អារម្មណ៍ពីព្រះវិញ្ញាណគ្រប់ពេលដែលខ្ញុំបើកវាអាន»។ ■

តើខ្ញុំអាចបានឆ្លើយមក ពីណា?

កាលខ្ញុំមានអាយុ 21 ឆ្នាំ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា មកពីសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួក បរិសុទ្ធច្បងក្រោយ បានកំពុងបង្រៀនភាសាអង់គ្លេស នៅក្នុងតំបន់របស់ខ្ញុំក្នុងប្រទេសរ៉ូស៊ី។ មុនដំបូងខ្ញុំបាន ចូលរៀនភាសាអង់គ្លេស ប៉ុន្តែក្រោយមកខ្ញុំបានចាប់ផ្តើម នៅយូរជាងដើម្បីស្តាប់គំនិតខាងវិញ្ញាណដែលពួក អែលឌើរបានចែកចាយបន្ទាប់ពីរៀនអង់គ្លេស និងដើម្បី សួរសំណួរដល់ពួកគេ។

ខ្ញុំត្រូវបានចិញ្ចឹមបីបាច់ដោយផ្នែកសាសនាដ៏ លើសលប់ពីប្រទេសរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានមានសំណួរខាង ផ្នែកសាសនាជាច្រើនដែលពុំមានចម្លើយ។ ពួក អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា និងសមាជិកនៃសាសនាចក្រ របស់ពួកគេបានឆ្លើយសំណួរជាច្រើនដែលពុំដែលមាន នរណាម្នាក់ពិតគឺកាលអាចមានលទ្ធភាពផ្តល់ចម្លើយ ជាទីគាប់ចិត្តដល់ខ្ញុំបានឡើយ។

ដោយទទួលបានអារម្មណ៍អង់អាចយ៉ាងពិសេស ក្រោយ ពីរៀនក្នុងថ្នាក់អង់គ្លេសម្តង ខ្ញុំបានសុំពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយ សាសនាទូរព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេមួយក្បាល គឺព្រះគម្ពីរ មរមន។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំទៅដល់ផ្ទះ ខ្ញុំទុកចោល លើធ្នើដោយពុំបានអាន។

ទោះបីជាយ៉ាងនោះ វាពុំនៅទីយូរទេ។ ខ្ញុំបានឮ សមាជិកនៃសាសនាចក្រដែលបានចូលរួមរៀន ភាសាអង់គ្លេស និយាយថាព្រះគម្ពីរមានដ៏ ណោះស្រាយចំពោះបញ្ហាទាំងឡាយ។ ដូច្នេះនៅ ពេលដែលខ្ញុំជួបឧបសគ្គ ឬបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួន ខ្ញុំបានទាញ ព្រះគម្ពីរមរមនចេញពីលើធ្នើ ហើយចាប់ផ្តើមអានវា។ ដោយគ្មានភាពប្រែប្រួល ខ្ញុំឃើញចម្លើយនានា— ជាចម្លើយដែលប្រាប់ខ្ញុំយ៉ាងច្បាស់ពីអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវការ ជីវិត។

នៅពេលនោះខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមទទួលបានអារម្មណ៍ថា ខ្ញុំពុំ អាចរស់នៅដោយពុំមានសាសនាចក្របានឡើយ។ វាជា កន្លែងដែលខ្ញុំចង់នៅ។ វាជាកន្លែងដែលខ្ញុំបានទទួល អារម្មណ៍ថាខ្ញុំជាប់របស់វា។

មានយប់មួយ ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងផ្ទះបាយ—តែម្នាក់ឯងដែលរាងដាច់ពីផ្ទះរបស់យើងបន្តិច—ហើយ បានសួរដល់ព្រះវរបិតាសូតិបើសិនសាសនាចក្រពិត។

ខ្ញុំនៅតែចង់ឱ្យពួកវាដោយស្វ័យដល់ព្រះ។ បញ្ហា ចោទនោះគឺខ្ញុំបានរស់នៅក្នុងបន្ទប់ផ្ទះល្វែងមួយតូចដែល នៅរួមគ្នាជាមួយនឹងម្ចាស់ផ្ទះ ជាស្រ្តីចំណាស់ម្នាក់ ហើយ ពុំមានកន្លែងផ្ទាល់ខ្លួនដើម្បីឱ្យខ្ញុំអធិស្ឋានបានឡើយ។ ប៉ុន្តែមានយប់មួយ ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងផ្ទះបាយ—តែម្នាក់ ឯងដែលរាងដាច់ពីផ្ទះរបស់យើងបន្តិច—ហើយបានសួរ ដល់ព្រះវរបិតាសូតិបើសិនសាសនាចក្រពិត។ ខ្ញុំបាន ទទួលបានអារម្មណ៍ដ៏ខ្លាំងក្នុងការឆ្លើយតបថា ខ្ញុំបានដឹងអ្វី ដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើហើយ។

រយៈពេលដ៏ខ្លីក្រោយមក ខ្ញុំបានទទួលបុណ្យជ័យជម្នះ

ទឹក ហើយពេលវេលារបស់ខ្ញុំក្នុងនាមជាសមាជិកមួយរូប នៃសាសនាចក្រជាពេលវេលាដ៏សប្បាយបំផុតនៃជីវិត របស់ខ្ញុំ។ ពីមុន ខ្ញុំមានសំនួរជាច្រើន ឥឡូវខ្ញុំមាននូវ រាល់ចម្លើយទាំងឡាយ។ ពីមុន ខ្ញុំគិតថាពុំមានអ្វីសោះ ឥឡូវខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍ថាមានបរិបូណ៌។

ខ្ញុំមានអំណរគុណ ដែលព្រះវរបិតាសូតិពុំបានទុក យើងចោលដោយគ្មានចម្លើយ។ ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់នឹងមាន បន្ទូលមកកាន់យើង ទាំងតាមរយៈការអធិស្ឋាន និងតាម រយៈព្រះគម្ពីរ។ ■

អូលហ្គា អូរវ៉ានីកូ ស្ទើខលូរ៉ូយ អូលីវីយ៉ា ប្រទេសរ៉ូស៊ី

ខ្ញុំបានមានអារម្មណ៍ថា មានភ្លើងនៅខាងក្នុង

ខ្ញុំបានដឹងពីដោយការចូលរួមក្នុងថ្នាក់សាលាថ្ងៃអាទិត្យនៅក្នុងព្រះវិហារមួយក្បែរផ្ទះកាលពីវ័យកុមារភាពរបស់ខ្ញុំនោះរដ្ឋ មីលឺវ៉ែន សហរដ្ឋអាមេរិក។ ខ្ញុំបានមានគ្រូដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ដែលបំពេញដល់ខ្ញុំនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ជារាងរាល់សប្តាហ៍គាត់ចែកគាត់រូបភាពដែលចង្អុលបង្ហាញពីត្រីកូណារនា ចេញពីការបម្រើអំឡុងពេលជីវិតនៅលើផែនដីរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ រួមទាំងគោលការណ៍ទាំងឡាយដែលទ្រង់បានបង្រៀន ព្រមទាំងអត្ថបទទាំងឡាយដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ជារាងរាល់សប្តាហ៍ខ្ញុំបានដាក់កាតចូលទៅក្នុងសៀវភៅ ហើយអានរឿងទាំងនោះម្តងទៀតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិស្វកូដ។ នៅពេលខ្ញុំដំឡើង ខ្ញុំនាំតែបន្តសិក្សាដំណឹងល្អនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

ជាច្រើនឆ្នាំក្រោយមក ក្នុងអំឡុងពេលរដូវក្ដៅឆ្នាំ 1968 ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាមកពីសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយបានមកសួរសុខទុក្ខផ្ទះសមាជិកនៃគ្រួសារមួយ។ នាងបានបង្ហាញសេចក្តីអរគុណរបស់ពួកគេចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំបានសាសនាចក្រ ប៉ុន្តែនាងបានបញ្ជូនពួកគេមកផ្ទះរបស់ខ្ញុំ។

ក្នុងការជួបគ្នាលើកដំបូង ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានបង្រៀនខ្ញុំថា «សេចក្តីត្រឡប់សាសនា» បានកើតចេញពីសាសនាចក្រដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបង្កើត (សូមមើល ថែស្សាឡូទី 2 2:3)។ អ្វីដែលពួកគេបានបង្រៀនស្របជាមួយនឹងការសិក្សាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ ដូច្នេះនៅពេលដែលពួកគេបានសួររបៀបនៃពួកគេអាចមកជួបទៀតបានទេ ខ្ញុំបានយល់ព្រម។

អំឡុងពេលជួបលើកក្រោយរបស់ពួកគេ ខ្ញុំបានធ្វើបញ្ជីសំណួរទាំងឡាយ។ តើពួកបរិសុទ្ធច្រើនក្រោយធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយពន្លឺចូលក្នុងទឹកដែរឬទេ? តើពួកគេជឿលើសិទ្ធិអំណាចបញ្ចូលគ្នាដែរឬទេ? តើពួកគេជឿលើការព្យាបាលអ្នកឈឺដែរឬទេ? ចម្លើយរបស់ពួកគេបានគាំទ្រនូវអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់បានសិក្សានៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

នៅទីបញ្ចប់នៃការជួបគ្នា ពួកគេបានបន្តលេខកុំខ្ញុំនូវព្រះគម្ពីរមួយក្បាលដែលពួកគេបាននិយាយថា បានធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ខ្ញុំបានទុកព្រះគម្ពីរនៅលើទូរទស្សន៍ ហើយបានចូលគេងទៅ។ ប៉ុន្តែនៅកណ្តាលអធ្រាត្រ ខ្ញុំត្រូវបានធ្វើឱ្យភ្ញាក់ឡើង ដោយអារម្មណ៍ដ៏ខ្លាំងមួយ ដែលក្រោយមកខ្ញុំបានស្គាល់ថាជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍បំផុសគំនិតឱ្យចាប់ផ្តើមអាន ដូច្នេះខ្ញុំបានអានអស់រយៈពេលមួយម៉ោងកន្លះទើបចូលគេងវិញ។ បន្តិចក្រោយមក ខ្ញុំបានភ្ញាក់ម្តងទៀតដោយទទួលបានអារម្មណ៍ដូចគ្នា ដូច្នេះខ្ញុំបានអានថែមទៀត។

លំនាំនេះបានបន្តរហូតដល់ពីរយប់បន្ទាប់ទៀត។ ខ្ញុំបានពេញចិត្តនូវអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងតែបានអាន និងបានទទួលស្គាល់ថា ព្រះគម្ពីរមែនបានធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តសុំដល់ព្រះសម្រាប់ការណែនាំ។ ត្បិតតាំងពីខ្ញុំជាកុមារី នេះជាលើកដំបូងហើយ ដែលខ្ញុំបានលុតដង្ហើមអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំបានសុំព្រះវរបិតាស្វាមី ជួយខ្ញុំឱ្យដឹងនូវអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ ជាមួយនឹងភ្លើងដែលខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍នៅក្នុងខ្លួនរបស់ខ្ញុំ។ នៅពេលដែលខ្ញុំបានបញ្ចប់ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍បំផុសឱ្យអានរឿងរ៉ាវនៃការផ្លាស់ចិត្តជឿរបស់ពួកសាសន៍លេមីននៅក្នុង និហ្វី 3 9។ ខ្ញុំបានអានថា ពួកគេ «ត្រូវបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយភ្លើង និងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយពួកគេពុំបានដឹងទេ» (ទី 20)។

ឃ្លា «ពួកគេពុំបានដឹងទេ» បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំ។ គំនិតបានចូលមកក្នុងខ្លួនខ្ញុំ ៖ «សាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទពិតជាមាននៅលើផែនដី!» ខ្ញុំអន្ទះសាច់និយាយជាមួយពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាអំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានអាន និងអ្វីដែលខ្ញុំបានដឹងនាពេលឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលពួកគេបានឆ្លើយនឹងសំណួររបស់ខ្ញុំ ដោយការអញ្ជើញឱ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេថា ខ្ញុំពុំអាចទេ។ ស្វាមីរបស់ខ្ញុំនឹងពុំយល់ការណ៍នេះឡើយ។

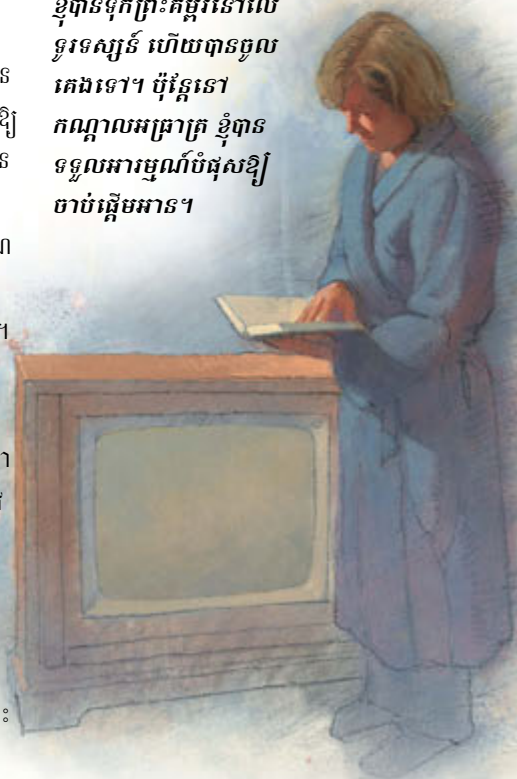
ទោះបីជាយ៉ាងនោះ នៅពេលដែលខ្ញុំគិតអំពីខ្លួនខ្ញុំបានយល់ថា វាមាននូវការណែនាំដ៏ច្បាស់សម្រាប់ខ្ញុំ ដើម្បីផ្តល់នូវការលះបង់នៃ «ចិត្តសង្រួម និងវិញ្ញាណ

ទន់ទាប»។ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានសុំដល់ព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំ ដែលគង់នៅឆ្នាយស្ងួត ដើម្បីជួយដល់ខ្ញុំ ហើយទ្រង់ពិតជាបានជួយមែន។ ក្រោយពីស្វាមីរបស់ខ្ញុំបានទទួលការពិភាក្សារបស់អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា គាត់បានយល់ព្រមឱ្យខ្ញុំទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។

ឱ ខ្ញុំមានសេចក្តីអំណរខ្លាំងណាស់ ចំពោះព្រះវរបិតាស្វាមីជាទីស្រឡាញ់ សម្រាប់បទពិសោធន៍ដ៏មានតម្លៃ និងប្រកបដោយព្រះចេស្ដាដែលខ្ញុំបានមានក្នុងការអានព្រះគម្ពីរមែន ក្នុងនាមជាម្តាយវ័យក្មេងម្នាក់។ វាបានដឹកនាំខ្ញុំទៅរកដំណឹងល្អដែលបានស្តារឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ជាលទ្ធផល ឥទ្ធិពលនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលខ្ញុំបានទទួលនាឈប់ទាំងនោះនៅក្នុងឆ្នាំ 1968 ឥឡូវនេះជាអំណោយដ៏ខ្ពស់ខ្លួនមួយ—ជាអ្វីមួយដែលបានដឹកនាំខ្ញុំក្នុងអំឡុងពេលជាង 40 ឆ្នាំ ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃសាសនាចក្រ។

គួរឱ្យវិជ្ជា រដ្ឋហ្សឺដា សហរដ្ឋអាមេរិក ■

**ខ្ញុំបានទុកព្រះគម្ពីរនៅលើ
ទូរទស្សន៍ ហើយបានចូល
គេងទៅ។ ប៉ុន្តែនៅ
កណ្តាលអធ្រាត្រ ខ្ញុំបាន
ទទួលអារម្មណ៍បំផុសឱ្យ
ចាប់ផ្តើមអាន។**

ព្រះគម្ពីរមរមនបាន និយាយមកកាន់ខ្ញុំ

នៅពេលដែលកូនស្រីព្រាបរបស់យើង អាម៉ាន់ដា ទើបតែមានអាយុពីរឆ្នាំ នាងត្រូវបានធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ ឃើញថា មានជម្ងឺមហារីកឈាម។ ជម្ងឺរបស់នាងមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរ ហើយជម្ងឺមហារីករបស់នាងពុំមានសភាពធូរស្បើយសោះ ក្រោយពីការព្យាបាលតាមរយៈការប្រើថ្នាំ។ ចន្ទប៉ាម៉ាន់ដាចាំបាច់ត្រូវមានការប្តូរខ្លួនឡើង។

ខណៈដែលស្វាមីរបស់ខ្ញុំ និងកូនប្រុសពីរនាក់ទៀត នៅក្នុងផ្ទះរដ្ឋប្បវេណី ខ្ញុំបាននាំជាមួយ អាម៉ាន់ដា ក្នុងរដ្ឋប្បវេណីទៀតចាប់ពីខែកញ្ញា រហូតដល់ដើមខែមករា។ យើងបានអាក់ខានក្នុងការប្រារព្ធបុណ្យគ្រិស្តម៉ាស់ដុគ្លា ប៉ុន្តែនៅពេលចប់ការតាមដានជម្ងឺ យើងបានវិលត្រឡប់មកផ្ទះវិញ។

នៅក្នុងការទៅមន្ទីរពេទ្យលើកដំបូងរបស់យើងដើម្បីធ្វើការពិនិត្យ ចន្ទប៉ាម៉ាន់ដាត្រូវបានប្រគល់ជូនឱ្យ វេជ្ជបណ្ឌិតនៅតែឃើញថា គោសិកាមហារីកឈាមនៅតែមាននៅក្នុងឈាមរបស់អាម៉ាន់ដា។ ការផ្លាស់ប្តូរខ្លួនឡើងនៅតែបរាជ័យ។ ពេលជីវិតដំណឹងនេះ ខ្ញុំបានមានអារម្មណ៍

ហាក់ដូចជាខ្ញុំកំពុងតែលិចចុះទៅក្នុងស្រទាប់ស្នាម ក្រុមគ្រួសាររបស់យើងបានឆ្លងកាត់ការព្រួយបារម្ភដ៏ខ្លាំង ការឃ្លាតពីគ្នា

និងពេលវេលាដ៏លំបាកទាំងឡាយ។ ឥឡូវនេះ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ យើងនឹងបាត់បង់កូនស្រីរបស់យើង។

ខ្ញុំបានត្រឡប់មកផ្ទះវិញនៅរសៀលនោះទៅជួបកូនប្រុសទាំងពីររបស់ខ្ញុំ។ ខណៈដែលយើងរង់ចាំស្វាមីរបស់ខ្ញុំត្រឡប់មកពីធ្វើការ មកផ្ទះ វិញ យើងបានយកព្រះគម្ពីរមរមនរបស់យើងមក ហើយបានចាប់ផ្តើមអាន។ យើងបានអាននៅក្នុង និហ្វេទី 2 9។ នៅពេលដែលយើងអាន ពាក្យទាំងនេះនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ ៖

«ខ្ញុំពោលការណ៍ទាំងអស់ដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចបានត្រេកអរ ហើយដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងដោយសារពរទាំងឡាយដែលព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះទ្រង់នឹងប្រទានមកលើកូនចៅរបស់អ្នករាល់គ្នា។

«ត្បិតខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នាគាត់ច្រើនបានខំពិចារណាមើលណាស់ ដើម្បីឱ្យដឹងការណ៍ដែលនឹងកើតមក ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំដឹងថាអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា រូបកាយរបស់យើងរាល់គ្រប់គ្នាបាត់បង់ស្លាប់ទៅ ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងរូបកាយរបស់យើង យើងនឹងបានឃើញព្រះ។ ...

«ត្បិតដូចជាសេចក្តីស្លាប់បានមកដល់មនុស្សលោក

គ្រប់រូប ដើម្បីបំពេញផែនការនៃការប្រោសប្រណីរបស់ព្រះបង្កើតដ៏ធំយ៉ាងណា នោះគឺជាការចាំបាច់ដែលត្រូវមានអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញយ៉ាងនោះដែរ។ ...

«ឱសេចក្តីស្លាប់នៃព្រះរបស់យើងដ៏ធំណាស់ហ្ន៎ ព្រះទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវសម្រាប់ឱ្យយើងដោះខ្លួនចេញពីក្រញាំនៃវិបត្តិដ៏ធ្ងន់ស្មើនឹងខ្លួននេះ មែនហើយវិបត្តិនោះគឺជាសេចក្តីស្លាប់។ ...

«ហើយទ្រង់យាងមកលោកិយ ដើម្បីទ្រង់អាចសង្គ្រោះមនុស្សលោកទាំងអស់ បើសិនជាពួកគេព្រមស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ត្បិតមើលចុះទ្រង់រងទុក្ខការឈឺចាប់នៃមនុស្សលោកទាំងអស់ មែនហើយ គឺការឈឺចាប់របស់សត្វលោកសត្វលោកពើដែលរស់នៅទាំងប្រុសទាំងស្រី និងក្មេងៗដែលជាគ្រួសារនៃលោកអ័ដាម។

«ហើយទ្រង់រងទុក្ខបែបនេះ គឺដើម្បីឱ្យមានដំណើររស់ឡើងវិញដល់មនុស្សលោកទាំងអស់ ហើយដើម្បីឱ្យមនុស្សលោកទាំងអស់អាចឈរចំពោះទ្រង់នៅក្នុងថ្ងៃជំនុំជម្រះដ៏ធំ» (និហ្វេទី 2 9:3-4, 6, 10, 21-22)។

នៅពេលដែលខ្ញុំអានពាក្យទាំងនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានស្ថិតក្នុងបន្ទប់។ ខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍ថា ព្រះបរិសុទ្ធគឺរស់ខ្ញុំជ្រាបពីដំណឹងដែលខ្ញុំបានទទួលនៅថ្ងៃនោះ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ពាក្យទាំងឡាយដែលព្យាករណ៍យ៉ាក្នុង បានសរសេរជាង 2000ឆ្នាំ មុន គឺសរសេរដល់ខ្ញុំសម្រាប់ថ្ងៃនោះ ហើយបានមកដោយផ្ទាល់ពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ។ ទ្រង់បានជ្រាបពីការឈឺចាប់ និងទុក្ខព្រួយដែលខ្ញុំបានមានក្រោយពីឮថាកូនស្រីរបស់យើងនឹងស្លាប់។ ហើយទ្រង់បាននាំទីនោះដើម្បីល្អងលោមក្រុមគ្រួសាររបស់យើង ជាមួយនឹងសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់ថា ទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវ ហើយថា នៅថ្ងៃណាមួយ តាមរយៈអំណាចនៃដំណើររស់ឡើងវិញ «នៅក្នុងរូបកាយរបស់យើង យើងនឹងបានឃើញព្រះ»។

អាម៉ាន់ដា បានរស់នៅជិតមួយឆ្នាំទៀត ប៉ុន្តែខ្ញុំពុំដែលភ្លេចថ្ងៃនោះទេ នៅពេលដែលពាក្យនៃព្រះគម្ពីរមរមនបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំ ចំពេលដែលខ្ញុំត្រូវការហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ខ្ញុំនូវសេចក្តីសង្ឃឹមការល្អងលោម និងយល់ពីផែនការរបស់ទ្រង់។ ■

ហ៊ីណា បៀង រដ្ឋប្បវេណី សហរដ្ឋអាមេរិក

នៅពេលដែលខ្ញុំ
អានពាក្យទាំងនេះ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
បានស្ថិតក្នុង
បន្ទប់។ ខ្ញុំបាន
ទទួលអារម្មណ៍
ថាព្រះបរិសុទ្ធគឺ
រស់ខ្ញុំជ្រាប
ពីដំណឹងដែលខ្ញុំ
បានទទួលនៅថ្ងៃ
នោះ។

ខ្ញុំបានយកការសន្យា របស់មូរីណូ មកធ្វើ ការសាកល្បង

កាលពីពីរឆ្នាំមុន ខ្ញុំបាននាំផ្ទះមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំម្នាក់
ពេលដែលខ្ញុំបានជួបយុវជនពីរនាក់ដែលស្នេហ៍
សម្លេងបំបាក់រៀបរយ ដែលបាននាំខ្លួនពួកគេថាជា
ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាពួកបរិសុទ្ធច្នៃចុងក្រោយ។
ខ្ញុំបានគិតថាវាចម្លែកណាស់ ដែលពួកគេបានមកពី
សែនឆ្ងាយដល់អ៊ីតាលី ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរប្រពៃណីប្រជាជនដែល
ជឿលើព្រះអង្គសង្គ្រោះរួចទៅហើយ។

ក្រោយមក ខ្ញុំបានអញ្ជើញពួកគេឱ្យចូលក្នុងផ្ទះ
របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា «ប្រសិនបើអ្នកចង់ អ្នកអាច
មកជួបខ្ញុំ ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរប្រពៃណីបាន» «ប៉ុន្តែសូមកុំគិត
ថា ខ្ញុំនឹងផ្លាស់ប្តូរសាសនា»។

ពេលយើងបានជួបនាយប់បន្ទាប់ ពួក
អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបាននិយាយអំពីព្រះគម្ពីរមរមន៍។
ខ្ញុំបានគិតថា វាចម្លែកណាស់ ដែលខ្ញុំកុំដែលឮពីមុនមក។
ខ្ញុំបានអញ្ជើញពួកគេឱ្យត្រឡប់មកវិញ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពី
ការជួបលើកទីពីរ ភរិយារបស់ខ្ញុំ អានណា ម៉ារៀ បាន
គិតថាពួកគេអាក្រក់ ហើយចាកចេញពីផ្ទះក្នុងអំឡុងពេល
ពិភាក្សារបស់យើង។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាហាក់
ដូចជាខុសប្លែកពីធម្មតាបន្តិចផងដែរចំពោះខ្ញុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំក៏
ចង់ដឹងទ្វារអ្វីដែលពួកគេចង់និយាយ ហើយក៏បានបន្តជួប
ជាមួយពួកគេទៀត។

នាយប់មួយ នៅពេលដែល អានណា ម៉ារៀ បាន
មកដល់ផ្ទះ នាងបានឮយើងនិយាយអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍
ដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ ការណ៍នេះធ្វើឱ្យនាងចាប់
អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង ហើយយើងបានសម្រេចចិត្តថា
យើងនឹងចាប់ផ្តើមការពិភាក្សាជាមួយគ្នាម្តងទៀត។
នាងមានចំណេះដឹងដ៏ជ្រៅជ្រះអំពីព្រះគម្ពីរទាំងឡាយ
និងតែងតែមានការសំណួរដដែលៗ ពួកគេអែលឌើរបាន
ឆ្លើយសំណួរមួយចំនួនភ្លាមៗ ប៉ុន្តែមួយចំនួនទៀត
ពួកគេត្រូវទៅផ្ទះ និងស្រាវជ្រាវសិន។ ក្នុង
សប្តាហ៍នីមួយៗ ពុំដែលបរាជ័យទេ ពួកគេត្រឡប់មក
វិញដោយមានចម្លើយ ហើយ អានណា ម៉ារៀ មាន

**ខ្ញុំបានទទួលស្គាល់ព្រះវរបិតាថា «តើព្រះគម្ពីរមរមន៍ពិតដែរឬទេ ប្រសិនបើពិតមែន តើពេលណា
ទើបទទួលបានបង្គំគួរទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក»?**

តារាងសំណួរផ្សេងទៀតរាល់សប្តាហ៍។
តែមួយរយះពេលខ្លីក្រោយមក បន្ទាប់ពីយើងបាន
បញ្ចប់ការពិភាក្សា អានណា ម៉ារៀ បានធ្វើ
ឱ្យខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើល ដោយសុំការអនុញ្ញាតពីខ្ញុំដើម្បីធ្វើបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក។ ខ្ញុំបានប្រាប់នាងថា បងពុំមានអ្វីជំទាស់នឹង
អូនទេ ប្រសិនបើអូនពិតជាបានប្រើចិត្តជឿមែននោះ។
ខ្ញុំបានចូលរួមពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់នាង នៅថ្ងៃទី 5
ខែមិថុនា ឆ្នាំ 1995 ដោយមាននូវអារម្មណ៍រីករាយដ៏
មហិមាក្នុងអំឡុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនោះ។
ខ្ញុំបានបន្តអានយ៉ាងច្រើនអំពីសាសនាព្រះគម្ពីរ ហើយ
ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានបន្តលើកទឹកចិត្តខ្ញុំ។ ទីបំផុត
ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តយកការសន្យារបស់មូរីណូ មកធ្វើ
ការសាកល្បង (សូមមើល មូរីណូ 10:4-5)។ ខ្ញុំចង់
ដឹងប្រសិនបើព្រះគម្ពីរមរមន៍បានមកពីព្រះ ឬប្រសិនបើវា
គ្រាន់តែជាអ្វីប្រលោមលោកដ៏ល្អមួយ។

ថ្ងៃមួយនៅក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ 1995 ខណៈពេល
ដែលខ្ញុំនៅផ្ទះតែម្នាក់ឯង ខ្ញុំបានលក់ដង្កូវចុះទៅ
ជើងត្រែរបស់ខ្ញុំ ហើយបានទទួលស្គាល់ព្រះវរបិតាថា
«តើព្រះគម្ពីរមរមន៍ពិតដែរឬទេ ប្រសិនបើពិតមែនតើ
ពេលណាទើបទទួលបានបង្គំគួរទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក»?
រំពេចនោះខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍នៅក្នុងអង្គចិត្ត និង
គំនិតរបស់ខ្ញុំ មាននូវសម្លេងដ៏ច្បាស់មួយបានប្រាប់ខ្ញុំថា

«ព្រះគម្ពីរមរមន៍ពិត»។ ក្រោយមកខ្ញុំបានមាន
ការបញ្ជាក់ដ៏ច្បាស់ ពីពេលដែលត្រូវទទួលបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក។ មួយសប្តាហ៍ក្រោយមកខ្ញុំបានអធិស្ឋានម្តង
ទៀត និងបានទទួលចម្លើយដែល។ អង្គចិត្តរបស់ខ្ញុំបាន
ពេញដោយសេចក្តីអំណរ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំបានដឹងថា ព្រះ
បានមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ ព្រះគម្ពីរមរមន៍ត្រូវបាន
បំផុសគំនិតពីព្រះ ហើយយើងសែប ស៊ីដ ជាព្យាបាវិពិត។
ទីបំផុត នៅថ្ងៃទី 17 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1995 ខ្ញុំបាន
ចូលក្នុងទឹកនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក មានរយះពេលមួយ
ឆ្នាំកន្លះ ចាប់តាំងពីខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមជួបជាមួយនឹងពួក
អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា។ ក្រោយមកកូនស្រីរបស់យើង
អាប៉ា ឆៀវ៉ា បានចាប់ផ្តើមចាប់អារម្មណ៍ពីសាសនាព្រះ
ហើយក៏បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកផងដែរ។ ក្នុងខែមករា
ឆ្នាំ 1997 ក្រុមគ្រួសាររបស់យើងបានផ្សារភ្ជាប់នៅក្នុង
ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ប៊ីន ប្រទេសស្វីស។

យើងដឹងថានេះជាសាសនាព្រះគម្ពីរ ដែលបាន
គ្រប់គ្រងដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តាមរយះព្យាបាវិ និង
បព្វជិតភាព។ យើងមានអំណរគុណចំពោះព្រះអម្ចាស់
សម្រាប់សេចក្តីសង្ឃឹមច្បាញរបស់ទ្រង់ សម្រាប់ការដឹកនាំ
យើងឱ្យជួបពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា និងសម្រាប់
ចំណេះដឹងពីដំណឹងល្អ។ ■
ហ្វ្រែនស៊ីស្កូ ហ្វ្រែនស៊ីស្កូ ឡុំបាឌី ប្រទេសអ៊ីតាលី

ដល់គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន

ដោយ ល្យែ ម៉ាកស្តេណាហាន
ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ

ការបោះពុម្ពដំបូងនៃព្រះគម្ពីរមរមនមានជាអក្សរពុម្ពចំនួន 5,000 ក្បាល។

បញ្ជីឈ្មោះដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។
បន្ទាប់ពីការបោះពុម្ព សមាជិកអាចចេញបញ្ជាទិញគម្ពីរបោះពុម្ពថ្មីតាមរយៈសេវាកម្មប្រចាំថ្ងៃ។ សមាជិកទាំងនេះភាគច្រើនមានតែផ្នែកមួយចំនួនដែលបានជ្រើសរើសចេញពីព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសារបស់ពួកគេតែប៉ុណ្ណោះ ឬក្នុងករណីខ្លះ មានតែតាមរយៈទីបន្ទាល់របស់ពួកគេផ្សព្វផ្សាយសាសនាប៉ុណ្ណោះ។

ព្រះគម្ពីរមរមន និងកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា

នៅពេលដែលតំបន់ភូមិសាស្ត្រមួយទើបតែត្រូវបានបើកឱ្យធ្វើកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា នោះឧបសគ្គខាងផ្នែកភាសាអាចជាបញ្ហាចោទដ៏ចម្បងមួយ។ ដោយពុំមានឯកសារសាសនាចក្រត្រូវបានបោះពុម្ពជាភាសាក្នុងតំបន់នោះ នោះពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាត្រូវរៀនភាសានោះ ហើយរៀនរួចបន្ទាល់ដោយព្រះវិញ្ញាណ។ ផ្នែកមួយចំនួនក្នុងពិភពលោក មានមនុស្សជាច្រើននិយាយភាសាទីពីរ និងធ្វើឱ្យពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាអាចមានលទ្ធភាពផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសានោះ។ ឧទាហរណ៍ មុនពេលព្រះគម្ពីរមរមន ត្រូវបានបកប្រែជាភាសាម៉ុងហ្គោលី មានសមាជិកជាច្រើននៅម៉ុងហ្គោលី បានសិក្សាតាមគម្ពីរដែលបានបោះពុម្ពជាភាសារុស្ស៊ី។

ប៉ុន្តែដំណឹងល្អត្រូវបានយល់ច្បាស់និងត្រឹមត្រូវបំផុត តាមរយៈភាសាកំណើតរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ។ អ៊ីរ៉ាក់ ហ្គេមីល ដែលបានបម្រើនៅក្នុងបេសកកម្មល្អប្រសើរណា ស្ទ្វីវ៉ានី ពីឆ្នាំ 2001 ដល់ 2003 បានឃើញដោយ

នៅពេលដែលពួកកាវីអាលម៉ានៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន បានប្រគល់កំណត់ត្រាអំពីប្រជាជនគាត់ ដល់កូនប្រុសរបស់គាត់ ហេលេមិនគាត់បានណែនាំដល់កូនប្រុសរបស់គាត់ឱ្យចងចាំថា ព្រះអម្ចាស់មាន «គោលបំណងដ៏វាងវៃមួយ» ចំពោះការថែរក្សាព្រះគម្ពីរទាំងឡាយ (អាលម៉ា 37:12)។ គាត់បាននិយាយពីកំណត់ត្រាថា «វត្ថុទាំងនេះត្រូវបានរក្សាទុក ហើយប្រគល់បន្តពីតំណាងមួយទៅតំណាងមួយ ... រហូតដល់វត្ថុទាំងនេះបានផ្សព្វផ្សាយទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន» (អាលម៉ា 37:4)។

នៅក្នុងឆ្នាំ 1827 យ៉ូសែប ស្ទីធី បានទទួលកំណត់ត្រាទាំងនោះ ហើយនៅឆ្នាំ 1829 បានបញ្ចប់ការបកប្រែកំណត់ត្រាទាំងនោះទៅជាភាសាអង់គ្លេស ដោយអំណោយទាន និងព្រះចេស្តាពីព្រះ។ ព្រះគម្ពីរ បានបោះពុម្ពនៅក្នុងឆ្នាំ 1830 បានក្លាយជាឧបករណ៍ដ៏ប្រកបដោយព្រះចេស្តា សម្រាប់អ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា ក្នុងការធ្វើឱ្យអ្នកអានឆ្លើយសេចក្តីពិតដ៏ពេញលេញនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដោយការបោះពុម្ពបើកដំបូងមានតែ

5000 ក្បាល នោះការបញ្ជូនព្រះគម្ពីរមរមនទៅដល់ «គ្រប់ទាំងសាសន៍ គ្រប់ពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ទាំងប្រជាជន» មើលទៅហាក់ដូចជានៅឆ្ងាយណាស់។

ទោះជាយ៉ាងនោះក្តី ព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាក់ការព្យាករណ៍នេះម្តងទៀតដល់យ៉ូសែប ស្ទីធី ក្នុងឆ្នាំ 1833 ដែលព្យាករណ៍ពីថ្ងៃមួយ នៅពេលដែល «មនុស្សគ្រប់រូបនឹងឮភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អ ដោយនូវពាក្យសំដែងរបស់ខ្លួន និងដោយនូវភាសារបស់ខ្លួន» (គ. និង ស. 90:11)។ ព្រះគម្ពីរមរមន ដែល «មាន ... ភាពពោរពេញនៃដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» (គ. និង ស. 20:9) កំពុងតែដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការបំពេញតាមការព្យាករណ៍នេះ។

នៅពាក់កណ្តាលទសវត្សរ៍ឆ្នាំ 1800 ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបាននាំដំណឹងល្អទៅកាន់ទ្វីបអឺរ៉ុប។ ព្រះគម្ពីរមរមនត្រូវបានបោះពុម្ពជាភាសាដាណាម៉ាក ក្នុងឆ្នាំ 1851 បន្ទាប់ពីការបោះពុម្ពជាភាសាបារាំង អាល្លឺម៉ង់ អ៊ីតាលី និងវ៉ែលស័ក្កក្នុងឆ្នាំ 1852។ បច្ចុប្បន្ននេះព្រះគម្ពីរមរមនដ៏ពេញលេញមានចំនួន 82 ភាសា ក្រុមទាំងពីរពួកដែលបានជ្រើសរើសមានចំនួន 25 ភាសាផ្សេងទៀត។ ការព្យាករណ៍

ដែលថាមនុស្សទាំងអស់នឹងឮដំណឹងល្អជាភាសារបស់ពួកគេផ្ទាល់ គឺកំពុងតែបើកបង្ហាញពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ខណៈការបកប្រែ និងកិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនាចេះតែឆ្ពោះទៅមុខ។

កិច្ចការនៃការបកប្រែ

ដំណើរការនៃការបកប្រែព្រះគម្ពីរមរមនពីភាសាអង់គ្លេសទៅភាសាថ្មីមួយទៀតត្រូវបានណែនាំដោយពេលវេលាច្រើនឆ្នាំដើម្បីបញ្ចប់។ ដំណើរការចាប់ផ្តើមបានលុះត្រាតែក្រោយពីគណៈប្រធានទីមួយ និងក្រុមនៃពួកសាវ័កដប់ពីរនាក់បានអនុម័តគម្រោងនិងមានសមាជិកដែលនិយាយភាសាកំណើតគ្រប់គ្រាន់បម្រើជាអ្នកបកប្រែ។ ពួកអ្នកបកប្រែ និងពួកអ្នកត្រួតពិនិត្យត្រូវបានផ្តល់នូវការណែនាំឱ្យនៅជាប់នឹងព្រះវិញ្ញាណនៅពេលដែលពួកគេបកប្រែ។ ក្រោយពីការបកប្រែត្រូវបានបញ្ចប់ អត្ថបទបញ្ជូនឆ្លងកាត់ដំណើរការត្រួតពិនិត្យដោយអ្នកកាន់

ផ្ទាល់ ពីភាពខុសប្លែកគ្នាដែលបានកើតឡើងចំពោះសមាជិក និងសាសនាគំនិតទាំងឡាយដែលមានព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសាកំណើតរបស់ពួកគេ។ គាត់បានបម្រើរយៈ 18 ខែនៃបេសកកម្មរបស់គាត់ពីមុនព្រះគម្ពីរមរមនត្រូវបានមានជាភាសា ស្ទូរ៉ាវីន។

កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយដូចការលំបាក។ សាខាដំបូងនៃសាសនាត្រូវទើបតែបានបង្កើតឡើងតែមួយទសវត្សរ៍មុនប៉ុណ្ណោះ។ ថ្មីៗនេះ ស្ទូរ៉ាវីន បានទទួលឯករាជ្យ និងស្ថិតក្នុងដំណើរការណ៍នៃធ្វើឱ្យលែងមានភាសាអង់គ្លេសក្នុងការសិក្សា ស៊ីវិល-ក្រអាត។ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបាននាំព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសាស៊ីវិល-ក្រអាត និងភាសាអង់គ្លេស ដែលមនុស្សរីករាយភាគច្រើនបានសិក្សានៅសាលារៀន។ ប៉ុន្តែផ្ទាល់ពួកគេបានបង្ហាញមនុស្សបដិសេធ

ព្រះគម្ពីរដោយសារតែពួកគេពុំយល់ភាសាទាំងពីរ។ អ៊ីរិក នៅចាំថាមានអារម្មណ៍ដូចជាប្រហោងក្នុងអញ្ចឹង ក្នុងការថ្លែងទីបន្ទាល់ទៅកាន់មនុស្សអំពីភាពមហិមា និងសារៈសំខាន់នៃព្រះគម្ពីរមរមន—ហើយក្រោយមកត្រូវតែប្រាប់ពួកគេថា គាត់ពុំមានព្រះគម្ពីរជាភាសារបស់ពួកគេទេ។

រយៈពេលប្រាំមួយខែមុនពេល អ៊ីរិកវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ក៏ប៉ាល់ដឹកជញ្ជូនព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសាស្ទូរ៉ាវីនដំបូងបានមកដល់។ សាខាបានរៀបចំការប្រជុំនៅកន្លែងមួយដើម្បីឱ្យសមាជិកម្នាក់ៗ និងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានទទួលព្រះគម្ពីរមរមន។ អ៊ីរិកនៅចាំថា «បានមាននូវវិញ្ញាណពិសេសនៅលើអាគារ»។ គាត់បានកត់ត្រានៅក្នុងទិន្នន័យប្រវត្តិរបស់គាត់ពីអារម្មណ៍ដែលបានកាន់ព្រះគម្ពីរដើ

មានតម្លៃ ដែលបានទទួលរង់ចាំអស់រយៈពេលយ៉ាងយូរមកហើយ។ គាត់បានសរសេរថា «វាហាក់ដូចជាកំពុងតែកាន់ផ្ទាំងចំណារមាសរបស់ពួកគេ»។ ក្រោយពីការជួបជុំហើយ ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាបានយកព្រះគម្ពីរមរមនដែលនៅសល់ដើម្បីប្រើសម្រាប់កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនា។ អ៊ីរិក និងដៃគូរបស់គាត់មានសេចក្តីរីករាយខ្លាំងនៅពេលដែលពួកគេទៅដល់ផ្ទះរបស់ពួកគេ ពួកគេបានបើកប្រអប់ទាំងនោះហើយពង្រាយព្រះគម្ពីរមរមនចេញ និងបានថតរូបថតដើម្បីចងចាំនូវព្រឹត្តិការណ៍នោះ។ ពួកគេស្នើរតែមិនអាចរង់ចាំបាននោះទេ ដើម្បីចែកចាយព្រះគម្ពីរទាំងនោះជាមួយប្រជាជន។ ដោយមានព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសាស្ទូរ៉ាវីន នៅក្នុងដៃ ពុំគ្រាន់តែធ្វើឱ្យពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយ

ព្យាករិធ្វើទីបន្ទាល់

«ដោយអំណោយទាន និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ [យ៉េស៊ូ គ្រីស្ទ] បានបកប្រែព្រះគម្ពីរនេះ (ព្រះគម្ពីរមរមន) ចេញពីភាសាដើមរបស់វា និងចេញពីចម្លាក់នៅផ្ទាំងមាស ទៅជាភាសាដែលឥឡូវនេះយើងអាចអានបាននៅលើគម្របសៀវភៅនេះ ហើយវាមាននូវភាពពេញនៃដំណឹងល្អដែលគ្មានទីបញ្ចប់។ វាគឺជាកំណត់មនុស្សឱ្យទទួលបានចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីពិត ដែលពួកគេអាចត្រូវបានសង្គ្រោះ និងបានត្រឡប់ទៅវត្តមានរបស់ព្រះម្តងទៀត ព្រមទាំងទទួលបាននូវសិរីល្អរបស់ទ្រង់ និងជីវិតដ៏គ្មានទីបញ្ចប់»។

ប្រធាន យ៉េស៊ូ គ្រីស្ទ (1838–1918)
Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith (1998)
 ទំព័រ 42។

នៅពេលដែលការងារបកប្រែកាន់តែឆ្ពោះទៅមុខ សមាជិកនៅជុំវិញពិភពលោក ដូចជា លី និងហ្គីរ៉ា ឡូទិក ក្នុងប្រទេសស្ទូរ៉ាវីន ទទួលបានបទពិសោធន៍ដ៏រីករាយក្នុងការកាន់ព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសារបស់ពួកគេផ្ទាល់ជាលើកដំបូង។

ព្យាករិធ្វើទីបន្ទាល់

«វាមានទូទៅនូវចេតនាទៅក្នុង ព្រះគម្ពីរនោះ ដែលនឹងចាប់ផ្តើម ហូរចូលទៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកក្នុង វិទ្យាដែលអ្នកចាប់ផ្តើមធ្វើ ការសិក្សាដោយឃ្លាត់ចង់ដ៏ ព្រះគម្ពីរនោះ។ អ្នកនឹងឃើញនូវ ព្រះចេតនាដ៏មហិមាជាងក្នុង ការទប់ទល់នឹងការល្អឯង។ អ្នកនឹង រកឃើញនូវព្រះចេតនាដ៏ម្លប់ ច្រើនផុតពីការបោកបញ្ឆោត។ អ្នកនឹងរកឃើញនូវព្រះចេតនាដ៏ម្លប់ បន្តិចបន្តួច និងចង្អុលត្រឡប់។»

ប្រធាន ផែសវ៉ា ថាហូ ប៊ែនស៊ីន (1899–1994) “The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” Ensign, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1986 ទំព័រ 4 មាននៅទំព័រ 52 ក្នុង ច្បាប់នេះផងដែរ។

សាសនាមានភាពជោគជ័យក្នុង ការនិយាយទៅកាន់ប្រជាជនតែ ប៉ុណ្ណោះទេ តែពួកគេថែមទាំងមានវិធី ដើម្បីពង្រឹងឡើងវិញដល់ទីបន្ទាល់របស់ ពួកសមាជិកអស់កម្មដែលពុំបានចូល រួមសាសនាចក្រដាច់ច្រើនឆ្នាំទៀតផង។

រយៈពេលប្រាំមួយខែចុងក្រោយនៃ បេសកកម្មរបស់គាត់ អ៊ីរីកបានឃើញ ថាទីបន្ទាល់របស់សមាជិកស្ត្រីវ៉ានី មាន ការរីកចម្រើនឡើងយ៉ាងលឿន។ គាត់ លើកឡើងថា «នៅពេលដែលពួកគេ បានទទួលព្រះគម្ពីរមរមនជា ភាសាកំណើតរបស់ពួកគេ ពួកគេពិតជា បានយល់ពីវា។ វាបានចាក់យ៉ាងជ្រៅ ចូលទៅក្នុងផ្លូវចិត្តរបស់ពួកគេ»។ ពីមុន ពួកអ្នកឡើងនិយាយ និង គ្រូបង្រៀនទាំងឡាយនៅក្នុងការប្រជុំ សាសនាចក្រត្រូវតែអានព្រះគម្ពីរជា ភាសាស៊ីប៊ូ-ក្រូអាត ហើយឱ្យម្នាក់ទៀត បកប្រែ និងពន្យល់ពាក្យមួយចំនួន។ អ៊ីរីកចាំថា «វាហាក់ដូចជាយើងដើរខ្ចិច ៗទៅខ្ចីពាក្យពីភាសាដទៃទៀតមក ប្រើ»។ អ៊ីរីក លើកឡើងថា នៅពេល

ដែលពួកសមាជិកចាប់ផ្តើមអានព្រះគម្ពីរ មរមនជាភាសាកំណើតរបស់ពួកគេ «ការយល់ខាងដំណឹងល្អរបស់ពួកគេ មានការកើនឡើងមួយរំពេច»

តាមភាសារបស់ពួកគេផ្ទាល់

មូស្ស៊ីកា ហ្សេលេនិការ ជាម្នាក់ក្នុង ចំណោមសមាជិកទាំងឡាយដែលបាន ចូលរួមក្នុងសាសនាចក្រក្នុងប្រទេសស្ត្រីវ៉ានី ពីមុនមានព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសាស្ត្រីវ៉ានី។ ទីបន្ទាល់របស់នាងអំពីដំណឹងល្អបានមកពី ការស្តាប់ពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនា និង ការសិក្សាព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសា ក្រូអាត និងភាសាអង់គ្លេស។ បន្ទាប់ពី ការបកប្រែភាសាស្ត្រីវ៉ានីត្រូវបានបញ្ចប់ មូស្ស៊ីកាបានអានអត្ថបទដែលបានបកប្រែ រួច និងបានទទួលព្រះចេតនាចេញពីពាក្យ ទាំងឡាយក្នុងភាសាកំណើតរបស់នាង។ «នាងរំលឹកឡើងថា ខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍ ថាសេចក្តីពិតលាតសន្ធឹងនៅចំពោះមុខខ្ញុំ តាមរបៀបដ៏សាមញ្ញច្បាស់លាស់ និង បរិសុទ្ធត្រឹក្រលែង។ «វាដូចជាសម្លេងនៃ ព្រះបង្កើតរបស់ខ្ញុំកំពុងតែមានបន្ទូល

មកកាន់ខ្ញុំតាមភាសាផ្ទាល់របស់ខ្ញុំ ជា ភាសាដែលម្តាយរបស់ខ្ញុំបាននិយាយមក កាន់ខ្ញុំ»។

សមាជិកនៅជុំវិញពិភពលោកជួប អារម្មណ៍ស្រដៀងៗគ្នានេះ នៅពេល ដែលពួកគេទទួលព្រះគម្ពីរមរមនជា ភាសារបស់ពួកគេ។ ក្នុងឆ្នាំ 2003 ក្រោយពីព្រះគម្ពីរមរមនត្រូវបានបកប្រែ ជាភាសាតៃគី ជាភាសាមួយដែលបាន ប្រើប្រាស់ដោយប្រជាជនប្លូតូម៉ាឡា និងប៊ិឡាយ នោះពួកអ្នកបកប្រែ បានពិនិត្យការបកប្រែជាមួយនិងក្រុម សមាជិកក្នុងមូលដ្ឋាន។ អ្នកបកប្រែម្នាក់ រំលឹកឡើងថា «យើងបានប្រមូលផ្តុំក្រុម សមាជិកដែលជាអ្នកគ្រូសត្រាយផ្លូវនៅ ក្នុង សាលាប្រជុំ សេណាហូ ដើម្បីធ្វើ ការអាន ហើយនៅពេលដែលយើងបាន បញ្ចប់កថាខណ្ឌនីមួយៗ ភាពស្ងប់ស្ងាត់ប្រកបដោយការរំភាពបាន ជះពាលពេញបន្ទប់។ ការយល់ដឹងត្រូវបាន បំពេញ ហើយព្រះវិញ្ញាណបានមាន វត្តមានប្រកបដោយព្រះចេតនា។ វាជា បទពិសោធន៍ដ៏ពិសិដ្ឋ»។

បន្ទាប់ពីការបកប្រែត្រូវបានបញ្ចប់ សមាជិកសាសនាចក្រដែលនិយាយ ភាសាត្រូវបានសុំឱ្យត្រួតពិនិត្យអត្ថបទ។ ពី ខាងឆ្វេង ៖ វ៉ាលធើរ បារីឡាស សូត្រ ម៉ៃ ភិក ស៊ូលីននី វ៉ូប៊ី គូគុល ស៊ីវ៉ា ឆន ប្រិញហើស្ម និងចូសេហ្វីណា គូគុល ទុល ត្រួតពិនិត្យព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសាតៃគី ក្នុងទីក្រុងកូប៉ា ប្រទេសហូឡង់ដ៍។

ព្យាករៈធ្វើទីបន្ទាល់

«ខ្ញុំពុំអាចយល់សោះ តើមានមនុស្សឆ្លាតវៃប៉ុន្មាននាក់ដែលគិតថា មានមនុស្សណាក៏បានអាចបង្កើតព្រះគម្ពីរមរមនដោយពុំបាច់មានជំនួយមកពីព្រះ ដែលជាព្រះគម្ពីរដែលបានលេចមកចំពោះយើង ជាងមួយរយឆ្នាំមកហើយ និងត្រូវបានសាកល្បងក្នុងអំឡុងពេលទាំងនោះ ថ្វីបើមានការស៊ើបចម្លែក

ដែលនាំឱ្យមានការប្រឆាំងនឹងមរមន តាមរយៈហេតុផលមួយហើយមួយទៀត។ សព្វថ្ងៃនេះព្រះគម្ពីរនោះ ដែលត្រូវបានបកប្រែដោយយ៉ូសែប ស្ទីផ ដើម្បីធ្វើជាឧបករណ៍របស់ព្រះអម្ចាស់ លេចឆ្លោយយ៉ាងត្រដែត។ កិច្ចការផ្សព្វផ្សាយសាសនាដ៏មហិមាទានពេលបច្ចុប្បន្នដែលយើងមានដើម្បីធ្វើការប្រកាសដំណឹងល្អនេះ ពុំមានអ្វីផ្សេងទៀតប្រៀបធៀបជាមួយវាបានឡើយ»។

ប្រធាន ហ៊ីរ៉េម ធី ក្រាន់ (ឆ្នាំ 1856–1945) *Gospel Standards, comp. G. Homer Durham (1941), ទំព័រ 151*

អែលវីរ៉ា ក្លី ជាសមាជិកម្នាក់ក្នុងចំណោមសមាជិកទាំងឡាយ ដែលនៅក្នុងការជួបជុំនោះដែរ មានអំណរគុណចំពោះការបកប្រែព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសាតែកគី ពីព្រោះការបកប្រែនេះនឹងនាំមកនូវពរដ៏យូរទាយដល់ជំនាន់ដែលកំពុងពេញវ័យ។ នាងលើកឡើងថាការបកប្រែនឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកសមាជិកជំនាន់ក្រោយ «ទទួលបានការយល់ដឹងដ៏ជ្រាលជ្រៅអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងមាននូវការគោរពចំពោះអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់តម្រូវឱ្យមាន»។

ចំពោះសមាជិកទាំងឡាយនៃសាសនាចក្រ ការសិក្សាព្រះគម្ពីរមរមនតាមភាសាផ្ទាល់របស់ពួកគេគឺជាប្រភពនៃពរដ៏យូរដែលពុំអាចរាប់អស់។ គណៈប្រធានទីមួយបានមានប្រសាសន៍ថា នៅពេលដែលសមាជិក «រៀន និងបង្រៀនប្រកបដោយការអធិស្ឋានចេញពីព្រះគម្ពីរ នោះទីបន្ទាល់របស់ពួកគេនឹងរីកចម្រើនឡើង ចំណេះដឹងរបស់ពួកគេនឹងពង្រីក សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ពួកគេចំពោះក្រុមគ្រួសារ និងអ្នកដទៃនឹងលាតសន្ធឹងឡើង សមត្ថភាពរបស់ពួកគេក្នុងការប្រើអ្នកដទៃនឹងពង្រីកហើយពួកគេនឹងទទួលបានកម្លាំងដ៏ខ្លាំងជាង

មុនដើម្បីទប់ទល់នឹងការល្អ្មងក្រមទាំងការពារដល់សេចក្តីពិត និងសេចក្តីសុចរិត»។¹

ឆ្ពោះទៅរកពរដ៏យូរមហិមា

ពរដ៏យូរមហិមាដែលព្រះគម្ពីរមរមនបានផ្តល់ដល់ជីវិតអស់អ្នកណាដែលសិក្សាវានោះ បានស្តែងចេញជាការជម្រុញទឹកចិត្តដ៏ខ្លាំងក្លាដើម្បីចែកចាយព្រះគម្ពីរជាមួយនឹងអ្នកដទៃដែលកាន់តែបំពេញតាមការព្យាករណ៍បន្ថែមទៀត។ សមាជិក និងពួកអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាចែកចាយទីបន្ទាល់របស់ពួកគេអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាម្យ៉ាងរាល់ឆ្នាំ ព្រះគម្ពីរមរមនប្រហែលបួនលានក្បាលត្រូវបានចែកចាយម្តងមួយៗ ទៅទូទាំងពិភពលោកដែលមានជាង 100 ភាសា។ «ប្រយោជន៍ដ៏ល្អឆ្លាស់វៃ» ដែលអាលម៉ា បានលើកឡើងកាលពីបុរាណ គឺកំពុងតែត្រូវបានបើកសម្តែងនៅតាមរយៈការមានព្រះគម្ពីរមរមននៅពាសពេញសកលលោក និងតាមរយៈអ្នកដែលបានផ្លាស់ប្តូរជីវិតម្នាក់ៗ។ ■

កំណត់ចំណាំ

1. លិខិតរបស់គណៈប្រធានទីមួយ ចុះថ្ងៃទី 15 ខែតុលា ឆ្នាំ 2008។

ទ្រង់ទ្រាយដែលមាន

ព្រះគម្ពីរមរមនមានជាទ្រង់ទ្រាយជាជាងពាក្យដែលបានបោះពុម្ព ជាជំនួយដល់មនុស្សក្នុងការសិក្សា និងរៀនតាមរបៀបខុសៗគ្នា។

ព្រះគម្ពីរសម្រាប់ឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិកចល័ត និងសម្រាប់អ៊ីនធឺណែត

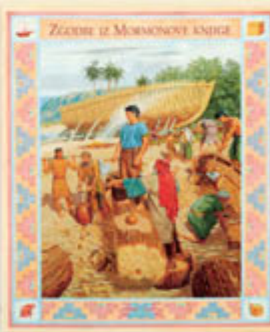
ឥឡូវនេះព្រះគម្ពីរមរមនអាចអាននៅលើអ៊ីនធឺណែត (scriptures.lds.org) និងនៅលើឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិកចល័ត (mobile.lds.org)។ បច្ចុប្បន្ននេះមាន 21 ភាសានៅលើអ៊ីនធឺណែត ហើយនឹងមានច្រើនទៀតក្នុងពេលឆាប់ៗ។ សេចក្តីយោងបទគម្ពីរនិងកម្មវិធីស្រាវជ្រាវទាំងឡាយនៅលើអ៊ីនធឺណែត ធ្វើឱ្យមានលទ្ធភាពក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរតាមរបៀបផ្សេងៗគ្នា ដែលផ្តល់ជាលទ្ធផលក្នុងចក្ខុវិស័យថ្មីៗ។

ព្រះគម្ពីរជាសម្លេង

បច្ចុប្បន្ននេះ មាននូវព្រះគម្ពីរជាសម្លេងសម្រាប់ព្រះគម្ពីរមរមនជាភាសា អង់គ្លេស ជប៉ុន កូរ៉េ ព័រទុយហ្គាល់ និងអេស្ប៉ាញ។ អ្នកអាចទាញយកការថតសម្លេងចេញពី scriptures.lds.org ដោយឥតគិតថ្លៃ ឬទិញស៊ី.ឌី តាមរយៈសេវាកម្មចែកចាយ (store.lds.org)។ ជំពូកដែលបានជ្រើសរើសក៏មានជាការសែតសម្លេង ក្នុងភាសា កាលីហ្វ័រញ៉ា ម៉ាម ណាវ៉ាយូ ហ្គីនី និងភាសាឡូឡូ។ ការងារនេះកំពុងបន្តដើម្បីបង្កើតព្រះគម្ពីរជាសម្លេងទៅជាភាសាផ្សេងៗទៀត។

ការបោះពុម្ពផ្សេងទៀត

អត្ថបទរចនាជាពណ៌ធម្មជាតិ និងបានធ្វើឱ្យងាយស្រួល ស្រាវជ្រាវរឿងព្រះគម្ពីរមរមន សង្កត់ធ្ងន់លើការរៀនសូត្រដោយចក្ខុវិញ្ញាណចំពោះអស់អ្នកដែលកំពុងតែរៀនសូត្រ។ វាត្រូវបានបោះពុម្ពជាង 70 ភាសា។ សៀវភៅរឿងព្រះគម្ពីរមរមន ក៏មាននៅលើអ៊ីនធឺណែតផងដែរនៅ scripture stories.lds.org។ ឈុតឌី.វី.ឌី ជាភាសាគម្ភាមេរិក ក៏មានផងដែរតាមរយៈសេវាកម្មចែកចាយ ជាកំណែទម្រង់បោះពុម្ពដ៏ធំមួយ (ជាភាសាអង់គ្លេស ព័រទុយហ្គាល់ និងអេស្ប៉ាញ) ព្រមទាំងការបោះពុម្ពភាសាសម្រាប់មនុស្សខ្វាក់ជាភាសាអង់គ្លេស។

សំណួរដែលត្រូវបានសួរភាគច្រើន អំពីព្រះគម្ពីរមរមន

តើអ្វីទៅជាព្រះគម្ពីរមរមន ហើយតើវា
ប្រៀបធៀបទៅនឹងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ
យ៉ាងម៉េចដែរ?

ព្រះគម្ពីរមរមនជាសៀវភៅនៃ
ព្រះគម្ពីរស្រដៀងទៅនឹងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ
ដែរ។ វាជាសក្ខីបទមួយទៀតអំពី
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។¹ គោលការណ៍
ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធពិភាក្សាពីជីវិត និង
ការបង្រៀនអំពីប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលពី
បុរាណ។ ព្រះគម្ពីរមរមនមាន
ការសរសេរពីក្រុមជាច្រើនដែលបានមក
កាន់ទីបំរើអាមេរិក រួមទាំងក្រុមគ្រួសារមួយ
ដែលបានចាកចេញពីទីក្រុងយេរូសាឡឹម
ក្នុងឆ្នាំ 600 មុនគ.ស។ ប្រជាជន
ទាំងនេះក៏ជាតួនាទីនៃវង្សអ៊ីស្រាអែល
ផងដែរ។ ដូច្នេះហើយព្រះគម្ពីរមរមន
និងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធត្រូវបានសរសេរ
ដោយប្រជាជនដែលទទួលបានការដំណាល
ដូចគ្នា ប៉ុន្តែនៅក្នុងផ្នែកផ្សេងគ្នានៃ
ពិភពលោក។

ដូចជាព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធដែរ ព្រះគម្ពីរ
មរមនលើសពីរឿងរ៉ាវប្រវត្តិសាស្ត្រមួយ។
វាមាន «នូវភាពពេញលេញនៃដំណឹងល្អ
របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» (គ. និង ស.
20:9) ៖ ការបង្រៀន គោលលទ្ធិ និង
ការព្យាករណ៍នានា ដែលធ្វើបន្ទាល់អំពី
ព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា និងព្រះរាជបុត្រា
របស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ព្យាករណ៍ ឬសេចក្តី បានពន្យល់
ថា ព្រះគម្ពីរមរមន «ប្រាប់យើងថា
ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងបានបង្ហាញ
អង្គទ្រង់ដល់ទីបំរើនេះ [ទីបំរើអាមេរិក]
ក្រោយពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់
ដោយទ្រង់បានដាក់ដំណឹងល្អនៅទីនេះ
ក្នុងភាពពេញលេញ និងបរិបូណ៌ និង
ព្រះចេស្ដា ក្រុមទាំងពង្សទាំងឡាយ
ដែលក្នុងនោះមានពួកសាវ័ក ពួកព្យាករណ៍
ពួកគ្រូគង្វាល ពួកគ្រូ និងពួកគ្រូផ្សាយ
ដំណឹងល្អ តាមរបៀបដូចគ្នា បញ្ចូលភាព
ដូចគ្នា ពិធីបរិសុទ្ធដូចគ្នា អំណោយទាន

យើងទាំងអស់គ្នា
ត្រូវបានគេសួរ
សំណួរអំពីព្រះគម្ពីរ
មរមន មិនថាមកពី
មិត្តភក្តិ ក្រុមគ្រួសារ
អ្នកដែលមានចំណា
ប់អារម្មណ៍ពិតប្រាកដ
ឬជនបដិសេធ។ នេះ
គឺជាការឆ្លើយតប
មួយចំនួនដែលយើង
អាចឆ្លើយ។

ព្រះចេស្ដា និងពង្សទាំងឡាយ ដូច
ដែលត្រូវបានរីករាយនៅលើទីបំរើភាគខាង
កើត ... ជាទីដែលពួកព្យាករណ៍ចុងក្រោយ
របស់ពួកគេបានរស់នៅក្នុងចំណោម
របស់ពួកគេ ដែលត្រូវបាន
បញ្ជាឱ្យសរសេរសេចក្តីសង្ខេបអំពី
ការព្យាករណ៍ ប្រវត្តិរបស់ពួកគេ។
ល។ ហើយដើម្បីលាក់ទុកនៅក្នុងដី
ហើយថាវាគួរតែចេញមកវិញ និងត្រូវ
បានផ្តុំជាមួយព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ ដើម្បី
សម្រេចតាមគោលបំណងទាំងឡាយ
របស់ព្រះនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ»។²

ពួកសមាជិកនៃសាសនាម៉ូរ៉ុនសិក្សា
ទាំងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ និងព្រះគម្ពីរមរមន។
តាមពិត មានពីរឆ្នាំក្នុងចំណោមបួនឆ្នាំនៃ
កម្មវិធីសិក្សាសាលាថ្ងៃអាទិត្យ ត្រូវបាន
ដាក់ឱ្យសិក្សាព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ។ (ចំពោះ
ចំណុចបន្ថែមទៀតអំពីប្រធានបទនេះ
សូមមើល ទំព័រ 16, 24 និង 52 នៅក្នុង
ច្បាប់នេះ)។

តើនរណាបានសរសេរព្រះគម្ពីរមរមន?

ពួកព្យាករណ៍បុរាណដូចជាវិទ្យា យ៉ាកុប មរមន និងមូរីណេ ត្រូវបានសរសេរ មរមនជាដើម ដែលជាអ្នកនិពន្ធ សំខាន់ៗ។ មរមនបានប្រមូលផ្តុំ និង សង្ខេបកំណត់ត្រាទាំងឡាយ ដែលបាន រក្សាទុកដោយពួកព្យាករណ៍ទាំងឡាយ អំពីប្រវត្តិសាស្ត្រ ការព្យាករណ៍ និង ការបង្រៀនទាំងឡាយរបស់ពួកគេ។ គាត់ក៏បានបញ្ចូលនូវបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ ខ្លួនរបស់គាត់មួយចំនួនផងដែរ។ មរមន បានធ្លាក់កំណត់ត្រានេះនៅលើផ្ទាំងដែក ដែលមាន—ពណ៌មាស—ផ្គុំចូលគ្នា ដែលជាញឹកញាប់ត្រូវបានហៅថាជាផ្ទាំង មាស។

បន្ទាប់ពីមរមនបានទទួលមរណភាព មូរីណេបានបញ្ចប់កំណត់ត្រា និងបានកប់វា នៅក្នុងមួយដើម្បីរក្សាទុកសម្រាប់ជំនាន់ របស់យើង។ នៅក្នុងឆ្នាំ 1823 មូរីណេ ដែលជាទេវតាបានបង្ហាញខ្លួនដល់យ៉ូសែប ស្ទីវ និងបានបង្ហាញដល់គាត់ពីកន្លែងកប់ កំណត់ត្រា។ ប្អូនឆ្នាំក្រោយមកយ៉ូសែប ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យទទួលកំណត់ត្រានោះ។ គាត់ «បានបកប្រែកំណត់ត្រាតាមរយៈ អំណោយទាន និងព្រះចេស្ដានៃព្រះ» ទៅជាភាសាអង់គ្លេស ពីភាសាបុរាណ ដែលត្រូវបានសរសេរនៅលើផ្ទាំងនោះ។ 3 ក្រោយមកគាត់បានបោះពុម្ព និង ចែកចាយព្រះគម្ពីរមរមន។ (ចំពោះចំណុច បន្ថែមទៀតអំពីប្រធានបទនេះ សូមមើល ទំព័រ 22 និង 72 នៅក្នុងច្បាប់នេះ)។

តើមាននរណា ទៀតដែលបាន ឃើញផ្ទាំង ចំណារមាស?

តើអ្វីបានកើតឡើងចំពោះកំណត់ត្រា ដើម—ផ្ទាំងចំណារមាស?

យ៉ូសែប ស្ទីវ បានទទួលផ្ទាំង ចំណារនៅក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1827 និង បានមានវារៈរហូតដល់ទីទាបរដូវក្តៅឆ្នាំ 1829។ នៅពេលដែលគាត់បាន សរសេរប្រវត្តិរបស់គាត់នៅក្នុងឆ្នាំ 1838 គាត់បានពន្យល់ពីអ្វីដែលបាន កើតឡើងចំពោះផ្ទាំងចំណារនោះ ៖ «នៅពេលដែល ទូត [មូរីណេ] តម្រូវ យកវត្ថុទាំងនោះវិញ ដូចដែលបាន ត្រៀមទុក នោះខ្ញុំក៏បានប្រគល់វត្ថុ ទាំងនោះទៅលោកវិញ ហើយលោក មានវត្ថុទាំងនោះនៅក្នុងការថែរក្សា របស់លោករហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ គឺថ្ងៃទី 2 ខែឧសភា ឆ្នាំ 1838។ (យ៉ូសែប ស្ទីវ—ប្រវត្តិ 1:60)។

តើមាននរណាទៀតដែលបានឃើញ ផ្ទាំងចំណារមាស?

ក្រៅពីយ៉ូសែប ស្ទីវ មានបុរស និងស្ត្រីជាច្រើននាក់ទៀតបានឃើញ ផ្ទាំងចំណារនោះ និងបានធ្វើបន្ទាល់អំពី វត្ថុមានរបស់ផ្ទាំងចំណារនោះ។ មាន បុរសជាក់លាក់ចំនួនដប់មួយនាក់ ត្រូវ បានស្គាល់ថាជាពួកសាក្សីទាំងបីនាក់ និងពួកសាក្សីទាំងប្រាំបីនាក់ បាន កត់ត្រាទីបន្ទាល់របស់ពួកគេអំពី ការឃើញផ្ទាំងនោះ និងក្នុងករណីនៃ ពួកសាក្សីទាំងប្រាំបីនាក់ បានទាំងគាន់ ផ្ទាំងចំណារនោះផង។ ទីបន្ទាល់របស់

ពួកគេត្រូវបានបញ្ចូលនៅខាងដើមទំព័រ នៃព្រះគម្ពីរមរមន។

បុរសទាំងនេះឈរជាសាក្សីប្រកប ដោយព្រះចេស្ដាអំពីព្រះគម្ពីរមរមន ប្រហែលជាលើសពីនេះទៅទៀត ដោយសារតែពួកគេមួយចំនួនបានក្លាយ ទៅជា «សត្រូវរបស់យ៉ូសែប ស្ទីវ មួយរយៈ»។ បញ្ជាក់ដោយអែលឌើរ ផ្សែម អ័រ ហ្វឡែន នៃកូរ៉េនៃពួកសាវក ដប់ពីរនាក់។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ពួកគេបាន ប្រកាសថា ពួកគេ «បានធ្វើទីបន្ទាល់ ដល់សេចក្តីស្តាប់របស់ពួកគេថាពួកគេ បានឃើញទេវតាមួយអង្គ និងបានកាន់ ផ្ទាំងទាំងនោះ។ ‘ផ្ទាំងទាំងនោះត្រូវ បានបង្ហាញដល់យើងដោយព្រះចេស្ដា នៃព្រះ ហើយពុំមែនមកពីមនុស្សទេ’។ ‘ហេតុដូច្នេះហើយ យើងដឹងដោយ ប្រាកដថាវាជាការនេះគឺពិត’។»⁴

តើមានភស្តុតាងខាងសាច់ឈាមដែរឬទេ ថាព្រះគម្ពីរមរមនពិត?

ទោះបីជាយើងពុំផ្អែកសេចក្តីជំនឿរបស់យើងលើភស្តុតាងខាងសាច់ឈាមក៏ដោយ ក៏វាមាននូវភស្តុតាងខាងភាសាវិទ្យា ខាងប្រវត្តិសាស្ត្រ និងខាងបុរាណវត្ថុវិទ្យា សម្រាប់ព្រះគម្ពីរមរមនផងដែរ។ ជាឧទាហរណ៍ គំនិតនៃការសរសេរនៅលើផ្ទាំងដែកគឺជារឿងមួយដ៏គួរឱ្យអស់សំណើច ប៉ុន្តែនៅប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះមានគំរូជាច្រើនអំពីការសរសេរដ៏ពិសិដ្ឋនៅលើផ្ទាំងដែក—ដែលមានមួយចំនួនបានលាក់នៅក្នុងប្រអប់ថ្ម—ដែលត្រូវបានរកឃើញ។

ពួកភាសាវិទូបានកត់សម្គាល់ថាពាក្យនិងឃ្លាទាំងឡាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនស្តាប់ទៅហាក់ដូចជាឆ្គងក្នុងភាសាអង់គ្លេស ប៉ុន្តែមានអត្ថន័យដ៏ល្អឥតខ្ចោះតាមភាសាហេប្រិ និងភាសាឆាឡា

ដែលជាកំណត់ ដែលត្រូវបានស្គាល់ដោយមនុស្សនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមន—ជាភាសាដែលយើងស្រឡាត់ វិញក្នុងពុំស្គាល់។

ប៉ុន្តែភស្តុតាងទាំងឡាយប្រភេទនេះពុំមែនជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យយើងជឿលើសេចក្តីពិតដ៏ពេញលេញនៃព្រះគម្ពីរមរមននោះទេ។ វាគឺជារឿងខាងសេចក្តីជំនឿនិងវិវរណៈផ្ទាល់ខ្លួន។

តើខ្ញុំអាចដឹងថាព្រះគម្ពីរមរមនពិតបានដោយរបៀបណា?

ចំណុចដ៏ព្រាងចិត្តមួយគត់ដើម្បីដឹងដោយខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ គឺមានតែតាមរយៈព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ។ ជំពូកចុងក្រោយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនអញ្ជើញអ្នកដែលអានវាឱ្យពិចារណាពីវា និងចង់ដឹងដោយចិត្តស្មោះស ប្រសិនបើវាពិត ដោយស្វ័យដល់ព្រះវរបិតាស្នូតនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ។ អស់អ្នកណាដែលធ្វើតាមការទូន្មាននេះ នឹងដឹងដោយព្រះចេស្តានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធថា ព្រះគម្ពីរនេះពិត (សូមមើល មរិណា 10:3–5)។ សមាជិករាប់លាននាក់នៃសាសនាចក្របានអធិស្ឋាន និងដឹងតាមរយៈសាក្សីនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធថា ព្រះគម្ពីរមរមនពិត។ (ចំពោះចំណុចបន្ថែមទៀតអំពីប្រធានបទនេះ សូមមើលទំព័រ 4, 60, និង 80 នៅក្នុងច្បាប់នេះ)។

ដើម្បីរៀនបន្ថែមទៀតអំពីព្រះគម្ពីរមរមន

មាននូវព័ត៌មានជាច្រើននៅលើអ៊ីនធឺណែតជាភាសាជាច្រើន ដែលអាចជួយអ្នកឱ្យរៀនបន្ថែមទៀតអំពីព្រះគម្ពីរមរមន និងចែកចាយព័ត៌មាននោះជាមួយក្រុមគ្រួសារ និងមិត្តភក្តិរបស់អ្នកបាន។

- ដើម្បីអានព្រះគម្ពីរមរមននៅលើអ៊ីនធឺណែត សូមចូលទៅកាន់គេហទំព័រ scriptures.lds.org/bm។
- ដើម្បីរៀនបន្ថែមទៀតអំពីព្រះគម្ពីរមរមន ដើម្បីសួរសំណួរទាំងឡាយ ឬដើម្បីផ្ញើសារជជែកជាមួយពួកអ្នកផ្សេងៗសាសនា សូមចូលទៅកាន់ mormon.org/book-of-mormon។
- ដើម្បីស្នើសុំព្រះគម្ពីរមរមនមួយក្បាលដោយឥតគិតថ្លៃ សូមចូលទៅកាន់ mormon.org/free-book-of-mormon។
- ចំពោះព័ត៌មាន អត្ថបទ និងការពន្យល់បន្ថែម សូមមើល lds.org/study/topics/book-of-mormon?lang=eng។

ខ្ញុំបានមានការច្របូកច្របល់ដោយសារវិវរណៈ 22:18–19 ប្រាប់យើងថាពុំ

ត្រូវថែមអ្វីទៀតពីលើព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ ការជឿមួយក្នុងចំណោមការជឿដ៏សំខាន់ៗរបស់យើង គឺថាព្រះតែងតែបានបើកសម្តែងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ដល់កូនចៅរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី និងនៅតែបន្ត។ យើងជឿថាព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែពុំជឿថាវាមាននូវវិវរណៈទាំងអស់ដែលព្រះបានប្រទានឱ្យ ឬនឹងប្រទានឱ្យដល់ពួកព្យាករិរបស់ទ្រង់ឡើយ។ សូម្បីតែនៅសព្វថ្ងៃនេះទ្រង់នៅតែបន្តបើកសម្តែងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់តាមរយៈពួកព្យាករិ និងពួកសាវកដែលនៅរស់របស់ទ្រង់ ដែលពួកគាត់ជាគ្រឹះនៃសាសនាចក្រនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃពួកបរិសុទ្ធថ្ងៃចុងក្រោយ (សូមមើល អេភេសូ 2:20)។

នៅពេលដែលសាវកយូបាបានសរសេរគម្ពីរវិវរណៈ វាពុំមែនជាគម្ពីរចុងក្រោយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធនោះទេ។ សៀវភៅសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មីពុំទាន់បានចងក្រងជាសៀវភៅនៃព្រះគម្ពីរតែមួយ—ដែលសព្វថ្ងៃហៅថាព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ—នោះទេ រហូតទាល់តែដល់សតវត្សរ៍ទីបីគ.ស។

តាមរបៀបដូចគ្នា ចោទិយកថា 4:2 ប្រាប់យើងកុំឱ្យថែមលើពាក្យទាំងឡាយរបស់យ៉ូសេ។ ជាការពិតណាស់ ខ្លះមាននៅខាងដើមនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ប៉ុន្តែវាពុំបានធ្វើឱ្យផ្នែកទាំងអស់ផ្សេង

ទៀតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិស្វទាំងមូល ដែលនៅក្រោយនោះ ក្លាយជាមោឃៈ នោះទេ។ ទាំងម៉ូសេ ឬយ៉ូហាន ពុំបាន សំដៅទៅលើការផ្លាស់ប្តូរថែមថយគម្ពីរ ដែលពុំទាន់មាននៅឡើយនោះទេ ប៉ុន្តែ ពួកគេបានព្រមានប្រឆាំងទៅនឹង ការផ្លាស់ប្តូរថែមថយការបង្រៀន សេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អ។

ព្រះគម្ពីរមរមន ដែលមានភាព ពេញលេញនៃដំណឹងល្អ ពុំផ្លាស់ប្តូរ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឡើយប៉ុន្តែជា ការបញ្ជាក់បន្ថែមឱ្យវា។ (ចំពោះចំណុច បន្ថែមទៀតអំពីប្រធានបទនេះ សូមមើល ទំព័រ 24 និង 38 នៅក្នុងច្បាប់នេះ)។

ខ្ញុំធ្លាប់ឮថា ការផ្លាស់ប្តូរត្រូវបានធ្វើ ឡើងក្នុងព្រះគម្ពីរមរមនតាំងពីវាទើប តែបានបោះពុម្ពជាលើកដំបូង។ តើអ្វី ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ហើយមកពីហេតុអ្វី?
ចម្លើយចំពោះសំណួរនេះអាស្រ័យ ទៅលើការយល់ដឹងបន្តិចបន្តួចអំពី ដំណើរការណ៍ការបកប្រែព្រះគម្ពីរមរមន និងការបោះពុម្ព។

1. នៅពេលដែលយ៉ូសេប ស្ទីដ បាន បកប្រែផ្ទាំងមាសដោយព្រះចេស្ដាទីនព្រះ គាត់ថាពាក្យទាំងឡាយឱ្យអ្នកសរសេរ។ យូរៗម្តងពួកអ្នកសរសេរបានធ្វើឱ្យមាន កំហុសក្នុងការប្រកប និងវេយ្យាករណ៍ នៅពេលដែលពួកគេសរសេរពាក្យ ទាំងឡាយរបស់គាត់។ ឧទាហរណ៍ នៅ ក្នុង ទិវិហូទី 1 7:20 ពាក្យ «មានចិត្ត

តើខ្ញុំអាចដឹង ថាព្រះគម្ពីរ មរមនពិតបាន ដោយរបៀប ណា?

សោកស្តាយ» ត្រូវបានបកប្រែថាជា «សោស្តាយ»។ អ្នកសរសេរពុំបាន ទទួលការអប់រំ ហើយការប្រកបក៏ពុំបាន មានស្តង់ដារដែរនៅពេលនោះ។

2. អក្សរសរសេរដោយដៃដើមនៃ ការបកប្រែត្រូវបានចម្លងដើម្បីធ្វើ សៀវភៅសរសេរដោយដៃថ្មីមួយ សម្រាប់ការបោះពុម្ព។ នៅចំណុចនេះ កំហុសក្នុងការប្រកប និងវេយ្យាករណ៍ ត្រូវបានកែលម្អ ព្រមទាំងវណ្ណយុត្តត្រូវបាន បន្ថែម។ ប៉ុន្តែកំហុសថ្មីៗមួយចំនួនទៀតក៏ កើតមានផងដែរ ពេលដែលពាក្យមួយ ចំនួនមិនត្រូវបានចម្លង។

3. អ្នកបោះពុម្ពបានធ្វើដោយអស់ពី សមត្ថភាពរបស់គាត់ដើម្បីឱ្យការបោះពុម្ព មានភាពត្រឹមត្រូវ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ ដោយ ជាញឹកញាប់គាត់នៅតែបាន ណែនាំពីកំហុសផ្សេងៗទៀត។ ឧទាហរ ណ៍ នៅក្នុង អាលម៉ា 57:25 គាត់អាន ខុសពាក្យ «វិភាយ» ហើយធ្វើពុម្ព អក្សរទៅជាពាក្យ «សត្រូវ» ជំនួសទៅ វិញ។

4. ព្យាករណ៍យ៉ូសេប ស្ទីដ បានមើល ការបោះពុម្ពបើកដំបូងនៃព្រះគម្ពីរ មរមនយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ហើយគាត់បាន បន្តជួយកែតម្រូវ និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង។ ប៉ុន្តែកំហុសមួយចំនួនពុំត្រូវបានរកឃើញ រហូតដល់ការបោះពុម្ពក្រោយមកទៀត។ នៅក្នុងឆ្នាំ 1981 កំហុសរបស់ អ្នកបោះពុម្ពមួយនៅក្នុង អាលម៉ា 16:5 ត្រូវបានកែតម្រូវ នៅទីបំផុត។

ការផ្លាស់ប្តូរ «បើសិន» ទៅជា «ថាគេ» ធ្វើឱ្យវាត្រូវស្របទៅតាមអក្សរ ដៃដើមដូចជាពាក្យបានបកប្រែវាចេញ ពីផ្ទាំងមាស។

5. ការផ្លាស់ប្តូរផ្សេងទៀតរួមមាន ការបំបែកជំពូក និងខ្លី ព្រមទាំងលេខ យោងជាមួយនឹងសេចក្តីយោងដល់ បទគម្ពីរ។

ចែកចាយព្រះគម្ពីរមួយក្បាល

ពុំថាមានសំណួរអ្វីក៏ដោយដែល មនុស្សសួរអំពីព្រះគម្ពីរមរមននោះទេ ព្រះគម្ពីរគឺអ្នកការពារដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់ ខ្លួនវាផ្ទាល់។ អ្នកអាចថ្លែងទីបន្ទាល់អំពី ព្រះគម្ពីរមរមន ចែកចាយវា និងអញ្ជើញ អ្នកដទៃឱ្យអធិស្ឋានអំពីវាសម្រាប់ខ្លួន ពួកគេផ្ទាល់។ ប្រសិនបើបុគ្គលម្នាក់មាន អ្វីចិត្តស្មោះសរ និងបំណងដ៏ពិតប្រាកដ ដើម្បីដឹងថាព្រះគម្ពីរមរមនពិត នោះ ព្រះអម្ចាស់ «នឹងសម្តែងពិតនៃការណ៍ នេះដល់ [បុគ្គលនោះ] ដោយព្រះចេស្ដា នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ» (ម៉ូរីណេ

10:4)។ ■

កំណត់ចំណាំ

1. ឧទាហរណ៍ សូមមើល Boyd K. Packer, "The Book of Mormon: Another Testament of Jesus Christ," *Liabona*, ខែមករា ឆ្នាំ 2002 ទំព័រ 17។
2. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (ឆ្នាំ 2007) ទំព័រ 64។
3. *Teachings: Joseph Smith*, ទំព័រ 71។
4. ផ្សេងៗ អ៊ែរ ហ្វូឡិន «សុវត្ថិភាពសម្រាប់ប្រព័ន្ធ» *លើអាយុណា* ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2009 ទំព័រ 90។

ទីបន្ទាល់ សេចក្តីសញ្ញា និងសាក្សី

ដោយ អែលឌើរ
ដៃហ្វ្រី អ័រ ហ្វឡិន
នៃក្រុមប្រឹក្សាសាសនាសាវ័រម៉ាសុង

ក្រុមបញ្ជាក់ដ៏បរិសុទ្ធ ដែលខ្ញុំបានមាន ទាក់ទងទៅនឹង ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងសាសនាចក្រដែលបានស្តារឡើងវិញ របស់ទ្រង់ បានមានចំពោះខ្ញុំជាលើកដំបូង នៅពេលដែលខ្ញុំ ជាយុវជនវ័យក្មេងមួយរូប គឺនៅពេលដែលខ្ញុំបានអានព្រះគម្ពីរមរមន៍។ គិតក្នុងខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងតែអានកំណត់ត្រាដ៏ពិសិដ្ឋនេះ ដែលធ្វើ ឱ្យខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍—ម្តងហើយម្តងទៀត—ពីការខ្សឹបរបស់ ព្រះវិញ្ញាណប្រកាសដល់ព្រលឹងរបស់ខ្ញុំអំពីសេចក្តីពិតដ៏ពេញលេញ របស់វាដោយពុំអាចបដិសេធបាន។

ការអានព្រះគម្ពីរគឺជាការចាប់ផ្តើមនៃពន្លឺរបស់ខ្ញុំ។ វាជាប្រភពនៃ ការបញ្ជាក់ខាងវិញ្ញាណដំបូងរបស់ខ្ញុំថា ព្រះមានព្រះជន្មរស់ ថាទ្រង់ ជាព្រះវរបិតាសួគ៌របស់ខ្ញុំ ហើយថាផែនការនៃសុភមង្គលជាតិប្រោង នៅក្នុងភាពអស់កល្បជាច្រើនរបស់ខ្ញុំ។ វាបានដឹកនាំឱ្យស្រឡាញ់ ព្រះគម្ពីរវិស្វនុ និងបង្កើនព្រះគម្ពីរផ្សេងៗទៀតនៃសាសនាចក្រ។ វាបានបង្រៀនឱ្យស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ឱ្យក្រឡេកមើល សេចក្តីមេត្តាករុណា និងពិចារណាពីព្រះគុណ និងសេចក្តីថ្កុំថ្កើននៃ ពលិកម្មដ៏ធ្ងន់របស់ទ្រង់។

ដោយសារតែខ្ញុំបានរៀនដោយខ្លួនរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ថា ព្រះគម្ពីរមរមន៍ ជាសាក្សីពិត—សក្ខីបទមួយទៀត និងជាសេចក្តីសញ្ញាថ្មីមួយ—ថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ខ្ញុំក៏បានរៀនផងដែរថាប្លែងស្មើ គឺបាន និងជាពាក្យការិយ្យកំរិតរបស់ព្រះ។ នៅពេលដែលលោកតាណារបស់ខ្ញុំបាននិយាយនៅក្នុង ពេលដំបូងនៃការស្តារឡើងវិញថា «ពុំមានបុរសទុក្ខវិភាគណាម្នាក់អាចសរសេរសៀវភៅដូច នេះបានឡើយ ហើយក៏ពុំមានបុរសសុចរិតនិងសរសេរវាដែរ លុះត្រាណាតែវាជា ការពិត និងគាត់ត្រូវបានបញ្ជាដោយព្រះឱ្យធ្វើដូច្នេះ»។¹

ចំពោះការធ្វើឱ្យជឿដំបូងរបស់ខ្ញុំត្រូវបានបន្ថែមនូវការខិតខំ និងភាពច្របូកច្របល់ ផ្សេងទៀតដែលបើកបង្ហាញនូវភាពច្នៃប្រឌិតនៃផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវអត្ថន័យដ៏ជ្រាលជ្រៅដល់ជីវិតរបស់ខ្ញុំ គោលបំណងនៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ និងគ្រឹះដ៏មាំមួនដល់ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំពុំបានជិះទូកជាមួយបងប្រុសរបស់យ៉ាអេតទេ។ ខ្ញុំពុំបានឮស្តេច

ខ្ញុំថ្លែងទីបន្ទាល់ថា
ព្រះគម្ពីរមរមន៍ជា
សេចក្តីសញ្ញាថ្មីមួយ
សក្ខីបទថ្មីមួយចេញពី
ពិភពលោកថ្មីទៅកាន់
ពិភពលោកទាំងមូល។

បេនយ៉ាមីនមានព្រះបន្ទូលបញ្ជូននូវទេសនាកថារបស់គាត់ដូចជា ទេវតានោះទេ។ ខ្ញុំពុំបានស្ថិតនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍និវេទន៍ ដែល បានស្តារបណ្តាញរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានមានព្រះជន្មរស់ឡើង វិញនោះទេ ហើយខ្ញុំក៏ពុំបានទទួលសោកដាមួយនឹងមរមន៍ និងមូរីណាពី ការបំភ្លឺចំបង្ហាញអារម្មណ៍ដែរ។ ខ្ញុំធ្វើទីបន្ទាល់អំពីព្រះគម្ពីរនេះ ដូចជា សាក្សីប៊ីនាក់ ឬ សាក្សីប្រាំបីនាក់ បានឃើញទេវតាមូរីណា បានកាន់ ផ្ទាំងចំណារមាស—បានផ្តល់ដល់ខ្ញុំតាមរយៈការខ្សឹបពីព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធដូចដែលវាបានផ្តល់ដល់អ្នកផងដែរ—គឺដូចជាការចងក្លាប់ និង ដោយពុំមានមន្ទិលសង្ស័យដូចជាពួកសាសន៍និវេទន៍ដែរ។ ខ្ញុំសូមធ្វើ ទីបន្ទាល់អំពីព្រះគម្ពីរនេះដោយច្បាស់ដូចជាខ្ញុំបានឃើញទេវតាមូរីណា ជាមួយនឹងពួកសាក្សីទាំងបីនាក់ ឬជាមួយនឹងពួកសាក្សីទាំងបីនាក់ និងប្រាំបីនាក់ដែលបានឃើញ និងបានកាន់ផ្ទាំងចំណារមាស។

ខ្ញុំសុំធ្វើទីបន្ទាល់បន្ថែមទៀតថា ពុំមាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោម យើងអាចចាប់ផ្តើមមានសេចក្តីជឿដ៏ពេញលេញនៅក្នុងកិច្ចការនៅ ថ្ងៃចុងក្រោយនេះបានទេ និងពុំអាចរកឃើញនូវអម្ចាស់នៃសន្តិភាពដ៏ ពេញលេញ ព្រមទាំងការល្អរលោមនៅក្នុងអំឡុងពេលរបស់យើង បានឡើយ លើកលែងតែគាត់ ឬនាងអោបក្រសោបនូវទេវភាពនៃ ព្រះគម្ពីរមរមន៍ និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលវាធ្វើទីបន្ទាល់។ ដូច ដែលមរមន៍ បាននិយាយទៅកាន់មូរីណា ក្នុងអំឡុងពេលដែល ទាមទារឱ្យមានភាពអំណត់ និងការប្រឹងប្រែងបំផុតរបស់ពួកគេ ដូច្នេះ ខ្ញុំក៏សូមនិយាយនៅក្នុងពេលដែលទាមទារឱ្យមានភាពអំណត់ និង ការប្រឹងប្រែងរបស់យើងថា ៖ «ចូរនោះស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះគ្រីស្ទចុះ។ ... ហើយសូមព្រះគុណនៃព្រះដ៏ជាព្រះវរបិតា ដែលគង់លើបល្ល័ង្កខ្ពស់ លើស្ថានសួគ៌ និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង ដែលគង់នៅ ខាងស្តាំនៃព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ ... សូមឱ្យបាន ហើយស្ថិតស្ថេរនៅជា មួយកូនរហូតទៅចុះ (មូរីណា 9:25–26)។

ព្រះគម្ពីរមរមន៍គឺជាការបង្ហាញនូវភាពពិសិដ្ឋនៃសេចក្តីសញ្ញាចុងក្រោយដ៏មហិមារបស់ ព្រះគ្រីស្ទជាមួយនឹងកូនចៅមនុស្ស។ វាជាសេចក្តីសញ្ញាថ្មីមួយ សក្ខីបទថ្មីមួយចេញពី ពិភពលោកថ្មីទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូល។ ពន្លឺដែលខ្ញុំដើរត្រូវគឺជាពន្លឺរបស់ទ្រង់។ សេចក្តីមេត្តាករុណា និងភាពរុងរឿងរបស់ទ្រង់ដឹកនាំខ្ញុំ—និងអ្នក—នៅក្នុងភាពជា សាក្សីរបស់យើងអំពីទ្រង់ទៅកាន់ពិភពលោក។ ■

កំណត់ចំណាំ
1. ចច ខានុន បានដកស្រង់នៅក្នុង «The Twelve Apostles», នៅក្នុង Andrew Jenson, ed., *The Historical Record*, 6:175។

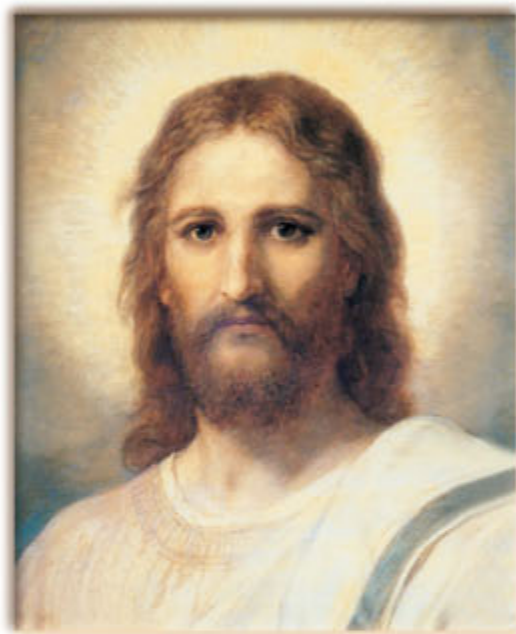
ហើយទ្រង់បានព្យាបាលពួកគេគ្រប់គ្នា ដោយ ហ្គារី ខាប

«តើនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា មានអ្នកណាឃើញទេ? ចូរនាំអ្នកទាំងនោះមកទីនេះចុះ។ ...

«... ត្បិតយើងឃើញថា សេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកល្មមគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីឱ្យយើងព្រាសអ្នកឱ្យបានជា ហើយ។

«ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថា កាលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះហើយ នោះហ្វូងមនុស្ស

ទាំងអស់ក៏ដើរឆ្ពោះទៅមុខព្រមគ្នា ជាមួយនឹងអ្នកឈឺរបស់ពួកគេ និងអ្នកងឺទូររបស់គេ និងអ្នកខ្វិនរបស់គេ និងអ្នកខ្វាក់របស់គេ និងអ្នកឆ្លង់របស់គេ និងអស់ទាំងអ្នកដែលងឺទូរ ដោយឥរិយាបថដោយ ហើយទ្រង់បានព្រាសឱ្យជាសះស្បើយគ្រប់គ្នា នៅពេលពួកគេ ត្រូវនាំមករកទ្រង់» (និព្វេទី 3 17:7—9)។

«ហើយឥឡូវ... អស់អ្នករាល់គ្នា នៅចុងផែនដីអើយ សូមប្រុងស្តាប់ តាមពាក្យទាំងនេះ ហើយជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទចុះ ហើយបើសិនជាអ្នក រាល់គ្នា មិនជឿដល់ពាក្យទាំងនេះទេ ក៏សូមជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយបើសិនជាអ្នកជឿដល់ព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏នឹងជឿដល់ ពាក្យទាំងនេះដែរ ព្រោះពាក្យទាំងនេះ គឺជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់បានប្រទានពាក្យទាំងនេះដល់ខ្ញុំ ហើយពាក្យទាំងនេះ ប្រដៅមនុស្សទាំងអស់ឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើល្អ។

«ហើយបើសិនជាពាក្យទាំងនេះ មិនមែនជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះគ្រីស្ទទេ នោះចូរអ្នករាល់គ្នាវិនិច្ឆ័យទៅ — ត្បិតព្រះគ្រីស្ទទ្រង់នឹងបង្ហាញដល់ អ្នកដោយព្រះចេស្ដា និង សិរិល្បដ៏ធំថា ពាក្យទាំងនេះគឺជាព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់ នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់» (ទីហ្វិលីពី ២ ៣៣: ១០-១១)។